



Džoel Ričardson je u prvom redu ambasador Isusa Hrista, suprug i otac duboko posvećen pokretima za život i usvajanje (protiv abortusa). On je takođe i umetnik, aktivista za ljudska prava, autor bestselera, međunarodno priznati govornik i redovni kolumnista u WND (World Net Daily).

Džoel već dugo evangelizira islamske zajednice i njegova žarka želja je da muslimani dođu kod Isusa. On je takođe ekspert za biblijska proročanstva i Bliski istok.

Njegov veb-sajt je na adresi: [www.joelstrumpet.com](http://www.joelstrumpet.com)

Biblija predskazuje da će u poslednjim danima jedan nadaren i vođa uspostaviti globalno sledbeništvo u ime mira. Kuran takođe predskazuje da će jedan čovek ustati da vodi narode, zalažući se da donese eru mira. Taj čovek se u Kuranu zove Mehdi, ili islamski spasitelj. Ali, u Bibliji taj čovek je nazvan Antihristom. Zapanjujuće istraživanje i analiza Džoela Ričardsona sugerišu da su Mehdi i Antihrist u stvari jedna te ista osoba.

U *Islamskom Antihristu* Ričardson predočava čitaocima na zapadu tradicije islama i predviđa da poslednja vremena možda nisu daleko. Njegova knjiga će zapanjiti čitaoce koji nisu svesni sličnosti između Antihrista i Mehdijsa. Njegovo istraživanje povezanosti hrišćanskih proročanstava o poslednjim vremenima sa islamskim očekivanjima o svetskoj prevlasti će čitaoce šokirati i oblikovati debatu o radikalnom islamu u narednim godinama. Ovo je ta prava knjiga koju treba pročitati o religiji koja raste najbrže na svetu i o budućnosti sveta.

ISLAMSKI ANTIHRIST

Džoel Ričardson

# ISLAMSKI ANTIHRIST

Šokantna istina o pravoj prirodi zveri

Džoel Ričardson



# **ISLAMSKI ANTIHRIST**

**ŠOKANTNA ISTINA O PRAVOJ PRIRODI ZVERI**

Džoel Ričardson

Korišćeni prevodi (ukoliko nije drugačije navedeno):

Stari zavet: Đura Daničić

Novi zavet: Dr. Emilijan M. Čarnić

Kuran: Besim Korkut

Naslov originala: Joel Richardson / ISLAMIC ANTICHRIST, the shocking truth about nature of the beast

Sva autorska prava pridržana

*Posvećujem ovu knjigu mom ocu. Nisam mogao da tražim boljeg tatu –  
poniznog slugu i pravog Isusovog sledbenika.*

# SADRŽAJ

---

<b>UVOD .....</b>	<b>13</b>
<b>PRVO POGLAVLJE: Čemu ova knjiga? Islamski preporod i poziv na probuđenje.....</b>	<b>16</b>
Još više besmislica o zadnjim vremenima?.....	16
Rasprostranjeno neznanje .....	17
Islamski preporod .....	18
Nova monoteistička opcija .....	22
Upozorenje za Englesku.....	22
Sumiranje činjenica.....	23
Zaključak .....	24
<b>DRUGO POGLAVLJE: Islamski sveti tekstovi .....</b>	<b>26</b>
Kuran .....	26
Suna .....	26
Poreklo Sune.....	27
Zbirka hadisa.....	27
Isnad i metn .....	27
<b>TREĆE POGLAVLJE: Islamska eshatologija .....</b>	<b>29</b>
Veći predznaci .....	29
Značaj poslednjih dana u islamskom verovanju .....	30
<b>ČETVRTO POGLAVLJE: Mehdi: islamski očekivani mesija .....</b>	<b>31</b>
Islamski mesija.....	32
Čovek iz loze Muhamedove.....	33
Vođa svih muslimana.....	33
Vladar sveta .....	33
Vojska crnih zastava .....	34
Osvajanje Izraela.....	35
Čudesni pokrovitelj koga će svi voleti.....	36
Vreme vladavine Mehdija.....	37
Al-Mehdi, jahač na belom konju.....	38

El-Mehdi čudesni arheolog.....	38
Kratak pregled poglavlja .....	39
<b>PETO POGLAVLJE: Poređenje biblijskog Antihrista i Mehdiya.....</b>	<b>41</b>
Moćan politički i vojni svetski lider.....	41
Mehdi kao svetski vladar .....	44
Antihrist kao svetski duhovni vođa.....	44
Mehdi kao svetski duhovni vođa .....	45
Antihristova kampanja usmerena protiv Jevreja i hrišćana.....	46
Mehdijeva kampanja usmerena protiv Jevreja i hrišćana .....	47
Vojni napad na Izrael i uspostavljanje Hramskog brda kao centra moći .....	48
Mehdijev napad na Jerusalem i uspostavljanje islamskog halifata u Jerusalemu .....	50
Antihristov sedmogodišnji sporazum sa Izraelom .....	51
Mehdijev sedmogodišnji sporazum.....	51
Promena zakona i vremena .....	52
Jahač na belom konju .....	53
<b>ŠESTO POGLAVLJE: Muslimanski Isus.....</b>	<b>56</b>
Povratak muslimanskog Isusa.....	57
Potčinjen Mehdiyu .....	57
Isus, verni musliman .....	58
Isus će uspostaviti islamski zakon.....	58
Isus: Najveći muslimanski jevanđelist.....	58
Isus će ukinuti hrišćanstvo.....	59
Isus, ubica Jevreja .....	61
Isus: Dobar muslimanski porodični čovek .....	61
Kratak pregled poglavlja .....	62
<b>SEDMO POGLAVLJE: Poređenje lažnog proroka i muslimanskog Isusa.....</b>	<b>63</b>
Nesveto partnerstvo Antihrista i lažnog proroka .....	63
Nesveto partnerstvo Mehdiya i muslimanskog Isusa .....	64
Lažni prorok kao Antihristov glavni izvršitelj .....	65
Muslimanski Isus kao Mehdijev glavni izvršitelj .....	66
Lažni prorok kao egzekutor .....	66
Muslimanski Isus kao dželat .....	67
Aždaja u jagnjećoj koži.....	68
Zaključak .....	69

<b>OSMO POGLAVLJE: Dedžal: islamski Antihrist .....</b>	<b>70</b>
Veliki varalica .....	70
Slep na jedno oko .....	70
Nevernik .....	71
Lažni čudotvorac.....	71
Dedžal će za sebe tvrditi da je Isus Hristos i da je božanski.....	71
Dedžal i njegova magična mazga .....	72
Gradovi utočišta .....	72
Sura zaštite .....	72
On će biti Jevrejin i slediće ga Jevreji i žene .....	73
Ubiće ga muslimanski Isus .....	73
<b>DEVETO POGLAVLJE: Poređenje biblijskog Isusa i Dedžala .....</b>	<b>74</b>
Povratak Isusa Hrista .....	74
Islamsko predanje.....	75
<b>DESETO POGLAVLJE: Obnovljeno Antihristovo islamsko carstvo .....</b>	<b>77</b>
Jezekiljev prikaz .....	78
Da li je Gog Antihrist? .....	79
Nećeš imati drugog Goga .....	79
Roš .....	80
Sotonina koalicija dobrovoljaca.....	81
Meseh i Tuval.....	82
Magog.....	83
Persija .....	84
Kuš .....	84
Put .....	85
Gomer.....	85
Togarmin.....	85
Prebrajanje osam naroda .....	86
Koja su sedmo i osmo carstvo? .....	86
Dolazeća obnova halifata .....	89
<b>JEDANAESTO POGLAVLJE: Mračna priroda Muhamedovih objava .....</b>	<b>90</b>
Nastanak Kurana.....	90
Druge čudne pojave.....	93
Zaključak .....	94

<b>DVANAESTO POGLAVLJE: Antihristov duh islama .....</b>	<b>95</b>
Antihristov duh islama.....	95
Tavhid i odstupanje .....	96
Islam poriče da je Isus Hristos Sin Božji .....	97
Islam poriče Trojstvo .....	98
Islam poriče krst .....	98
Kako antihristov duh utiče na muslimane? .....	99
<b>TRINAESTO POGLAVLJE: Islamska drevna mržnja prema Jevrejima .....</b>	<b>101</b>
Sotonina drevna mržnja prema Jevrejima .....	104
Zaključak .....	106
<b>ČETRINAESTO POGLAVLJE: Mučeništvo u poslednjim danima .....</b>	<b>107</b>
Seča glava u poslednjim vremenima .....	107
Seča glava u vestima.....	109
Seča glava u islamu: Muhamedov primer .....	110
Seča glava među Muhamedovim sledbenicima .....	113
Vrednost života nemuslimana .....	116
Kuran o ubijanju nevernika.....	117
Smrt za one koji osporavaju autoritet halifa .....	119
Kratak pregled i zaključak .....	120
<b>PETNAESTO POGLAVLJE: Islam i njegov cilj da zavlada svetom .....</b>	<b>122</b>
Islam i njegov cilj da zavlada svetom .....	123
Džihad.....	123
Izučavaoci džihada.....	125
Svetska prevlast.....	127
Moderni muslimani na Zapadu o cilju islama da zavlada svetom .....	128
Zaključak .....	131
<b>ŠESNAESTO POGLAVLJE: Razumevanje nepoštenja i prevare u islamu.....</b>	<b>133</b>
Prevara i džihad .....	133
Kitman: Skrivanje istine .....	134
Takija: Osnova za prevaru.....	135
Prevara opravdana radi bogaćenja.....	137
Prevara opravdana da bi se ubili neprijatelji islama .....	138
Prevara da bi se ostvarili ciljevi i napredak.....	139



Posledice na islam na Zapadu.....	139
Posledice na poslednje dane .....	140
Zaključak .....	141
<b>SEDAMNAESTO POGLAVLJE: Veliki otpad, teror i stopa preobraćenja u islam .....</b>	<b>143</b>
Stokholmski sindrom svetskih razmera .....	145
Da li je već počelo? .....	147
<b>OSAMNAESTO POGLAVLJE: Kratak pregled sličnosti islamskog i biblijskog viđenja poslednjih vremena.....</b>	<b>149</b>
<b>DEVETNAESTO POGLAVLJE: Moguće zamerke tezi.....</b>	<b>153</b>
Prebrzo donošenje zaključaka .....	153
Sam Antihrist zahteva da bude obožavan .....	155
Problem neispunjenih znakova .....	159
Zaključak .....	160
<b>DVADESETO POGLAVLJE: Dalja razmišljanja .....</b>	<b>161</b>
Puki slučaj? .....	161
Dobre strane islama.....	162
Ako ne islam, šta onda?.....	163
<b>DVADESET PRVO POGLAVLJE: Šta bi mi trebalo da radimo? .....</b>	<b>166</b>
Da li je naša sudbina već određena? .....	166
<b>DVADESET DRUGO POGLAVLJE: Odgovoriti jevanđeljem.....</b>	<b>173</b>
Dosezanje .....	173
Musliman je poput mene .....	174
Pronalaženje okeana u svakoj kapi.....	175
Pobednici .....	175
Franjina priča .....	176
Lične blagodati.....	177
<b>DVADESET TREĆE POGLAVLJE: Priprema za mučeništvo .....</b>	<b>179</b>
Priključivanje progonjenom hrišćanskom svetu .....	179
Pripremanje za mučeništvo nije jedna od mogućnosti .....	180
Mučeništvo i čuda.....	181
Pobeđivanje kroz poraz .....	181
Smrt Stefana i Andrije.....	183

Da li je stradanje slavno? Prihvatanje sramote krsta .....	184
<b>DODATAK 1: Prihvatanje biblijske eshatologije .....</b>	<b>187</b>
Razlozi zbog kojih ljudi ne proučavaju eshatologiju .....	187
Pozitivni razlozi za proučavanje eshatologije .....	189
Kako da proučavamo eshatologiju: Biblijski model .....	197
<b>DODATAK 2: Imejl od jednog američkog muslimana .....</b>	<b>201</b>
<b>DODATAK 3: Razgovor sa Harunom Jahjom (Yahya) 10. januara 2009. g. ....</b>	<b>205</b>
<b>BELEŠKE .....</b>	<b>222</b>
<b>KORIŠĆENA LITERATURA .....</b>	<b>233</b>

## Rekli su o „ISLAMSKOM ANTIHRISTU“

---

„Ova knjiga je poziv na probuđenje svim hrišćanima kako bi mogli da uvide na koji način su budućnost crkve, islama i čitavog sveta proročanski i neposredno povezane.“

—Dr. Tom Vajt, izvršni direktor, Glas Mučenika  
(Tom White, The Voice of the Martyrs)

„Džoel Ričardsonovo temeljno poznavanje islama pruža hrišćanima vrlo korisne informacije o islamskim tradicijama i učenjima, otkrivajući upadljivu sličnost između hrišćanskih proročanstava o poslednjim vremenima i islamskog očekivanja da zavlada svetom. Njegova izbalansirana upotreba islamskih tekstova i Biblije je tako uverljiva da se nakon čitanja knjige, teško može zamisliti da Antihrist može biti bilo ko drugi osim muslimanskog halifa. Ali ono što najviše cenim jeste to što on ne dokazuje svoj stav sa otrovnom mržnjom, već umereno, čak i sa ljubavlju, podstičući hrišćane da vole svoje komšije muslimane i pridobiju ih za Hrista. Ova knjiga je važno štivo za sve hrišćane koji žele da više saznaju o najbrže rastućoj svetskoj religiji ili da budu bolje pripremljeni za dijalog sa muslimanima kojima žele da svedoče.“

—Stiv Alt, profesor-asistent bogoslovije, Konkord, Severna Karolina  
(Steve Alt, F.I.R.E. School of Ministry, Concord, North Carolina)

„Mnogi studenti i predavači biblijskog proročanstva su došli do saznanja da je islam sistem koji će Antihrista dovesti na vlast i uspostaviti njegovo carstvo. Joel Ričardson je uradio odličan posao svojim opsežnim istraživanjem sličnosti biblijskog Antihrista i mesije kojeg islam očekuje, poznatog kao imam el-Mehdi. Toplo preporučujem ovu knjigu svim ozbiljnim i iskrenim studentima proročanstva poslednjeg vremena.“

—Rodrigo Silva, direktor Biblijskog proročanstva u vestima  
([BibleProphecyintheNews.com](http://BibleProphecyintheNews.com))

„Nakon mnogih godina proučavanja biblijskog proročanstva iz perspektive Zapada i mnogih pitanja sa vrlo malo odgovora, g-din Ričardsonov *Islamski*

*Antihrist* je, svojom pronicljivošću, došao kao pravo osveženje. Džael ima detaljno poznavanje Bliskoistočne istorije i islamske teologije što je neophodno prilikom razmatranja Antihristovog carstva. Ova knjiga je obavezno štivo za svakog predavača i studenta koji želi dublje da zađe u eshatološke studije islama, odn. sagledavanje događaja iz prošlosti, sadašnjosti i budućnosti iz perspektive najbrže rastuće svetske religije.“

—Kristin Mari Hobson, direktor Raspoznavanja vremena i Razgovora o proroštvu (Christine Marie Hobson, [DiscerningtheTimesOnline.net](http://DiscerningtheTimesOnline.net) and [ProphecyChat.com](http://ProphecyChat.com))

## ZAHVALNOST

---

Posebno želim da se zahvalim svojoj divnoj i voljenoj ženi. Ovo jednostavno nisam mogao da uradim bez tebe – ti to već znaš – ali sam želeo da i drugi znaju. Ti si izvanredna žena. Volim te.

Želim da zahvalim mom dobrom prijatelju Adamu za njegovu hrabro luterovsko odbijanje da prihvati mišljenje da je svet nepromenljiv. Ti si me ohrabrio i inspirisao da kopam na mestu do kojeg je samo nekoliko njih stiglo. Želim da se zahvalim Vesu i Džejn za bodrenje i pomoć. Vas dvoje ste neverovatan par. Jedno hvala tebi Roberte Livingstone za prijateljstvo i ohrabrenje tokom celog procesa. Zatim konzervativnom profesoru iz Čikaga – prvi koji mi je posvetio dobar deo dana da bi prošli kroz čitav ovaj projekat – zaista ste istinski predvodnik na ovom polju i vrlo velikodušan čovek. Hvala Vam na izdvojenom vremenu i Vašem iskrenom upućivanju. Podjednako dugujem zahvalnost i izvinjenje Dž. Holu jer je bio prvi koji će pročitati i dati mišljenje u vezi rane i vrlo haotične verzije. Moja najdublju i najtopliju zahvalnost upućujem vama koji ste dali svoju saglasnost ovoj knjizi. Brojnost i kvalifikacije svih vas koji ste to učinili, doprineli su mojoj poniznosti. Takođe, zahvaljujem svom poslovnom partneru Bobu jer je pobožan prijatelj i svakodnevni kompanjon i zato što je slušao moje beskrajno tumaranje po ovako mračnim temama. I svima vama koji su me na bilo koji način podržali, neka vam se svima vrati desetostruko.

## UVOD

---

U želji da napišem ovu knjigu, našao sam se u teškoj poziciji iz više razloga. Sa jedne strane, hteo sam da i vama, čitaocima, prenesem nešto o sebi i mom iskustvu sa hrišćansko/muslimanskim međuverskim razgovorima i ispričam kako sam došao na ideju da napišem ovu knjigu.

Sa druge strane, odlučio sam, iz dobrog razloga, da ne koristim svoje ime i da, što je moguće manje podataka iznesem o sebi. Svakim danom primam po jedno ili više imejlova od prijatelja muslimana širom sveta. Većinom su vrlo prijatnog sadržaja i uključuju lične stvari kao i određene komentare u vezi tekućih teoloških diskusija koje su uobičajene među nama. Ovo me zaista raduje i ja iskreno uživam i cenim ova prijateljstva. Nažalost, nisu svi imejlovi koje primim ljubazni i prijateljski. Iako sledeći imejl nije jedina pretnja smrću koju sam dobio, on je posebno uticao da počnem da koristim malo više diskrecije u mojim razgovorima sa muslimanima kada su u pitanju verski dijalozi (delove u zagradama sam dodao da bih pojasnio):

...Alahu Akbar!! [Alah je najveći!] laaaaa Alah!! [O, Alah samo!] Ja ću ti odrubiti glavu! Neka Alah baci prokletstvo na tebe i svu tvoju porodicu. Da i ti i tvoja porodica trulite u paklu zauvek. Želim da znaš da svi muslimani prizivaju Alaha da baci prokletstvo na tebe i baci te u pakao. Ja ću te lično ubiti. Pobiću ti porodicu. Umiraćeš vrlo sporom i bolnom smrću inšalah [sa Alahovim dopuštenjem].  
Ameen, Ameen, Ameen [Amen, Amen...]. Alahu Akbar!!  
Alahu Akbar!! laaaa Alah!

Nije samo priroda i jačina ove pretnje što me je navelo da je ozbiljno prihvatim, već i savršena interpunkcija, pravopis i struktura rečenica. Nije bilo ni jednog pokazatelja da je pretnja dolazila izvan zemlje.

Moram da priznam da nemam pojma šta konkretno je izazvalo ovu otvorenu pretnju. Nisam siguran da li sam nešto rekao ili učinio što bi dovelo do ovako snažnog suprotstavljanja. Naravno, kada razgovaram sa



muslimanima, uvek otvoreno govorim da je svakome potreban Spasitelj, kao što i moji prijatelji muslimani otvoreno kažu da nemamo potrebu za njim. Meni je to razumljivo. Ali je očigledno da sam zbog ovog 'prevelikog greha' dobio pretnju smrću koja je upućena meni i mojoj porodici. Iako pretnja ovakve vrste, sigurno, nije redak slučaj u mnogim delovima sveta, i dalje me začuđuje da samo izjašnjavanje moje vere može izazvati tako snažno protivljenje. U svakom slučaju, zbog očiglednih razloga i zbog bezbednosti moje porodice i mene, izabrao sam da ostanem anoniman po pitanju ove knjige. Verujem da ste razumeli.

Ipak, u cilju uspostavljanja određene mere poverenja kod čitaoca, jednostavno ću reći da podaci u ovoj knjizi dolaze od nekoga ko je, ne samo dobro upućen u izvorne islamske tekstove i svete literature iz kojih su korišćeni citati u ovoj knjizi, već koji takođe ima, kao što je to ranije navedeno, veliko iskustvo u međuverkim dijalozima sa muslimanima. Podaci koje ćete pročitati su do detalja istraženi. Da bih preneo tačnu i potpunu sliku islamskog učenja i verovanja, koristio sam skoro sve knjige islamske eshatologije koje su mi bile dostupne na engleskom jeziku, i ne samo njih, već i bezbrojne članke i intervjuje sa stotinama muslimana u vezi njihovih specifičnih verovanja u poslednje dane. Moja namera ovde nije bila samo da predstavim knjigu koja će poučiti hrišćane, već sam želeo i da napišem knjigu koju će muslimani – iako se ne slažu sa mojim zaključcima – ceniti zbog njenog poštenja i pozivanja na odgovarajuće stihove. Dok sam sasvim siguran da je, zbog prirode knjige, vrlo malo toga što neće biti izazov muslimanskim apologetama, napisao sam je znajući da čitaoci koji budu istraživali izvore koje sam koristio sami uvideti da je ono što sam napisao tačno predstavljanje i sagledavanje islamskog učenja i verovanja. Takođe sam se trudio da, koliko predmet dozvoljava, ne utičem previše na osećanja čitaoca. Pročitao sam mnoge preterano senzacionalne radove na temu proročanstava i ja lično ne cenim takav pristup.

Drugi razlog koji mi je otežavao odluku da napišem ovu knjige jeste to što je ona, u izvesnoj meri, predmet rasprave. Iako ne mogu da napišem knjigu koja nije takve prirode, ako je ikako moguće, ja bih da raspravu potpuno izbegnem. Mada zaista verujem da su rasprave sasvim opravdane u hrišćansko/muslimanskim međuverkim dijalozima, svestan sam da će ljubav pridobiti daleko više duša za Božije carstvo nego stotinu intelektualnih razloga. Semjuel M. Zvermer, hrišćanski misionar među muslimanima u

prošlom veku, je dobro rekao: „Nakon četrdeset godina iskustva – ponekad veoma tužnog, sejanja na kamenitom tlu i posmatranja kako ptice pokupe sve do poslednjeg zrna – ubeđen sam da je najkraći put do muslimanskog srca put Božje ljubavi, put Krsta.“<sup>1</sup> Potpuno se slažem. Mnogo više bih voleo da se uključim u takve odnose sa muslimanima koji se sastoji od međusobno korisnih dijaloga i pravog prijateljstva nego da se upustim u rasprave, koje su po svojoj prirodi vrlo negativne. Istina je da ova knjiga sadrži informaciju o islamu koja jeste negativna, neosporno je i da je mnogo toga u njoj uznemiravajuće. Uprkos tome, osetio sam veoma snažan podsticaj od Gospoda da je potrebno da se ova knjiga napiše i informacija objavi. Glavni cilj ove knjige jeste da upozori – i one koji su u crkvi i one koji su izvan nje.

Takođe, želim jasno da napomenem da moj cilj ni u kom slučaju nije da „dobro isprašimo“ muslimane. Iako su tvrdnje i stavovi izneseni u ovoj knjizi zaista jake optužbe protiv islamske religije, ne sme nipošto da se shvati kao napad na muslimanske vernike. Kao i u svakoj drugoj religiji, islam nije jednoobrazan i ne veruju svi muslimani doslovce isto, niti se slažu baš sa svakom stavkom vere koja se vezuje za njih i koja je izneta u ovoj knjizi. Ovo mora stalno da se naglašava. Mnogi muslimani su divni, miroljubivi ljudi. Ne smemo nikad da razvrstavamo ljude prema grupama kojima pripadaju; već, moramo da ih lično upoznamo, svakog čoveka ponaosob. Zatim bih, zbog zastrašujućeg i prilično uznemiravajućeg obaveštenja o islamu koje se nalazi u ovoj knjizi, da vas na samom početku ohrabrim da neko vreme provedete u molitvi i zatražite od Boga da vas zaštiti od svakog negativnog osećanja, straha i predrasude, čemu je ljudsko srce vrlo sklono, i umesto toga dotakne vaše srce Svojom ljubavlju prema muslimanima. Možda ćete, kao što sam i ja, zavoleti one koje Bog tako željno žudi da ukrasi iskupljenjem, preobraženjem i Njegovom predivnom haljinom spasenja. A ako ste musliman, molim se da, kroz drevna proročanstva koja su istražena na ovim stranicama, istina postane očigledna i da vas Bog vodi ispravnim putem.

## PRVO POGLAVLJE

---

### ČEMU OVA KNJIGA? ISLAMSKI PREPOROD I POZIV NA PROBUĐENJE

*„Trubite u trubu na Sionu, i vičite na svetoj gori  
mojoj, neka drhću svi stanovnici zemaljski, jer ide  
dan Gospodnji, jer je blizu. Dan, kad je mrak i tama,  
dan, kada je oblak i magla; kako se zora razastire  
povrh gora, tako ide narod velik i silan, kakvog nije  
bilo otkad je veka niti će ga posle kad biti od kolena  
do kolena.“*

prorok Joilo 2:1-2

Verujem da u danima u kojim upravo živimo postoje mnoge stvari koje Bog želi da istakne Zapadu a posebno zapadnoj hrišćanskoj crkvi. Ali, nažalost, izgleda da je vrlo malo onih koji čuju 'trubljenje trube' sa neba, i da je među njima još manje onih koji zaista razumeju šta ono znači. Znaci vremena se skoro svakodnevno pojavljuju na naslovnim stranama štampe ali izgleda da samo mali broj ljudi shvata na šta oni upućuju. Nadam se da će ova knjiga doprineti otvaranju očiju mnogih u vezi razdoblja koje se veoma brzo primiće. Povrh svega, moja je molitva da ova knjiga donese više razumevanja onima sa budnim i pronicljivim duhom.

### JOŠ VIŠE BESMISLICA O ZADNJIIM VREMENIMA?

Pre nego što počnemo, potrebno je da prepoznamo kakav stav vi, kao čitalac, imate u pogledu proučavanja eshatologije tj. stvari koje se tiču zadnjih vremena. Ako ste neko ko je ciničan prema ovoj vrsti proučavanja, onda bih vas zamolio da nešto učinite pre nego što nastavite dalje. Želeo bih da prvo pročitate Dodatak. U njemu sam objasnio zašto ja verujem da je eshatologija jedan od neophodnih sastavnih delova normalnog hrišćanskog života. Ako niste sigurni da je potrebno u potpunosti prihvatiti biblijsku eshatologiju, zamolio bih vas da – najpre pročitate Dodatak, i da se tek onda vratite prvoj glavi. Ali ako ste već zainteresovani za ovu temu, onda nastavite dalje sa čitanjem.

## RASPROSTRANJENO NEZNAJJE

Ova knjiga se prvenstveno bavi islamskom eshatologijom (verovanje o zadnjem vremenu) i onim specifičnim islamskim doktrinama i običajima koje izgleda da su povezane – i to na zapanjujuće načine – sa biblijskim opisima i proročanstvima koja se odnose na zadnje dane. Kao rezultat toga, našao sam se pred jednim vrlo zanimljivim izazovom – a to je da predstavim čitaocima više od jedne teme sa kojom većina ljudi skoro da uopšte nije upoznata. Naravno, većina ljudi ima neku nejasnu predstavu o tome šta Biblija kaže o „poslednjim danima“ – o teškim vremenima koja će zahvatiti zemlju, pomori, ekološke katastrofe, i na kraju Isusov povratak. Međutim, čak i mnogi hrišćani – oni koji Bibliju čitaju redovno – nisu sasvim sigurni u šta veruju kada su u pitanju mnogi detalji o poslednjim danima. A ako se može reći da je nepoznavanje biblijske eshatologije uobičajeno, onda zamislite koliko ljudi – posebno na Zapadu – ima bilo kakvog znanja o tome šta islam uči o zadnjim danima.

Neki hrišćani su upoznati sa činjenicom da u islamu, slično kao i u hrišćanstvu, postoji očekivanje da će se Isus sa neba vratiti na zemlju. Ovo uzbuđuje većinu hrišćana, koji to vide kao priliku da izgrade mostove i razmene mišljenja sa muslimanima. Svakako, Isusov povratak može biti dobar početak za takve međuverne razgovore. Nažalost, kad se krene dalje, vidi se da hrišćani uopšte, vrlo malo razumeju islamsko viđenje poslednjeg vremena, Isusovog povratka ili, pak, kakav je zaista „islamski Isus“. Naravno da mnogi hrišćani koji žive ili služe među muslimanima imaju neko razumevanje ovih pitanja, ali njihovo razumevanje, svakako, nije preneto u crkvu na širem planu. Krajnje je vreme je da se nemuslimanski svet upozna sa ovim neverovatnim informacijama. Ova knjiga predstavlja prvu sveobuhvatnu studiju odnosa kojeg ima islamska eshatologija sa biblijskom. Ali, više od same akademske ili teološke studije, ova knjiga je i poziv na probuđenje. To je poziv za mnoge da shvate u kojoj su meri budućnost hrišćanske crkve – kao i čitavog sveta – i budućnost islama proročki i neposredno međusobno povezane.

Kroz ovo proučavanje, koje predstavlja uvodni pregled biblijske i islamske eshatologije, pojaviće se mnogo jasnija slika budućnosti. Preklapanje verovanja koja nalazimo u ova dva verska sistema, kao i načini na koje islamska eshatologija pojačava hrišćansku, jesu zapanjujući i zastrašujući.

Verujem da će ova studija pomoći čitaocu da stekne značajni uvid u prirodu poslednjih dana i pomoći mnogima da prepoznaju i shvate u kojem se pravcu svet sve brže i brže kreće. Ovo nas vodi ka najočiglednijem razlogu da obratimo pažnju na islam: na njegov dramatičan i brz rast, i na njegov sadašnji preporod širom sveta.

## ISLAMSKI PREPOROD

Najveći razlog za izučavanje i razumevanje islama, a posebno islamske eshatologije, jeste jednostavno zbog toga što je islam budućnost. Da, dobro ste pročitali: islam je budućnost. Ako se današnji svetski tokovi u korenu ne promene, islam će prevazići hrišćanstvo i, za vrlo kratko vreme, preuće titulu najveće svetske religije. U stvari, prema većini statistika, ovo se može dogoditi za manje od dvadeset godina. Većina onih koji čitaju ovu knjigu će doživeti da ovo vide. Islam je najbrže rastuća religija u svetu, raste četiri puta brže od hrišćanstva.<sup>2</sup> Danas, oni koji praktikuju islam čine otprilike jednu petinu svetske populacije. Nakon čitanja ovih statistika, jedan zapaženi biblijski učitelj iz Engleske nedavno je prokomentarisao: „Ako se sadašnji tokovi ne promene, polovina od svih novorođenih u svetu rodiće se u muslimanskim porodicama već 2055. godine.”<sup>3</sup> Nešto dramatično i revolucionarno se dešava pred našim očima, ali većina zapadnih hrišćana toga nije ni svesna. Svrha ovog poglavlja je da informiše čitaoca o naglom rastu islama. Ono što ću ovde izneti može neke ljude iznenaditi. Neki će možda biti zbunjeni. Možda će neko čak tvrditi da to nije tako, ali činjenice su pred nama i zato o tome treba govoriti. Samo po sebi, širenje islama je moćan poziv na probuđenje svim hrišćanima.

Islam je najbrže rastuća religija, ne samo u svetu, već i u SAD, Kanadi i Evropi.<sup>4</sup> Godišnja stopa rasta islama u SAD u proseku je oko 4%, ali postoje jaki razlozi da se veruje da se u proteklih par godina povećala na 8%. Svake godine, desetine hiljada Amerikanaca se preobrate u islam. Pre 2001. većina izveštaja je iznosila broj od oko dvadeset pet hiljada američkih preobraćenika u islam godišnje.<sup>5</sup> Ovo možda ne zvuči mnogo, ali ova godišnja brojka, po nekim muslimanskim sveštenicima, se *učetvorostručila* posle 11. 9. (11. septembar 2001.).<sup>6</sup> Tako je: od 11. 9. broj američkih preobraćenika u islam se naglo povećao. Samo mesec dana nakon napada na Svetski trgovinski centar, počeli su da stižu izveštaji iz džamija širom Amerike. Ala Baijumi (Bayumi),

direktor za Arapska pitanja u Savetu za američke islamske odnose (Council for American Islamic Relations – CAIR), 11. novembra 2001., u londonskom dnevnom listu *Al-Hajat* (Al-Hayat) rekao je sledeće:

Amerikanci nemuslimani su sada zainteresovani da upoznaju islam. Postoji niz pokazatelja toga... Bibliotekama je ponestalo knjiga o islamu... engleski prevod Kurana je na vrhu američke liste najprodavanijih knjiga... Amerikanci pokazuju sve više spremnosti da se preobrate u islam od 11. septembra... na hiljade američkih nemuslimana odgovaraju na poziv da posete džamije, podsećaju na talase koji se jedan za drugim bacaju na obalu...<sup>7</sup>

Nakon što je posvedočio o dramatičnom napretku islama kao posledici napada 11. septembra, Baijumi je nastavio:

Prozelitizam u ime Alaha nije narušen, nije unazađen pedeset godina, kao što smo pomislili prvih dana nakon 11. septembra. Naprotiv, jedanaest dana je prošlo kao jedanaest godina u istoriji prozelitizma u ime Alaha.<sup>8</sup>

U jednom članku u britanskim novinama „London Tajms”, objavljenog 7. januara 2002., samo četiri meseca nakon 11. 9, čitamo:

Nameće se priča koja dokazuje da se pokrenuo ogroman talas preobraćenja u islam nakon 11. septembra, ne samo u Britaniji, već svuda po Evropi i Americi. Jedan holandski islamski centar spominje višestruko uvećanje, dok Novi muslimanski projekat, sa sedištem u Lajčesteru (Leicester) [Engleska], a vodi ga bivša rimokatolkinja, jedna irska domaćica, izveštava o „stabilnom prilivu” novih preobraćenika.<sup>9</sup>

Nedavno sam upitao jednog poznanika muslimana za koliko Amerikanaca on može da posvedoči da su se preobratali u islam tokom prošle godine. Odgovorio mi je da je lično bio prisutan na najmanje stotinu obreda preobraćenja samo u toj godini. Isto tako, pitao sam na desetine američkih muslimana da li imaju neko saznanje o dramatičnom uvećanju preobraćenika u islam nakon 11. 9. i odgovor je uvek bio – da. Do novijih zvaničnih podataka je teško doći i analizirati ih iz više razloga. Pre svega, nakon 11. 9, vrlo malo je obavljeno sveobuhvatnih studija; većina njih je izgleda urađena neposredno pre 2001. Pored toga, od 11. 9. mnogi američki muslimani su vrlo uzdržani u



vezi davanja informacija anketarima koji dolaze u džamije. Postoji širom rasprostranjena sumnja u muslimanskoj zajednici da anketari prikupljaju podatke za Ministarstvo SAD za unutrašnju bezbednost (DHS) ili za FBI. Većina preobraćenika želi da ostane relativno anonimna. Međutim, ja sam privatno, iako samo sa kratkim beleškama, imao prilike da razgovaram sa mnogim Amerikancima preobraćenicima u islam koji su se preobratile posle 11. 9.

Ovde je i drugi tužan ishod ovih brojki: Preko 80% ovih američkih preobraćenika u islam odraslo je u hrišćanskim crkvama.<sup>10</sup> Ako su brojke većeg postotka preobraćenja tačne, to bi značilo da se godišnje čak šezdeset hiljada Amerikanaca odgojenih u hrišćanskim porodicama preobrati u islam. Imam jednog poznanika koji je, i pored toga što kao sin pastora potiče iz duboko religiozne i tradicionalne hrišćanske porodice, ipak prihvatio islam na svom koledžu. Pročitao sam brojna svedočanstva episkopa, sveštenika, misionara i studenata bogoslovije, da ne pominjemo hrišćane laike, koji su se preobratile u islam. Među njima se nalaze čak i oni koji sebe opisuju kao bivše „duhom ispunjene hrišćane”. Ako ste hrišćanin, možda ćete se usprotiviti govoreći da je to nemoguće. Ako je to tako, možda se pitate, zašto onda ovi statistički podaci nisu naširoko poznati? Ili, pak, zašto vi lično ne poznajete nikoga koji je preobraćen. Postoje jednostavni odgovori na ova pitanja. Jedan od glavnih razloga zašto ovi podaci prolaze uglavnom nezapaženo jeste taj što je većina američkih muslimana skoncentrisana u većim gradskim sredinama. Područje grada Čikaga je, na primer, dom za preko 350.000 muslimana. U području Njujorka ovaj broj je duplo veći, radi se o sedam stotina hiljada muslimana.<sup>11</sup> Drugi važan podatak baca svetlo na pitanje zašto se o ovome ne govori puno u mnogim crkvama koje posećuju Amerikanci belci, jeste taj što su 85% Amerikanaca obraćenika u islam Afroamerikanci. Belci hrišćani u Americi ni približno nisu pod uticajem ovog fenomena kao što je to crnačka hrišćanska populacija. Islam u punom zamahu nosi sve pred sobom unutar velikih gradova, što je veoma žalostan komentar na nepovezanost i nejedinstvo američke crkve. Jedan muslimanski zvaničnik procenjuje da će do 2020. godine većina američkih urbanih centara biti naseljeno pretežno muslimanima.<sup>12</sup> Ali, kako se broj preobraćenika uvećava, profil muslimanskog preobraćenika se isto tako menja. Neposredno nakon 11. 9. Državni javni radio (National Public Radio) uradio je specijalnu emisiju u vezi islama i onih koji su se preobratile nakon 11. 9.

Jedna od najvažnijih tema [u jednoj od emisija] bio je razgovor sa više mladih žena na američkim univerzitetima koje su nedavno prešle u islam posredstvom Bostonskog islamskog društva. One imaju visoke diplome sa bostonskih univerziteta, kao što je Harvard, a govorile su o moći i veličini islama, o poboljšanom položaju žena u islamu, i zašto su se one preobratile. Program je emitovan više puta širom SAD...<sup>13</sup>

U članku Njujork Tajmsa koji je izašao 22. oktobra 2001., čitamo kratku priču o Džimu Hakingu (Jim Hacking):

Pre devet godina, Džim Haking se pripremao za jezuitskog sveštenika. Sada je on izuzetan advokat u Sent Luisu koji je prošlog meseca proveo puno vremena objašnjavajući islamsku veru na međuveruskim skupovima... On je učinio šahadu [muslimanski preobraćenički obred] 6. juna 1998. „*Ono što mi je oduvek bilo blisko jeste da postoji jedan Bog, da njemu nema ravnog i da mu nije potreban sin koji će doći i obaviti njegov posao.*”<sup>14</sup>

Čitamo tipično svedočanstvo preobraćenika, bivšeg hrišćanina:

Dženifer Harel (Jennifer Harrell) je, kao dete, odlazila u crkvu i nedeljnu školu. U srednjoj školi, bila je u dril timu i bavljala se sa jednim fudbalerom. Nakon koledža, postala je vođa omladine metodista. U 23. godini, postala je samohrana majka. U 26-toj, postala je muslimanka. „Odrasla sam u Planou (Plano) i radila sve ono što sam smatrala da treba da radim,” rekla je gospođa Harel, 29. godina, u Dalasu. „Odlazila sam u crkvu. Odlazila na zabave. Ali me briga za raj ili pakao nije doticala. Uzimala sam sve zdravo za gotovo.” Na kraju, zaposlila se u prodaji, gde su je njene kolege muslimani uveli u islam. Jedan od njih je voleo verske rasprave, što je izazvalo da gospođa Harel preispita svoju hrišćansku veru. Proučavala je Bibliju, ali i islam, u nameri da se bolje pripremi za odbranu svoje vere. Umesto toga, bila je privučena time što se muslimani mole pet puta na dan, poste, daju milostinju i to je njihov način života. „Nisam bila od onih hrišćana koji se moli svakog jutra,” rekla je gospođa Harel. Ono što muslimani veruju o Isusu za nju je imalo više smisla, jer su ga smatrali prorokom a ne Božjim sinom. „Kao hrišćanka, nikada nisam razumela zašto je Isus morao da umre za moje grehe.” – nastavila je – „pa oni su moji gresi.” Pre nego što je postala muslimanka, posetila je

jednog hrišćanskog sveštenika. Pitala ga je zašto hrišćani jedu prasetinu, žene ne pokrivaju glavu u crkvi, a mladi hrišćani se zabavljaju pre braka. „Želela sam da odbrani Bibliju,” rekla je. „Iznela sam mu sve što sam videla kao pogrešno u vezi hrišćanskog verovanja.” Njegovi odgovori je nisu zadovoljili.<sup>15</sup>

Priča tipa Džima Hakinga i Dženifer Harel ima bezbroj. Pročitao sam stotinu njih.

### **NOVA MONOTEISTIČKA OPCIJA**

U prošlosti, kad god bi zapadnjak poverovao u ličnog Boga i odlučio da nova vera postane glavni vid njegovog života, bilo je sasvim uobičajeno da se pridruži crkvi. Ali sada, islam se širi Zapadom i mnogi uviđaju da hrišćanstvo nije jedina mogućnost koja im je dostupna. Nažalost, mnogi biraju islam umesto hrišćanstva. Dejvid Povson (David Pawson), poznati biblijski učitelj i autor iz Engleske, podseća na iskustvo jednog njegovog prijatelja:

Jedan moj prijatelj hrišćanin je savetnik u državnoj školi. Obradovao se kada mu je dečak kome je on pomagao da pronađe smisao života, rekao da se uverio da postoji Bog koji je ličan i u koga može da veruje. Ali je ostao iznenađen i razočaran kada mu je ovaj dečak, Englez, rekao da je pre par nedelja postao musliman. Bio je to samo jedan od hiljade njih koji su načinili isti izbor.<sup>16</sup>

Kako se islam širi na Zapadu, ova priča će se sigurno ponoviti još mnogo puta.

### **UPOZORENJE ZA ENGLESKU**

U ovoj knjizi – *Islamski izazov hrišćanstvu*, Povsonove reči zvuče kao pravo proročko upozorenje, ne samo za Englesku već celoj Zapadnoj crkvi. Povson, vrlo cenjen i iskusan crkveni vođa u Engleskoj, prepričava svoje nedavno iskustvo koje je imao dok je slušao predavanje poznatog stručnjaka za islam, Patrika Sukheda, (Patrick Sookhedo). Da je neki manje istaknuti vođa dao sledeću izjavu, mogli bi smo opravdano da pređemo preko nje, ali bi trebalo da nas sve trgne ono što je Dejvid iskusio:

Usred njegovog govora, neočekivano i nevezano za ono što je predavao, odjednom me je preplavilo osećanje koje se može opisati kao slutnja da će islam osvojiti ovu zemlju [Englesku].

Sećam se kako sam zapanjeno sedeo, počeo sam čak i da drhtim. Nismo samo slušali zanimljivo predavanje o religiji i kulturi drugih, kako oni veruju i žive. Slušali smo o našoj budućnosti!<sup>17</sup>

Dalje u svojoj knjizi, Povson govori o onome šta oseća da su ispravni hrišćanski odgovori na ova njegova predviđanja. On preporučuje da se usmerimo na tri glavna pravca delovanja: činjenice, povezanost i ispravnost. Neću se truditi da objasnim ova tri pitanja, jer je Povson to ubedljivo već učinio. Naravno, Povsonovo upozorenje se pokazalo kao predmet rasprave u celoj crkvi u Engleskoj. Pravo pitanje, međutim, po mišljenju ovog autora, nije da li će ili neće Povsonovo upozorenje tek tako proći, već da li će crkva u Engleskoj odlučiti da sprovede plan koji je on preporučio kao odgovor? To ostaje da se vidi.

### SUMIRANJE ČINJENICA

Ovde, u stvari, nije cilj da prevlada neka tmurna slika sadašnjosti. Potrebno je takođe da istaknem da se i muslimani preobraćaju u hrišćanstvo svuda po svetu. Mnogi muslimani neprestano tvrde da musliman nikad ne napušta islam. Ova tvrdnja je osporena bez mnogo napora. Jedan muslimanski šejik je nedavno izjavio da se u Africi preko šest miliona muslimana godišnje preobrati u hrišćanstvo. To znači 667 njih na sat, ili šesnaest hiljada dnevno. Od januara 2003. do sredine 2004, tokom službe nemačkog evangelizatora Rajnharda Bonkea (Reinhardt Bonnke) preko deset miliona Afrikanaca donelo je odluku da sledi Isusa. Veliki procenat onih koji su se na taj korak odlučili bili su muslimani. U stvari, muslimani iz čitavog sveta se preobraćaju i postaju Isusovi sledbenici.<sup>18</sup> Mnogi su odluke doneli nakon snoviđenja ili vizije.<sup>19</sup> Postoje mnoga divna i moćna svedočanstva Božje dobrote u životima muslimana koji su došli do spoznaje Isusa. Svim srcem verujem da će Bliski Istok videti mnoge muslimane kako prilaze veri u biblijskog Isusa. Hrišćanstvo u Latinskoj Americi, Aziji i Africi danas prolazi kroz ono što nazivamo preporod. Ali to ne osporava činjenicu da je rast islama još uvek mnogo brži nego rast hrišćanstva, ne samo u Americi, Kanadi, Engleskoj i Evropi, već širom sveta. Ali, moram reći da glavni razlog bržeg rasta islama jeste – veća stopa nataliteta među muslimanima. Muslimani jednostavno, imaju mnogo više dece od hrišćana. Rastu islama ne doprinose prvenstveno preobraćenici,

ali, ipak, on raste i širi se brže od hrišćanstva. Stvar je jednostavna, mi kao zapadna crkva smo u potpunosti propustili nesumnjiv svetski značaj islama.

Za sada, ono što treba istaći jeste da su *verovanja, druge po veličini a najbrže rastuće religije u svetu, bitna za nas*. Ovo posebno važi u pogledu islamskog potencijala da uskoro postane najzastupljenija religija u svetu. Ako se ispostavi da vremenom zaista dođe do toga da islam prevaziđe hrišćanstvo i postane najbrojnija svetska religija, ili čak ako počne da se približava toj tački, do prevage će doći vrlo brzo jer će se stopa rasta vidljivo uvećati. Mnogobrojna i olaka obraćenja u islam, kao i zburjenost među nepokolebljivim hrišćanima zavladaće u to vreme. Ne možemo da potcenimo moć jednog svetskog trenda. Čak šta više, jednu od glavnih pojava poslednjih dana Biblija naziva „velikom apostasijom” – značajno otpadanje od hrišćanske vere na svetskom nivou. Iako je islam sada još uvek nesigurna religija koja se suočava sa pitanjem zašto je Alah dozvolio da ona ostane, u poređenju sa hrišćanstvom, drugorazredna religija na zemlji, doći će dan kada će se na isti način hrišćani zapitati zašto je Bog dozvolio da islam prevaziđe hrišćanstvo po pitanju rasta i uticaja. Do ovoga bi moglo uskoro da dođe, možda čak i za petnaestak godina. Možda i pre. Iskreno se nadam da to nije tako, ali za sada, vrlo malo pokazatelja sugerise drugačije. Jedina nada za preokret jeste značajan i potpun preporod u svetu, preporod kakav do sada nije viđen. Ali za sada, ovaj trend je na samom svom početku u Americi, vreme je da se informišemo i pripremimo za ono što obećava da će biti izazov kakav crkva nikad nije imala. Kao što sam već rekao, islam je budućnost (mada je to samo privremeno tako). Vreme je da se crkva suoči sa stvarnošću. Kao što je brat Endrju (Andrew), čovek koji je postao poznat po tome što je krijumčario Biblije preko Gvozdene zavese (kao što je to ispričano u poznatoj knjizi „*Božji krijumčar – God's smuggler*”), rekao još 1994-te: „Ono što je komunizam bio za dvadeseti vek, islam će biti za narednih sto godina”<sup>20</sup>

## ZAKLJUČAK

Sada se, verovatno, slažete da je važno biti obavešten o islamu, ali se možda pitate zašto je važno razumeti baš islamsku eshatologiju. To je dobro pitanje. Zamolio bih vas da pažljivo razmislite o sledećim pojedinostima: Biblija je jasna da je đavolov glavni plan za poslednje dane, u proteklih par hiljada godina, bio da postavi dva čoveka, *Antihrista* i *lažnog proroka*, kao svoje

glavno oruđe za obmanu stanovnika zemlje. Kako mislite da je Sotona isplanirao da svojom velikom prevarom u posljednjem vremenu obmane i 1,5 milijardu muslimana? Da li je napravio lošu strategiju jer nije predvideo globalno širenje islama? Ili je on taj koji je uključio muslimane u svoju strategiju zadnjeg vremena? Hoće li islam, kao treća monoteistička religija, biti proganjan od strane Sotone podjednako kao hrišćani i Jevreji, jer će se suprotstaviti Antihristu zajedno sa njima? Ili će se – kao religija koja se ponosi sobom, jer smatra da se oduprela svim oblicima idolatrije – u potpunosti potčiniti demonskom i lažnom verskom vođi bez ikakvog protivljenja? Godinama sam od Gospoda tražio odgovor na ova pitanja. Vremenom, kako se moje poznavanje islama produbljivalo, odgovori na moja pitanja su postali sve jasniji. Ova knjiga je moj pokušaj da sa vama podelim ono što sam saznao. Shvatam da ovo može da zvuči kao smela tvrdnja, ali verujem da će činjenice koje su predstavljene pokazati da je islam zaista glavno sredstvo koje će Sotona upotrebiti da ispuni biblijska proročanstva o budućem političkom, verskom, vojnom Antihristovom poretku koji će zavladati celim svetom neposredno pre drugog dolaska Isusa Hrista.



## DRUGO POGLAVLJE

---

### ISLAMSKI SVETI TEKSTOVI

Na početku našeg proučavanja, napravićemo kratak pregled islamskih svetih tekstova, sa ciljem da se čitalac upozna sa njima i mestom koje oni zauzimaju u strukturi islama. Mnogi citati u ovoj knjizi su preuzeti iz tih raznolikih svetih tekstova.

#### KURAN

Prva i najpoznatija islamska sveta knjiga jeste Kuran. Kuran je osnovna verska knjiga, koju je u potpunosti sastavio Muhamed, osnivač i „poslanik” islama. *Kuran* na arapskom jeziku doslovno znači „recitacija” ili „čitanje”. On obuhvata 114 poglavlja, koja se nazivaju *sure*. Na kraju svakog navoda iz Kurana koji se ovde bude koristio stajaće „sura” i u produžetku poglavlje, stih i prevod koji je korišćen.

Kuran se donekle može smatrati Biblijom islama, kao izvornom svetom knjigom. Kuran, međutim, nije jedini izvor svetog, i čak *nadahnutog* predanja (tradicije) u islamu. Iako je Kuran jedini tekst za koji se kaže da su u njemu doslovce zapisane Alahove reči, i Suna je od jednake važnosti za sve muslimane.

#### SUNA

Suna na arapskom jeziku doslovno znači „jasan i dobro utaban put.” Ona se odnosi na sve što je Muhamed rekao, učinio, odobravao ili osudio. To je zbirka Muhamedovih izreka, običaja, učenja i primera koje je ostavio svim muslimanima da ih slede. Za muslimane je Muhamed savršen primer za sva ljudska bića – što je doktrina koja je jasno izrečena u Kuranu:

Ako Alaha volite, mene sledite [Muhamed]. (Sura 3:31)

Vi u Alahovom poslaniku imate divan uzor za onoga ko se nada Alahovoj milosti i nagradi na onom svetu. (Sura 33:21)

Dakle, šta god je Muhamed učinio ili rekao, postaje osnova za oblikovanje celokupnog života i verovanja. Ono što nemuslimani moraju da shvate u vezi

Sune jeste da je ona muslimanu važna koliko i Kuran. Suna tumači Kuran. *Bez Sune, Kuran se ne može ispravno razumeti*. U stvari, mnoga gledišta i običaji u islamskoj religiji nisu čak ni spomenuti u Kuranu a mogu se naći samo u Suni. Kuran i Suna su zajedno osnova svih verovanja i običaja kod svih muslimana.<sup>21</sup> Prema tome, muslimani veruju da su i Kuran i Suna nadahnuti i merodavni.

## POREKLO SUNE

Suna potiče pre svega od dve različite vrste islamske literature. Prva i najvažnija vrsta predanja je zbirka hadisa (hadith). U zbirci hadisa su izričito zapisane Muhamedove izreke. Druga vrsta predanja je *sirat* ili *sira*. *Sira* doslovno znači „biografija.” Postoji *sirat-rasul* – biografija „poslanika” ili „proroka” Muhameda. Postoje mnoge drevne i moderne biografije Muhamedovog života. Najpopularniji engleski prevod među drevnim sirama jeste Ibn Išakov *Sirat Rasul (Muhamedov život)*, koju je preveo čuveni orijentalist A. Gijom (A. Guillaume). Pored ove dve vrste književnosti postoje istorije islama i tumačenja Kurana ranih učenjaka koje se zove *tafsir*. Kada budemo govorili o njima, koristiću opšti naziv – „islamska predanja.”

## ZBIRKA HADISA

Za potrebe ove studije, zbirka hadisa će verovatno biti od veće važnosti za razumevanje od ostalih islamskih predanja. To je zbog toga što veći deo islamskog verovanja i običaja, naročito verovanja u vezi poslednjih vremena, dolazi iz zbirke hadisa.

Kao što je ranije spomenuto, hadisi su zabeležena kazivanja i dela Muhamedova. Po muslimanskim učenjacima, tokom Muhamedovog života i nakon njegove smrti, njegovi sledbenici su počeli usmeno da prenose svoja sećanja svega što je Muhamed rekao ili učinio.

## ISNAD I METN

Svaki hadis obuhvata dva dela – *isnad* i *metn*. Na početku svakog hadisa je *isnad*, ili lanac prenosa. Isnad je u suštini: „on je rekao da je ona rekla da je on rekao” – niz ljudi koji prenose svoja sećanja onog što je Muhamed rekao ili učinio. Na engleskom, *isnad* bi mogao da zvuči ovako: „Džon je rekao da je čuo da je Meri rekla da je Muhamed imao običaj da kaže tako i tako.” Onima

koji nisu upoznati sa islamskom književnošću, dodatno otežava to što su sva imena, naravno, arapska. Zbog toga su mnoga imena dugačka i mogu biti komplikovana. Evo ovde jednog stvarnog primera *isnada* iz hadisa koji preuzet iz *Malikove Muvate*:

Jahja mi je ispričao što je čuo od Malika a on od Amr ibn Jahje el-Mazinija, a on od Ebu'l-Hubab Saida ibn Jasara da je Abdulah ibn Umar rekao...<sup>22</sup>

Ponekad je samo jedno ime pomenuto u *isnadu*, međutim, to pokazuje da je ta osoba koja prenosi hadis bila neposredan pratilac ili član Muhamedove porodice. Jedan primer bi mogao biti: „Ajša je ispričala da je Muhamed (neka je mir na njemu) rekao...”

Drugi deo hadisa sadrži sam tekst. To je deo zabeleženih kazivanja i dela Muhamedovih. Ovaj deo hadisa se naziva *metn*.

Dakle, svaki hadis sadrži *isnad* (lanac prenosa) i *metn* (kazivanja ili dela Muhamedova). Da bi pojednostavili, u celoj ovoj knjizi navodiće se samo *metn*. *Isnad* će se javljati u napomenama na kraju knjige.

## TREĆE POGLAVLJE

---

### ISLAMSKA ESHATOLOGIJA

Većina knjiga koja se bavi islamskom eshatologijom sadrže iskreno nastojanje njihovih autora da sakupe, povežu i prenesu najpouzdanije hadise i različita predanja koja se odnose na poslednja vremena. Pored toga, naravno, u većini tih knjiga se takođe nalaze i objašnjenja tih pisaca. Pošto ja nisam istražitelj hadisa (niti nameravam da ikad postanem jedan od njih), i zato što ne želim da iznesem samo svoje objašnjenje o tome šta islam uči u pogledu poslednjih dana, strogo sam koristio ili islamsko predanje ili objašnjenja islamskih učenjaka i pisaca koji su do sada puno toga napisali u vezi ovog predmeta. Iz tog razloga, ova knjiga će biti prepuna takvih citata i napomena.

Većina islamskih proučavanja eshatologije su podeljena na dve kategorije – Manji i Veći predznaci. Manji predznaci ponekad odgovaraju onima koje Isus naziva „porođajnim mukama,” što bi rekli – oni prethode većim. U neku ruku to jeste tako. Razlika je, međutim, u tome što se mnogi od njih, zapravo, odigravaju uporedo sa većim. Zato manje predznake ne bi trebalo nužno posmatrati kao one *koji prethode*, već radije *koji su sporedni*. Neki od manjih predznaka su vrlo zanimljivi, ali u ovoj studiji nećemo zaći u njih. Umesto toga, odmah ćemo krenuti sa većim.

### VEĆI PREDZNACI

Glavno u ovoj studiji jeste jasno razumevanje onog što islam uči o većim predznacima. Očigledno je da veći (odn. važniji) predznaci govore o mnogo značajnijim događajima od manjih. Ovi predznaci se odnose na pitanja kao što su dolazak muslimanskog Antihrista (Ad-Dedžala), ili pak na povratak muslimanskog Isusa (Isa el-Masih), ili na još važnije, dolazak muslimanskog spasitelja/mesijanske figure (El-Mehdi). Oni se ne odnose, na primer, na porast nemoralna ili zapostavljanje vere, i na druge slične opšte predznake. Dok su neki manji predznaci prilično nepouzdana i predmet rasprave, veliki su u potpunosti neosporni u muslimanskoj misli. Oni koji bi želeli da razumeju značaj velikih predznaka kod muslimana, moraju pre svega razumeti od kakvog je značaja verovanje u poslednje vreme među muslimanima.

## ZNAČAJ POSLEDNIJH DANA U ISLAMSKOM VEROVANJU

Kuran pominje pet stvari koje musliman mora da veruje da bi mogao da bude musliman. Ovih pet stvari su postale simbol vere u islamu. U Kuranu čitamo:

Nije čestitost u tome da okrećete lica svoja prema istoku i zapadu; čestiti su oni koji veruju u Alaha i u onaj svet (poslednji – Sudnji dan), i u anđele, i u knjige, i u proroke... (Sura 2:177)

Obratite pažnju na redosled pet glavnih načela verovanja:

1. Verovanje u Alaha.
2. Verovanje u Poslednji (Sudnji) dan
3. Verovanje u anđele.
4. Verovanje u Knjigu.
5. Verovanje u proroke.

Ovo se veoma razlikuje od hrišćanstva. Nažalost, dok verovanje vezano za poslednje vreme ima značajno mesto u Novom zavetu i u životu rane crkve, danas je postalo suštinski neobavezno ili uglavnom zapostavljeno od strane većine hrišćana. Ali nije tako sa islamom; po islamu nije pravi musliman onaj koji ne veruje u poslednji dan i događaje koji mu prethode. Razumevanje islamskog viđenja Sudnjeg dana i posebno njegovih većih predznaka je, prema tome, ključno ako želimo da razumemo glavna verska iščekivanja 1,5 milijarde muslimana širom sveta. Ono prema čemu se sada okrećemo jesu osnovna načela vere.

## ČETVRTO POGLAVLJE

---

### MEHDI: ISLAMSKI OČEKIVANI MESIJA

Među većim predznacima, najčešće predviđani i glavni znak koji muslimani očekuju jeste dolazak čoveka poznatog kao „Mehdi“ (na našim prostorima ga ponekad zovu i „Mehdija“ prim. prev.). Na arapskom jeziku *al-Mehdi* znači „onaj koji je vođen”.<sup>23</sup> Šiitski muslimani ga ponekad oslovljavaju kao *Sahib Al-Zaman* ili *Al-Mehdi al-Muntadhar*, što u prevodu znači „Gospodar doba” i „Očekivani mesija.” Mehdi je prvi od znakova. To je potvrđeno od strane Ibn Katira, poznatog muslimanskog učenjaka iz 14-tog veka:

Nakon pojave i učestalosti manjih znakova Časa, čovečanstvo će dostići fazu velike patnje. Tada će se očekivani Mehdi pojaviti; On je prvi od većih jasnih znakova Časa.<sup>24</sup>

Dolazak Mehdiya je središnji deo svih islamskih predanja o poslednjem vremenu. Toliko značajan u islamskim eshatološkim iščekivanjima da neki muslimanski učenjaci na sporedne znake čak i ne gledaju kao na sporedne, već kao na „znake koji prate Mehdiya.”<sup>25</sup> Iako postoje neke razlike u verovanju između glavnih struja u islamu, sunita i šiita, i određenih struja među Sunitskim muslimanima koje ga u potpunosti odbacuju, verovanje u Mehdiya nije sektaška tema unutar islama, već je zajednička većini muslimana. Prema šeiku Muhamedu Hišamu Kabaniju (Shaykh Muhammad Hisham Kabbani), predsedniku Islamskog vrhovnog saveta Amerike (Islamic Supreme Council of America), „Dolazak Mehdiya je osnovna doktrina i za sunite i za šiite, i uopšte za celo čovečanstvo.”<sup>26</sup>

Ajatola Bakir al-Sadr (Ayatullah Baqir al-Sadr) i Ajatola Murtada Mutahari (Ayatullah Murtada Mutahhari), obojica šiitski učenjaci, u svojoj knjizi, *Očekivani Spasitelj*, Mehdiya opisuju ovako:

Ličnost čuvena kao Mehdi, očekivani Spasitelj, je u istoriji čovečanstva bez premca. Niti svetskih događaja izatkaju mnoge predivne likove u životima ljudi, ali lik Mehdiya stoji daleko iznad svakog drugog lika. On je bio vizija vizionarima u istoriji. On je bio san svih sanjara u svetu. Za konačno spasenje ljudi on je Severnjača nade u koju je uperen pogled čovečanstva... U potrazi za istinom o Mehdiu nema razlike među društvenim

slojevima, verovanjima ili državama. Traganje je svojstveno svima, baš kao što je sam Mehdi za sve. On stoji u svom sjaju visoko iznad tankih zidova, kojima je čovečanstvo podeljeno. On pripada svima. Šta je onda, zapravo, Mehdi? Ovo je, sigurno, veliko pitanje za koje bi mislioci svuda po svetu voleli da nađu odgovor.<sup>27</sup>

Zaista, ko je taj „očekivani“ za kojim islamski svet čezne, i šta je to što će on uraditi zbog čega ga muslimani tako uzbuđeno iščekuju? U ovom poglavlju ćemo pokušati da damo temeljni odgovor na ovo pitanje pre svega citirajući različita islamska predanja i tumačenja muslimanskih učenjaka koji ih izučavaju. Voleo bih da vas ohrabrim da odvojite vremena da pročitate svaki pojedinačni citat. Na tim mestima pronalazimo jasno iznošenje središnjeg verovanja i verskog ushićenja kod mnogih od 1,5 milijarde muslimana sa kojima danas delimo život na zemlji. Oni koji žele veće razumevanje jednog od primarnih i osnovnih duhovnih faktora koji utiču na današnji svet, trebalo bi da obrate posebnu pažnju.

### ISLAMSKI MESIJA

Najjednostavnije rečeno, Mehdi je islamski mesija, odnosno spasitelj. Iako termini *mesija* i *mesijanizam* imaju jasne judeo-hrišćanske korene, profesor sa Univerziteta u Virdžiniji Abdulaziz Abdulhusein Sahedina (Abdulaziz Abdulhussein Sachedina) se slaže da se ovi termini na odgovarajući način koriste u islamskim tekstovima koji se odnose na Mehdijsa. U svom studijskom radu na temu islamskog mesijanizma, Sahedina objašnjava na sledeći način:

Termin „mesijanizam“ u islamskom kontekstu je često korišćen da prevede važan koncept eshatološke figure, Mehdijsa, koji će kao predskazan vođa „ustati“ da pokrene veliki društveni preobražaj u nameri da obnovi i sve podredi božanskom vođstvu. Islamski mesija, tako, ostvaruje težnje svojih sledbenika za obnovom čistote Vere koja će doneti istinsko i nekorumpirano vođstvo čitavom čovečanstvu, stvarajući pri tom pravedan društveni poredak u kojem neće biti ugnjetavanja i u kome će islamsko otkrovenje biti normativ svim narodima.<sup>28</sup>

Zato možemo reći da je pojavljivanje Mehdijsa za većinu muslimana isto što i Isusov povratak za hrišćane. Dok hrišćani čekaju povratak Isusa Mesije da ispuni sva proročka obećanja narodu Božjem, muslimani očekuju da se

pojavom Mehdiya ostvare ti ciljevi. Isto tako, Šeik Kabani prepoznaje Mehdiya kao islamski osnovni mesijanski lik: „Jevreji očekuju Mesiju, hrišćani čekaju Isusa, a muslimani obojicu – Mehdiya i Isusa. Sve religije ih opisuju kao ljude koji dolaze da spasu svet.“<sup>29</sup>

### ČOVEK IZ LOZE MUHAMEDOVE

Prvo i najčešće citirano islamsko verovanje koje se odnosi na Mehdiya je predanje koje kaže da će Mehdi poteći iz loze Muhamedove i da će nositi Muhamedovo ime:

Svet neće proći dok čovek iz moje loze, čije će ime biti moje ime, ne bude vladao Arapima.<sup>30</sup>

Poslanik (Muhamed) je rekao: Mehdi će doći iz moje loze, od Fatiminog potomstva [Fatima – Muhamedova ćerka].<sup>31</sup>

### VOĐA SVIH MUSLIMANA

Širom današnjeg islamskog sveta se poziva na obnovu islamskog halifata. Na halifa (ili *kalif*) u islamu se gleda kao na muslimanskog papu. Muslimani ga vide kao Alahovog vladara predstavnika na zemlji. Važno je razumeti da kada muslimani pozivaju na obnovu halifata, oni misle na onaj na čijem čelu će biti Mehdi, jer je Mehdi konačni halif islama koji se očekuje. Svi muslimani će biti obavezni da slede Mehdiya:

Ako ga vidite, idite i dajte mu podršku, čak i ako budete morali da puzite preko leda, jer je on Vladar predstavnik Alaha, Mehdi.<sup>32</sup>

On će utrti put za osnivanje vlade iz porodice (ili zajednice) Muhamedove... *Svaki vernik biće u obavezi da ga podrži.*<sup>33</sup>  
(naglasak moj)

### VLADAR SVETA

Za Mehdiya se veruje da će biti budući muslimanski svetski lider koji neće vladati samo nad islamskim svetom, već isto tako i nad ostalima. Za Mehdiya je rečeno da će voditi svetsku revoluciju koja će uspostaviti novi islamski svetski poredak na celoj planeti:



Mehdi će uspostaviti jednakost i pravdu u svetu i odstraniće zlo i korupciju. Boriće se protiv neprijatelja muslimana i odneće pobedu.<sup>34</sup>

On će se ponovo pojaviti određenog dana, i tada će se boriti protiv sila zla, povešće svetsku revoluciju, i uspostaviće novi svetski poredak zasnovan na pravdi, moralu i vrlini... na kraju će pravedni preuzeti upravljanje svetom i islam će biti pobednik nad svim religijama.<sup>35</sup>

On je predznak pobeđe istine i pada svih tirana. On najavljuje kraj nepravde i ugnjetavanja i početak izlaska islamskog sunca koje više nikad neće zaći i koje će obezbediti sreću i uzdizanje čovečanstva... Mehdi je jedan od Alahovih jasnih znakova koji će uskoro biti očigledan svima.<sup>36</sup>

Mehdijevo sredstvo i način za ostvarenje ove svetske revolucije uključuje mnoge vojne pohode, odnosno svete ratove (džihad). Iako neki muslimani veruju da će većina nemuslimana u svetu prihvatiti islamsku veru mirnim putem u toku vladavine Mehdiya, većina predanja prikazuje pristupanje nemuslimana islamu kao rezultat osvajanja Mehdiya. Abdulrahman Kelani (Abduallahman Kelani), autor *Poslednje apokalipse*, opisuje mnoge Mehdijeve bitke:

[E]-Mehdi će položiti zakletvu kao halif muslimana. On će povesti muslimane u mnoge bitke džihada. Njegova vladavina će biti halifat koji sledi Poslanikov put. Doći će do mnogih bitaka između muslimana i nevernika tokom Mehdijeve vladavine...<sup>37</sup>

Čak i Harun Jahija, moderan i veoma popularan muslimanski pisac, podrazumeva Mehdijevu invaziju na brojne nemuslimanske zemlje kada kaže da će „Mehdi zapošesti sva mesta između Istoka i Zapada.”<sup>38</sup>

### **VOJSKA CRNIH ZASTAVA**

Samom Mehdijevom preuzimanju vlasti, će prethoditi pojavljivanje vojske sa crnim zastavama odnosno ratnim zastavama, barjacija. Šeik Kabani kaže:

Hadis ukazuje na dolazak crnih zastava iz oblasti Korasana (Khorasan) koje će označiti da je pojava Mehdiya neposredna. Korasan je današnji Iran, i neki učenjaci kažu da ovaj hadis znači

da kad se crne zastave pojave iz Centralne Azije, odnosno iz pravca Korasana, pojava Mehdija je neizbežna.<sup>39</sup>

Jedno drugo predanje kaže sledeće:

Alahov Poslanik je rekao: Crni barjaci će doći sa Istoka i njihova srca će biti čvrsta kao čelik. Ko god čuje o njima treba da im se pridruži i da zakletvu, čak i ako to znači da treba da dopuže po snegu.<sup>40</sup>

Islam maše dvema zastavama. Jedna je bela a druga crna. Natpis na obe zastave su reči: „Nema Boga osim Alaha a Muhamed je njegov Poslanik.” Bela zastava se zove *Al Liva* (Al-Liwaa) i znak je vođe muslimanske vojske, ujedno je i zastava islamske države. Crna zastava se zove *Ar-Raja* (Ar-Raya) i koristi je muslimanska vojska. Ona se zove i zastava džihada, i nosi se u bitkama. Jedna je vladina a druga vojna.<sup>41</sup> Kada se Muhamed vratio u svoj grad – Meku nakon osam godina izgnanstva, vratio se kao osvajač. S njim je marširalo deset hiljada muslimanskih vojnika. Oni su nosili crne zastave. Na zastavama je bila jedna reč ispisana na arapskom jeziku: *kazna*.<sup>42</sup>

Jednom sam govorio sa grupom mladih muslimana i postavio im neka pitanja. Pitao sam ih da li očigledna nadmoćnost američke i izraelske vojske u poređenju sa vojskama bilo kojeg islamskog naroda, predstavlja tešku prepreku za muslimane. Jedan od njih je veoma ljutito zbog mog pitanja odbrusio: „Vi, Amerikanci i Cionisti, bolje je da budete spremni, jer crne zastave stižu!” Tada nisam imao pojma o čemu je govorio. Kasnije sam shvatio.

## OSVAJANJE IZRAELA

Islamsko predanje opisuje Mehdija kako se pridružuje vojsci muslimanskih ratnika koji nose crne zastave. Mehdi će povesti ovu vojsku na Izrael da ga ponovo osvoji i pretvori u islamsku zemlju. Muslimani će učiniti pokolj nad Jevrejima sve dok Jevreja ne ostane u vrlo malom broju a Jerusalim će postati mesto odakle će Mehdi vladati nad celom zemljom: Poslanik Alahov [Muhamed] je rekao:

„Vojske što nose crne zastave će doći iz Korasana. Nikakva ih sila neće moći zaustaviti i oni će konačno stići do Ele (Eela) [Bejtul Makdas u Jerusalimu] gde će podići svoje crne zastave.”<sup>43</sup>

Važno je ovde napomenuti šta je to *Bejtul Makdas* (Baitul Maqdas). Na arapskom jeziku baitul makdas znači „sveta kuća.“ Ovaj naziv se odnosi na Kupolu na steni, džamiju na Hramskom brdu u Jerusalimu.

Egipatski pisci Muhamed ibn Izat (Muhammad ibn Izzat) i Muhamed Arif (Muhammad 'Arif), na posebno zloban način, daju svoje komentare na ovo predanje:

Mehdi će pobediti i iskoreniti te svinje i pse i idole ovog vremena da bi se ponovo uspostavio halifat zasnovan na proročanstvu kao što hadis tvrdi... *Jerusalim će biti mesto odakle će se pravedno voditi halifat i gde će biti centar islamske vladavine, na čijem čelu će biti Imam al-Mehdi...* To će ukinuti vođstvo Jevreja... i staviti tačku na vladavinu Sotone koji je stavio zlo u ljude i prouzrokovao pokvarenost na zemlji, praveći od njih robove lažnih idola i vladajući svetom drugim zakonima a ne šerijatom [islamski zakon] Gospodara svetova.<sup>44</sup> (naglasak moj)

Poznato predanje vrlo često citirano po celom islamskom svetu govori o Mehdijevom vojnom pohodu protiv Izraela. Predanje je istovremeno i mučno i vrlo otrežnjujuće:

Poslanik je rekao... poslednji čas neće doći sve dok se muslimani ne obračunaju sa Jevrejima i ubijaće ih tako da će se Jevreji sakrivati iza kamena i drveta, a kamen i drvo će reći: Muslimane, slugo Alaha, evo Jevreja iza mene; dođi i ubij ga.<sup>45</sup>

### ČUDESNI POKROVITELJ KOGA ĆE SVI VOLETI

Rečeno je da će Mehdi imati kontrolu nad vetrom, kišom i usevima. Pod Mehdijevom vladavinom, svet će živeti i napredovati. Islamsko predanje govori da je Muhamed jednom rekao:

Mehdi će doći u poslednjim danima mog *umeta* (ummah) [univerzalna islamska zajednica]. Alah će mu dati moć nad vetrom i kišom, i zemlja će dati svoj rod. On će bogato darivati, stada će biti brojna, i *umet* će biti velik i častan...<sup>46</sup>

U tim godinama moja zajednica će uživati u srećnom vremenu kakvog nikad ranije nisu imali. Nebo će poslati kišu u izobilju, zemlja neće uskratiti nijednu od svojih biljaka, i bogatstvo će biti

pruženo svima. Čovek će stati i reći: „Daj mi, Mehdi!” i on će reći: „Uzmi.”<sup>47</sup>

Kao posledica brojnih dobrobiti koje Mehdi donosi, rečeno je da će ga svi stanovnici zemlje voleti:

Alah će posejati ljubav prema njemu u srcima svih naroda.<sup>48</sup>

Al Mehdi dolazi; svi samo o Njemu pričaju, upijaju Njegovu ljubav i ni o čemu drugom ne pričaju već samo o Njemu.<sup>49</sup>

### VREME VLADAVINE MEHDIJA

Iako postoji više predanja u vezi prirode i vremena Mehdijevog preuzimanja moći, jedan određeni hadis smešta ovaj događaj u vreme konačnog mirovnog sporazuma između Arapa i Rimljana. („Rimljani” se odnosi na hrišćane, ili, više uopšteno – Zapad.) Iako je ovaj mirovni sporazum sklopljen sa „Rimljanima”, verovatno će posrednik biti Jevrej iz Aronove svešteničke loze. Mirovni sporazum će biti napravljen za period od sedam godina. Poslanik [Muhamed] je rekao:

„Doći će do četiri mirovnih sporazuma između tebe i Rimljana [hrišćana]. Četvrti sporazum, će biti posredovan od strane osobe koja će biti potomak Hadrat Haruna [Časni Aron – Mojsijev brat] i *važiće sedam godina.*”<sup>50</sup>

Izgleda da će ovaj period od sedam godina mirovnog sporazuma takođe biti i period Mehdijeve vladavine. Dok nekoliko predanja preciziraju da će Mehdi vladati osam ili možda devet godina, većina predanja govori da će njegova vladavina trajati sedam godina:

Poslanik je rekao... On će podeliti imovinu, vladati Sunetom njihovog Poslanika i uspostaviti islam na Zemlji. *On će ostati sedam godina*, onda će umreti, i muslimani će se moliti nad njim.<sup>51</sup>

Poslanik je rekao: Mehdi... će ispuniti zemlju jednakošću i pravdom jer je bila ispunjena ugnjetavanjem i tiranijom, *i vladaće sedam godina.*<sup>52</sup>

## AL-MEHDI, JAHAČ NA BELOM KONJU

Veruje se da će Mehdi jahati na belom konju. Da li simbolično ili doslovno, teško je reći. Interesantno je to što ovo predanje potiče od muslimanskog tumačenja hrišćanskih svetih spisa. Uprkos činjenici da Bibliju smatraju knjigom koja je prepravljena i iskrivljena od strane Jevreja i hrišćana, muslimani tvrde da su neki delovi „originalnih” – nadahnutih knjiga ostali unutar te „iskrivljene” Biblije. Već generacijama unutar islamskog učeništva nastoje da izdvoje te delove Biblije za koje se pretpostavlja da su ostali van iskvarenog uticaja Jevreja i hrišćana. Muslimani ovu judeo-hrišćansku tradiciju nazivaju *izrailijat* (isra’iliyyat). Jedan od takvih tumača biblijskih tekstova je muslimanski učenjak Ka’b al-Ahbar, koji se među muslimanima smatra podjednako dobrim tumačem hadisa i *izrailijata*.<sup>53</sup> Ka’b al-Ahbarovo razumevanje, da opis jahača na belom konju koji nalazimo u knjizi Jovanovog Otkrivenja odgovara Mehdiju, podržavaju dva dobro poznata egipatska pisca, Muhamed Ibn Izat (Muhammad Ibn Izzat) i Muhamed Arif (Muhammad ‘Arif). U njihovoj knjizi, *Al Mehdi i Poslednje vreme*, oni citiraju Ka’b al Ahbara koji kaže: Pronašao sam da je Mehdi zabeležen u knjigama proroka... Na primer, knjiga Otkrivenje kaže:

„Pogledah i videh konj belac. A onaj koji sedi na njemu... izađe pobeđujući i da pobeđi.”<sup>54</sup>

Izat i Arif na to dodaju:

Jasno je da je taj čovek Mehdi koji će jahati belog konja i suditi po Kuranu [pravedno] i sa njim će biti ljudi sa oznakama klanjanja na svojim čelima [oznake na njihovim čelima su od klanjanja u molitvi pet puta dnevno tokom kojih glavom dodiruju zemlju].<sup>55</sup>

Postoje tvrdnje da je to razlog zašto je Sadam Husein dao da ga na brojnim muralima svud po Bagdadu oslikaju kao muslimanskog viteza na belom konju sa isučenim mačem, dok neustrašivo ratuje protiv nevernika.<sup>56</sup>

## EL-MEHDI ČUDESNI ARHEOLOG

Poslednje u nizu zanimljivih predanja koja se odnose na Mehdiya govori o tome da će Mehdi obelodaniti do tad neotkrivene biblijske spise – možda čak i sam zavetni kovčeg:

Ka'b al-Ahbar kaže, „Biće nazvan 'Mehdi' jer će voditi [yahdi] do nečega skrivenog i izneće Toru i Jevanđelje iz grada Antiohije.”<sup>57</sup> Kao što je Sujuti (Suyuti) pomenuo u al-Havi (al-Hawi) da je Alahov poslanik, Alah ga blagoslovio i mir dao, rekao, „Nazvan je Mehdi zato što će povesti ljude na jednu planinu u Siriji odakle će doneti Toru da opovrgne Jevreje. Mehdi će izvaditi Zavetni kovčeg iz Tiverijadskog jezera i postaviti u Jerusalimu.”<sup>58</sup>

Ad-Dani kaže da je ime Mehdi dobio jer je bio vođen do planine u Siriji odakle je doneo knjige Tore i sa njima i argumente protiv Jevreja i da će određen broj Jevreja postati muslimani.<sup>59</sup>

Očigledno je, da svrha pronalaženja tih „izgubljenih” delova Starog i Novog zaveta kao i Zavetnog kovčega jeste da mu pomognu da pridobije obraćenike iz hrišćanstva i judaizma neposredno pre nego što se „istrebi” ostatak koji neće da prihvati islam. O ovom vidu islamskog predanja govorićemo u kasnijim poglavljima.

### **KRATAK PREGLED POGLAVLJA**

Nakon razmatranja raznih islamskih predanja i mišljenja muslimanskih učenjaka, da se ukratko podsetimo kakvu ulogu ima osoba Mehdi i ko je on u očima 1,5 milijarde muslimana širom sveta. Setite se da je ovo čovek koga muslimani iz celog sveta željno iščekuju:

1. Mehdi je islamski glavni mesijanski lik.
2. On će biti iz Muhamedove loze i nosiće njegovo ime (npr. Muhamed bin Abdulah).
3. Vrlo pobožan musliman.
4. Duhovni, politički i vojni svetski lider bez premca.
5. Pojaviće se neposredno nakon perioda velikih previranja i patnji po čitavoj planeti.
6. Iskoreniće tiraniju i ugnjetavanje i uspostaviće jednakost i pravdu u svetu.
7. Biće halif i imam – vladar (Alahov) predstavnik i lider svih muslimana sveta.
8. Povešće revoluciju i uspostaviće novi svetski poredak (halifat).

9. Krenuće u vojne pohode protiv svih onih koji mu se protive.
10. Okupiraće mnoge države.
11. Uspostaviće sedmogodišnji mirovni sporazum sa Jevrejinom sveštenečkog porekla.
12. Osvojiće Izrael i povešće „verne muslimane” u konačan obračun – pokolj Jevreja.
13. Uspostaviće novi centar moći i vladavine islamskog sveta u Jerusalimu.
14. Vladaće sedam (možda osam do devet) godina.
15. Učiniće da se islam praktikuje u svetu kao jedina religija.
16. Pojaviće se jašuci na belom konju (možda u simboličnom smislu).
17. Otkriće neke ranije neotkrivene biblijske rukopise koje će koristiti u raspravama sa Jevrejima i ubediće neke od njih da prihvate islam.
18. Pronaći će Zavetni kovčeg u Galilejskom jezeru i doneće ga u Jerusalim.
19. Alah će mu dati natprirodnu moć nad vetrom, kišom i usevima.
20. Posedovaće i podeliće ogromne količine bogatstva.
21. Voleće ga svi narodi na zemlji.

## PETO POGLAVLJE

---

### POREĐENJE BIBLIJSKOG ANTIHRISTA I MEHDIIJA

Većina ljudi koji nisu ni čitali Bibliju čuli su za čoveka popularno nazvanog „Antihrist”. Po Bibliji, Antihrist će, jednostavno rečeno, biti Sotonin glavni zastupnik na zemlji u poslednjim danima. Zanimljivo je, što ga Biblija oslovljava samo jednom pod tim karakterističnim imenom (1. Jovanova 2:18). Međutim, koristeći druga imena, mogu se naći brojna ukazivanja na njega kroz celu Bibliju. Neka od tih imena koja se odnose na njega u Pismu jesu „Zver” (Otkrivenje 13:4), „grozota pustošenja” (Matej 24:15), „pustošnik” (Danilo 9:27), „čovek bezakonja,” „bezakonik,” „sin propasti” (2. Solunjanima 2), „mali rog” (Danilo 7:8), „Asirac” (Mihej 5:5, Isaija 10:5, 14:25), „tiranin,” „kralj Vavilona” (Isaija 14), čak i tajanstveni „Gog” (Jezekilj 38:1, Otkrivenje 20:8). Postoji i nekoliko drugih imena u Pismu, koja se, isto tako, odnose na Antihrista.

Ali šta se iza svih tih neobičnih imena krije? Ko je, zapravo, Antihrist? U ovom poglavlju razmotrićemo nekoliko najvažnijih opisa i delovanja koja otkrivaju ko je on po Bibliji. Naše razlaganje će se, takođe, usredsrediti na nekoliko veoma jasnih sličnosti između njega i Mehdijsa.

### MOĆAN POLITIČKI I VOJNI SVETSKI LIDER

Iz Biblije saznajemo da će se, u poslednjim danima, Antihrist pojaviti kao čovek koji će voditi veoma moćnu svetsku imperiju, kakvu će istorija tek iznedriti. Ovo moćno predvođenje Antihrista je prvi put u Bibliji jasno opisano od strane proroka Danila. U sedmom poglavlju knjige proroka Danila nalazimo opis vizije četiri vrlo neobične i jezive „zveri”. Nakon opisivanja prve tri zveri, Danilo kaže za četvrtu:

„Zatim, pogledah u svojim noćnim viđenjima, i gle, tu beše i četvrta zver, strašna, užasna i neobično jaka. Ona imaše velike zube gvozdene, ona jeđaše, lomljaše i gažalaše nogama ono što ostajaše, ona beše drugačija od svih pređašnjih zveri i imaše



deset rogova. Ja posmatrah rogove, i gle, drugi mali rog izraste među njima i tri prva roga iščupaše se pred njim. I gle, on imaše oči kao oči čovečje i usta koja drsko govorahu.” (Danilo 7:7-8),  
prevod dr. Lujo Bakotić

Zatim, u stihovima 15-16, Danilo pita anđela u svojoj viziji da objasni značenje viđenja četiri zveri. Anđeo objašnjava da te četiri zveri predstavljaju četiri veoma jaka carstva:

„Meni Danilu prenemože duh moj u telu mom, i utvare glave moje uznemiriše me. Pristupih k jednom od onih koji stajahu onde, i zamolih ga za istinu od svega toga. I progovori mi i kaza mi šta to znači: Ove četiri velike zveri jesu četiri cara, koji će nastati na zemlji.” (Danilo 7:15-17)

To je prilično jasno. Danilo ponovo pita anđela konkretno o četvrtoj zveri, i posebno o „*malom rogu*” koji je iščupao tri roga. Anđeo ponovo odgovara direktnim i jasnim objašnjenjem:

„Ovako reče: Četvrta zver biće četvrto carstvo na zemlji, koje će se razlikovati od svih carstava, i izješće svu zemlju i pogaziti i satrti. I deset rogova jesu deset careva, koji će nastati iz tog carstva, a posle njih nastaće drugi, i on će se razlikovati od predašnjih, i pokoriće tri cara.” (Danilo 7:23-24)

U osnovi, anđeo objašnjava da će četvrto carstvo izazvati veliko razaranje po celoj zemlji. U početku će ovo carstvo imati deset careva. Tada će još jedan car, jedanaesti, ustati i zameniti trojicu od prethodnih careva. Ovaj jedanaesti car je Antihrist, u početku nazvan „mali rog”. Vidimo da je, po viziji koju je Danilo imao, Antihrist budući car koji će prvo preuzeti kontrolu nad trima carstvima ili narodima, a konačno i nad svih deset, formirajući tako svoju „zversku” imperiju sačinjenu od deset naroda – carstvo sa neuporedivom moći i suvošču koje „*izješće svu zemlju i pogaziti i satrti.*”

Na kraju sedmog poglavlja, anđeo opisuje Danilu dejstvovanje ovog cara kao i njegov kraj:

„I govoriće reči na Višnjeg, i potiraće svece Višnjeg, i pomišljaće da promeni vremena i zakone; i daće mu se u ruke za vreme i za vremena i za po vremena. Potom će sesti sud, i uzeće mu se vlast, te će se istrebiti i zatrti sasvim.” (Danilo 7:25-27)

Za tog cara je rečeno da će ugnjetavati svece Božje jedan određen vremenski period, za koje većina biblijskih izučavaoca smatra da će trajati tri i po godine („za vreme i za vremena i za po vremena“). Ali na kraju će mu se oduzeti vlast i njegovo carstvo će zameniti Carstvo Boga Svevišnjeg.

Tri stotine godina kasnije, u svojoj knjizi Otkrivenje, apostol Jovan takođe opisuje Antihrista i njegovu „zversku“ imperiju koristeći istovetne izraze:

„I videh zver kako izlazi iz mora, koja je imala deset rogova i sedam glava, a na njenim rogovima deset kruna i na njenim glavama bogohulna imena. I zver koju videh beše kao panter, i noge joj behu kao u medveda, a usta joj kao u lava. I aždaja joj dade svoju moć i svoj presto i veliku vlast. ...i pokloniše se aždaji što dade vlast toj zveri, pokloniše se i zveri govoreći: ko je ravan zveri i ko može ratovati s njom? I dadoše joj se usta koja govore velike reči i hule, i dade joj se vlast da tako radi četrdeset i dva meseca. I otvori svoja usta da huli na Boga, da pohuli na njegovo ime i na njegov šator, na one koji imaju svoj šator na nebu. I dade joj se da zarati na svete i da ih pobedi, i dade joj se vlast nad svakim plemenom i narodom i jezikom i narodnošću. I klanjaće joj se svi koji stanuju na zemlji, čije ime – od postanka sveta – nije upisano u životnoj knjizi Jagnjeta koje je zaklano.“  
(Otkrivenje 13:1, 2, 4-8)

Jovan je ovde upotrebio mnogo simbola, ali ako razumemo biblijsko korišćenje određenih slikovitih prikaza, onda je ova slika, u stvari, prilično jasna. „Zver“ se ponovo odnosi na Antihrista, cara imperije sačinjene od deset naroda. Rogovi predstavljaju vlast i moć. Deset rogova govore o izuzetnom stepenu vlasti, kao i broj naroda i careva koji će se ujediniti da formiraju carstvo zveri. „Aždaja“ od koje će zver dobiti vlast je Sotona. On se u Bibliji često naziva „aždajom“ i „zmijom“. Globalni uticaj ove zverske imperije, je jasan, jer tekst dalje kaže: „i dade joj se vlast nad svakim plemenom i narodom i jezikom i narodnošću.“ Vidimo specifično pitanje koje se ljudi na zemlji pitaju: „Ko je ravan zveri i ko može ratovati s njom?“ Njima zver izgleda apsolutno nepobediva. I ponovo vidimo specifičan period vremena od četrdeset i dva meseca, tokom kojeg je dato dopuštenje zveri da proganja Božji narod. Četrdeset i dva meseca ili tri i po godine. Ovaj isti vremenski period se pojavljuje i u prethodno navedenom stihu iz knjige proroka Danila 7:25.

Iz toga vidimo da Biblija predskazuje da će Antihrist biti politički i vojni lider koji će imati moć kakvu u svetu niko drugi pre njega nije imao.

### **MEHDI KAO SVETSKI VLADAR**

Kao što smo videli iz islamskog predanja i od muslimanskih teologa, za Mehdiya je, isto kao za Antihrista prorečeno da će biti svetski, politički i vojni lider kakvog do tad u svetu nije bilo. Za njega je rečeno da će se „*boriti protiv sile zla, da će povesti svetsku revoluciju, i uspostaviti novi svetski poredak, zasnovan na jednakosti, pravdi i moralnosti.*”<sup>60</sup>

U to vreme će, prema islamskom predanju, Mehdi predvoditi ceo svet kao konačni islamski halif. I, kao što smo videli u prethodnom poglavlju, muslimani će „*preuzeti upravljanje svetom u svoje ruke i islam će pobediti sve ostale religije.*” Bez sumnje, islam vidi Mehdiya kao onog čija će se vladavina proširiti po celom svetu. Ovde jasno vidimo da su i Antihrist i Mehdi opisani kao političke i vojne vođe kakvih svet nikad nije video. Iako je u istoriji bilo mnogo moćnih vođa, opisi dati u vezi Antihrista i Mehdiya ih sve nadmašuju. Obojica su viđeni ne samo kao političke i vojne, već i kao vrhovne verske vođe.

### **ANTIHRIST KAO SVETSKI DUHOVNI VOĐA**

Biblija kaže da će Antihrist biti duhovni vođa čiji će autoritet biti priznat širom sveta. Nakon razmatranja Antihristove uloge svetskog verskog vođe, mnogi tumači biblijskih proročanstava su govorili o dolasku „*jedne svetske religije*” ili „*lažne crkve*”, koju će Antihrist stvoriti i nametnuti celoj zemlji. Ova ideja o dolasku preovlađujuće i demonski nadahnute svetske religije je delimično izvedena iz često spomenutog obožavanja vezanog za Antihrista, kroz celo Sveto pismo. U knjizi Otkrivenje čitamo da će Antihrist podjednako i podsticati i zahtevati obožavanje. Ono će biti usmereno i prema Sotoni, koji je nazvan „*aždajom*”, i prema Antihristu, tj. „*zveri*”:

„...i pokloniše se aždaji što dade vlast toj zveri, pokloniše se i zveri govoreći: ko je ravan zveri i ko može ratovati s njom? ... klanjaće joj se svi koji stanuju na zemlji, čije ime – od postanka sveta – nije upisano u životnoj knjizi Jagnjeta koje je zaklano.”  
(Otkrivenje 13:4, 8)

Pored činjenice da će Antihrist uspostaviti pokret obožavanja širom sveta, još jedan razlog da ga smatramo duhovnim vođom je to što Biblija kaže da će mu pomagati čovek nazvan „lažnim prorokom.“ Sam naziv „lažni prorok“ podrazumeva religiozni karakter ovog čoveka. Jedna od prvenstvenih uloga Lažnog proroka je da čini lažne „znakove i čuda“ kojima će ubediti stanovnike zemlje da se klanjaju Antihristu-Zveri:

„I zver bi uhvaćena i s njom lažni prorok koji je pred njom učinio čudne znake.“ (Otkrivenje 19:20)

Stoga je jasno, da Biblija uči da će Antihrist povesti svetski bogoslužbeni pokret sa namerom da zameni i prigrabi obožavanje Boga Biblije. Ovo obožavanje će tada biti preusmereno prema njemu i Sotoni – nevidljivom duhu – izazivaču i „gospodaru lutaka“ koji motiviše, osnažuje i daje vlast Antihristu da ispunji svoj zadatak u svetu.

### **MEHDI KAO SVETSKI DUHOVNI VOĐA**

Slično kao i Antihrist, gotovo da se podrazumeva, islamski Mehdi će biti svetski vođa širom sveta rasprostranjenog pokreta obožavanja, pokreta koji će od svakoga, ko praktikuje drugu religiju, a ne islam, tražiti da se nje odrekne i obožava Alaha, boga islama. Kao što smo videli u prethodnom poglavlju, Mehdi „će vladati ljudima Sunom njihovog Poslanika i uspostaviti islam na zemlji.“<sup>61</sup> I „islam će pobediti ostale religije.“<sup>62</sup>

Vidimo da će Mehdi povesti svetsku revoluciju koja će osnovati „novi svetski poredak“ zasnovan na islamskoj religiji. Islam će biti jedina dozvoljena religija. I za Antihrista i za Mehdiya se kaže da će predstavljati neuporedivog vođu globalnog verskog pokreta koji će narod odvući od slavljenja Boga Biblije i Njegovog Sina Isusa Hrista. Kao što ćemo jasno videti u narednim poglavljima, neodvojivi deo obožavanja Alaha u kontekstu islama jeste potpuno odricanje Boga Biblije i Njegovog Sina Isusa Hrista. U stvari, to je razlog da neki muslimani sa dubokim prezirom kažu da će Mehdi „iskoreniti te svinje i pse“ – hrišćane i Jevreje koji odbiju da se preobrate u islam, što nas dovodi do sledeće očigledne sličnosti između Antihrista i Mehdiya.

## ANTIHRISTOVA KAMPANJA USMERENA PROTIV JEVREJA I HRIŠĆANA

Biblija jasno govori da će Sotona, preko Antihrista, ciljano odrediti i osuditi na smrt prvo Jevreje, a zatim i hrišćane. U knjizi Otkrivenja, u dvanaestom i trinaestom poglavlju, čitamo još jedan proročki deo Svetog pisma koji je bogat simbolikom. U početku je malo teže razumeti, ali nakon što se simboli protumače, postaje vrlo jasno:

„I pokaza se velik znak na nebu: žena, obučena u sunce, mesec pod nogama njezinim, a na glavi njenoj venac od dvanaest zvezda.” (Otkrivenje 12:1)

„Žena” koja je ovde simbolično prikazana jeste Izraelska nacija, odnosno jevrejski narod. Vidimo da je krunisana sa dvanaest zvezda. One predstavljaju dvanaest sinova Izraelovih koji su postali dvanaest plemena, od kojih je nastala izraelska nacija (Postanje 35:23-26).

„I beše trudna, i vikaše od bolova i muka porođajnih. I pokaza se drugi znak na nebu, i vidi: velika aždaja, crvena kao vatra, sa sedam glava i deset rogova, a na njenim glavama sedam kruna, i njen rep povuče trećinu nebeskih zvezda, te ih baci na zemlju. I aždaja je stajala pred ženom koja je imala da rodi, da joj proždere dete – kad rodi. I rodi muško dete, sina, koji će svima narodima biti pastir sa gvozdеноm palicom. I njeno dete bi uzeto k Bogu i njegovom prestolu.” (Otkrivenje 12:2-5)

Žena – Izrael – je zatrudnela i „*rodi muško dete, sina, koji će svima narodima biti pastir sa gvozdеноm palicom.*” Ovo se jasno odnosi na Isusa, jevrejskog Mesiju (Psalam 2:9). Aždaja, koja je ovde pomenuta, predstavljena je u 9. stihu kao „*stara zmija, zvana đavo i satana, koja zavodi sav svet.*” Vidimo da Sotona želi da ubije Isusa, ali umesto toga, Isus „*bi uzet k Bogu i prestolu Njegovu.*” Ovo se odnosi na Isusovo vaznesenje u Nebo nakon što je vaskrsao (Dela 1:8). Nakon toga:

„I bi zbačena velika aždaja, stara zmija, zvana đavo i satana, koja zavodi sav svet, ona bi zbačena na zemlju i njeni anđeli behu zbačeni s njom... (aždaja) počе goniti ženu koja rodi muško dete. Ženi pak dadoše dva krila velikog orla – da leti u pustinju na svoje mesto, gde će se hraniti jedno vreme, i dva vremena, i po vremena, daleko od zmiје. I razgnevi se aždaja na ženu, te ode da zarati na ostalo njeno potomstvo, na one koji drže Božije

zapovesti i imaju svedočanstvo Isusovo." (Otkrivenje 12: 9, 13-14, 17)

Vidimo da se Sotona „*razgnevi na ženu*” (Izrael) i „*ode da zarati na ostalo njeno potomstvo, na one koji drže Božije zapovesti i imaju svedočanstvo Isusovo.*” Izraelovo „*ostalo potomstvo*” su oni hrišćani koji zaista „*drže Božije zapovesti i imaju svedočanstvo Isusovo.*” Ovo je jedini odlomak koji specifično pokazuje da Sotona direktno stremi i na Jevreje i na hrišćane. Takođe znamo da ovaj odlomak konkretno govori o poslednjim vremenima, pošto dva puta pominje period od tri i po godine (1260 dana i „*vreme, vremena i po vremena*”) u kojem će Antihrist imati dopuštenje da ratuje protiv svetih:

„I dadoše joj se usta koja govore velike reči i hule, i dade joj se vlast da tako radi četrdeset i dva meseca. I otvori svoja usta da huli na Boga, da pohuli na njegovo ime i na njegov šator, na one koji imaju svoj šator na nebu. I dade joj se da zarati na svete i da ih pobedi, i dade joj se vlast nad svakim plemenom i narodom i jezikom i narodnošću.” (Otkrivenje 13:5-7)

Prorok Danilo je takođe video da će Antihrist imati to dopuštenje da uspešno vodi rat protiv „*svetih.*” Ovde se prvenstveno radi o stvarnim Hristovim sledbenicima koji poznaju i služe jedinom pravom Bogu.

„I govoriće reči na Višnjeg, i potiraće svece Višnjeg, i pomišljaće da promeni vremena i zakone; i daće mu se u ruke za vreme i za vremena i za po vremena.” (Danilo 7:25)

Ovde ponovo vidimo osvrtnanje na period od tri i po godine kada će Antihrist proganjati one koji mu se odupru.

Biblija je jasna da će se Antihrist ustremiti na one koji se opiru njegovoj nameri da uspostavi svoju religiju po celom svetu. U knjizi Jovanovog Otkrivenja, kao i u knjizi proroka Danila, vidimo da su dve grupe koje najviše gneve Sotonu, Jevreji i hrišćani.

### **MEHDIJEVA KAMPANJA USMERENA PROTIV JEVREJA I HRIŠĆANA**

Zanimljivo je to da islamsko predanje mnogo govori o Mehdijevom pozivu da hrišćane i Jevreje preobraća u islam, dok vrlo malo govori o preobraćanju iz drugih vera. Izgleda da će preobraćenje hrišćana i Jevreja u islam biti glavni

evangelizacioni pritisak koji će Mehdi vršiti. Sledeći citat ajatole Ibrahima Aminija jasno artikuliše ovu viziju:

„Mehdi će ponuditi islamsku religiju Jevrejima i hrišćanima; ako je prihvate biće pošteđeni, u suprotnom biće ubijeni.”<sup>63</sup>

I naravno, ne možemo da zaobiđemo zloglasni hadis koji je postao omiljen mnogim muslimanskim antisemitima. Primetite da se ponovo govori o „*poslednjem Času*“:

„Poslednji Čas neće doći sve dok se muslimani ne obračunaju sa Jevrejima i muslimani će ih ubijati tako da će se Jevreji sakrivati iza kamena i drveta a kamen i drvo će reći: Muslimane, slugo Alaha, evo Jevreja iza mene; dođi i ubij ga; ali drvo garkada (gharqad) to neće reći, jer je ono jevrejsko drvo.”<sup>64</sup>

Nakon što objasne ovaj hadis, više muslimanskih pisaca odmah istakne da je to veoma „zanimljiva” činjenica jer ovo naročito drvo – „*garkada*” (the boxwood tree, u Starom zavetu prevedeno kao 'šimšir'), izobilno zasađuju Jevreji u Izraelu. Jednostavno rečeno, muslimani očekuju da se konačni holokaust dogodi u sadašnjoj državi Izrael. Ovo je naravno, još jedna veoma jasna sličnost između biblijskog Antihrista i Mehdijsa.

## **VOJNI NAPAD NA IZRAEL I USPOSTAVLJANJE HRAMSKOG BRDA KAO CENTRA MOĆI**

Biblija govori da će Antihrist, sa svojom multinacionalnom koalicijom, napasti Izrael, sa namerom da osvoji Jerusalim:

„Jer ću skupiti sve narode na Jerusalim u boj, i grad će se uzeti, i kuće opliniti i žene osramotiti i polovina će grada otići u ropstvo, a ostali narod [koji se potčine Antihristovoj vladavini] neće se istrebiti iz grada.” (Zaharija 14:2)

„I podignućeš se [Gog – Jezekiljevo ime za Antihrista], i doći ćeš kao bura, bićeš kao oblak da pokriješ zemlju ti i sve čete tvoje i mnogi narodi s tobom. Ovako veli Gospod GOSPOD: i tada će ti doći u srce stvari, i smišljaćeš zle misli. I reći ćeš: 'Idem na zemlju gde su sela, i udariću na mirni narod koji živi bez straha, koji svi žive u mestima bez zidova i nemaju ni prevornica ni vrata, da napleniš plena i nagradiš grabeža, da posegneš rukom svojom na pustinje naseljene i na narod [Izrael] sabrani iz naroda, koji se bavi stokom i imanjem, i živi usred zemlje.’” (Jezekilj 38:9-12)

Po Bibliji, nakon ovog napada, Antihrist će svoj „*tron*“ postaviti u samom „*Božjem hramu*.“ Apostol Pavle to ovako iznosi:

„koji se protivi i diže na sve što se naziva Bogom ili svetinjom, tako da će sesti u hram Božiji i samoga sebe predstavljati – da je on Bog.“ (2. Solunjanima 2:4)

Jevrejski hram se uvek nalazio na brdu Morija u Jerusalimu. Tog hrama danas nema; srušio ga je rimski imperator Tit 70. g.n.e., kao što je Isus preokao:

„I iziđavši Isus iz hrama išao dalje, i priđoše mu njegovi učenici da mu pokažu građevine hrama. A on im odgovori i reče: ne vidite li sve ovo? Zaista vam kažem, neće se ostaviti ovde kamen na kamenu koji se neće porušiti.“ (Matej 24:1-2)

Danas, na brdu Morija, poznatom i kao Hramsko brdo ili među Arapima kao *Haram Aš-Šarif* (Haram Ash-Sharif), se nalaze dve džamije i treće je najsvetije mesto islama. Beskrajne su rasprave u vezi Hramskog brda o tačnom mestu gde je jevrejski hram stajao kao i da li će se on, u budućnosti, ponovo tu podići. Izgleda da jedan stih apostola Pavla ukazuje da će se hram u Jerusalimu ponovo pojaviti. On kaže da će Antihrist „zauzeti svoje mesto u Božjem hramu,“ ili doslovno, će „*sesti u hram Božji*.“ Ovde se ne radi o tome da će on doslovno sedeti u hramu, već da će se ustoličiti u njemu. Vidimo da će Antihrist brdo Moriju i, preciznije, ponovo izgrađen jevrejski hram, učiniti posebnim mestom svoje vladavine. Isus je na ovaj događaj upozorio još pre dve hiljade godina. U vezi Antihristovog ustoličenja u jevrejskom hramu i događaja koji će potom uslediti, On kaže:

„Kada, dakle, vidite da gnusoba opustošenja, o kojoj je govorio prorok Danilo, stoji na svetom mestu, ko čita neka razume, tada stanovnici Judeje neka beže u gore, a ko bude na krovu neka ne silazi da uzme što iz svoje kuće, i ko bude u polju neka se ne vraća da uzme svoj ogrtač. Teško trudnim ženama i dojiljama u te dane. Molite se da bežanje vaše ne bude u zimu ili u subotu; jer će tada biti velika nevolja, kakve nije bilo od postanja sveta do sada, niti će biti. I ako se ne bi skratili oni dani, ne bi se spasao ni jedan čovek. Ali zbog izabranih skratice se oni dani.“ (Matej 24:15-22)

Vidimo da Isus ovde naziva Antihristovo zauzeće Hrama „*gnusobom opustošenja*.“ „Opustošenje“ ukazuje na nered i žestoke progone Jevreja i



hrišćana koji će uslediti neposredno nakon što Antihristov identitet bude otkriven. Nakon njegovog vojnog pohoda na Jerusalim, Antihrist će mesto svoje vladavine postaviti na samom Brdu Morija. U to vreme, postaće jasno da će Antihristove zle namere prema Izraelu početi da se sprovode u toj meri da je Isus savetovao da stanovnici Jerusalima *'beže u gore'*.

## **MEHDIJEV NAPAD NA JERUSALIM I USPOSTAVLJANJE ISLAMSKOG HALIFATA U JERUSALIMU**

I za Mehdiya je rečeno da će napasti Jerusalim i da će ga osvojiti sa ciljem da u njemu uspostavi islamsku vladavinu svetom:

„[Vojske što nose] crne zastave će doći iz Korasana (Iran). Nikakva ih sila neće moći zaustaviti i oni će konačno stići do Ele [Kupola na steni, tj. Omerove džamije u Jerusalimu] gde će podići svoje crne zastave.” (naglasak moj)<sup>65</sup>

„Jerusalim će biti mesto po pravdi vođenog halifata i centar islamske vladavine, koju će voditi imam al-Mehdi”<sup>66</sup>

Isto tako, kao što smo videli u prethodnom odeljku o Antihristu, Mehdi neće okončati svoju kampanju protiv Jerusalima na miran način. Po islamskoj verziji poslednjih dana, malobrojni preživeli Jevreji će se od islamskog mača skrivati iza kamenja i drveća. Slično kao u Bibliji, vojni pohod protiv Jerusalima i uspostavljanje islamskog halifata u njemu neće dovesti do dobrodušne Mehdijeve vladavine nad preostalim Jevrejima, jer kao što smo već videli, prethodni citat nastavlja:

„...koji će ukinuti vođstvo Jevreja... i okončati nadmoć Sotona koje bljuju zlo na ljude i stvaraju korupciju u svetu.”<sup>67</sup>

U vezi napada na stanovnike Izraela postoji, što je izuzetno zanimljivo, još jedna vrlo specifična podudarnost između delovanja Mehdiya i delovanja biblijskog Antihrista. Dok su ostale sličnosti između Antihrista i Mehdiya koje smo već razmatrali začuđujuće, verujem da je specifičnost sledeće paralele prosto neverovatna.

## ANTIHRISTOV SEDMOGODIŠNJI SPORAZUM SA IZRAELOM

Nakon što dođe do moći, i kao uvod u njegovo osvajanje, Pismo kaže da će Antihrist postići sedmogodišnji sporazum sa izraelskim narodom:

„I utvrdiće zavet s mnogima za nedelju dana, a u polovinu nedelje ukinuće žrtvu i prinos; i krilima mrskim, koja pustoše, do svršetka određenog izliće se na pustoš.“ (Danilo 9:27)

U svom kontekstu, ovaj stih nam pokazuje da će Antihrist uspostaviti „savez“ sa Izraelom za sedam godina, dajući Izraelcima lažni osećaj sigurnosti.

Hebrejska reč koja se koristi u ovom stihu, a prevodi se kao „*sedmica*“ ili „*nedelju dana*“ je *šabuva* (shabuwa). Ona označava sedmicu, ali može da znači „*sedmicu*“ dana, ili pak, godina. U hebrejskoj misli, sedmogodišnji period je srodan našoj deceniji. Mi na Zapadu obično godine merimo decimalnim sistemom zasnovanom na uvećanjima desetinama, dok dane merimo sedmicama (nedeljama). Jevreji mere i dane i godine koristeći sedmice. Reč prevedena kao „*sedmica*“ (u engleskim prevodima – prim. prev.) u Danilu 9:27 očigledno se odnosi na sedam godina. Ovo je specifičan vremenski period za koji će Antihrist sklopiti mirovni sporazum sa Izraelom. Ali onda, usred tih sedam godina, Antihrist će poništiti svoj sporazum i ukinuti žrtve i prinos u jevrejskom Hramu, a sebe će proglasiti, ne samo jedinim vladarem sveta, već samim Bogom. Prorok Isaija pominje ovaj „*savez*“ i ukorava Izrael zbog njega: On ga, u stvari, naziva „*savezom sa smrću*.“ (Isaija 28:14-15)

## MEHDIJEV SEDMOGODIŠNJI SPORAZUM

I opet, na sličan način kao u Bibliji, za Mehdijsa se kaže da će postići četvrti i konačni sporazum između „Rimljana“ i muslimana. (Ponovo, „*Rimljane*“ treba protumačiti kao hrišćane ili Zapad uopšte – egzekutori Nikolasa Berga (Nicholas Berg) u svom obraćanju, neposredno pre egzekucije, oslovili su predsednika Buša sa „*Ti, pseto rimsko*.“) Zanimljivo je, što je za ovaj četvrti sporazum rečeno da će biti sklopljen sa potomcima Mojsijevog brata, sveštenika Arona. Taj potomak će biti *koen* (cohen), što znači da će biti sveštenik. Samo *koeni* (cohanim) među Jevrejima mogu obavljati sveštenečke dužnosti u Hramu. Ovo je važno u svetlu činjenice da mnogi hrišćanski učitelji i teolozi koji se bave biblijskim proročanstvima, pretpostavljaju da će

sporazum koji će Antihrist ponuditi Izraelu uključiti i ugovor o dopuštenju Jevrejima da ponovo izgrade svoj Hram. Ono što verovatno najviše iznenađuje u ovom sporazumu koji Mehdi postiže sa Jevrejinom iz sveštenečke loze, jeste vreme za koje se on sklapa. Specifičan vremenski period koji se ovde spominje potpuno je isti kao u Antihristovom mirovnom sporazumu – sedam godina! Navodeći hadise koji govore o Mehdijevom pojavljivanju i vladavini, Muhamed Ali ibn Zubair se poziva na ovo neverovatno predanje:

„Poslanik je rekao: Doći će do četiri mirovna sporazuma između tebe i Rimljana. Četvrti će biti sklopljen posredstvom *osobe koja će biti potomak Hadrat Arona* [Časnog Arona – Mojsijevog brata] i biće podržan *za sedam godina*. Narod je pitao, „O, Poslaniku Muhamede, ko će biti imam [vođa] naroda u to vreme?“ Poslanik je odgovorio: On će biti od mog potomstva i imaće tačno četrdeset godina. Njegovo lice će sijati kao zvezda...” (naglasak moj)<sup>68</sup>

### PROMENA ZAKONA I VREMENA

Još jedan od Antihristovih ciljeva po knjizi proroka Danila je „da promeni vremena i zakone“:

„I govoriće reči na Višnjeg, i potiraće svece Višnjeg, i pomišljaće da promeni vremena i zakone; i daće mu se u ruke za vreme i za vremena i za po vremena.” (Danilo 7:25)

Ovo je, zapravo, priličan uvid u ličnost Antihrista. Po njegovim delima vidimo nagoveštaj njegovog porekla. Rečeno je da će želeći da promeni dve stvari – vremena i zakone. Već smo videli da će Mehdi promeniti zakon uvodeći islamski *šerijatski* zakon u celom svetu, ali nismo videli nikakav dokaz u islamskoj apokaliptičnoj literaturi da će menjati i „vremena”. Jednostavno pitanje, međutim, jeste – ko bi drugi osim muslimana želeo da promeni „vremena i zakone”? Pored Gregorijanskog kalendara koji koristi Zapad, postoje i jevrejski, hinduistički i muslimanski kalendari, između ostalih. Jevreji i Hindusi nikada ne bi nametnuli svoje verske zakone ili kalendare ostalom svetu. Islam, međutim, ima i svoje zakone i svoj kalendar, i *želeo bi* da ih nametne celom svetu. Islamski kalendar je zasnovan na Muhamedovom pozivu. On počinje Muhamedovim preseljenjem [*hidžra*] iz Meke u Medinu.

Muslimanski kalendar je obavezan za sve muslimane da ga poštuju. Dr. Velid Mahana (Waleed Mahanna) objašnjava islamski stav u pogledu svog kalendara:

„Korišćenje [*hidžra*] kalendara sa dvanaest lunarnih meseci bez ikakvih umetanja, se smatra božanskom zapovešću, kao što je očigledno iz... Svetog Kurana.” (naglasak moj)<sup>69</sup>

Islam, ne samo da vidi upotrebu jedinstvenog verskog kalendara kao božansku zapovest, već isto tako ima i svoju sopstvenu sedmicu. Za razliku od zapadnog proticanja nedelje – dani od ponedeljka do petka jesu radni dani a za njima slede subota i nedelja kao vikend, koje judaizam i hrišćanstvo koriste za svoja bogoslužjenja – islam smatra petak svojim posvećenim danom za molitvu. Toga dana se muslimani nalaze u džamiji da se mole i slušaju propoved.

Stoga je sasvim moguće da biblijsko pominjanje Antihrista koji će „pokušati da promeni vremena i zakone” opisuje jednog muslimana. Dok posmatramo celu sliku, vidimo da samo islam odgovara sistemu koji ima jedinstven kalendar, sedmicu zasnovanu na svojoj verskoj istoriji i jasan sistem zakona koji želi da nametne celom svetu. Zsigurno, ako se ikad pojavi musliman tako moćan kao Mehdi, on će pokušati to i da učini.

### **JAHAČ NA BELOM KONJU**

Poslednja sličnost između Antihrista i Mehdija o kojoj ćemo govoriti u ovom poglavlju, jeste činjenica da se i Antihrist i Mehdi prepoznaju u biblijskom odlomku koji govori o jahaču na belom konju. Iako ovo može doslovno da se ostvari, verovatnije je da je ovo simbolična slika. Neverovatno je to što i biblijsko predanje o Antihristu koji jaše belog konja i islamsko predanje o Mehdiju na belom konju potiču iz istog odlomka u Bibliji.

Osnova za ovu simboličnu sliku i Antihrista i Mehdija na belom konju se nalazi u šestom poglavlju knjige Otkrivenje. Ovde apostol Jovan opisuje svoju viziju o puštanju događaja koji označavaju početak zadnjih vremena. To je slika Isusa koji drži svitak na kojem se od spolja nalaze sedam voštanih pečata. Lomljenje svakog pečata oslobađa jedinstven i izrazit događaj poslednjeg vremena:

„I videh kad Jagnje otvori jedan od sedam pečata i čuh jedno od četiri živa bića kako gromoglasno govori: dođi. I videh, i gle, beo konj, a onaj što seđaše na njemu imaše streljački luk, i dade mu se venac, pa iziđe pobeđujući i da pobedi..“ (Otkrivenje 6:1-2)

Pečati koji slede ovog jahača su:

1. Mir oduzet sa zemlje.
2. Glad.
3. Pomori i smrt.
4. Progon i stradanje Božjeg naroda.
5. Veliki zemljotres.
6. Gnev Božji.

Vidimo tako, da nakon što se jahač pojavi na sceni, svet zapada u haos koji predstavlja poslednji čas. Tumačenje koje mnogi biblijski izučavaoci primenjuju na ovaj odlomak je ovakvo: beli konj je imitacija belog konja kojeg će Isus jahati kada se bude vratio (Otkrivenje 19: 11). Znači ovaj jahač je imitacija Hrista, tj. varalica – Antihrist. Luk bez strela koji jahač nosi predstavlja lažni mir. Svojim usponom na vlast, on donosi lažno obećanje mira. Ovo se poklapa i može da se odnosi neposredno na lažni mirovni sporazum koji će Antihrist sklopiti sa Izraelom na početku svoje sedmogodišnje vladavine. Kruna na njegovoj glavi se očigledno odnosi na njegov položaj na vlasti i njegovo vođstvo. I vidimo da je jahač podstaknut željom za osvajanjem. U svetlu njegovog identiteta i delovanja, nećemo biti iznenađeni kada saznamo da njegovo pojavljivanje na svetskoj pozornici neće doneti doba mira, već doba apokaliptičnog haosa. Očigledno je da ovo ne predstavlja problem islamskim učenjacima, koji su većinom usvojili vrlo proizvoljan i probirljiv pristup Bibliji. U viđenju Antihrista na belom konju sa krunom što pobeđuje, oni vide jasnu sliku Mehdijsa. Kako je pomenuto u prethodnom poglavlju o Mehdijsu, rani muslimanski tumač hadisa, Ka’b al Ahbar je izjavio:

O Mehdijsu pronalazim da je pisano u knjigama Proroka... Na primer, knjiga Otkrivenje kaže: „I videh, i gle, konj beo, i onaj što seđaše na njemu... iziđe pobeđujući i da pobedi.“<sup>70</sup>

U zaključku, vidimo da nekoliko jedinstvenih i istaknutih karakteristika Antihristove ličnosti, zadatka i delovanja neverovatno odgovara opisima Mehdija koji se nalaze u islamskim predanjima. A sada vidimo, i više od toga – muslimanski učenjaci, zapravo, pripisuju biblijske stihove o Antihristu svom očekivanom spasitelju, Mehdiju. Ovo izgleda prilično ironično, ako ne i potpuno proročki.

## ŠESTO POGLAVLJE

---

### MUSLIMANSKI ISUS

Nakon pojavljivanja ili „podizanja” Mehdija, drugi važan događaj među Velikim predznacima jeste povratak Isusa Hrista. Hrišćani, koji Isusa vole, su razumljivo uzbuđeni zbog toga što čak i muslimani željno iščekuju Njegov povratak. Ali nažalost, islamsko verovanje u to ko je taj Isus što dolazi i šta će on učiniti kada bude došao, drastično se razlikuje od onog što hrišćani veruju o Njemu.

Prvo što bi hrišćani trebalo da shvate u pogledu islamskog verovanja o Isusu je da muslimani, naravno, odbacuju ideju da je Isus bio ili jeste Sin Božji. Po islamu, Isus nije, kao što to Biblija govori, Bog u telu. Drugo, po islamskom verovanju, Isus nije umro na krstu radi greha čovečanstva. Kuran izričito odbacuje tvrdnju da je Isus bio razapet ili da je uopšte iskusio smrt. Muslimani veruju da se, nakon što ga je Alah čudesno izbavio od smrti, Isus vazneo na nebo živ na sličan način kako Biblija opisuje podizanje Ilije. Od tada, muslimani veruju, Isus je kod Alaha, i čeka svoju priliku da se vrati na Zemlju da dovrši svoju službu i svoj život. Kao takav, u islamskoj misli, Isus ni na koji način nije „spasitelj”. Muslimanima je Isus samo još jedan u nizu proroka koje je Alah poslao čovečanstvu. Njegova jedinstvena titula Mesije, iako se zadržao u islamskom predanju, u osnovi je lišen bilo kakvog istinskog opisa mesijanskih osobina koje nalazimo u Bibliji. Po islamskim svetim tekstovima, kao što ćemo videti, kada se Isus vrati, to sigurno *neće* biti da bi obnovio jevrejski narod. Niti će Isusov cilj biti da spasi i izbavi Njegove verne sledbenike od Antihristovog progona koji će tada biti u toku. Da bi se razumelo islamsko viđenje Isusovog povratka, prvo što mora da se shvati jeste da kada se Isus bude vratio, *vratit će se kao radikalni musliman!*

Ovo poglavlje će dati kratak opis islamskog predanja vezanog za Isusov povratak. Mnogi od navedenih hadisa koji se odnose na Njega, ne nazivaju ga Isus, već – Isa. Muslimani ga obično zovu Isus radi nas sa Zapada, ali ime koje mu Kuran daje, i koje većina muslimana koriste, je Isa (ili Esa) al-Mesih (Mesija). Drugi nazivi koje islam koristi, a odnose se na Isusa, jesu Hadrat Isa (Časni Isus), Isa bin Merjem (Isus sin Marijin), ili Navi Isa (Prorok Isus). Neki od tih naziva će se koristiti u daljem tekstu.

## POVRATAK MUSLIMANSKOG ISUSA

Prema islamskim svetim predanjima, Isusov povratak će se dogoditi nadomak Damaska:

U to određeno vreme Alah će poslati Hrista, Marijinog sina, i on će se spustiti kod belog minareta na istočnoj strani Damaska noseći na sebi dve haljine blago obojene šafranom držeći se rukama za krila dva anđela. Kada bude spuštao svoju glavu, znoj će sa nje kapati, a kada je bude podizao kapi će se kao biseri rasipati.<sup>71</sup>

### POTČINJEN MEHDIJU

Ovog puta Isus dolazi da bi se našao sa Mehdijevom vojskom, koja će se pripremati za bitku. To treba da se desi neposredno pred molitvu:

Muslimani će se još uvek spremati za bitku, sastavljajući svoje redove. Naravno, doći će vreme za molitvu i tada će se Isus, Marijin sin spustiti.<sup>72</sup>

Na osnovu jednog određenog hadisa, može se videti da se islamski učenjaci u suštini slažu da će Mehdi zatražiti od Isusa da povede molitve. Isus će tada odbiti ovaj zahtev i prepustiti Mehdiju vođstvo u molitvi:

Alahov Poslanik je rekao: Deo mog naroda neće prestati da se bori za istinu i prevladaće do dana vaskrsenja. On je rekao: Isus, Marijin sin, će tada sići i njihov [muslimanski] komandant [Mehdi] će ga pozvati da dođe i povede ih u molitvi, ali će Isus reći: Ne, neki od vas su komandiri nekima. (naglasak moj)<sup>73</sup>

Ovde je stavljen naglasak da će se Isus tada moliti *iza* Mehdiya, što je jasna potvrda njegove potčinjenosti Mehdijevom činu:

Isus Hrist će odbiti ponudu i poziv imama Mehdiya da dođe i povede muslimane u molitvu, i moliće se *iza* imama.<sup>74</sup>

Isus (mir nek je na njemu) će doći i pristupiće obaveznoj molitvi *iza* Mehdiya i pratiće ga.<sup>75</sup>

[Isus] će slediti Mehdiya, gospodara vremena, i zato će prineti svoje molitve *iza* njega.<sup>76</sup>



## ISUS, VERNI MUSLIMAN

Nakon što se Isus vrati, u skladu sa svojim identitetom vernog muslimana, on će obaviti ritualno hodočašće u Meki koje se zove hadž (hajj):

Poslanik je rekao: Zaista će Isa ibn Merjem sići kao pravedan i pošten vladar. On će krenuti svojim putem i otići na hadž [hodočašće] i doći će na moj grob a ja ću mu svakako odgovoriti!<sup>77</sup>

## ISUS ĆE USPOSTAVITI ISLAMSKI ZAKON

Dok je Mehdi, kao halif (vladar predstavnik) i imam (vođa) muslimana vidljivo superioran nad Isusom u islamu, Isus je i dalje vođa muslimanske zajednice. Po islamskim predanjima, Isusov prvenstveni cilj biće da nadgleda uspostavljanje i sprovođenje islamskog šerijatskog zakona po celom svetu:

Ibn Kajim (Qauuim) je pomenuo u Manar al-munifu da vođa... jeste Mehdi koji će zahtevati da Isus vodi u molitvi. Isus će ostati na zemlji, ne kao prorok, već kao jedan iz zajednice [ummah] Poslanika Muhameda. Muslimani će ga slediti kao svog vođu. Po Šalabiju (Shalabi), Mehdi će povesti muslimane u molitvu, a Isus će vladati muslimanima po božanskom zakonu [*šerijat*]. (naglasak moj)<sup>78</sup>

Isus, Marijin sin će se spustiti i povešće ih sudeći im po svetom Kuranu i Sunom Poslanika Muhameda.<sup>79</sup>

## ISUS: NAJVEĆI MUSLIMANSKI JEVANĐELIST

Islamsko predanje uči da pošto će Isus predstaviti sebe kao muslimana, privesti mnoge hrišćane u islam. U pogledu onih koji se ne preobrate u islam, Kuran kaže da će Isus svedočiti protiv njih na Sudnjem danu:

I nema nijednog sledbenika Knjige [hrišćani i Jevreji] koji, kada bude umirao, neće u njega onako kako treba poverovati, a na Sudnjem danu on će protiv njih svedočiti. (Sura 4:159)

Objašnjavajući ovaj stih, muftija Muhamed Šafi (Muhammad Shafi) i muftija Muhamed Rafi Usmani u svojoj knjizi, *Znaci Kijame* [Qiyama – konačni sud] i *dolazak Mesiha* [Mesije], objašnjavaju frazu „Nema nijednog... koji, kad bude

umirao, neće u njega onako kako treba poverovati” time da će hrišćani i Jevreji:

...potvrditi da je on živ i da nije umro, da nije Bog ili Sin Božji, [samo] Njegov [Alahov] sluga i Glasnik, i Isa [Isus] će svedočiti protiv onih koji su ga zvali sinom Božjim, hrišćani, i onih koji su ga osporavali, Jevreji.<sup>80</sup> (naglasak moj)

Šeik Kabani, predsednik Islamskog vrhovnog saveta Amerike, jasno naglašava islamsko viđenje Isusove evangelizacije uloge kada se bude vratio:

Kao i svi ostali proroci, Prorok Isus je došao sa božanskom porukom predaje Svemogućem Bogu, koja je islam. Ovaj stih pokazuje da kada se Isus vrati, on će lično ispraviti pogrešne predstave i tumačenja o sebi. On će potvrditi pravu poruku koju je doneo u svoje vreme kao prorok, kao i to da nikad nije tvrdio da je Sin Božji. Osim toga, on će potvrditi, kad drugi put dođe, ono što je prorokovao prilikom svog prvog dolaska kada je svedočio o pečatu Glasnika, o Poslaniku Muhamedu. Kada bude drugi put došao, mnogi nemuslimani će prihvatiti Isusa kao slugu Alaha Svemogućeg, kao muslimana i člana Muhamedove zajednice.<sup>81</sup>

Al-Sadr i Mutahari na sličan način naglašavaju isto iščekivanje:

Isus će se spustiti sa neba i zalagati se da se ispuni Mehdijeva misija. Hrišćani i Jevreji će ga videti i prepoznati njegovu pravu ulogu. Hrišćani će napustiti svoje verovanje u njegovo božanstvo.<sup>82</sup>

### **ISUS ĆE UKINUTI HRIŠĆANSTVO**

Od ključne je važnosti da shvatimo da, po islamskom predanju i uverenju, kada se Isus vrati, On ne dolazi da preobrati *većinu* hrišćana u islam, već da potpuno ukine hrišćanstvo. Ova činjenica se podrazumeva kada se analizira veoma poznato i često citirano predanje koje se odnosi na četiri određene stvari koje će Isus uraditi kad se vrati. Rečeno je da će Isus:

1. Polomiti krstove.
2. Pobiti sve svinje.
3. Ukinuti *džiziju* (muslimanski porez nad nemuslimanima).

#### 4. Ubiti muslimanskog antihrista i njegove sledbenike.

Poslanik je rekao: Nema proroka između mene i njega tj., Isusa. On će sići [sic] [na zemlju]... On će polomiti krstove, pobiti svinje i ukinuti *džiziju*. Alah će uništiti sve religije osim islama.<sup>83</sup>

Ova tri postupka – slamanje krstova, ubijanje svinja i ukidanje takse *džizije* zasnovane su na gledištu da će Isus uništiti sve religije na zemlji osim islama. Šafi i Usmani objašnjavaju da „slamanje krstova” znači „ukinuti obožavanje krsta.” Nekoliko mojih prijatelja muslimana sa kojima sam razgovarao, izneli su svoje razumevanje ovog predanja: Isus će polomiti ili ukinuti sve krstove sa krovova i zvonika crkava po svoj zemlji. Ovim postupkom Isus će jasno pokazati da ne odobrava pogrešno mišljenje da su ga razapeli na krstu. Ubijanje svinja upućuje na to da je „verovanje hrišćana u svoju ispravnost laž.”<sup>84</sup> Razlog za ukidanje *džizije* (obavezan porez koji nemuslimani moraju da plate da bi mogli da žive u muslimanskoj zemlji) je zasnovan na ideji da kada se Isus vrati, *džizija* više neće biti prihvatljiva. Jedini izbor koji će hrišćani imati jeste da prihvate islam ili da umru. Kao što Sidiku (Sideeque) M.A. Veliankode navodi u knjizi *Predznaci i proročanstva Sudnjeg dana*:

Isus, Marijin sin će uskoro sići među muslimane kao pravedni sudija... Isus će, zato, suditi po islamskom zakonu... *zahtevaće se da svi prihvate islam i neće biti druge alternative.*<sup>85</sup> (naglasak moj)

Čak i Harun Jahja (Yahya) potvrđuje ovo verovanje u svojoj knjizi *Isus će se vratiti*, kada kaže: „Isus će ukloniti sve sisteme neverovanja u tom razdoblju.”<sup>86</sup>

Muslimanski poznavaoци prava takođe potvrđuju ova tumačenja: uzmimo na primer, presudu Ahmada ibn Nakiba (Naqib) al-Misrija (1368) u *Oslanjanje putnika*, klasični Šafijev priručnik islamske nauke o pravu:

Vreme i mesto za [džizije] je pre konačnog silaska Isusovog (mir neka je na njemu). *Nakon njegovog dolaska, ništa osim islama za njih neće biti prihvatljivo*, za uzimanje nameta ima efekta samo do Isusovog dolaska (na njemu i na našem Poslaniku mir da je)...<sup>87</sup> (naglasak moj)

## ISUS, UBICA JEVREJA

Nakon ukidanja hrišćanstva na svetskom nivou, još jedan od Isusovih glavnih zadataka jeste da ubije lice poznato kao Dedžal (Dajjal), odnosno muslimansku verziju Antihrista. Isus će ubiti ne samo Dedžala već i sve njegove sledbenike, od kojih će većina biti Jevreji. Muhamed Ali Ibn Zubair u jednom članku pod nazivom „Ko je Dedžal?” opisuje:

Jehude [Jevreji] Isfahan će biti njegovi [Dedžalovi] glavni sledbenici. Osim što će imati većinom Jehude za sledbenike, imaće i veliki broj žena koje će ga takođe slediti.<sup>88</sup>

Veliankode objašnjava da jedan od glavnih razloga Isusovog povratka jeste da „*opovrgne Jevreje u pogledu sporne tvrdnje da su ubili Isusa... Međutim, Isus će ubiti njih zajedno sa njihovim vođom, Antihristom.*”<sup>89</sup> Navodeći događaje po njihovom redosledu, Muhamed Ali Ibn Zubair, autor *Znaci Kijame*, počinje ovako:

Broj njegovih sledbenika Jehuda biće sedamdeset hiljada... [Tada] Hadrat Isa [Časni Isus] ubija Dedžala kod kapije Hud, u blizini izraelskog aerodroma, u dolini „Ifik.” Uslediće završni rat sa Jehudama i muslimani će pobediti.<sup>90</sup> (naglasak moj)

O „završnom ratu” između Jevreja i muslimana sa više detalja ćemo govoriti kasnije. Ali za sada, važno je da se zapamti da kada se ovaj završni rat (ili, tačnije, pokolj) dogodi, po islamskom predanju, Isus će biti glavni podstrekač.

## ISUS: DOBAR MUSLIMANSKI PORODIČNI ČOVEK

Moramo istaći jedan poslednji aspekt povratka muslimanskog Isusa. Nakon što preobrati svet u islam i pobije nevernike, Dedžala i njegove sledbenike, za Isusa je rečeno da će se oženiti, imati decu i da će na kraju umreti:

Poslanik je rekao: Nema proroka kao što smo ja i on, tj. Isus... On će uništiti Antihrista i poživeće na zemlji četrdeset godina i onda će umreti. Muslimani će se nad njim moliti.<sup>91</sup>

Nakon što će se spustiti na zemlju, Isus će se oženiti. Imaće decu i ostaće na zemlji devetnaest godina nakon ženidbe. Zatim će umreti a muslimani će se na njegovoj sahrani moliti i sahraniće ga pored Poslanika Muhameda.<sup>92</sup>

## KRATAK PREGLED POGLAVLJA

Razmotrimo sada jasno opisane raznolike osobine i postupke muslimanskog Isusa u pogledu njegovog povratka na zemlju:

1. Rečeno je da će se u poslednjim danima Isus vratiti u blizini jedne džamije u Damasku.
2. Vratit će se u vreme pripreme Mehdija i njegove vojske za molitvu.
3. Mehdi će zatražiti od Isusa da povede u molitvi, ali Isus će odbiti i jasno ispoljiti svoje poštovanje prema njemu, za koga izjavljuje da je vođa svih muslimana. Zatim će se moliti iza Mehdija kao njegov podređeni.
4. On će biti posvećen musliman.
5. Otići će na hodočašće u Meku.
6. Posetit će Muhamedov grob i pozdravit će Muhameda, koji će mu uzvratiti pozdrav iz groba.
7. Uništiti će hrišćanstvo.
8. Ukinuće *džiziju* a Jevrejima i hrišćanima će dati samo dve opcije: obraćenje u islam ili smrt.
9. Uspostavit će islamski *šerijatski* zakon po celoj zemlji.
10. Ubiće Antihrista i njegove sledbenike, uglavnom Jevreje i žene.
11. Ostaće na zemlji oko četrdeset godina, za to vreme će se oženiti, imati decu i potom umreti.

Kao što smo jasno videli, muslimanski Isus, i po svojoj prirodi i po svojim delima je *potpuno* drugačiji od biblijskog Isusa. Umesto da dođe kao kralj i Mesija i vlada celom zemljom iz Jerusalima, Isus dolazi da svet preobrati u islam i da ubije one koji to budu odbili. Umesto da dođe da spasi i izbavi verne hrišćane i Jevreje, on dolazi da učini pokolj nad njima. Kasnije ćemo razmotriti šta o Isusovom dolasku govori Biblija.

## SEDMO POGLAVLJE

---

### POREĐENJE LAŽNOG PROROKA I MUSLIMANSKOG ISUSA

Zapanjujuće je što se sličnosti između biblijskog i islamskog opisa poslednjeg vremena ne završavaju samo na Antihristu i Mehdiju. Da je to tako, onda bi bilo lakše odbaciti mnoge sličnosti kao puku slučajnost. Podudaranja, međutim, ne prestaju sa njima, već se proširuju podjednako jasno na ličnosti dva čoveka, jedan od njih je u Bibliji poznat kao lažni prorok a drugi u islamu kao Isa al-Mesih – Isus Mesija.

Biblija jasno razotkriva Sotonin vekovni plan. On će podići ne jednog, već dva čoveka kao svoje zastupnike na zemlji da odvuku ljude od obožavanja jedinog istinitog Boga. Prvi čovek kojeg će on koristiti je Antihrist. Njegovu ulogu smo već objasnili u petom poglavlju. Drugi je u Bibliji poznat kao lažni prorok. Sada ćemo govoriti o njegovoj ulozi.

### NESVETO PARTNERSTVO ANTIHRISTA I LAŽNOG PROROKA

Sušтина ove povezanosti biblijskog lažnog proroka sa Antihristom, prosto rečeno, jeste partnerstvo u zločinu. O lažnom proroku saznajemo samo iz završne biblijske knjige. Apostol Jovan je bio prvi i jedini pisac Pisma koji je primio otkrivenje o ovom Antihristovom pomoćniku.

U trinaestoj glavi Otkrivenja, Jovan nam predstavlja čoveka opisanog kao „druga zver“, ali nam kasnije u istoj knjizi govori o njemu kao o lažnom proroku:

„I videh drugu zver kako izlazi iz zemlje, i imala je dva roga kao u jagnjeta, i govoraše kao aždaja. I ona je izvršavala vlast prve zveri pred njom i učinila da se zemlja i njeni stanovnici klanjaju prvoj zveri... I ona činjaše velika čudesa, tako da i vatru s neba spusti na zemlju pred ljudima. Ona je zavodila stanovnike zemlje čudesima koja su joj bila dana da ih čini pred zveri...”

(Otkrivenje 13:11-14)

Iz ovog odlomka možemo da uvidimo nekoliko pojedinosti o Lažnom proroku. Prvo, nazvan je zver – on je, kao i Antihrist, čovek zaposednut Sotonom. To je drugi ljudski pion, koji sprovodi volju aždaje na zemlji. Ali umesto deset

rogova, on ima samo dva. Rogovi govore o vlasti. Jasno je da lažni prorok ima silu i vlast, ali ni približno ravnu onoj što ima Antihrist, za koga je rečeno da ima deset rogova. Takođe vidimo da lažni prorok može da čini čuda. Među mnogim čudima, za koja je rečeno da će činiti, jedno je posebno spomenuto: rečeno je da će moći da učini da vatra siđe sa neba. Glavni razlog zbog čega lažni prorok čini čudesne znake jeste da učini da stanovnici zemlje slede i klanjaju se Antihristu. Ova dvojica su sastavljena kao tim, kao partnerstvo sa zajedničkim ciljem – obmanuti, prevariti i odvojiti svakoga od klanjanja Jahvi, Bogu Biblije.

### **NESVETO PARTNERSTVO MEHDIIJA I MUSLIMANSKOG ISUSA**

Slično kao u Bibliji, u islamskoj verziji zadnjih dana, ne nalazimo samo jednu ličnost koja dolazi da spasi svet, već tim – Mehdi i muslimanski Isus. I, kao što je to slučaj sa Antihristom i lažnim prorokom, i ovde je jedan koji daje podršku dok je drugi onaj koji vodi. Dok je Mehdi opisan kao „vladar, Alahov predstavnik [halif],”<sup>93</sup> Isus je opisan kao onaj koji će se „zalagati da se ostvari Mehdijeva misija”<sup>94</sup> i „koji će ga slediti.”<sup>95</sup> U ovom partnerstvu jedan je vođa a drugi podređen. Već smo videli, a i nadalje će se to pokazivati, saradnja između Mehdija i Isusa je jedno ne sveto partnerstvo – posebno za vas koji niste muslimani i ne nameravate to da postanete. Ako ovo zaista bude slučaj, onda ste, kratko i jasno, određeni za pogubljenje. Muslimanski Isus je izvitoperena verzija biblijskog Isusa, koji je rekao:

„Jer nisam sišao sa neba da činim svoju volju, nego volju Onoga koji me je poslao. A ovo je volja Onoga koji me je poslao: da ne izgubim ništa od onoga što mi je dao, nego da to vaskrsnem u poslednji dan. Jer je to volja moga Oca, da svaki koji gleda Sina – i veruje u njega – ima život večni, te da ga ja vaskrsnem u poslednji dan.” (Jovan 6:38-40)

Umesto da se zalaže za Očeve ciljeve, muslimanski Isus se zalaže za Mehdijeve. Umesto da spašava one koji ga slede, koje mu je Otac poverio na čuvenje, muslimanski Isus ubija sve koji ostaju verni rečima onog Isusa kojeg nalazimo u Bibliji. Muslimanski Isus nije blag, ali snažan pastir iz Jevanđelja, *već sam vuk* u pastirskoj odeći.

## LAŽNI PROROK KAO ANTIHRISTOV GLAVNI IZVRŠITELJ

„A onaj [Antihrist] će doći po sili sotoninoj, sa svakom silom, znacima i čudesima lažnim, i sa svakom nepravednom prevarom za one koji propadaju, zato što ne primiše ljubavi prema istini, da bi se spasili. I zato im šalje Bog silu prevare, da veruju laži, da budu osuđeni svi koji ne verovaše istini, nego voleše greh”. (2. Solunjanima 2:9-12 dr. Dimitrije Stefanović) (naglasak moj)

„I videh drugu zver gde izlazi iz zemlje... I učini čudesa velika, pa učini da i oganj siđe s neba.” (Otkrivenje 13:11-13 Stefanović)

U Bibliji vidimo da će Lažni prorok doći sa „svakom silom, znacima i čudesima lažnim, i sa svakom nepravednom prevarom za one koji propadaju.” On će činiti „čudesa velika, pa učini da i oganj siđe s neba... [da obmane] stanovnike zemlje.” Ali pošto njegova čudesa ne uspevaju da pridobiju svaku osobu na zemlji, njegova glavna zaokupljenost postaće uspostavljanje sistema po kojem će stanovnici zemlje imati samo dve mogućnosti: da se poklone Antihristu ili da umru. Za lažnog proroka je rečeno da će napraviti neku vrstu „lika (slike),” moguće neki idol ili kip koji će moći da „govori.” Šta će tačno ta slika biti ostaje da se vidi.

„I dade joj se [drugoj zveri – lažnom proroku] da oživi lik zveri i da lik zveri progovori, te da učini da budu pobijeni svi koji se ne poklone liku te zveri.” (Otkrivenje 13:15, naglasak moj)

Nešto vrlo neobično je vezano za taj lik zveri. On će moći da „progovori, te da učini da budu pobijeni svi koji se ne poklone liku te zveri.” Na neki način, sam ovaj lik će imati moć da sprovodi zakon lažnog proroka; on će moći da izazove smrt ljudi. Izgleda da on radi u sklopu zloglasnog „žiga zveri” koji je deo sistema lažnog proroka. Svi stanovnici će biti prisiljeni „i mali i veliki, bogati i siromašni, slobodnjaci i robovi, da načine žig na desnoj ruci svojoj ili na čelima svojim, da niko ne može ni kupiti ni prodati, *osim ko ima žig*, ime zveri ili broj imena njezina.” (Otkrivenje 13:16, 17, naglasak moj).

Biblijski rečeno, lažni prorok sprovodi Antihristov globalni pokret obožavanja. Zamislite na trenutak kako bi izgledao čudotvorni evanđelista, potpuno posednut Sotonom, koji ne prihvata „ne” kao odgovor i zato preti smrću. Baš takav će biti lažni prorok.



## MUSLIMANSKI ISUS KAO MEHDIJEV GLAVNI IZVRŠITELJ

Lažni, muslimanski Isus će po islamu biti najveći evanđelist koga je svet ikad video. On u potpunosti odgovara opisu lažnog proroka. Vidimo da muslimanski Isus, kao lažni prorok, dolazi da preobrati hrišćanski svet u novu religiju. U slučaju muslimanskog Isusa, ta religija je, naravno, islam.

...kada se Isus vrati, lično će ispraviti pogrešne predstave i tumačenja o sebi. On će potvrditi istinitu poruku koju je doneo kada je došao kao prorok, kao i to da nikad za sebe nije tvrdio da je Sin Božji. Osim toga, on će ponoviti, kad drugi put dođe, ono što je prorokovao prilikom svog prvog dolaska kada je svedočio o pečatu Proroka, Poslaniku Muhamedu. Kada bude drugi put došao, mnogi nemuslimani će prihvatiti Isusa kao slugu Alaha Svesilnog, kao muslimana pripadnika Muhamedove zajednice.<sup>96</sup>

Iz ovog opisa, Isusova moć da preobrati narod izgleda da se zasniva više na njegovim jednostavnim i ubedljivim rečima, pojavi i postupcima nego na nekim određenim čudima. Međutim, kao i lažni prorok, muslimanski Isus ne prihvata „ne“ kao odgovor.

Zajedno sa Mehdijem, on sprovodi islamski zakon u celom svetu. Pri tome ukida taksu džiziju, koju su tokom istorije nemuslimani morali da plaćaju da bi imali zaštitu (u muslimanskim zemljama), slično „reketima“ koje mafijaške gazde nameću privatnim preduzetnicima na svojim teritorijama. Nakon što se džizija ukine, „od svih ljudi će se zahtevati da prihvate islam i neće biti druge alternative.“<sup>97</sup> Ali, šta ako neki i dalje budu odbijali da se preobrate? Tada, kao što smo već videli, vođe takozvane „religije mira,“ Mehdi i muslimanski Isus, će dati da se takvi pogube.

## LAŽNI PROROK KAO EGZEKUTOR

Iz biblijskog opisa lažnog proroka saznajemo da jedan od osnovnih razloga za stvaranje „lika u čast zveri“ jeste da se pobiju oni koji odbiju da mu se poklone.

„Govoreći stanovnicima zemlje da načine lik zveri, koja je imala ranu od mača i ostala živa. I dade joj se da oživi lik zveri i da lik zveri progovori, te da učini da budu pobijeni svi koji se ne poklone liku te zveri.“ (Otkrivenje 13:14-15)

U nastavku se nagoveštava na koji način će ti ljudi biti pogubljeni:

„I videh prestole, i onima koji seđahu na njima dade se vlast da sude. I videh duše *isečenih* (negde stoji: *pogubljenih*, u izvornom tekstu: *obezglavljenih*, prim. prev.), za svedočanstvo Isusovo i za riječi Božju, koji se ne klanjaše zveri ni liku njezinome, i ne primiše žiga na čelima svojim i na ruci svojoj.” (Otkrivenje 20:4 dr Lujo Bakotić, naglasak moj)

Biblija nam govori da će umreti oni koji odbiju da budu poslušni sistemu lažnog proroka, tj. da se poklone Antihristu ili njegovom liku. Biblija ukazuje na određen način na koji će smrt biti izvršena – odsecanjem glave. O tome ćemo više u narednom poglavlju. Lažni prorok će biti najozloglašeniiji dželat za koga je svet ikada znao.

### MUSLIMANSKI ISUS KAO DŽELAT

Da li se muslimanski Isus od njega razlikuje? Već smo razmatrali islamsko predanje koje kaže da će Isus ukinuti džiziju, a to ostavlja samo dve mogućnosti za hrišćane i Jevreje: da prihvate islam ili umru.

Isus, Marijin sin će uskoro sići među muslimane kao pravedni sudija... Isus će, dakle, suditi po islamskom zakonu... od svih ljudi će se zahtevati da prihvate islam i neće biti nijedne druge alternative.<sup>98</sup>

Vreme i mesto za poreske glavarine jeste pre Isusovog konačnog povratka. *Kada on dođe, ništa im osim islama ne preostaje*, davanje poreza je delotvorno samo do Isusovog dolaska (naglasak moj).<sup>99</sup>

Takođe smo videli islamsko predanje koje prikazuje Isusa kao predvodnika vojske koja čini pokolj nad desetinama hiljada Jevreja za koje je rečeno da slede Dedžala (Antihrista).

Jehude [Jevreji]... će biti njegovi glavni sledbenici.<sup>100</sup>

Isa [Isus] ubija Dedžala kod kapije Hud, u blizini Izraelskog aerodroma, u dolini „Ifik.” Konačan rat sa Jehudama će se odigrati i muslimani će odneti pobedu.<sup>101</sup>

U Poslednjem času muslimani će se boriti sa Jevrejima. Pošto su Jevreji deo vojske Dedžalove, a muslimani vojnici Proroka Isusa,

boriće se jedni protiv drugih sve dok muslimani ne odnesu pobjedu tako da će i kamen i drvo progovoriti: Dođi ovamo, muslimane, evo Jevrejina iza mene, ubij ga.<sup>102</sup>

I biblijski lažni prorok i muslimanski Isus su opisani kako uspostavljaju zakonski sistem koji će sprovesti masovna pogubljenja svih onih koji budu odbili da prihvate novu globalnu religiju.

### **AŽDAJA U JAGNJEĆOJ KOŽI**

Svi smo čuli izreku „vuk u jagnjećoj koži.“ Većina ljudi ne zna da je Isus autor te izreke. Zanimljivo je to što je njome Isus ukazivao pre svega na lažne proroke. Puna izreka je glasila: „Čuvajte se od lažnih proroka, koji vam dolaze u odelu ovčijem, a iznutra su vuci grabljivi“ (Matej 7:15). Na sličan način, apostol Jovan opisuje lažnog proroka, kojem su svi ostali lažni proroci samo prethodnica, kao onog koji „ima dva roga kao jagnje, ali govori kao aždaja“ (Otkrivenje 13:11). To znači da će lažni prorok izgledati kao tiha i draga osoba – slična jagnjetu – ali će iznutra biti opsednut samim Sotonom. Biće pun prevare, ubistva, gneva i mržnje. Njegov cilj će biti da što više ljudi navede da obožavaju aždaju. Izgled lažnog proroka u vidu „jagnjeta“ verovatno se može odnositi na to da će lažni prorok tvrditi da je on zaista Jagnje, Isus Hristos (Jovan 1:36; Otkrivenje 5:6, 13). Ovo dobija svoj smisao ako malo pobliže sagledamo Isusovo upozorenje učenicima u dvadeset četvrtom poglavlju Matejevog evanđelja. Isus je više puta upozoravao svoje učenike na dolazak mnogih lažnih proroka poslednjih dana, ali kao prvo upozorenje koje im daje kada su ga pitali o znaku koji će se pojaviti neposredno pre Njegovog povratka, On kaže, „Pazite da vas ko ne prevari! Jer će mnogi doći na ime moje i govoriće: Ja sam Hristos, i mnoge će prevariti“ (Matej 24:4-5). Iako ne verujem da će svaki lažni prorok koji će se pojaviti u poslednjim vremenima, za sebe tvrditi da je Isus lično, iz ovog se vidi da neki, ipak, hoće. Ako je lažni prorok iz trinaeste glave Otkrivenja prototip i model za sve ostale lažne proroke, onda sa razlogom stoji da i on takođe može da tvrdi da je sam Isus Hristos. Ovo je naravno savršeno osmišljen (iako beskrajno zao) plan. Ko bi mogao biti bolja podrška i glavni ministar propagande od onog za koga veći deo sveta veruje da je Isus Hristos lično? Izgleda da je takvu podršku Sotona planirao za Antihrista-Mehdija.

## ZAKLJUČAK

Muslimani veoma vole da koriste Isusa kao sredstvo za evangeliziranje hrišćana. Mnoge muslimanske knjige veličaju Isusovu ličnost i iskazuju najdublju ljubav prema Njemu. Jedan muslimanski veb-sajt čak izjavljuje „Isus me je doveo do islama.“ Muslimani koriste Isusa kao mamac da privuku hrišćane kako bi ih uverili u istinitost islama. Ali Isus kakvog oni predstavljaju se u mnogome razlikuje od stvarnog Isusa muslimana, koji dolazi da otkrije svoj pravi, potpuno radikalno-fundamentalni identitet. Ako bi se uporedio sa Isusom, kojeg opisuje muslimansko predanje, Osama Bin Laden bi izgledao kao amater. Isus je opisan kako dolazi da uspostavi islamski zakon na celoj planeti i da legalizuje smaknuće svakog ko odbije da prihvati islam. Opisan je i kako vodi vojsku da učini pokolj nad desetinama hiljada Jevreja za koje je rečeno da slede Dedžala. Ako je ikad moglo da se kaže za neku osobu da je opisana kao „zver,“ onda je to muslimanski Isus. Muslimani čekaju čoveka koji će za sebe tvrditi da je Isus Hristos. On će se predstaviti kao jagnje. Kada se takav čovek bude jednom pojavio, on će izjaviti, kako islamsko predanje kaže, da je živio u nebu proteklih dve hiljade godina, čekajući da se vrati i dovrši svoj život i zadatak na zemlji. Takav čovek biće lažov – pravi učenik svog gospodara, oca laži. On će doći da ispuni ono za šta Biblija kaže da je glavna i goruća želja Sotone: da navede hrišćane i Jevreje – i sa njima ceo svet – da se poklone njemu, u suprotnom da ih pobije. U Bibliji, vidimo da će za te ciljeve Sotona ovlastiti svog Lažnog proroka. Biblijski opis Lažnog proroka u svim glavnim tačkama istovetan je opisu Isusa u islamskom predanju.

## OSMO POGLAVLJE

---

### DEDŽAL: ISLAMSKI ANTIHRIST

Treći glavni lik koji se pojavljuje u islamskoj eshatologiji je čovek čiji je pun naziv El-Mesih (Mesija) ad-Dedžal, (Lažov/Varalica). Uglavnom se naziva samo Dedžal. On je neobična ličnost čiji su opis i sama priča o njemu toliko čudesni da prevazilaze čak i ono što je rečeno o Mehdiju i muslimanskom Isusu. Brojni hadisi sadrže opise Dedžala. Ovde ćemo se dotaći samo onih najprostijih da bi dali kratak uvid ko je ta tajanstvena i čudna osoba.

### VELIKI VARALICA

Dedžal je opisan kao varalica koji poseduje čudotvorne moći i koji će privremeno imati vlast nad celom zemljom:

Poslanik nas je upozoravao da će u poslednjim danima biti neko ko će prevariti celo čovečanstvo. Dedžal će imati moć nad ovim svetom. Zato, muslimani moraju da se čuvaju da ne bi svojim srcem zavoleli svet, ostavili svoju religiju i pošli za njim. On će moći da leči bolesne polaganjem ruke na njih, kao što je to Isus radio, ali će tom prevarom Dedžal povesti narod pravo u pakao. Prema tome, Dedžal je lažni mesija, ili Anti-Hristos [Mesih ad-Dedžal]. Pretvaraće se da je mesija, i prevariće narod pokazujući im neverovatne moći.<sup>103</sup>

### SLEP NA JEDNO OKO

U vezi Dedžala se najčešće koriste navodi koji kažu da je slep na jedno oko. Hadisi se, međutim, ne slažu koje je oko slepo:

Alahov poslanik je pred narodom pomenuo Dedžala govoreći: Alah nije jednook, a vidite Dedžal je *slep na desno oko* i oko će mu biti kao plutajuće zrno grožđa.<sup>104</sup>

Alahov poslanik je rekao: Dedžal je *slep na levo oko* sa gustom kosom i sa njim će biti vrt i vatra, i njegova vatra će biti vrt a vrt vatra.<sup>105</sup>

## NEVERNIK

Za Dedžala se ponekad kaže da mu je reč „*nevernik*“ (*kafir*) zapisana među očima, moguće na čelu, ali će ta reč biti uočljiva samo pravim muslimanima i više nikom:

Alahov poslanik je rekao: Dedžal je slep na jedno oko i među njegovim očima je napisana reč „*kafir*“ [ili nevernik-jeretik]. On je onda izgovorio reč kao k.f.r., koju će svaki musliman biti u stanju da pročita.<sup>106</sup>

Veoma je važno da će ta reč „*kafir*“ biti čitljiva samo verniku, bilo da je pismen ili ne. A nevernik: može da bude obrazovan na „Oksfordu“ ili „Harvardu“, ali neće biti sposoban da je pročita.<sup>107</sup>

## LAŽNI ČUDOTVORAC

Šeik Kabani opisuje neke Dedžalove čudotvorne moći:

Dedžal će imati moć đavola. On će prisiljavati muslimane da ga slede, pretvarajući ih u nevernike. On će sakrivati istinu i iznositi laž. Prorok je rekao da će Dedžal imati moć da prikazuje lik nečijeg mrtvog pretka na svojoj ruci, kao na TV ekranu. Rođak će reći, „*Oh sine moj! Ovaj čovek je u pravu. Ja sam u raj u jer sam bio dobar i verovao sam u njega.*“ A istina je, u stvari, da je u paklu. Ako rođak kaže, „*Veruj u ovog čoveka, ja sam u paklu jer nisam verovao,*“ mora da se kaže Dedžalu, „*Ne, on je u raj u. Ovo je pogrešno.*“<sup>108</sup>

Poslanik je rekao: Dedžal će reći Arapinu beduinu, „*Šta ćeš misliti ako ti oca i majku vratim u život? Da li ćeš posvedočiti da sam ja tvoj gospodar?*“ Beduin će reći, „*Da.*“ Tako će se dva đavola pojaviti kao njegovi otac i majka, i reći, „*O sine moj, sledi ovog čoveka jer je on tvoj gospodar...*“<sup>109</sup>

## DEDŽAL ĆE ZA SEBE TVRDITI DA JE ISUS HRISTOS I DA JE BOŽANSKI

Ovo predanje govori da će Dedžalove obmane navesti ljude da poveruju da je on zaista njihov „gospod.“ Muslimanski učenjaci su došli do zajedničkog zaključka da će Dedžal tvrditi da je božanski. Po dobro poznatom muslimanskom učenjaku Ebu Amina Bilal Filipisu (Abu Ameenah Bilal Phillips), Dedžal „će tvrditi da je Bog.“<sup>110</sup> Iako nema specifičnih predanja koja doslovno

izjavljuju da će Dedžal tvrditi za sebe da je Isus Hrist po imenu, većina muslimana je to ipak zaključila na osnovu toga što je on, prema islamskoj tradiciji, lažni jevrejski mesija koji za sebe tvrdi da je Bog.

### DEDŽAL I NJEGOVA MAGIČNA MAZGA

Muslimanski učenjak Muhamed Ali ibn Zubair Ali kaže o Dedžalu, „On će putovati velikom brzinom a njegovo prevozno sredstvo će biti ogromna mazga... On će putovati po celom svetu.”<sup>111</sup> Iako je ovo zaista neobičan prikaz, on sa sobom nosi bledu sliku Isusa Mesije, koji je takođe jahao magare kada je ulazio u Jerusalim tokom poslednje nedelje svoje zemaljske službe.

### GRADOVI UTOČIŠTA

Rečeno je da postoje tri grada u koja Dedžal neće moći da uđe: Meka, Medina i Damask. Muslimani su upućeni da se od njega sklone u neki od ta tri grada.

Poslanik je rekao, „Ad-Dedžal će doći do Medine i videće da je anđeli čuvaju. Po volji Alaha, niti će ad-Dedžal niti kakva pošast moći da joj pristupe.”<sup>112</sup>

Dolazak Antihrista [Dedžala] se mora dogoditi u poslednjim danima. Ovaj užasan događaj se približava i tada će samo tri grada biti bezbedna: Meka, Medina i Šam [Damask]. Ako neko želi da u to vreme bude na sigurnom, moraće da beži u jedan od ta tri grada.<sup>113</sup>

Izuzimajući ova tri grada, rečeno je da će Dedžal ući u svaki grad, mesto i selo u svetu da iskuša i ako je moguće prevari svakog živog pojedinca.<sup>114</sup>

### SURA ZAŠTITE

Muslimani veruju da ako zapamte određeni deo Kurana da će biti zaštićeni od Dedžala. To je kao neka vrsta bajalice koja čuva pojedinca od sile zla.

Ako se Dedžal ustremi na nekog ko je naučio napamet prvih deset stihova *sure al Kahf* [Poglavlje o Kravi] ne može mu nauditi. I ko god nauči napamet poslednje stihove Sure o Kravi imaće svetlost na Sudnjem danu.<sup>115</sup>

## ON ĆE BITI JEVIJEJIN I SLEDIĆE GA JEVIJEJI I ŽENE

Na osnovu različitih predanja, muslimani veruju da će Dedžal biti Jevrejin. Naziv jedne knjige muslimanskog pisca Matluba Ahmeda Kasmija (Matloob Ahmed Qasmi) – *Pojava Dedžala, Jevrejskog kralja*, ovo nije mogao jasnije da pokaže. Imam Šeik Ibrahim Mahdi iz palestinske narodne samouprave je, u jednom od svojih govora, sasvim dobro izneo islamsko gledište u pogledu očekivanja jevrejskog naroda:

Jevreji čekaju svog lažnog mesiju, dok mi čekamo, uz Alahovu pomoć... Mehdija i Isusa, mir nek' je na njemu. Isusove čiste ruke će ubiti lažnog jevrejskog mesiju. Gde? U gradu Lodu, u Palestini. Palestina će biti, kao što je i u prošlosti bila, groblje za svoje osvajače.<sup>116</sup>

Hrišćanski učenjak, Arapin Samuil Šahib (Samuel Shahid), u svom nastavnom izučavanju islamske eshatologije, kaže o Dedžalu da će biti „ovaploćenje jevrejske nade i čežnje. Najveći deo njegove vojske sastojaće se od Jevreja.”<sup>117</sup>

Kao što je već pomenuto u prošlim poglavljima, među Dedžalovim sledbenicima biće najviše Jevreja i žena. Pomenuto je da su žene veoma neuke i da ih je lako zavesti. Veliankode tvrdi: „Međutim, žene će takođe zastraniti za Antihristom zbog svoje neobaveštenosti i nepoznavanja islama.”<sup>118</sup>

## UBIĆE GA MUSLIMANSKI ISUS

U prošlom poglavlju je isto tako pomenuto da će muslimanski Isus ubiti Dedžala i njegove sledbenike.

Alahov Poslanik je rekao: ...doći će vreme za molitvu i tada će Isus, Marijin sin, sići i moliti sa njima. Kada ga Alahov neprijatelj bude video... Alah će ih ubiti njegovom [Isusovom] rukom i pokazati se njihova krv na njegovom koplju [koplje Isusa Hrista].<sup>119</sup>



## DEVETO POGLAVLJE

---

### POREĐENJE BIBLIJSKOG ISUSA I DEDŽALA

Treća neverovatna podudarnost između biblijske i islamske eshatologije jeste osoba Dedžal, tj. islamski Antihrist. Uprkos svim tim strahovitim i čudesnim opisima Dedžala, kada muslimansko verovanje o njemu svedemo na najprostije i najvažnije pojedinosti, mi u osnovi imamo čoveka koji će tvrditi da je božanstvo i da je Isus Hristos, jevrejski mesija. On će braniti Izrael od Mehdija i muslimanskog Isusa i prevarom će ubediti mnoge da napuste islam.

Naravno da ne verujem da će se ikad u svetu pojaviti neko ko odgovara ovom opisu islamskih predanja – veliki varalica, slep na jedno oko, koji će leteti oko zemlje na nekoj vrsti džinovske mazge – ali će doći Isus (onaj pravi), koji će u mnogim, vrlo ključnim pojedinostima biti prepoznat kao Dedžal od strane muslimana.

### POVRATAK ISUSA HRISTA

Pravi Isus će, kako god da je, doći kao božanski branitelj Izraela i jevrejskog naroda, kao i duhovne dece Izraela – hrišćana. Pošto su islamska proročanstva zaista isprepletena biblijskim i razvijaju se uporedo sa njima, možemo videti da je deo sotonske strategije da kad se pravi Isus vrati, na zemlji već bude prisutan svetski verski vođa koji će za sebe tvrditi da je Isus, tj. lažni prorok. Kada se to bude dogodilo, muslimani širom sveta će optužiti pravog Isusa da je Dedžal – muslimanski Antihrist-Veliki varalica. Muslimani će biti ubeđeni u ovo, delom i zbog toga što će preživeli Jevreji prepoznati Isusa kao Mesiju. Više od šest stotina godina pre nego što je islam nastao, jevrejski proroci i apostoli su opisali Isusov povratak u Izrael, Njegovu pobedu nad izraelskim neprijateljima, kao i konačnu i potpunu prihvaćenost od strane jevrejskog naroda:

I u taj dan tražiću da istrebim sve narode koji dođu na Jerusalim; I izliću na dom Davidov i na stanovnike jerusalimske duh milosti i molitava, i pogledaće na mene kog probodoše; i plakaće za njim kao za jedincem, i tužiće za njim kao za prvencem. (Zaharija 12:9, 10)

Evo ide dan Gospodnji... Jer će Gospod izaći, i vojevaće na narode kao što vojuje na dan kad je boj. *I noge će Njegove stati u taj dan na gori maslinskoj...* (Zaharija 14:1, 3-4 naglasak moj)

...i tako će se spasti sav Izrailj, kao što je napisano: „Izbavitelj će doći sa Siona, odvratit će bezbožnost od Jakova.“ (Rimljanima 11:26)

„...dok služitelje Boga našega ne zapečatimo na čelima njihovim... I čuh broj zapečaćenih: sto četrdeset i četiri hiljade zapečaćenih *od svih plemena sinova Izrailjevih...* I videh, i vidi, Jagnje [Isus Mesija] stajaše na Sionskoj gori, a s njim njih sto četrdeset i četiri hiljade koji su imali njegovo ime i ime njegovoga Oca napisano na čelima svojim... *I pevahu novu pesmu...*“ (Otkrivenje 7:3-4; 14:1, 3, naglasak moj)

Vidimo da kada se Isus vrati da „istrebi sve narode koji dođu na Jerusalim,“ „noge će Njegove [doslovno] stati u taj dan na gori maslinskoj.“ Isus će telesno biti prisutan u Izraelu. Tada će, kako se navodi, oni Jevreji koji budu živeli u Izraelu videti Isusa i razumeti da je On onaj „kog probodoše; i plakaće za njim...“ Ovo priznanje da je Isus pravi jevrejski Mesija i božanski Spasitelj ispuniće njihova srca i „tako će se spasti sav Izrailj.“

### ISLAMSKO PREDANJE

Naravno, po islamskim predanjima, muslimani očekuju da Jevreji prepoznaju Dedžala kao svog Mesiju; tako da će, po islamskom shvatanju, Isus kakvog opisuje Biblija ispuniti tri glavna iščekivanja vezana za Dedžala. Jasno je da će Sotona islamska predanja iskoristiti ne samo da spreči muslimane da prihvate pravog Isusa kada On dođe, već i da ih podstakne da Ga napadnu. Zaplet izgleda da nema kraja. Razmislite o sledećoj izjavi dobro poznatog muslimanskog apologete Osamu Abdalaha (Osamah Abdallah). Pitanje koje mu je postavljeno bilo je: „Šta muslimani veruju o kraju sveta i Isusovoj ulozi u njemu?“ Njegov odgovor je zaprepašćujući pošto se odnosi na ovo naše razlaganje:

Ukratko, hrišćani veruju da će Isus doći na zemlju i boriti se za državu Izrael... Ono što je prilično ironično po meni, jeste da Jevreji za koje se pretpostavlja da će se Isus boriti, uopšte ni ne veruju da je on Bog, čak ni glasnik Božji... *Isus nikad nije voleo Jevreje...* Mi muslimani nismo pristrasni i imamo priču koja ima

više smisla i koja nema protivrečnosti! Mi verujemo da će Isus sići na zemlju pred kraj sveta da se sukobi sa Sotoninom vojskom koju uglavnom sačinjavaju „zli“ Jevreji ili „Cionistički Jevreji“ kako ih danas nazivamo, i zavedeni mnogobožački hrišćani verujući u trojstvo i paganski mnogobožci kao što su Hindusi, budisti i slični... Neki Jevreji i mnogi hrišćani će se nalaziti među onim dobrima i blagoslovenima koji će se boriti na Isusovoj strani. *Sotoninu vojsku će povesti osoba koja će za sebe tvrditi da je sam Isus Hristos. Muslimani će ga zvati Dedžal, Varalica. Vojska pravog Isusa će zaratiti sa Dedžalom i njegovom vojskom i poraziće ga. Izraelsko carstvo će pasti i islamska religija će preovladati.*<sup>120</sup> (naglasak moj)

Ovo je zaista neverovatno. Vidimo da su islamska apokaliptična predanja doprinela da muslimani očekuju dolazak dva Isusa: onog pravog i drugog koji će biti lažni. Ono što g-din Abdalah kaže jeste da će se muslimanski Isus prepoznati po tome što on ne voli Jevreje i da se od njega očekuje da ih napadne i uništi. Isto tako će i „lažni“ Isus (po islamu) biti lako prepoznatljiv zbog činjenice da će braniti Jevreje. Kao što smo videli, g-din Abdalah i muslimani svud po svetu očekuju da muslimanski Isus, zajedno sa njihovim vođom, Mehdijem, napadne Izrael i ratuje protiv Onog koga hrišćani smatraju pravim Isusom. Armagedonska bitka kakva je prorečena u Bibliji možda se zaista približava svom ostvarenju.

## DESETO POGLAVLJE

---

### OBNOVLJENO ANTIHRISTOVO ISLAMSKO CARSTVO

Informacije koje smo do sada obuhvatili, su sigurno veoma zanimljive. Ali ako je islam zaista glavno sredstvo koje će Sotona upotrebiti da ostvari svoju konačnu pobunu protiv Boga, sama Biblija mora biti taj konačni lakmus test koji to mora pokazati. Šta Biblija govori o naravi i izgledu Antihristovog carstva?

Biblija ima izobilje pokazatelja da će Antihristovo carstvo sadržati samo one nacije koje su, danas, islamske. Ako bi se uradila iscrpna studija svih različitih primera koje nalazimo kod jevrejskih proroka, ona bi bila veoma obimna. Ali da bi je skratili za naše potrebe, predstavimo samo neke argumente na osnovu određenih delova Pisma iz knjige proroka Jezekilja i Otkrivenja. Iako postoje brojni i rasprostranjeni argumenti za pojavu obnovljenog evropskog (rimskog) carstva kao Antihristovog centra moći, narodi koje Biblija navodi kao deo sotonske imperije, danas su svi muslimanske veroispovesti.

Prilično je jednostavno – imamo samo dve opcije. Prva je da prihvatimo da će pre dolaska Antihrista većina muslimanskih naroda doživeti značajan preobražaj i napustiti svoje islamsko poreklo. Postoje problemi sa ovom opcijom. Iako postoje brojni izveštaji o muslimanima koji pojedinačno, svuda po svetu, postaju Isusovi sledbenici, nema nikakvih konkretnih pokazatelja da bilo koji od ovih naroda ostavlja svoje islamske korene u većoj razmeri. U stvari, u mnogim od ovih naroda možemo videti kako oživljeni islamski fundamentalizam nosi sve pred sobom. I pored toga, godinama slušam biblijske učitelje kako govore da će, pre nego što dođu poslednji dani, islam kao religija početi da se gasi, tako da će postati sasvim beznačajna. Međutim, današnja situacija u svetu i dugoročni statistički trendovi ovo ne podržavaju.

Druga opcija, koja je daleko razumnija, jeste da će Antihristova imperija, zapravo, biti islamska imperija. Sama ova činjenica bi trebalo da doprinese da biblijski učitelji i poznavaoци vrlo ozbiljno shvate ulogu islama u poslednjim danima. U ovom poglavlju sagledaćemo koje su te moderne nacije za koje

Biblija kaže da će odigrati važnu ulogu u Antihristovom carstvu poslednjih dana.

### JEZEKILJEV PRIKAZ

Prorok Jezekilj nabraja narode ovog konačnog carstva sasvim određeno dok predskazuje budući Antihristov napad na Izrael. U trideset osmom poglavlju svoje knjige, Jezekilj započinje neposrednim pominjanjem Antihrista, koga Gospod oslovljava sa neobičnim imenom „Gog.” Ime Gog je poseban naziv za vladara iz zemlje Magog. Ovo se može uporediti sa faraonom i Egiptom. Faraon je drevni naziv za vladare Egipta, a Gog je naziv (titula) za vladare Magoga:

„Opet mi dođe reč Gospodnja govoreći: Sine čovečji, okreni lice svoje prema Gogu u zemlji Magogu, knezu i glavi u Mesehu i Tuvalu, i prorokuj na nj; i reci: Ovako veli Gospod Gospod: evo me na tebe, Gože, kneže i glavo Mesehu i Tuvalu; i vratiću te natrag, i metnuću ti žvale u čeljusti, i izvešću tebe i svu vojsku tvoju, konje i konjanike, sve dobro odevene, zbor veliki sa štitovima i štitićima, sve koji mačem mašu, s njima Persijance, Etiopljane i Puteje, sve sa štitovima i pod šlemovima, Gomera i sve čete njegove, dom Togarmin sa severnog kraja i sve čete njegove, mnoge narode s tobom. Pripravi sve i spremi se ti i sve ljudstvo tvoje, što se sabralo kod tebe, i budi im stražar.”  
(Jezekilj 38:1-7)

Pozivam vas da otvorite svoje Biblije i polako pročitate celo Jezekiljevo trideset-osmo poglavlje. Određenost kojom Jezekilj opisuje moderni Izrael prilično zapanjuje. Proričući o Antihristu, on kaže: „i posle mnogo dana... ići ćeš na zemlju, čiji će se sinovi, od mača utekli, sabrati između mnogih naroda u gore Izrailjeve, odavna opustele.” Izrael je opisan kao „razvaline naseljene, na narod pokupljen iz tuđih naroda, koji ima stada i imanja.” Jasno je da je Jezekilj opisivao današnji Izrael.

Jezekilj nam specifično daje imena zemalja koje će učestvovati u napadu na Izrael pod vođstvom Goga. One su navedene ovim redom: Magog, Meseh, Tuval, Persija, Kuš (Etiopija), Put, Gomer i dom Togarmin, kao i „mnoge narode s tobom.”

## DA LI JE GOG ANTIHRIST?

Učitelji proroštva i biblijski poznavaoци imaju različita mišljenja u pogledu utvrđivanja identiteta Goga i njegove koalicije naroda. Stav većine u proteklih par decenija bio je da osvajačka vojska naroda opisanih u Jezekilju 38. i 39. nije Antihristova vojska, već vojska nekog drugog svetskog vođe. Ja lično odbacujem ideju da je Gog neko drugi, a ne Antihrist. Iako bi mogla da se napiše manja knjiga sa obrazloženjem zbog čega tako mislim, za sada ćemo, samo ukratko ispitati dva osnovna razloga zašto mislim da je to neodrživo.

### NEĆEŠ IMATI DRUGOG GOGA

Postoje dva određena spominjanja Goga i Magoga u Bibliji. Gog nije pomenut samo u Jezekilju već i u knjizi Otkrivenje. Pogledajmo odlomak iz Otkrivenja:

„I kad se navrší hiljada godina, satana će biti oslobođen iz svoje tamnice, i izići će da dovodi u zabludu narode na četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi za rat – kojih je broj kao morski pesak. I iziđoše na širinu zemlje, pa opkoliše tabor svetih i voljeni grad; i siđe vatra sa neba od Boga i pojede ih. A đavo, koji ih je dovodio u zabludu, bi bačen u vatreno i sumporno jezero, gde je i zver i lažni prorok, i biće mučeni danju i noću u sve vekove.” (Otkrivenje 20:7-10)

Čak i nakon hiljadugodišnje zemaljske Hristove vladavine iz Jerusalima, Biblija kaže da će se još jedna vojska okupiti da napadne sveti grad Jerusalim. Ponovo je vođa nazvan Gog i njegova vojska, Magog. Oni koji su zauzeli stav da Gog nije Antihrist moraju da se suoče sa činjenicom da će taj Gog i njegove vojske vaskrsnuti, da tako kažemo, najmanje hiljadu godina nakon prvog Goga. Ovo jeste poteškoća. Očigledno je, da prvi „Gog i Magog” imaju više zajedničkog od samog imena sa drugim „Gogom i Magogom.” Postoji uzajamna povezanost između ta dva koja nose vrlo neobične nazive. Oni koji vide Goga i Antihrista kao dve odvojene ličnosti moraju biti u stanju da objasne koje su te sličnosti koje Gog kod Jezekilja i Gog u Otkrivenju imaju da bi zaslužili da nose isto ime.

Zapravo, da bismo otkrili ko je Gog, sve što moramo da uradimo jeste da pogledamo ko je Antihrist. Antihrist je, jednostavno rečeno, ovaploćeni đavo – ili, pak, neko ko mu je najbliži. Neki delovi Pisma naizmenično govore o Sotoni i Antihristu, kao da su jedna ista osoba (na primer, vidi Isaija 14). I kao

što smo videli, Sotona će zahtevati da bude obožavan zajedno sa Antihristom. Isto tako, Antihrist je marioneta koju će Sotona upotrebiti da napadne Jerusolim. I, konačno u knjizi Otkrivenja, Gog je takođe Sotonina marioneta i služiće za istu svrhu. Po svom položaju i delovanju, Antihrist i Gog iz Otkrivenja su u suštini isti. Baš kao što će podići čoveka da obavi njegov posao u danima koji dolaze, Sotona će to učiniti još jednom u svojoj poslednjoj pobuni protiv Boga na kraju Milenijuma. Oba puta, vođa Sotonine pobune protiv Jerusolima naziva se Gog a njegova vojska – Magog. Zašto bi u osnovi trebalo da na prvog Goga gledamo drugačije od drugog? Oni koji vide Jezekiljevog Goga kao na Antihristovog suparnika nalaze se u protivrečnoj poziciji.

Ako ste još uvek u nedoumici, razmislite o sledećem. Jezekilj kaže sasvim određeno da su proroci o njemu govorili i ranije:

„Ovako veli Gospod Gospod: Nisi li ti onaj o kome govorih u staro vreme preko sluga svojih, proroka Izrailjevih, koji prorokovaše u ono vreme godinama da ću te dovesti na njih.“  
(Jezekilj 38:17)

Pitanje koje se mora postaviti jeste – ako su o Gogu i Magogu Izraelu govorili i proroci pre Jezekilja, gde se onda svi ti navodi nalaze? Nećemo moći da ih pronađemo, koliko god da se trudimo. Ali ako prihvatimo da je Gog Antihrist, onda je vrlo lako da pronađemo brojne stihove o Antihristu i njegovoj osvajačkoj vojsci na mnogim mestima kod proroka.

Iako postoji još nekoliko vrlo dobrih argumenta koji podržavaju ovaj pogled, pretpostavljam da je ovo sasvim dovoljno da možemo da nastavimo dalje. Gog i Antihrist su jedna ista osoba. Pogledajmo sada koji će narodi sačinjavati Gogovu koaliciju.

## Roš

„I reci: Ovako veli Gospod Gospod: evo me na tebe, Gože, kneže i glavo Mesehu i Tuvalu;“ (Jezekilj 38:2)

U nekim prevodima Biblije različito je prevedena jedna reč u ovom stihu koji kaže: „...knezu i glavo...“ ('vrhovni poglavaru'). U hebrejskom jeziku, reč prevedena sa „knez“ je roš. Problem je što roš uglavnom znači „knez“ ili „glava,“ neki tvrde da bi trebalo da se koristi kao imenica, odn. kao ime

određenog mesta. Oni koji smatraju da roš predstavlja mesto, koriste to ime da bi uvrstili Rusiju u ovu koaliciju. Razlog zašto to čine jeste, pre svega, zato što te dve reči zvuče slično. Ovo mišljenje je podržano i činjenicom da Jezekilj izričito govori da će Gog doći sa severa. Iako se Rusija nalazi severno od Izraela, ovo tumačenje reči roš se, međutim, zasniva na pogrešnom principu. Ne možemo tek tako uzeti reč iz nekog drevnog semitskog jezika (u ovom slučaju hebrejskog) i povezati je sa modernim imenom iz potpuno drugačijeg jezika (u ovom slučaju, nekog oblika skandinavskog) samo zato što „zvuče isto.”

Hebrejska reč 'roš' se u Bibliji koristi preko pet stotina puta i svaki put njeno značenje je „glava, knez, glavni, prvi, najbolji” i slično. To 'roš' nalazimo i u *Roš hašani* – „u prvom danu u godini” – u jevrejskoj Novoj godini. Razmislite i o ovom: od osam naroda koji su pomenuti, svi osim jednog predstavljaju Nojeve unuke. Taj jedan narod su Persijanci. Persija je, međutim, bila veoma poznata država u Jezekiljevo vreme, ona je vodila Mido-Persijsko carstvo koje je vladalo celim Bliskim Istokom. Uporedite ovo sa Rusijom, koja čak nije ni postajala u Jezekiljevo vreme. Tek tako ubaciti Roš u ovaj miks, kao ime koje nije predstavljalo niti Nojevog potomka niti dobro poznat narod u to vreme, svakako izgleda neumesno. Kao što biblijski poznavao Dr. Meril F. Anger (Merrill F. Unger) priznaje: „Lingvistički dokaz za ovo izjednačavanje [Roša sa Rusijom] je očigledno samo nagađanje.”<sup>121</sup>

Tokom hladnog rata je, naravno, ovo mišljenje bilo popularno. Mnogi su bili uvereni da, pošto je Rusija predvodila veliki komunistički (čitaj: ateistički) Sovjetski Savez, imperija koja se tako protivi Bogu sigurno može da ispuni biblijska proročanstva. Ali ne bismo smeli da naše pretpostavke ili moderne događaje tek tako uvrstimo u Pismo. Moramo da dozvolimo da Pismo govori samo za sebe. Nažalost, mnogi biblijski učitelji izgleda da se još uvek drže ovog tumačenja. Mišljenje da Jezekilj pominje Rusiju je vrlo rastegljivo, možda i neodgovorno, u svakom slučaju – samo je pretpostavka koja je zasnovana na vrlo slabom osloncu.

### **SOTONINA KOALICIJA DOBROVOLJACA**

Hajde sada da vidimo koji su to narodi. Od osam naroda koji su spomenuti – Magog, Meseh, Tuval, Persija, Kuš, Put, Gomer i Togarmim – sedam je pomenuto u knjizi Postanje kao nazivi potomaka Noja i njegovih sinova.



Biblijski poznavaoi i istoričari mogu da povežu imena trojice Nojinih sinova sa određenim grupacijama naroda i geografskim prostorima, a zatim i sa modernim državama i narodima. Iako je utvrđivanje porekla kod nekih naroda pomalo diskutabilno, u vezi njih postoji određena mera saglasnosti među biblijskim poznavaoicima.

## MESEH I TUAL

Što se tiče Meseha i Tuvala, ponovo imamo neke učitelje proroštva koji u njima prepoznaju Rusiju. Mnogi poznati učitelji proroštva zasnivaju svoje mišljenje na činjenici da Skofildska Biblija sa komentarima (Scofield Study Bible) ova dva „naroda” povezuje sa modernim ruskim gradovima – Moskvom i Toboljskom. Ponovo imamo problem da osnova za ovo tumačenje dolazi prvenstveno od reči koje slično zvuče: Meseh – Moskva i Tuval – Toboljsk. Ovo može nekima da zvuči uverljivo, ali već smo razmatrali slabosti ovog rezonovanja. Još jednom, ukoliko ne možemo na pravilan način da dođemo do hebrejskog porekla ovih reči, onda taj argument stoji na vrlo slabom dokazu. To je kao da deo slagalice pokušavamo na silu da postavimo na mestu gde se ne uklapa.

Mark Hičkok (Hitchcock), poznati biblijski učitelj, ističe da Jezekilj 27:13 opisuje Meseh i Tuval kao trgovinske partnere drevnog Tira, koji se nalazi u današnjem Libanu. „Vrlo je nepouzđano,” kaže Hičkok, „da je drevni Tir trgovao sa nekim narodom koji se nalazi tako daleko na severu na mestu gde su danas Moskva i Toboljsk.” U stvari, pitanje je da li su ti predeli bili uopšte naseljeni u Jezekiljevo vreme. Hičkok zaključuje da:

Detaljnije proučavanje ovih naziva otkriva da su Meseh i Tuval drevni Moshi-Muski i Tuvalu-Tivareni, narodi koji su bili naseljeni u predelu oko, prvenstveno južno od Crnog i Kaspijskog mora u Jezekiljevo vreme. Ovi narodi danas žive u državi Turskoj, i moguće u nekim delovima u južnoj Rusiji i na severu Irana.<sup>122</sup>

Meseh se nalazio blizu oblasti koja je nekad nosila naziv Frigija, u centralnoj i zapadnoj Maloj Aziji, dok je Tuval bio smešten u istočnom delu istog poluostrva. Dakle, Meseh i Tuval su delovi moderne Turske. Danas u tom području prevladava islam. Iako je današnja Turska u prošlom veku prošla kroz dramatičnu sekularizaciju, tokom poslednjih nekoliko godina u Turskoj se vide neki tihi ali snažni trendovi ka povratku jačeg islamskog identiteta.<sup>123</sup>

## MAGOG

U pogledu prepoznavanja Magoga, postoje neke razlike u mišljenjima između biblijskih učitelja i istoričara. Govoreći o Magogojcima, *Metju Henrijev potpuni komentar* (Matthew Henry Complete Commentary) cele Biblije govori o toj različitosti mišljenja:

Neki misle da njih [Gog i Magog] možemo naći negde podalje – u Skitiji, Tartariji i [južnoj] Rusiji. Dok drugi, da su bliže zemlji Izrael – u Siriji i Maloj Aziji [Turska].<sup>124</sup>

Oni koji navode razloge za skitsku grupu svoje najbolje argumente nalaze kod drevnog jevrejskog istoričara Josifa (Flavija) koji je napisao: „Magog su osnovali Magogejci, koji su se nazvali po njemu, ali ih Grci nazivaju Sitima (Sythians).” Hičkok za Site kaže:

Drevni Siti su bili veliko nomadsko pleme koje je naseljavalo predeo od centralne Azije sve do južnih delova Rusije. Potomci Magoga su bili poreklom iz visoravni centralne Azije. Današnji Magog jesu bivše sovjetske republike: Kazahstan, Kirgistan, Uzbekistan, Turkmenistan, Tadžikistan, moguće čak i severni delovi današnjeg Avganistana.<sup>125</sup>

Bivši musliman Velid Šubat (Walid Shoebat) se sa ovim slaže. On ističe da:

Šaf-Hercogova (Schaff-Herzog) Enciklopedija religija navodi drevne asirske spise koji Magog smeštaju u delu nekadašnje Jermenije i Medije – kratko, republike na jugu Rusije i severno od Izraela, što obuhvata Azerbejdžan, Avganistan, Turkistan, Čečeniju, Tursku, Iran i Dagestan. Značajno je to, da su sve one muslimanske nacije.<sup>126</sup>

Prema tome, iako postoji pitanje da li Magog uključuje neke od tih naroda, jasno je da se radi o istom području. To područje je Mala Azija i moguće delovi centralne Azije – pojedine južne oblasti bivšeg Sovjetskog Saveza. U današnje vreme, islam prevladava u celom tom području.

A ako prihvatimo objašnjenje nekih istražitelja Biblije – da je Magog – Sirija? Čak i u tom slučaju, imamo jednu islamsku naciju.

Pravi ključ za prepoznavanje Magoga jeste *otkrivanje identiteta Meseha i Tuvala*, što smo već uradili. Razlog za to jesu Jezekiljine reči: „Gog u zemlji

Magogu, knez i glava u Mesehu i Tuvalu.” Magog je „glava” zemlji Mesehu i Tuvalu. Već smo videli da su Meseh i Tuval u današnjoj Turskoj. Bilo bi neozbiljno pretpostaviti da je Magog kao njihova „glava (zapovednik)” u nekom drugom, dalekom području ili narodu. Iako izgleda da će pre biti da je Magog ili deo Turske ili mešovina bivših sovjetskih Turki „-stana,” čak i da je Sirija, i dalje imamo islamsku naciju.

Ovo je važno. Pošto znamo da će Gog – Antihrist – doći iz zemlje Magog, koja je definitivno islamsko područje, teško je verovati da on neće biti musliman. Iako smatram da je sve moguće, ipak u dogledno vreme, vrlo je teško zamisliti da neki nemusliman vlada bilo kojom od ovih nacija, barem ne neko ko se makar ne predstavi kao musliman. Hajde, sada, da vidimo koje su preostale države članice Antihristove koalicije.

## PERSIJA

Persiju je vrlo lako prepoznati. U suštini, to je današnji Iran. Mnogi Iranci u Americi, ako ih pitate odakle su, reći će da su iz Persije. U stvari, Iran se i zvao Persija sve do 1935. g. To je pretežno muslimanska država. Mada postoje neki predivni znaci promena među mnogobrojnom omladinom u Iranu zbog rastućeg nezadovoljstva islamom, ne izgleda vrlo verovatno da će većina Iranaca odlučiti da napusti islam u neko dogledno vreme.<sup>127</sup>

## Kuš

I Kuš je prilično lako prepoznati. Neki biblijski prevodi već koriste ime Etiopija umesto Kuš, iako to nije sasvim ispravno. Kuš se u Jezekiljevim danima prostirao više severozapadno od današnje Etiopije. Pismo često povezuje Kuš sa Egiptom, sa kojim se graničio:

Zemlja će egipatska pustoš, pustinja postati i poznaće oni da sam ja Gospod, jer ti reče: Moja je reka, ja je načinih! I zato sam gnevan na te i reke tvoje, i praviću pustoš od zemlje egipatske, od Migdola [severni Egipat] do Sine [danas u južnom Egiptu] *i do međe etiopske!* (Jezekilj 29:9-10 Bakotić, naglasak moj)

Još je nešto bilo karakteristično za Kuš – a to su njegove reke (Isaija 18:1). Pošto se Kuš graničio sa Egiptom, te reke su najverovatnije bile pet reka koje su činile Nil. Naravno, „međe etiopske” i zemlja Kuš kod Jezekilja najbolje se

uklapa sa područjem koje Isaija pominje u ovom stihu. Ako pogledamo mapu, reka Nil stiže u Egipat preko njegove južne granice iz današnje države Sudan. Na severu Sudana pet reka se spaja i postaju reka Nil. Jedino što možemo da utvrdimo jeste da je po tome Kuš današnji Sudan, koji je od 1989. g. zvanično priznat kao islamska republika Sudan. Sudanska vlada je u potpunosti islamistička i, kao takva, izvor je teške represije prema sudanskoj hrišćanskoj manjini. Mark Hičkok je sasvim u pravu kad kaže: „Danas bi se teško mogao pronaći veći neprijatelj Izraela i Zapada od Sudana.”

## PUT

Po Bibliji, Put je oblast zapadno od Egipta. Danas je to država Libija. Septuaginta na ovom mesu prevodi reč *Put* kao *Liba*. Većina modernih poznavaoaca se uglavnom slažu sa ovim tumačenjem. Šubat, međutim, u Put uključuje Alžir, Maroko i Tunis zajedno sa Libijom. U svakom slučaju, imamo potpuno islamsku oblast, odnosno, državu.

## GOMER

poznavaoци se uglavnom svuda slažu da se Gomer, „odnosi na keltske Kimerijance iz krimske Tartarije.”<sup>128</sup> U pogledu utvrđivanja identiteta Gomera, baptistički pastor Fred Zaspel ističe da:

Gomer je drevnom svetu poznat kao Gemaraj na severnom delu centralne Male Azije [Kapadokija]. Ovaj narod je takođe poznat kao Simerijanci. Ovo je najjednostavnije i najočiglednije objašnjenje.<sup>129</sup>

Dakle Gomer je Gimara – Simerija – Kapadokija. Kapadokija je centralna Turska, još jedan islamski region.

## TOGARMIN

Zaspel zaključuje o Togarminu sledeće:

Togarmin je bio potomak Noje preko Jafeta a zatim Gomera (Postanje 10:1-3). U asirskim zapisima ga nalazimo kao Tilgarimu... Tilgarimu je bio grad-država u istočnoj Anatoliji [Mala Azija, današnja Turska] specifičnije prema Rajriju (Ryrie)

„jugoistočni deo Turske blizu granice sa Sirijom.“ Ovo je generalno potvrđeno od svih ostalih poznavaca.<sup>130</sup>

Još jednom, ovo je oblast u današnjoj Turskoj.

### **PREBRAJANJE OSAM NARODA**

Prema tome, u konačnom prebrojavanju, pet od osam naroda koje je Jezekilj pomenuo zauzimaju današnju Tursku i moguće neke južne predele Rusije, blizu Kavkaskih planina, kao i neke turske narode u centralnoj Aziji. Očigledno je, da je Gospod usmerio Jezekilja da značajno istakne Tursku. Ostale tri pomenute države – Libija, Sudan i Iran – zajedno sa Turskom oblikuju potpuni krug oko Izraela. Turska prekriva ceo izraelski severni horizont, Iran se prostire istočno od Izraela, Sudan južno, a Libija zapadno. Izrael se našao sa svih strana okružen islamskim narodima Antihristovog carstva.

Iako su mnogi istražitelji Biblije godinama predskazivali invaziju Rusije na Izrael, vidimo da Biblija ne potvrđuje ovaj stav. U stvari, pošteno je reći da je ceo argument za prvenstvenu umešanost Rusije zasnovan na nedovoljnom proučavanju i zahteva kršenje osnovnih jezičkih normi. Umesto toga, vidimo islamsku invaziju na Izrael, sa najviše izgleda da na čelu bude Turska sa uključivanjem tri ili više drugih islamskih država. Moramo jednostavno da prihvatimo ono što Biblija govori iako smo stalno kušani da u nju pogrešnim tumačenjem umećemo svoje neprijatelje. Mada trenutno nema razloga da na Tursku gledamo kao na vođu jedne buduće imperije, to je ipak ono što je Jezekilj prorokovao. I kao što ćemo videti, ovo je potvrđeno i u drugim delovima Svetog pisma.

### **KOJA SU SEDMO I OSMO CARSTVO?**

Pre nego što nastavimo, voleo bih da zahvalim nekome ko je mnogo doprineo da razumem ovo pitanje, mom prijatelju Velidu Šubatu (Walid Shoebat). On je bivši palestinski terorista i autor knjige *Zašto sam ostavio džihad* (Why I Left Jihad). Toplo preporučujem ovu knjigu, koju čitaoci mogu da poruče preko njegovog veb-sajta [www.shoebat.com](http://www.shoebat.com).

Pored prepoznavanja naroda iz Jezekiye 38, knjiga Otkrivenje takođe potvrđuje mišljenje da je Turska, zaista, region koji će biti na čelu Antihristovog carstva. Hajde da ispitamo te odlomke. „I videh ženu gde sedi

na crvenoj zveri koja beše puna bogohulnih imena i imaše sedam glava i deset rogova“ (Otkrivenje 17:3). Ovde vidimo konačno „zversko“ carstvo Antihrista. Zver ima sedam glava i deset rogova. Već znamo iz knjige Danilove da deset rogova predstavlja deset naroda ili kraljeva koji će biti uključeni u Antihristovo carstvo. Ali sedam glava su sedam carstva koja su postojala tokom istorije. Sva ta carstva su nagoveštavala ono konačno koje će doći. Kao i obično, Biblija rasvetljava simbole i daje nam objašnjenja kadgod daje proročanstvo čija je simbolika teško razumljiva:

„Ovde treba imati um koji ima mudrost. Sedam glava – to su sedam brda na kojima žena sedi. To su i sedam careva; pet njih je palo, jedan je tu, drugi još nije došao, a kad dođe – treba samo malo da ostane. Zver pak, koja beše i koje nema, i sama je osmi, i jedan od sedmorice, te ide u propast.“ (Otkrivenje 17:9-11)

Sedam glava je nazvano sedam brda. Biblija često koristi brda (gore) kao simbol koji predstavlja kraljevstvo ili imperiju. Ono najvažnije što nam ovaj stih daje jeste uvid u činjenicu da će, pre nego što se Isus vrati, proći ukupno osam „zverskih“ imperija. Osmom imperijom će vladati Antihrist. Kako nam ovaj odlomak može pomoći da prepoznamo konačnu Antihristovu imperiju? Prvo, vidimo da u vreme kada je Jovan zapisivao ovaj odlomak, pet imperija je već palo. To se vidi u rečima „pet njih je...” Svi biblijski učitelji se slažu da su to sledeće imperije:

1. Egipatsko carstvo
2. Asirsko carstvo
3. Vavilonsko carstvo
4. Persijsko carstvo
5. Grčko carstvo

Nakon ovih pet, anđeo kaže Jovanu da je jedna imperija 'tu.' U vreme kada je Jovan napisao knjigu Otkrivenje, Rim je bio 'tu.' On je vladao Bliskim Istokom, Severnom Afrikom i većim delom Evrope. Šesta imperija bila je Rimski imperija. Sledeća je, naravno, sedma, a zatim dolazi osma, koja će biti Antihristovo carstvo. Sedmo carstvo je ono koje treba da otkrijemo, pošto će, po jedanaestom stihu, osmo carstvo biti vaskrslo ili ponovo uspostavljena verzija sedmog carstva: „Zver pak, koja beše i koje nema, i sama je osmi.” Da

parafraziram ovaj deo da bi postao jasniji: „Sedma zver koja je postojala, ali je potom nije bilo, vratiće se kao osmo carstvo.”

Ako, dakle, čekamo konačno osmo carstvo, onda koje je bilo sedmo? Koje carstvo je usledilo nakon Rimskog?

Zbog oštre antisemitske prirode nemačkog Trećeg rajha, neki istražitelji Biblije su razmišljali o Nemačkoj kao sedmom carstvu i da će se zato ona vratiti kao osmo.<sup>131</sup>

Ali najrasprostranjenije verovanje, koje ima većina biblijskih istražitelja, jeste da će Antihristovo carstvo biti obnovljeno Rimsko carstvo. Međutim, ova teorija ima očigledne probleme. Prvo, Rim je bilo šesto carstvo. Ako je Rim bio šesto i ako će biti poslednje, šta se onda desilo sa sedmim? U toj teoriji postoji velika praznina. Da li je Rim takođe i sedmo, odnosno – sva tri carstva? Niti Pismo niti istorija, a ni zdrav razum ne podržavaju ovo mišljenje. Drugo, sva prethodna carstva su vladala Bliskim Istokom, kao i Jerusalimom. *Ovo je veoma važno!* Moramo uvek da imamo na umu da je Biblija potpuno usredsređena na Jerusalim. Ona nije Ameriko-centrična, niti Zapadno-centrična. Za Bibliju je Jerusalim centar sveta. Ne znam kako više ovo da naglasim. Svaka teorija koja se vrti oko oživljenog Rimskog carstva sa sedištem u Evropi – na primer na zajedničkom evropskom tržištu – je koncept stran Bibliji. Jedino ako imperija vlada ili ima neposrednog uticaja na Jerusalim, ona ima važnost za biblijski način razmišljanja.

Treće, ako pogledamo prvih šest carstva, svako od njih kada je dolazilo, ili je uništilo ili progutalo ono prethodno. Jednostavno su se smenjivala. Ako pogledamo na svako od njih, vidimo da sva ispunjavaju ove dve osobine: imali su vlast nad Jerusalimom i porazili su ili apsorbovali prethodno. Egipatsko je vladalo nad celim Egiptom i Izraelom. Ali Asirci su porazili Egipćane i samim tim zavladao ogromnim delom Bliskog istoka, uključujući i Izrael. Zatim je Vavilonsko carstvo porazilo asirsko, čak postalo i veće od svog prethodnika. I ono je vladalo nad Izraelom. To se ponavljalo sa svakim sledećim carstvom: Medo-Persijsko je nasledilo Vavilonsko, da bi ga kasnije zamenilo Grčko. Grčko carstvo je otišlo sa scene, a nasledilo ga Rimsko. I dolazimo do sedmog. Koje carstvo je nadvladalo Rimsko? Da bi dobili odgovor na ovo pitanje, moramo ukratko da razmotrimo kako je palo Rimsko carstvo. Šta se tačno dogodilo?

Godine 395., Rimski imperija se podelila na dva dela; istočni i zapadni. Istočni deo je postao poznat kao Vizantijsko carstvo. 410. godine, u zapadni glavni grad – Rim, upala su germanska plemena Vizigoti tj. Varvari. Zapadno-evropska polovina imperije, uključujući prestonicu, je pala, ali je carstvo, ipak, nastavilo da postoji. Kako? Jednostavno, prestonica i tron su premešteni iz Rima u Kostantinopolj – hiljadu milja istočno. Zapadni, evropski deo Rimskog carstva je pao ali je istočni, vizantijski deo, trajao sledećih skoro hiljadu godina sa prestonicom Kostantinopoljem. Rimsko carstvo se, u stvari, zadržalo sve dok istočni deo konačno 1453. nije pao pod Turcima. Tursko-otomansko carstvo je nasledilo Rimsko i vladalo celim Bliskim istokom, uključujući i Jerusalim, skoro pet stotina godina.<sup>132</sup> Turska imperija je postojala sve do 1909. g.

Vidimo da jedino carstvo koje ispunjava model prethodnih i koje može da se smatra sedmim jeste Tursko-otomansko carstvo. Ovo se naravno savršeno uklapa sa Jezekiljevim spiskom naroda sa tako snažnim naglaskom na Tursku.

### **DOLAZEĆA OBNOVA HALIFATA**

Turska imperija je bila središte islamskog halifata. Ali od 1923. g. više nije, pošto je halifat zvanično ukinut. Današnji islamski svet očekuje obnovu tog halifata. Biblija govori da će jednog dana, nedugo nakon ukidanja, Turska imperija biti ponovo uspostavljena:

„A stanovnici zemlje, čija imena nisu zapisana u knjizi života – od postanka sveta, čudiće se kad vide zver da beše i da je nema i da će opet biti tu.” (Otkrivenje 17:8)

U to vreme, možemo očekivati da će islamski halifat biti obnovljen. Pre ili kasnije će jedan čovek dospeti do takve pozicije da će ga muslimanski svet prihvatiti kao Mehdiya, ali oni koji budu imali mudrost, prepoznaće ga kao čoveka kojeg Biblija opisuje kao Antihrista.



## JEDANAESTO POGLAVLJE

---

### MRAČNA PRIRODA MUHAMEDOVIH OBJAVA

Naše kritičko preispitivanje islama nastavljamo sa ličnošću Muhameda i njegovim objavama, jer je od njega sve počelo. Ako želimo da pravilno raspoznamo duh islama, onda moramo početi od njegovog temelja; odnosno moramo da istražimo sam njegov početak. Muhamed je osnivač islama i muslimani veruju da je on jedini čovek koji je „primio“ reči Kurana neposredno od Alaha. Ovo poglavlje će se baviti ispitivanjem prirode Muhamedovih duhovnih susreta koji su ga učinili „prorokom“ i koji su doveli do rađanja religije koja danas zaokupljuje pažnju čitavog sveta.

### NASTANAK KURANA

Muslimani veruju da kada je Muhamed primio objave koje sačinjavaju Kuran, da ih je primio reč po reč, neposredno od Alaha. Shodno tome, po muslimanskom shvatanju, Alah je, u stvari, autor Kurana. Zato se Kuran čita tako da se podrazumeva da su to neposredno izgovorene Alahove reči. Muhamed se smatra samo ljudskim prenosnikom, odn. Alahovim poslanikom (*rasul-alah*). Kao što je jedan muslimanski teolog rekao: „Poslanik je bio sasvim pasivan – čak i nesvestan: Knjiga ni u kom smislu nije njegova, niti su to bile njegove misli, kao što nije ni jezik, ni stil: sve je Božje, a Poslanik je samo olovka koja je sve to zapisala.”<sup>133</sup> Ovo se vrlo razlikuje od hrišćanskog viđenja prirode nadahnuća Biblije. Hrišćani su shvatanja da je Bog zaista *nadahnuo* pisce da bi saopštili Njegove misli i reči, ali da je svaki pojedini pisac u Sveto pismo uneo svoj stil i svoju ličnost. Bog je koristio ljudske posrednike kao Svoja oruđa, ali ih nije sasvim isključio. Kao što ćemo videti, Muhamedove objave nisu takve.

Karen Armstrong, popularan pisac, vrlo naklonjena islamu i Muhamedu, ovako objašnjava način na koji je započeo Muhamedov susret u pećini Hira, sa onim za koga muslimani veruju da je u pitanju anđeo Gavrilo (Džibril):

Muhamed se iznenada probudio u svojoj planinskoj pećini osetivši da je obuzet razornim božanskim prisustvom. Kasnije je objasnio svoje neopisivo iskustvo – kako ga je anđeo zaposednuo svojim stravičnim zagrljajem tako da se osećao kao

da mu je ponestalo daha. Anđeo mu je dao odsečnu komandu: „*Ikra!*“ – „Recituj!“ Muhamed se protivio govoreći da ne može da recituje; da nije *kahin*, jedan od ushićenih proroka iz Arabije. Ali, anđeo ga je ponovo obuzeo i nije ga puštao sve dok Muhamed nije osetio da više ne može da izdrži, i tada je primetio da mu božanske reči nove knjige naviru iz usta.<sup>134</sup>

Armstrongova, međutim, greškom ne pominje da se ovo dogodilo tek nakon trećeg „anđelovog“ gušenja Muhameda i zahteva da recituje, što je na kraju on i učinio. Ovo je u potpunoj suprotnosti sa blagim anđeoskim i božanskim pojavljivanjima koje nalazimo u celoj Bibliji, gde anđeli (ili sam Gospod) skoro uvek započinju svoje obraćanje sa ohrabrujućim rečima: „Ne boj se“ (Postanje 15:1; 26:24, 46:3; Danilo 8:15-19; 10:12, 19; Matej 28:5, 10; Luka 1:13, 26-31; 2:10; Otkrivenje 1:17).

Ne bi trebalo da nas iznenadi kada otkrijemo da je nakon svog stravičnog i nasilnog susreta sa utvarom u pećini, Muhamed poverovao da su ga demoni zaposeli. Bio je toliko izbezumljen da je počeo da razmišlja o samoubistvu. U Gijomovom (Guillaume) prevodu Ibn Išakove (Ishaq) poznate rane biografije Muhameda, *Sirat-Rasula*, nalazimo:

I ja [Muhamed] sam to pročitao, i on [Gavrilo] je od mene otišao. Probudio sam se, a te reči kao da su bile zapisane u mom srcu... Nijedno Božije stvorenje mi nije bilo mrskije od [ushićenog] poete ili opsednutog čoveka: nisam mogao očima da ih vidim. Pomislio sam: „Teško meni poeti ili opsednutom čoveku – nikad neće Kurejši [pleme iz Muhamedovog vremena] ovo reći za mene! Popeću se na vrh planine i baciću se da se ubijem i mir nađem.“ I krenuo sam tako da uradim i tada, na pola mog puta prema planini, čuo sam glas sa neba kako govori: „O, Muhamede! Božji si poslanik, a ja sam Gavrilo.“<sup>135</sup>

„Poeta ili opsednuti“ potiče od Arapa, Muhamedovih savremenika koji su verovali da su poete svoju poeziju stvarali pod nadahnućem demona. At-Tabari, jedan od islamskih vrlo cenjenih ranih istoričara, kaže: „Pre-islamski Arapi su verovali u demona poezije i mislili su da su veliki pesnici bili neposredno nadahnuti od strane demona...“<sup>136</sup>

Nakon ovog užasnog iskustva, Muhamed se vratio kući svojoj ženi Kadiji, i dalje vrlo uznemiren zbog susreta.

Onda se Allahov Poslanik vratio kući sa Nadahnućem, mišići na njegovom vratu su se grčili od užasa, sve dok nije došao Kadidji i govorio: „Pokrijte me! Pokrijte me!” Pokrili su ga, a kada ga je strah prošao pitao je: „O Kadidja, šta nije u redu sa mnom?” Zatim joj je ispričao sve što je doživeo i na kraju rekao: „Bojim se da mi se nešto ne desi.”<sup>137</sup>

Ali nije samo Muhamed posumnjao da se radi o demonskim objavama; jasno je da su i mnogi Muhamedovi savremenici takođe verovali da je imao iskustvo sa demonom i da ga je demon opsednuo:

Od koga oni glave okreću i govore: „Poučeni [od drugih] – umno poremećeni!” (Sura 44:14)

I govorili su: „Zar da napustimo božanstva naša zbog jednog ludog pesnika?” (Sura 37:36)

Očigledno je da je postalo neophodno da se Allah pojavi u Muhamedovoj odbrani i odgovori onima koji su ga osuđivali i o tome čitamo u samom Kuranu:

A drug vaš [Muhamed] nije lud: on ga [Gavrila] je na obzorju jasnom video i, kad je u pitanju Objava, on nije škrt i Kuran nije prokletog đavola govor. (Sura 81:22-25)

I nije [Kuran] govor nikakvog pesnika – kako vi nikako ne verujete! I nisu reči nikakvog – kako vi malo razmišljate! Objava je on od Gospodara svetova. (Sura 69:41, 42)

Mnogi istražitelji su zaključili da je Muhamed bio ili epileptičar ili opsednut demonom, a možda i jedno i drugo.<sup>138</sup> Kada se prouči priroda ovih iskustava i pročitaju komentari njegovih savremenika, ovakav zaključak uopšte ne iznenađuje. U stvari, nakon razmatranja pojedinih telesnih reakcija kod Muhamedovih iskustava, Džon Gilkrest (John Gilcrest), južnoafrički hrišćanski pisac i dobar poznavalac islama, završio je svoju analizu različitih telesnih pojava koje su pratile ova Muhamedova iskustva sledećim rečima:

Treba istaći da ljudi mogu biti zahvaćeni različitim vrstama napada koji su vrlo slični epilepsiji. Isusu je jednom prilikom doveden dečak koji je bio „epileptičar” (Matej 17:15) i koji je bolovao od teškog oblika epilepsije (iznenada bi pao na zemlju, grčio se i nije bio u stanju da govori). Međutim, ova epilepsija, bez sumnje, nije prirodno već demonski izazvana jer sva tri

zapisa koja beleže ovaj slučaj (u Mateju 17, Marku 9 i Luki 9) tvrde da je Isus isterao nečistog duha iz deteta i tako ga iscelio. Bez donošenja suda u vezi Muhameda, svakako se može reći da kada se neko izloži okultnom uticaju može imati napade slične epileptičnim i da u nekim slučajevima, umesto gubitka pamćenja, može doći do suprotnog efekta – da ostanu duboko urezani prikazi u umu primaoca. Širom sveta misionari su se susretali sa sličnim slučajevima, koji su baš ovakve prirode. Ni danas takve pojave nisu neobične među istočnjačkim ekstatičarima i misticima, i o tome se često govori.<sup>139</sup>

Dok apostol Petar opisuje iskustvo pisaca biblijskih spisa kao o ljudima koji su „govorili od Boga” jer su bili „poneti Duhom Svetim” (2. Petrova 1:21), Muhamedovo iskustvo je mnogo neposrednije, ekstatičnije i mračnije. Važno je napomenuti da ni jedan od biblijskih proroka nikad nije doveo u pitanje izvor svojih objava. Muhamedovo iskustvo je daleko sličnije iskustvu nekog spiritističkog medija nego biblijskog proroka.

### **DRUGE ČUDNE POJAVE**

Muhamedovi stravični duhovni susreti se nisu završili ovim primerima. Jednom drugom prilikom Muhamed je bio „začaran” da je poverovao da ima seksualne odnose sa svojim ženama, a u stvarnosti do toga nije došlo. Gijom beleži da je jedan muslimanski učenjak rekao da su čini trajale tokom cele jedne godine. Ovaj deo Muhamedovog života je dokumentovan u islamskim svetim predanjima:

Ajša [jedna od Muhamedovih žena] je govorila: Magija je delovala na Alahovog Poslanika tako da je mislio da ima seksualne odnose sa svojim ženama, a u stvari ih nije imao.<sup>140</sup>

Kod ovog sasvim čudnog i nastranog dela Muhamedovog života bi trebalo da zastane i razmisli svako ko razmatra mogućnost da je Muhamed pravi prorok Božji – bez obzira što muslimani tvrde da je on najveći od svih proroka. Može se samo zaključiti da ako je Muhamed pao u takvo sumanuto stanje, onda je najverovatnije bio opsednut demonom ili ozbiljno bolestan, ili – oboje. U svetlu okultnih događaja koji su bili karakteristični na početku Muhamedove objave, zaključak sam po sebi dolazi svakome koji ima imalo duhovne pronicljivosti. Naravno, ovde postoji sasvim jasan kontrast kada pogledamo

na Isusov život – umesto da poklekne pred bilo kakvim demonskim uticajem, Isus, zapravo, oslobađa brojne ljude od takve tiranije.

### **ZAKLJUČAK**

U konačnom zaključku, vidimo da su Muhamedove objave – iz kojih je islam iznikao kao iz semena – započele nasilnim i mračnim susretom sa nekom vrstom duhovnog bića u pećini Hira. Takođe smo videli da je Muhamedov život imao razdoblja u kojima je bio izložen ozbiljnoj obmani ili čak, očiglednoj duhovnoj opsednutosti. Imajte na umu ovu stranu Muhamedovog života dok razmatramo važniju temu ove knjige. Takođe, dok se trudimo da raspoznamo osnovni duhovni izvor islama, od izuzetne je važnosti uvideti, ne samo mračnu prirodu njegovog začetka – semena, već, ono što je bitnije – njegovu krajnju viziju budućnosti, njegov zreli plod – ono što je započelo kao demonske i anti-biblijske objave u pećini Hira nalazi svoj vrhunac i ispunjenje u ubijanju svakog Jevrejina, hrišćana i drugih nemuslimana u svetu.

## DVANAESTO POGLAVLJE

---

### ANTIHRISTOV DUH ISLAMA

Već smo govorili o Antihristu kao o konkretnoj osobi, Biblija, međutim, govori i o *antihristovom duhu*. Pored jednog stiha u Bibliji koji se neposredno odnosi na Antihrista, postoje još četiri mesta u kojima apostol Jovan koristi ovu reč u opštem smislu. Svaki put u vezi jednog određenog duha. Ovaj duh je prepoznatljiv po svom poricanju nekih vrlo određenih vidova Isusove prirode i Njegove povezanosti sa Bogom Ocem. U nastavku su stihovi koji opisuju ovaj „antihristov“ duh:

„A svaki duh, koji ne ispoveda Isusa, nije od Boga; i to je antihristov duh za koga ste čuli da će doći, i sad je već u svetu.”  
(1. Jovanova 4:3)

„Ko je lažljivac ako ne onaj koji poriče da je Isus Mesija? To je antihrist – ko poriče Oca i Sina. Ko god poriče Sina nema ni Oca; ko ispoveda Sina ima i Oca.” (1. Jovanova 2:22-23)

„Jer mnoge varalice iziđoše u svet, koji ne ispovedaju da je Isus Hristos došao u telu; to je varalica i antihrist.” (2. Jovanova 1:7)

Iz ovih stihova, vidimo da je antihristov duh prepoznat kao „lažljivac” i „varalica” koji posebno poriče sledeće:

1. Da je Isus Hrist-Mesija (spasitelj-izbavitelj Izraela i sveta).
2. Oca i Sina (Trojstvo, odnosno da je Isus Sin Božji)
3. Da je Isus došao u telu (ovaploćenje, inkarnacija – da je Bog postao čovek).

### ANTIHRISTOV DUH ISLAMA

Islamska religija, više od bilo koje druge religije, filozofije ili sistema verovanja, odgovara opisu antihristovog duha. Jedan od najuzvišenijih prioriteta islamske religije jeste poricanje svih tri stavki koje govore o Isusu i Njegovom položaju u odnosu na Oca. U stvari, sasvim pouzdano možemo reći da je islam otvoreno suprotstavljanje ovim suštinskim hrišćanskim doktrinama. Što se tiče navedenih stavki, muslimani su brzi da potvrde da

islam uči da je Isus zaista Mesija. Ali, ovo je samo varka. Tačno je da je islam zadržao naziv Mesija za Isusa, ali ako pitate muslimana da objasni šta naziv „Mesija” u islamu stvarno znači, objašnjenje koje ćete dobiti uvek je oskudno i daleko od onog što pravo suštinsko mesijanstvo podrazumeva. U islamu, Isus je samo još jedan u dugom nizu proroka. Međutim, biblijski gledano, uloga Mesije između ostalog podrazumeva božanskog sveštenika i spasitelja, izbavitelja i kralja Jevreja. Kao što smo videli u ranijim poglavljima, umesto da izbavlja svoje sledbenike, muslimanski Isus će povesti neprijateljske narode protiv Izraela i zahtevaće da se preobrate ili pobiju svi Jevreji i hrišćani. Njegova ličnost bi više odgovarala jednom Adolfu Hitleru, nego Mojsiju, izraelskom izbavitelju. Apostol Jovan nas obaveštava da u poslednjem času, dolazi čovek koji će u potpunosti biti oličenje antihristovog duha i da će poricati mnoga suštinska biblijska načela o tome ko je Isus i radi čega je došao na zemlju. Taj čovek će biti Antihrist.

### TAVHID I ODSUPANJE

Da bi pravilno razumeli antihristov duh islama, moramo prvo da razumemo dva načela – tavid i odstupanje. *Tavid* se odnosi na verovanje u potpunu jedninu Boga. Islam se drži najstrožijeg mogućeg oblika unitarističkog monoteizma. *U islamu, Bog je potpuno sam.* Ali da biste razumeli tavid, morate da shvatite da on nije samo doktrina; u islamu, verovanje u tavid je bezuslovna zapovest. A ako je odanost tavidu najuzvišenija i najvažnija zapovest u islamu, tada je najveći greh ne pridržavati se nje (odstupanje). Odstupanje je, u suštini, idolopoklonstvo. U biltenu „Poziv u islam” kojeg objavljuje grupa muslimana iz Toronta, nalazimo vrlo rečitu izjavu koja nam pomaže da razumemo kako na odstupanje od tavhida gledaju muslimani:

Ubistvo, silovanje, zlostavljanje dece i genocid. Sve su to samo neki od užasnih zločina koji se dešavaju u našem svetu danas. Mnogi bi pomislili da su ovo najgori mogući prestupi koji se mogu počiniti. Međutim, postoji nešto što je teže od svih tih zločina zajedno: to je greh odstupanja od tavhida.<sup>141</sup>

Zbog toga mnogi muslimani svrstavaju verovanje u Trojstvo ili pripisivanje božanstva Isusu u najveće moguće grehove. U stvari, verovanje u osnovna hrišćanska načela je više nego greh; *to je najgnusniji od svih zločina!* Prema tome, u muslimanskoj misli, odstupanje od tavhida se odnosi ne samo na

verovanja mnogobožaca i pagana, već isto tako i na osnovna i istorijska načela hrišćanske vere. Razmotrićemo ova tri glavna načela i način na koji ih islam poriče.

### ISLAM PORIČE DA JE ISUS HRISTOS SIN BOŽJI

Jedno od temeljnih verovanja islamske religije jeste otvoreno poricanje da je Isus Božji Sin, što možemo pročitati na više mesta u Kuranu:

Nevernici su oni koji govore: „Bog je – Mesija sin Marijin!“ (Sura 5:17)

Oni govore: „Alah je sebi uzeo dete [dobio dete]!“ – Hvaljen nek je On! On ne zavisi ni od koga [samodovoljan je]! Sve što je na nebesima i na zemlji Njegovo je! Vi za to nikakvog dokaza nemate. Zašto o Alahu govorite ono što ne znate? (Sura 10:68)

Oni govore: „Milostivi je dobio dete“! Vi, zaista, nešto odvratno govorite! Gotovo da se nebesa raspadnu, a zemlja rascepi i planine sruše što Milostivom pripisuju dete. Nezamislivo je da Milostivi ima dete. (Sura 19:88-92)

Hrišćani kažu: „Mesija je – Alahov sin. To su reči njihove, iz usta njihovih, [na taj način] oponašaju reči nevernika pređašnjih, – *ubio ih Alah! Kuda se odmeću* [od istine]? (Sura 9:30, naglasak moj)

Kuran proklinje one koji veruju da je Isus Božji Sin. Ljudi koji tako govore čine „najgori mogući prestup (bogohuljenje)“ i svrstavaju se u nevernike, tj. bezbožnike. Zato nije sporno da je islam antihrišćanski religiozni sistem. Sećate li se komentara Džima Hakinga iz prvog poglavlja? On je postao preobraćenik u islam u vreme kada se pripremao za sveštenika. „Ono što mi je oduvek bilo blisko jeste da postoji jedan Bog, da njemu nema ravnog i *da mu nije potreban sin koji će doći i obaviti njegov posao.*“ Islam pokušava da stvori prihvatljiv oblik monoteističkog obožavanja, ali on ne samo da odbacuje najbitnije vidove spasonosnog zajedništva sa Bogom, već se i otvoreno suprotstavlja tome i naziva ga najvećim oblikom bogohuljenja. „Daleko od toga da je Bogu potreban sin!“ Ove reči okružuju unutrašnjost džamije Kupole na Steni u Jerusalimu – tačno na mestu gde je vekovima Božji narod – Jevreji, imao bogoslužjenja u svom Hramu očekujući svog Mesiju. Ovo je, isto tako, mesto na kojem će Isus, Sin Božji i jevrejski Mesija, jednog dana



vladati zemljom. Islam je podigao spomenik krajnjeg prkosa ovom budućem ostvarenju.

### ISLAM PORIČE TROJSTVO

Islam pripisuje isto bogohuljenje onima koji veruju u Trojstvo:

Nevernici su [hule] oni koji govore: „Alah je jedan od trojice.“ A samo je jedan Bog. I ako ne prestanu s onim šta govore [sa bogohuljenjem], nesnosna patnja će sigurno, zaista, stići svakog od njih [koji hule] koji nevernik ostane. (Sura 5:73)

Verovanje u Trojstvo je takođe opisano kao bogohuljenje. Ali kakva je to „kazna bolna“ koja će pasti na one koje u ovako nešto veruju? Pa, kao što smo videli u prethodnim poglavljima, mnogi muslimani očekuju svoju verziju Isusa da se vrati i pobije sve te „mnogobožačke trinitarijanske hrišćane.“

Kuran ne prestaje da poriče da je Isus Sin Božji i da Bog postoji kao Trojstvo.

### ISLAM PORIČE KRST

Sa suzama u očima, apostol Pavle upozorava Solunjane da „mnogi žive kao neprijatelji Hristovog krsta“ (Filipljanima 3:18). Ne bi trebalo da nas iznenadi to što islam poriče središnji događaj cele istorije otkupljenja: Isusovo raspeće. Govoreći o Jevrejima iz Isusovog vremena, Kuran kaže:

I zbog reči njihovih [što se hvale], „Mi smo ubili Mesiju, Isusa, sina Marijinog, Alahovog poslanika“ ...A nisu ga ni ubili ni raspeli, nego im se pričinilo. Oni koji se o njemu u mišljenjima razilaze [ne slažu sa ovim], oni su sami o tome u sumnji bili; o tome ništa nisu pouzdano znali, samo su nagađali, a sigurno ga nisu ubili, već ga je Alah podigao Sebi; – A Alah je silan i mudar. (Sura 4:157-8)

Islamski istražitelji iznose protivrečne teorije o tome šta se tačno sa Isusom dogodilo. (Ironično je u vezi ovoga, što su, u stvari, oni ti koji „samo slede nagađanja.“) Uprkos činjenici da ne mogu da dođu do zajedničkog odgovora u vezi sa time šta se sa Isusom tačno dogodilo, muslimani se jednoglasno slažu samo u jednome: *da nije razapet* – što je dovoljno jasno iz ovog odlomka iz Kurana.

## KAKO ANTIHRISTOV DUH UTIČE NA MUSLIMANE?

Dakle, vidimo da islam vrlo određeno i vrlo promišljeno poriče sva tri osnovna učenja za koja apostol Jovan kaže da će antihristov duh poricati. Kuran ne samo što poriče ova učenja već iskazuje krajnji prezir prema njima i proklinje one koji veruju u njih, optužujući ih za teško bogohuljenje. Kako onda ovi stavovi Kurana utiču na muslimane? Ova tvrdnja može da zvuči prejako, ali tokom svih mojih godina istraživanja, međuveruskog dijaloga i povremenih razgovora sa onima koji nisu hrišćani, dve grupe ljudi sa kojima sam lično razgovarao, pokazale su najveći stepen prezira i rujanja Jevanđelju. Bili su to satanisti i muslimani. (Da, verovali ili ne, zaista sam imao prilike da budem uključen u razgovore sa više satanista.) Samo, da budem jasan, ni na koji način ne želim da sve muslimane poredim sa satanistima. Sreo sam mnoge divne i pristojne muslimane koji nikad ne bi izrazili bilo koji vid otvorenog nepoštovanja prema hrišćanskim doktrinama, čak i ako bi u sebi prikriveno to osećali. Ali govorim istinu kada kažem da kada su u pitanju moja lična iskustva u vezi napada na poruku Jevanđelja, samo su satanisti i muslimani pokazali tako visok stepen otrovnog gnušanja. Iako postoje mnogobrojne religije i sistemi verovanja koji se ne slažu sa hrišćanskim doktrinama – od kojih mnoge čak i ne veruju u Boga – islam je jedina religija koja ima za cilj da ospori srž hrišćanskog verovanja. I naravno, vođeni od strane Kurana, tri su doktrine koje muslimani najčešće i najoštrije napadaju i ismejavaju: doktrina o Trojstvu, božanskom otelotvorenju i Isusovoj otkupljujućoj žrtvi, tj. raspeću. Nedavno sam na jednoj internet grupi za diskusiju video predlog nekog muslimana za nalepnicu na branik automobila. Na njoj je pisalo: „Božansko ludilo: Bog je umro na krstu da bi svoja stvorenja spasio od svog gneva.“ Moj drugi prijatelj musliman je, pak, insistirao da se Isus nazove „božansko-čovečiji sendvič.“ Podneo sam bezbrojne optužbe da se, verovanjem u istorijskog hrišćanskog Boga, ne razlikujem od paganskih mnogobožaćkih idolopoklonika. Mnogo puta mi je rečeno da je doktrina o Isusovoj otkupnoj žrtvi podjednako zastarela i paganska koliko i ljudska žrtva prineta nekoj vrsti „vulkanskog boga.“ Optužen sam i da verujem u Boga koji „sadistički zlostavlja decu.“ Video sam pokušaje da se Isusova smrt na krstu uporedi sa bombaškim samoubistvom. Pretrpeo sam čak i rujanje hrišćanskom Bogu u kojem je predstavljen kao „vampir žedan krvi.“

Ako ste hrišćanin i volite Boga, siguran sam da vas ove izjave duboko povređuju kao što su i mene, i oprostite mi što ih ponavljam. Ne iznosim ove napade da bih izazvao negativna osećanja prema muslimanima. Molim vas zato, ne gajite takva osećanja! Razlog zašto sam pomenuo ove primere jeste da vas upoznam sa neskrivenim antihristovim duhom koji prebiva u islamskoj religiji i da ga zato mnogi muslimani ispoljavaju. Zato ne treba da nas iznenađuje što jedan od opisa Antihrista govori da će on biti sklon da izgovara teške hule protiv Boga Biblije:

„I taj će car činiti šta hoće, i... čudno (nečuvene reči) će govoriti na Boga nad bogovima.” (Danilo 11:36)

„I govoriće reči na (protiv) Višnjeg, i potiraće svece Višnjeg.” (Danilo 7:25)

Sam Kuran izriče takva bogohuljenja. Kao neko ko je u stalnom dijalogu sa brojnim muslimanima iz čitavog sveta, mogu da posvedočim da otvoreni antihristov duh koji odiše iz prethodno navedenih odlomaka iz Kurana, vrlo često dovodi do neskrivene nadmenosti i krajnjeg prezira, ne samo prema hrišćanskoj veri, već i prema samim hrišćanima. Iako ovo nije uvek slučaj, da li treba da se iznenadimo kada muslimani deluju protiv onih koje Kuran proklinje kao idolopokloničke bezverne bogohulnike? Budimo realni, da li bi trebalo da očekujemo da će se budućnost islama razvijati sa onima koji žive u skladu sa kuranskim prezirom prema hrišćanima, ili sa onima koji pokazuju prijateljski stav uprkos kletvama koje se nalaze u knjizi koju oni smatraju svetom?

Na pitanje da li je islam taj posebni antihristov sistem koji Biblija predskazuje, odgovor koji se sam nameće jeste da ne postoje nikakve sumnje u vezi toga da, druga po veličini i najbrže rastuća religija u svetu, jeste, i da je od samog svog početka bila, prebivalište antihristovog duha na kojeg nas je apostol Jovan upozorio.

## TRINAESTO POGLAVLJE

---

### ISLAMSKA DREVNA MRŽNJA PREMA JEVREJIMA

Iako islam predviđa dan kada će hrišćani i Jevreji masovno prelaziti u islam, njegovo predanje pravi razliku između konačne sudbine hrišćana i Jevreja. Po islamskoj verziji poslednjih dana, vidimo da će svi hrišćani morati da prihvate islam ili će u suprotnom biti ubijeni. Naravno, kada gledamo u ovu konačnu sliku, nemoguće je reći da islam ima bilo kakve stvarne naklonosti prema hrišćanima i hrišćanstvu. Ali dok preispitujemo učenje i tradiciju islama o Jevrejima, obuzima nas neki izrazito hladan predosećaj da jedina sudbina koja je određena za njih jeste bezuslovno i potpuno uništenje. U islamskoj tradiciji vidimo mračnu i vrlo postojanu mržnju prema Jevrejima skoro istovetnu onoj koja se ispoljila kroz ideologiju nacizma. Kuran i islamska tradicija u potpunosti podržavaju i neguju ovu ideologiju mržnje. Na primer, govoreći o Jevrejima, Kuran kaže:

Mi [Alah] smo ubacili među njih neprijateljstvo i mržnju sve do Smaka sveta [Dana suda]. Kad god pokušaju da potpale ratnu vatru, Alah je ugasi. Oni [uvek] nastoje da na Zemlji prave smutnju, a Alah ne voli smutljivce. (Sura 5:64)

Ovaj stih vrlo jasno kaže da će vladati „neprijateljstvo i mržnja” prema Jevrejima sve do samog kraja ovog doba. Ovo bi trebalo da bude više nego dovoljno za one koji tvrde da je prezir prema Jevrejima u Kuranu ograničen samo na određeni period u vreme Muhameda. Ne samo što Jevreje prikazuje kao one koji započinju ratove i izazivaju opšte zlo na zemlji, Kuran tvrdi i da su se oni toliko zgadili Alahu da ih je prokleo i mnoge od njih pretvorio u „majmune i svinje,” dodeljujući im tako najniži „rang” među narodima:

I pošto su oni bahato odbili da se okane onoga što im se zabranjivalo [prekršili sve zabrane], Mi [Alah] smo im rekli: „Postanite majmuni prezreni [i odbačeni].“ (Sura 7:166)

Oni koje je Alah prokleo i na koje se rasrdio i u majmuni i svinje pretvorio, oni koji su se đavolu klanjali – njih čeka najgore mesto, jer oni su najdalje s pravog puta odlutali! (Sura 5:60)

Vama je poznato ono što se dogodilo onima od vas koji su se o subotu [šabat] ogrešili, kao i to da smo im Mi rekli: „*Budite majmuni prezreni [i odbačeni].*” (Sura 2:65, naglasak moj)

Ovi stihovi su postali apsolutno omiljeni među tim muslimanima koji su glasnjiji i ispoljavaju antisemitizam. Velid Šebat, bivši musliman, je odrastao u palestinskim teritorijama (Zapadna obala i pojas Gaze). Prisećajući se jednog svojeg školskog izleta u jerusalimski zoološki vrt, Velid kaže: „Učitelj musliman nam je tada rekao ‘Ova gorila je poreklom Jevrejina.’ Kada sada gledam na ovo pomišljam, ovo je upravo to što uči nacizam – u svom najgorem obliku. Ovo uče decu na celom Bliskom Istoku.”<sup>142</sup> Kao što su nacisti nazivali Jevreje podljudskim „smutljivcima (štetočinama)” u nameri da opravdaju svoje neljudsko postupanje prema Jevrejima, tako i Kuran vodi muslimanski svet u dehumanizaciju jevrejskog naroda.

Kod ove tvrdnje smeo muslimanski apologeta je brz da reaguje tvrdnjom da iako mnogi stihovi u Kuranu o Jevrejima govore vrlo negativno, postoje i stihovi koji o njima govore pozitivnije. Iako je ovo tačno, to je takođe zavodljivo. U svojoj vrlo informativnoj knjizi „*Islam i Jevreji*”, Mark A. Gabriel, bivši muslimanski imam i profesor islamske istorije na čuvenom Al-Azar Univerzitetu u Kairu, pominje ovaj nesporazum u vezi islamskog stava prema Jevrejima. Gabriel objašnjava da su, po islamskoj teologiji, oni stihovi koji se u Kuranu pojavljuju kao „blagonakloni” prema Jevrejima, shvaćeni kao otkazani (mansuh) stihovima koju su Muhamedu otkriveni u njegovoj kasnijoj „proročkoj” službi. Ovo se zasniva na ideji „progresivnog otkrivanja” u islamu, pri čemu, ako naiđete na bilo koje stihove koji protivreče jedni drugima, novija otkrivanja data Muhamedu poriču ili otkazuju starija. Ovo je sveopšte prihvaćena i podrazumevana doktrina u islamu koja se naziva *nasik*.<sup>143</sup> Mnoga kuranska izdanja čak i uključuju kao dodatak listu stihova koji su stariji a koji noviji kako bi muslimani mogli da znaju koji su stihovi otkazani a koji su važeći. Pošto su stihovi koji su žestoki i agresivni prema Jevrejima noviji stihovi, oni poništavaju sve druge koji odišu blažim tonom. Ovakvo shvatanje je rasprostranjeno širom islamskog sveta.

Dok pratimo rast i razvoj antisemitizma u islamu, vidimo da, nažalost, on nije ograničen samo na Kuran, već dolazi do još većeg izražaja u zloglasnom hadisu o konačnom pokolju Jevreja. Citirali smo ovo predanje više puta, i učinićemo to još jednom:

[Muhamed je rekao]: Poslednji čas neće doći sve dok se muslimani ne obračunaju sa Jevrejima i ubijaće ih tako da će se Jevreji sakrivati iza kamena i drveta, a kamen i drvo će reći: *Muslimane, slugo Alaha, evo Jevreja iza mene; dođi i ubij ga*; ali drvo garkada to neće reći, jer je ono jevrejsko drvo.<sup>144</sup> (naglasak moj)

Ovo apokaliptično verovanje u budući pohod na Izrael i ubijanje svih Jevreja je duboko kod mnogih muslimana. I moramo da imamo na umu da su ovo antisemitsko predanje i stihovi iz Kurana stari preko hiljadu godina. Na ovo „sveto“ islamsko predanje o konačnom pomoru svih Jevreja se ne može gledati kao na posledicu sadašnjeg sukoba sa državom Izrael. Iako mnogi danas pokušavaju da opravdaju neprijateljstvo muslimana prema Jevrejima tvrdnjom da je ono zasnovano na cionizmu i njegovom „nacističkom“ zlostavljanju i tlačenju svojih žrtvi, Palestinaca, to ne rade zato što su poštteni i obaveštteni. Islam gaji neprijateljstvo prema Jevrejima još od samog svog nastanka. To nije neka nova pojava. A danas su islam i muslimanski svet neosporno najsnažnija antisemitska sila u svetu. Palestinci posebno koriste antisemitski apokaliptični obrazac kao osnovu za mnoge svoje postupke protiv Izraela i Jevreja. Iako je ovaj obrazac jedan od osnovnih činilaca koji podstiče neprestani sukob u Izraelu danas, on je takođe najčešće zanemarivan od strane nereligioznih posmatrača koji pokušavaju da posuđuju današnji sukob samo na osnovu moralne jednakosti. Naredni citati su prevedeni odlomci propovedi iz prethodnih godina koje je držao šaik Ibrahim Madhi, zvanično imenovani imam od strane Palestinske Narodne Samouprave. Obratite pažnju na snažan oslonac koji odlomci imaju u stihovima i predanjima koje smo malo pre razmatrali a koji su korišćeni da opravdaju i podrže mržnju protiv Jevreja:

Mi, palestinski narod, *smo Alahom predodređeni da budemo prethodnica u ratu protiv Jevreja* do vaskrsenja iz mrtvih, kao što je prorok Muhamed rekao: „Vaskrsenje iz mrtvih neće nastati sve dok ne pobedite Jevreje i sve ih pobijete...” Mi, Palestinci, smo prethodnica u ovoj borbi i to je naša obaveza, hteli mi to mi ili ne... (naglasak moj)

O, Arapi braćo naša... O, muslimanska braćo naša... Ne ostavljajte Palestine same u ratu protiv Jevreja... nama je određeno da budemo prethodnica... Jerusalem, Palestina i Al Aksa [Hramsko brdo], zemlja koju je Alah blagoslovio i prostor

oko nje će ostati u središtu borbe između istine i laži, između Jevreja i ne Jevreja na ovoj svetoj zemlji, bez obzira na to koliko je sporazuma potpisano, bez obzira na sve potpisane ugovore, bez obzira na to koliko sporazuma je utvrđeno. Jer je istina u Kuranu, kao što je potvrđeno rečima proroka Muhameda, da će se odlučujuća bitka odvijati u Jerusalimu i njegovoj okolini: „Vaskrsenje iz mrtvih se neće dogoditi sve dok ne zaratite sa Jevrejima...”

Do borbe sa Jevrejima će neminovno doći... nema sumnje da će konačna pobjeda muslimana doći, i o tome je prorok govorio u više hadisa da Dan vaskrsenja neće doći dok vernici [muslimani] ne odnesu pobjedu nad potomcima majmuna i svinja [Jevrejima] i njihovog istrebljenja.<sup>145</sup>

O Alahu, primi naše mučenike u najviša nebesa... O Alahu, neka Jevrejima osvane crni dan... O Alahu, istrebi Jevreje i njihove pristalice... O Alahu, podigni zastavu džihada svuda po zemlji...<sup>146</sup>

I tako, dok svet željno iščekuje i veruje u miran suživot Jevreja i Palestinaca, imami, verske vođe palestinskog naroda sa punom podrškom i odobrenjem svoje političke vlasti, neprestano pozivaju na „konačan rat,” tj. konačni pokolj Jevreja.

### **SOTONINA DREVNA MRŽNJA PREMA JEVREJIMA**

Kada uporedimo duh koji vidimo u islamu sa duhom koji će se pokazati u prorečenoj vladavini Antihrista i Lažnog proroka, otkrivamo istu drevnu mržnju protiv Jevreja kod oba. Ova mržnja potiče od samog Sotone. Od dana kada je Bog pokazao Svoju naklonost prema jevrejskom narodu, Sotona je razjaren protiv njih. Sotonina osnovna oruđa, koja je koristio da ostvari svoju nameru, bile su nekoliko velikih svetskih imperija. Ovo su one „zverske“ imperije o kojima smo govorili u desetom poglavlju. U celoj Bibliji nalazimo Sotonine pokušaje da iskoreni ili muči jevrejski narod:

1. Preko faraona, vladara Egipta – kada je naredio pokolj sve jevrejske muške dece (Izlazak 1:5-22).

2. Preko Salmanasara, vladara Asirije – kada je porazio severno kraljevstvo Izrael i zarobio i rasejao deset od dvanaest plemena u izgnanstvo (2. Carevima 17:5-6).
3. Preko Navuhodonosora, vladara Vavilona – kada je napao Jerusalim, glavni grad južnog kraljevstva, Judeje, i oterao preostale Jevreje u izgnanstvo (2. Carevima 24:10-16).
4. Preko Hamana, koji je postavljen za drugog čoveka u vlasti u Medo-Persijskom carstvu – kada je nameravao da se ubije svaki Jevrejin u carstvu (Jestira 3:9).
5. Preko Antioha Epifana, grčkog vladara Sirije – kada je opsedao Jerusalim. Ovu opsadu jevrejski historičar Josif opisuje kao jedno od najkrvavijih u istoriji Izraela (Danilo 8:23-25; 1. Makavejima 1-6).<sup>147</sup>
6. Preko Tita, rimskog imperatora – kada je napao i osvojio Jerusalim. Tada je ubio preko 1,1 miliona Jevreja i zarobio preko devedeset sedam hiljada (*Jevrejski ratovi*, VI, ix, 3).
7. Preko različitih islamskih i hrišćanskih carstava, koje ne možemo a da ne spomenemo. Čak je i hrišćanstvo (mada u izvitoperenom obliku) daleko od nedužnosti u krvavoj istoriji jevrejskog naroda.
8. Preko Hitlera, firera Nemačke – koji je pobio preko šest miliona Jevreja tokom Drugog svetskog rata.
9. I na kraju kroz Antihrista i Lažnog proroka i njihovog budućeg carstva, za koje je prilično jasno prorečeno od strane proroka Zaharija i Jezekilja da će napasti Jerusalim i pobiti dve trećine stanovnika izraelske države (Zaharija 13:8-9; Jezekilj 38).

Svaka osoba sa zdravim umom ovde mora da zastane i da se upita: Šta drugo može da objasni ovakvu neprestanu krvavu i bolnu istoriju jednog naroda, osim nečovečne, demonske mržnje? Ko bi mogao da podstakne tako mračan i istrajan napad protiv jednog naroda koji predstavlja manje od jednog postotka svetskog stanovništva – gde god da se nalaze? Ko drugi, ako ne sam đavo? Istorija jevrejskog naroda je dovoljan dokaz da Sotona zaista postoji i da on mrzi one koje Bog voli i za koje je rekao da su „zenica Njegovog oka“ (Zaharija 2:8).



## ZAKLJUČAK

Tokom cele istorije vidimo kako Sotonina voljna oruđa ispoljavaju mržnju prema Jevrejima. I, što je još strašnije, u tekstovima sve tri monoteističke religije vidimo da će se u budućnosti odigrati još jedan progon Jevreja, koji će biti gori nego svi oni koji su mu prethodili. U Bibliji, to su posebni Sotonini pioniri – Antihrist, njegov Lažni prorok, i svi koji ih slede – koji će izvršiti taj konačni pokolj. U islamu su to Mehdi, muslimanski Isus i kako predanja kažu – „verni muslimani,“ koji će izvesti ova zverstva. Zaista, i po tom pitanju, islam ponovo ispunjava još jednu od glavnih osobina Antihristovog duha: da se radi o neugasivom antisemitskom duhu.

## ČETRNAESTO POGLAVLJE

---

### MUČENIŠTVO U POSLEDNJIM DANIMA

Dok smo se u prethodnom poglavlju bavili islamskim ubilačkim duhom punim mržnje prema Jevrejima, ovo poglavlje se u širem smislu bavi svetskim progonom i mučeništvom koje će Antihristova imperija sprovesti prema svakome ko bude sledio Isusa i ko će odbiti da postane musliman tokom zadnjih dana.

### SEČA GLAVA U POSLEDNJIM VREMENIMA

U knjizi Otkrivenje, u dvadesetom poglavlju, apostol Jovan vidi određenu grupu ljudi. Daje nam vrlo kratak pregled onoga što vidi i na poseban način opisuje mučenike poslednjeg vremena:

„I videh prestole, i onima koji seđahu na njima dade se vlast da sude. I videh duše isečenih (u grčkom originalu „onih kojima su bile odsečene glave“), za svedočanstvo Isusovo i za reč Božju, koji se ne klanjaše zveri ni liku njezinome, i ne primiše žiga na čelima svojim i na ruci svojoj. I oni oživeše i kraljevaše s Hristom hiljadu godina.“ (Otkrivenje 20:4, dr. Lujo Bakotić)

Više puta sam bio usredsređen na ovaj stih. Biblija kaže da će u poslednjim danima, odsecanje glave biti glavni način na koji će ljudi biti pogubljeni zbog svog „svedočanstva za Isusa i za reč Božiju.“ To je nama danas vrlo strana slika, koju je teško zamisliti. Da li Biblija govori o povratku giljotina na svakom gradskom trgu u svetu? Šta će se to desiti što će za posledicu imati da svuda po svetu odsecanje glave postane osnovni način pogubljenja hrišćana? Dok sam pokušavao da zamislim karakter poslednjeg vremena i kako će to da izgleda, često sam se čudio ovom stihu. Drugi stihovi, vrlo slični ovome, takođe govore o budućem progonu i svetskom trendu pogubljenja hrišćana zbog vere u Isusa: „Tada će vas predati na muke i ubijaće vas, i svi narodi će vas mrzeti zbog moga imena.“ (Matej 24:9).

Ovde Isus upozorava svoje učenike da će biti omraženi a zatim i ubijani samo zbog svojeg poistovećenja sa Njim. Ali zatim, proročka predviđanja idu dalje. Isus kaže „bićete omrznuti *od svih naroda zbog mene.*“ Isus je detaljno

predvideo progon hrišćana globalnih razmera. Sledeći stih nam daje još veći uvid:

„Ovo sam vam kazao, da se ne sablaznite. Isključite vas iz sinagoge; čak će doći čas da će svaki koji vas ubije pomisliti da Bogu služi. I ovo će [vam] činiti zato što nisu upoznali Oca – ni mene. A ja sam vam ovo kazao, da se vi setite toga – kada dođe vreme toga – da sam vam kazao. Nisam vam ovo rekao od početka, zato što sam bio sa vama.“ (Jovan 16:1-4)

U ovom odlomku iz Jovanovog jevanđelja, početak Isusovog govora učenicima ne odnosi se striktno na poslednje vreme. On prvo upozorava svoje učenike da će u budućim danima Njegove učenike isključivati iz sinagoga. Ovo proročanstvo je došlo do svog najpunijeg ostvarenja nakon događaja koji je poznat kao Bar Kohbin ustanak (132-135. g. po Hr.). Tokom tog ustanka došlo je do potpunog razdvajanja crkve i sinagoge. Bar Kohba je bio lažni jevrejski mesija kojeg je podržao i prihvatio najveći rabinski vođa u tom vremenu, poznati rabin Akiva. Akiva je Bar Kohbu priznao kao Mesiju u očima jevrejskog naroda. Kada je Bar Kohba poveo Jevreje u pobunu protiv Rima, onaj Jevrejin koji nije hteo da se priključi bio je smatran izdajicom jevrejskog naroda. Međutim, oni Jevreji, koji su sledili Isusa i koji su do tada još uvek redovno posećivali službe u sinagogama, nisu mogli da podrže pobunu koju je vodio neko za koga su oni znali da je bio lažni mesija. Posledica toga bilo je njihovo masovno isključivanje iz sinagoga i time se ovo Isusovo proročanstvo u drugom veku ispunilo.

Ali u drugom delu ovog stiha, Isus govori o poslednjim vremenima. Njegova poruka je dalje bila: „Čak će doći dani kada će vaši progonitelji učiniti mnogo više nego samo da vas isključe iz sinagoge; ubijaće vas.“ Ali ono što naviše zbunjuje kod ovog stiha jeste sledeći deo Isusove izjave. On kaže da će onaj ko vas bude ubijao misliti da, čineći tako, služi Bogu. Ovaj deo stiha je ključan za razumevanje teksta. Kako neko može u današnjem svetu pomisliti da Bog zahteva ubijanje drugih ljudi samo zato što drugačije veruju? Ovo je potpuno strano većini modernih Zapadnih umova. Međutim, ovo nije strano istoriji. I islam i hrišćanstvo – katolici i protestanti – nose takvu krivicu, jer su ubijali one koje su smatrali otpadnicima od „jedine prave religije.“ Džihad, krstaški pohodi, inkvizicija – sve su to ubijanja za i u ime Boga. Ono što je sigurno jeste da osnova za takvo prolivanje krvi mora da bude čvrsto ubeđenje da je Bog na njihovoj strani i da zahteva takva pogubljenja.

Nemoguće je da se zamisli jedan sistem verovanja ili filozofije na zemlji koji bi mogao da sprovede tako nešto osim jake svetske religije. Iako su totalitarni režimi, zasigurno, sposobni da urade takva pogubljenja, ovaj stih jasno kaže da će oni koji će sprovesti tako nešto verovati da na taj način služe Bogu. Ne, sistem koji će ovo sprovesti biće religiozni sistem koji sebe vidi kao zemaljskog izvršioca nekog oblika globalne božanske vlade. Sebe mora videti kao jedinu Božju organizaciju ili zajednicu na zemlji. Samo takav scenario može da uključi postupke o kojima čitamo u ovim stihovima.

Kada uporedimo ova tri stiha dobijamo vrlo određenu sliku progona i mučeništva poslednjih dana. Kao prvo, progoni će biti globalnih razmera. Drugo, neophodno je da to bude sistem verovanja za koji se smatra da je na božanski način izabran da zavlada zemljom. Treće, taj sistem će uključivati odsecanje glava kao osnovni način pogubljenja. Imamo, dakle, globalnu religiju koja sebe vidi kao božanski sistem vladavine na zemlji, ovlašćen od Boga da poseče glave onima koji odbiju da joj se priključe. Kao što ćemo videti, u pogledu religija koje danas postoje na zemlji, samo islamska religija ispunjava ove zahteve.

### **SEČA GLAVA U VESTIMA**

Kada sam završio prvi primerak ove knjige krajem 2004. godine, skoro svake nedelje mogle su da se čuju u vestima novi izveštaji o radikalnim islamistima koji su odsecali glave strancima i hrišćanima u Iraku, Saudijskoj Arabiji i nekoliko drugih država. Sada, pet godina kasnije, odsecanje glava se i dalje sprovodi kao sastavni deo života u islamskom svetu, ali izgleda da su se Zapadni mediji umorili od njih, jer im to više nisu šokantne vesti. Vodi se žučna rasprava da li je ovo zaista „islamska“ ili je, pak, varvarska praksa koju sprovodi nekolicina radikala koji krše prava načela islama. Zapadni mediji uglavnom biraju samo one izjave zvaničnika koje govore da ovakvi slučajevi nemaju ništa zajedničko sa „pravim islamom.“ U većini slučajeva, takve se izjave prenose i ponavljaju bez puno razmišljanja. Ali, ako, pored islamske tradicije i istorije, istražimo i osećanja muslimana, koji ih ne kriju, već ih javno iskazuju na internetu u forumima i grupama za četovanje, otkrićemo sasvim drugačiju stvarnost. Islamski forumi svuda po internetu su raspravljali da li su ovakvi postupci zakonski ili ne od onog trenutka kada su takvi slučajevi počeli

da se pojavljuju na naslovnim stranama novina. Si-Bi-Es Njuz (CBS News) je prokomentarisao neke od tih internet diskusija.

Na islamskim internet forumima, koje koriste uglavnom radikali, odsecanje glave bilo je popularna tema prethodnih nedelja, sa mnogim učesnicima koji su ovo pogubljenje opisali kao „najlakši“ način da se ubije Amerikanac ili Saudijac iz vladajuće porodice.<sup>148</sup>

Jedino što je Si-Bi-Es pogrešio jeste što pretpostavlja da većina onih koji učestvuju na ovakvim forumima jesu radikalni islamisti. Učestvovao sam u više takvih islamskih „zajednica“ i sprijateljio se sa mnogo muslimana preko takvih grupa. Mnogi od učesnika ovih foruma žive u Sjedinjenim državama i Kanadi i mnogi su preobraćenici iz hrišćanstva. Dok autor ovog Si-Bi-Es članka, zbog varvarske prirode ovakvih rasprava, pretpostavlja da je većina učesnika radikalno opredeljena, ono što sam ja otkrio jeste da mnogi od njih – jednostavno shvataju ozbiljno svoju muslimansku veru, u istoj meri kao što i ja uzimam za ozbiljno svoje hrišćanstvo. Neki od članova su izgledali zgroženo, stideći se porasta broja ovih pogubljenja, dok je ogromna većina bila usredsređena na doktrinalna pitanja, kao što su: da li je odsecanje učinjeno pravilno ili da li su žrtve zaista neprijatelji ili nisu. Kada je Semu Hemodu (Sam Hamod), bivšem direktoru Islamskog centra u Vašingtonu, data prilika da se oglasi u članku koji se pojavio u Vošington tajmsu (Washington Times), iskoristio je priliku ne da osudi ovakva pogubljenja, već da istakne da su ljudi koji su izvršili odsecanje glava u Iraku i na ostalim mestima to uradili na pogrešan način: „Ne možete to uraditi kao one budale na televiziji. Ispravno je prerezati čoveku grkljan, a ne odseći mu celu glavu.“<sup>149</sup>

### **SEČA GLAVA U ISLAMU: MUHAMEDOV PRIMER**

Odsecanje glave u islamu uopšte nije nova pojava. Zbog izrazitog zgražavanja mnogih širom Zapada nad ovakvim postupkom, mnogi umereni muslimani i muslimanske apologete su u više navrata ponovili tvrdnju da odsecanje glave nije zvanično odobrena islamska praksa. Oni tvrde da takva pogubljenja krše osnovne principe islama. Ove tvrdnje imaju za cilj da stvore bolju sliku islama u očima Zapada. Nažalost, iza njih stoji ili nepoznavanje islamske istorije ili svesna namera da se javnost obmane. U stvari, kao što ćemo videti, *odsecanje glave je sastavni deo islamske baštine*. Ovo nije samo zapovest iz

Kurana koja određuje način kako da se usmrtni neprijatelj, već je to bio omiljen način ubijanja koji su sprovodili Muhamed i mnogi njegovi sledbenici.

Kada je Muhamed postao nasrtljiv i nasilan, njegova družina muslimanskih ratnika bila je još uvek vrlo mala. Karavani koji su prolazili putem koji je povezivao Meku i Damask postali su Muhamedove omiljene lake mete. Pošto su životi stanovnika Meke zavisili od ovih karavana, bili su vrlo uznemireni nakon nekoliko napada Muhameda i njegove bande pljačkaša. Konačno, ljudi iz plemena Kurejš su iz Meke krenuli da se sukobe sa Muhamedom i njegovim ljudima. Ova čuvena Badroška bitka, dovela je Muhameda i njegovu neiskusnu vojsku do neočekivane pobeđe nad Kurejšima. Među onima koji su ubijeni bio je i Aba Hakam:

Aba Hakam je bio ozbiljno ranjen ali još uvek živ kada je Abdula, Muhamedov sluga, pritrčao, stavio svoje stopalo na njegov vrat, uhvatio za bradu i počeo da vređa ovog smrtno ranjenog čoveka kojeg je njegov sopstveni narod nazivao „mudrim ocem.“ Abdula je zatim odsekao Aba Hakamovu glavu i odneo je svom gospodar. „Evo glave neprijatelja Alahovog!“ Muhamed je uzviknuo radosno – „Alah! Nema drugog boga osim njega!“ – „Da, nema drugog!“ odgovorio je Abdula, i bacio odsečenu glavu Poslaniku pred noge. „*Ovo me više raduje,*“ uzviknuo je Muhamed, nemogavši da se suzdrži, „*nego najbolja kamila u celoj Arabiji.*“<sup>150</sup> (naglasak moj)

Nažalost, žeđ za krvlju Muhameda i njegovih sledbenika je samo rasla. 627. god. Muhamed je nadgledao ono što se može nazvati samo masovnim pokoljem. Muhamed i njegova vojska podigli su opsadu oko jevrejskog sela Koreiza. Nakon dvadeset i pet dana, selo se predalo, nadajući se da će Muhamed biti milostiv prema njima. Muhamed je uradio sasvim suprotno. Naredio je svojim vojnicima da iskopaju nekoliko rovova i naterao između šest i devet stotina zarobljenih muškaraca da jedan za drugim uđe u njih. Rukama Muhamedovih vojnika njima su svima odsečene glave. Rovovi su postali masovne grobnice. U Ibn Išakovom Sirat Rasulu, islamskoj najstarijoj i najprihvaćenijoj Muhamedovoj biografiji, čitamo zastrašujući izveštaj:

Onda su se oni [Korejzani] predali i poslanik ih je zatvorio u Medini... Poslanik je zatim otišao do pijace u Medini [koja postoji i danas] i iskopao rovove u njoj. Nakon toga je poslao ljude da ih dovedu i odsekao im je glave u tim rovovima kako je

koja grupa dovedena pred njim... Bilo ih je šest ili sedam stotina ukupno, dok neki govore o većim ciframa – oko osam ili devet stotina... Ovo se nastavilo sve dok poslanik nije završio sa njima.<sup>151</sup>

Očigledno je, da je ovaj veliki pokolj probudio nešto u Muhamedu. Pogubljenje tih šest do devet stotina ljudi iz Koreize nije bilo dovoljno. Nedugo nakon ovog slučaja, Muhamed je posekao još četiri stotine Jevreja. Muhamed je ušao u savez sa još dve grupe ljudi, Kazrajima i Ausima. Kazraji su bili zaduženi za ubijanje Jevreja dok su Ausi stajali po strani. Kada je Muhamed video na licima Kazraja zadovoljstvo dok su odsecali glave i Ause kako stoje po strani, naredio je da Ausi sprovedu zadnjih dvanaest odsecanja:

Ebu Ubaida mi je rekao, a pozivao se na Ebu Amira Medinca, da je poslanik [Muhamed] postigao više nego sa sinovima Koraize, zarobio je oko četiri stotine Jevreja muškaraca koji su bili u savezu sa Ausima protiv Kazraja, i naredio da se oni poseku. Zatim su Kazraji počeli da seku njihove glave sa velikim zadovoljstvom. Poslanik je video na Kazrajima njihovo zadovoljstvo, ali nije bilo takvog izraza na licima Ausa, i... videvši da je preostalo samo dvanaest Jevreja predao ih je Ausima, dodeljujući svakoj dvojici Ausa po jednog od njih, govoreći: „Neka ga prvi udari a drugi dokrajči.”<sup>152</sup>

Kasnije se dogodio još jedan pohod sa posecanjem pod vođstvom Muhameda. Kada je ponovo ušao u grad Meku sa svojom vojskom koja je brojala deset hiljada ljudi, pozvao je ratnike koji su bili iz Medine i upitao ih je: „Da li vidite vojnike iz Kurejša [Meke]? Idite i pokoljite ih.” Mark A. Gabriel objašnjava značenje arapske reči koje je Muhamed koristio za pokolj:

Arapska reč za pokolj predstavlja zemljoradnika koji svoju žetvu žanje kosom. Drugim rečima, Muhamed im kaže: „Skidajte glave sa njihovih tela kao što bi brali plod sa grana drveta.”<sup>153</sup>

I tako je sve počelo – sa Muhamedom. Ali se na tome sigurno nije završilo. Setite se da šta god Muhamed kaže ili čini smatra se podjednako merodavnim i nadahnutim kao i sam Kuran. Muhamedovi postupci propisuju način života koji je Alah po svojoj volji odredio za sve muslimane:

Ako volite Alaha, onda me sledite [Muhamed]. (Sura 3:31; Šakir)

Zaista imate u Poslaniku Alahovom lep uzor [ponašanja] svako ko se nada Alahu i Poslednjem danu. (Sura 33:21)

Ubijanjem muškaraca iz ovog jevrejskog sela na ovaj način, Muhamed je pružio primer onoga što je Alah odredio i zapovedio da svi verni muslimani slede.

### **SEČA GLAVA MEĐU MUHAMEDOVIM SLEDBENICIMA**

Ebu Bekr, Muhamedov najbolji prijatelj i naslednik, je postao prvi „pravdom vođen” halif u islamu nakon Muhamedove smrti. Ebu Bekrov general bio je Halid bin al-Velid al-Mahzumi (Khalid bin al-Walid al-Makhzumi) koji se takođe borio pod Muhamedovim vođstvom. Za vreme Muhameda, Halid se borio tako efikasno da je zadobio nadimak „Alahov mač.”

Po Ebu Bekrovim naredbama, 633-634. godine, Halid je pozvao narod Arabije da prihvati islam. Ovaj „poziv” je, međutim, bio otvorena pretnja ratom i smrću svima onima koji odbiju da se preobrate ili pokore vladavini islama. Poziv je zvučao ovako:

U ime Alaha, Sažaljivog, Milostivog. Od Halida bin al-Velida upraviteljima Persije. Prihvatite islam da možete biti bezbedni. Ako nećete, sklopite savez sa mnom i platite porez džiziju. U suprotnom, dovešću vam ljude koji vole smrt baš kao što vi volite da pijete vino.<sup>154</sup>

Nakon ovog „poziva” u islam, mnogi su odbili da se preobrate. Među onima koji su odbili bili su grupa Persijanaca i hrišćani iz Uleize na reci Eufkrat. Halid ih je napao 633. godine. Bitka je bila žestoka, i zato se Halid zavetovao Alahu tokom bitke da ako ih pobedi, učiniće da kanalom oko sela doslovno potekne njihova krv. Naredio je da se svi poraženi dovedu živi. Bilo je tako mnogo zarobljenih da je bio potreban dan i po da se svima odseku glave. Krv se zgrušavala i Halidove čete su bile prisiljene da sipaju vodu u kanal da bi crvena od krvi žrtava tekla, da ne bi njegov zavet ostao neispunjen. Ebu Džafer Muhamed (Jafar Muhammad) ibn Jarir At-Tabari, rani islamski istoričar i teolog, beleži ovaj događaj:

Halid je rekao: „O Alahu, ako nam njihova pleća predaš, obavezaću se pred tobom da neću ostaviti nijednog koga savladamo sve dok njihova krv ne potekne kanalom.” Alah ih je tada pobedio zbog muslimana i predao im njihova pleća. Halid je



zatim zapovedio glasnici da prenesu njegovim ljudima: „Pohvatajte ih! Pohvatajte ih! Ne ubijajte osim onog koji ne prestaje da se otima.” Konjica je zatim dovela zarobljenike u grupama, terajući ih pred sobom. Halid je detaljno objasnio određenim ljudima kako da poseku njihove glave u kanalu. Objašnjavao im je ceo dan i celu noć. Potera je trajala čitava dva naredna dana, sve dok nisu stigli do Nahraina i u istoj razdaljini prema svim pravcima od Ulaisa. Tako je Halid posekao njihove glave.<sup>155</sup>

Neki su zatim došli i obavestili Halida:

„Čak i kad bi pobio sve stanovnike zemlje, njihova krv i dalje ne bi tekla... Zato sprovedi vodu u kanal, da bi mogao da ispuniš svoju zakletvu.” Halid je prethodno preusmerio vodu da ne bi ulazila u kanal. I sada je ponovo vratio u kanal, da bi tekla pomešana sa prolivenom krvlju. Zbog toga je dobio naziv Krvavi kanal koji je ostao do današnjeg dana.<sup>156</sup>

Amir Taheri, novinar rođen u Iranu, navodi još nekoliko slučaja odsecanja glava u islamskoj istoriji:

680. godine, Poslanikovom omiljenom unuku, Huseinu bin Aliju, odsekli su glavu u Karbali, u centralnom Iraku, vojnici halifa Jazida (Yazid). Odsečena glava je stavljena na srebrni poslužavnik i poslata u Damask, u Jazidovu prestonicu, a nakon toga je poslata u Kairo, guverneru Egipta. Halifovi vojnici su, takođe, odsekli glave svim Huseinovim muškim pratiocima, kao i jednogodišnjem dečaku – bebi Ali-Asgar-u.<sup>157</sup>

Tako je nastao ovaj običaj, a primer koji je Muhamed ostavio za sobom, sada je pogodio i njegovu sopstvenu porodicu. Na kraju su priče o seči glava ispunile istoriju islama. Endrju Bostom (Andrew Bostom), urednik „Zaveštanje džihada” (The Legacy of Jihad), ističe da u kasnom petnaestom veku:

Babur, osnivač Mogulskog carstva, koji se prema savremenim revizionističkim istoričarima poštovao kao primer muslimanske tolerancije, je zabeležio sledeće u svojim autobiografskim „Baburnama”, o zarobljenicima neverniciima u vreme džihadskog pohoda: „Naređeno je da se onima koji su dovedeni živi [koji su se predali] poseku glave, nakon čega je u logoru podignut toranj od lobanja.”<sup>158</sup>

Kasnije, u nešto modernije doba, Taheri ponovo bira stravičnu priču.

1842. g. Avganistanski muslimani su zauzeli britanski garnizon u Kabulu i posekli glave preko dve hiljade muškaraca, žena i dece. Glave su postavljene na štapovima oko grada kao ukras.<sup>159</sup>

Ovaj običaj je nastavljen tokom 80-tih godina u Avganistanu, gde su avganistanski ratnici posekli glave oko tri hiljade sovjetskih vojnika. Seča glava je takođe bilo uobičajena tokom iranske revolucije.

1992. g., mule su poslale „stručnjaka“ da odseče glavu Šapura Bahtijara, šahovog poslednjeg premijera, u predgrađu Pariza. Kada se vest pročula, Hašemi (Hashemi) Rafsanjani, tadašnji predsednik islamske republike, javno se zahvalio Alahu jer je dozvolio „da se odseče glava zmiji.“<sup>160</sup>

Taheri je čak aludirao na jednog Alžirskog „stručnjaka“ po imenu Momo le nain, kojeg je regrutovala islamska grupa poznata kao GIA isključivo za odsecanje glava:

1996. g. u Ben-Talhi, u predgrađu prestonice Alžira, Momo je odsekao rekordnih osamdeset-šest glava tokom samo jedne noći, uključujući glave više od dvanaestoro dece. U znak zahvalnosti za ovaj primer pobožnosti, GIA ga je poslala u Meku na hodočašće. Kada smo poslednji put proverili, Momo je i dalje bio na slobodi negde u Alžiru.<sup>161</sup>

Taheri na sličan način govori o situaciji u Pakistanu.

Suparničke grupe sunita i šiita imali su običaj da jedni drugima šalju kurirskom poštom glave aktivista suparničke strane. Po jednoj proceni, preko četiri stotine glava je posečeno i poslato poštom od 1990. godine.<sup>162</sup>

I danas, vidimo moć odsecanja glava na indonežanskom ostrvu Borneu, gde ih muslimani sprovode kao sredstvo da bi se proterala hrišćanska manjina. Skoro polovina hrišćana je pobeglo sa ostrva.

I povrh svih ovih poražavajućih primera, tu su i odsecanja glava koja su od strane vlasti odobrene a koja se redovno sprovode svake nedelje u Saudijskoj Arabiji nakon molitve petkom u neposrednoj blizini džamija:

Saudijska vlada je odsekla glave pedeset dvojici muškaraca i jednoj ženi u prethodnoj godini za zločine kao što su ubistvo, homoseksualnost, oružana pljačka i prodaja droge... Osuđenika dovedu u dvorište, vezanih ruku i primoraju ga da se pokloni pred dželatnom, koji zamahne velikim mačem dok oni koji posmatraju uzvikuju: „Alahu Akbar!” na arapskom, što znači „Bog je veliki.”<sup>163</sup>

*Alahu Akbar* je rečenica koju su takođe uzvikivali ubice Nikolasa Berga, jevrejsko-američkog izvođača radova i Kim Sung-ila, korejskog prevodioca i evanđeoskog hrišćanina, čiji san da jednog dana propoveda Jevanđelje muslimanima, koji mu se i ostvario ali i završio onog momenta kada je pogubljen. Iako je jasno šta uči istorija islama, moramo takođe da pogledamo šta kažu svete knjige i islamski učenjaci o ovoj temi.

### VREDNOST ŽIVOTA NEMUSLIMANA

Kad god musliman „ekstremista” izvrši neki užasavajući čin u ime islama, većina muslimana koje znam su brzi da se izjasne: „To nije islam! O islamu se ne može suditi na osnovu ponašanja nekolicine, on se mora proučiti da bi se videlo šta zaista uči.” Pošteno. Znači, pitanje je: Šta islam zaista uči o ubijanju nemuslimana?

Prvo što treba istaći jeste da je po islamskom zakonu muslimanu dozvoljeno da ubije nemuslimana, kad postoji određen razlog. Ovo je zasnovano na zakonu koji se zove *kisa*. Kisa je, u suštini, zakon reciprociteta. To je islamska verzija „oko za oko.” Kisa, na primer, kaže da ako musliman ubije drugog muslimana, tada će taj musliman zato biti pogubljen. Čudno, ovaj zakon se ne odnosi na muslimana koji ubije nemuslimana. Ovo učenje se nalazi u jednom hadisu u Sahih Buhariju:

Pričao nam je Aš-Šabi (Ash-Sha’bi): Ebu Juhaifa je rekao: „Pitao sam Alija, ‘Šta je [napisano] na tom parčetu papira?’ Ali je odgovorio, ‘Nešto o *diji* (diyya) [nadoknada za prolivenu krv koju plaća ubica rođacima žrtve], o otkupu za puštanje zarobljenih iz ruku njegovih neprijatelja i o zakonu da se muslimani ne ubijaju prema kisi [poravnjanje u kazni] za ubijanje [nevernika].’”<sup>164</sup>  
(naglasak moj)

U nekim slučajevima, naravno, ubica može dobiti drugu kaznu kao što je zatvor ili novčana naknada. Ali, nažalost, stvarnost je sasvim drugačija u kulturi koja ne vrednuje život nemuslimana u istoj meri kao život muslimana, vrlo često se zažmuri na jedno oko kada je u pitanju ubistvo nemuslimana. Ako posetite veb-sajt Glas mučenika (Voice of the Martyrs) na [www.persecution.org](http://www.persecution.org), ili Varnavin fond (Barnabas Fund) na [www.barnabafund.org](http://www.barnabafund.org), možete pročitati na stotine izveštaja, svakodnevno ažuriranih, o zlostavljanju i ubijanju hrišćana bez da zakon tereti muslimana ubicu. Sledeća izjava je savršeni primer mentaliteta sa kakvim sam se često susretao u razgovoru sa mnogim muslimanima sa Bliskog Istoka. Ova izjava je data na internetu u grupi za međuverke diskusije. Zapazite stav prema ubijanju nemuslimana (*kafira*):

Kafiri [nevernici] su napadali muslimanske zemlje i ubijali muslimanski narod od samog početka... kad ništa nismo uradili. Kao što izraelski narod napada muslimane iz Palestine, oni to čine zbog zemlje i zato što mrze Arape/muslimane... mi ih branimo za Alaha. Trudimo se i širimo islam, jednu jedinu istinitu reč Alahovu. Pošto su je odbacili, dozvoljeno nam je da ih ubijamo. *Nije haram* [zabranjeno/nezakonito] *ubiti kafira*. Naravno, mi želimo *inšalah* [po volji Alahovoj] da mirno živimo sa njima i inšalah učimo ih divnoj religiji.<sup>165</sup> (naglasak moj)

Da li vidite potpuno izvrnut mentalitet izražen u tom komentaru? „Divna religija” koja dozvoljava da se ubijaju oni koji joj ne pripadaju?

### **KURAN O UBIJANJU NEVERNIKA**

Možda je stih iz Kurana koji je najčešće citiran od strane Zapadnjaka da bi dokazali nasilnu prirodu islamske religije, onaj stih koji je u islamu i van njega poznat kao „stih mača”:

Pa kada sveti meseci prođu, tada ubijajte idolopoklonike gdegod ih nađete, zarobljavajte ih i opsedajte, i svuda im pravite zasedu, ako se tada pokaju, budu obavljali molitvu i davali milostinju, onda oslobodite put njihov; zaista je Alah oprostiv i milostiv. (Sura 9:5)

Svaki put kada se ovaj stih citira, musliman kaže da on nije primenljiv danas. Iako bih voleo da u ovo verujem, pitanje koje se prirodno nameće jeste: Kako

islamski učitelji i proučavaoci tumače ovaj stih? Da li oni kažu da je primenljiv i danas? Velika većina savremenih i klasičnih muslimanskih istražitelja se slaže da jeste. Setite se shvatanja da je ponašanje svih muslimana određeno i Kuranom i Sunom (reči, postupci i način rada Muhameda). Od Ibn Katir (Kathir), poznatog istražitelja iz osmog veka, saznajemo pravo islamsko tumačenje ovog stiha. Katir počinje svoje tumačenje navodeći podršku nekoliko istaknutih ranih muslimanskih pripovedača: Mudžahida (Mujahid), Amr bin Šuaiba (Shu'ayb), Muhameda bin Išaka, (Muhammad bin Ishaq), Katadaha (Qatadah), As Sudija (As-Suddi) i Abdur-Rahmana. Katir zatim objašnjava značenje ovog stiha:

Četiri meseca koja su pomenuta u ovom stihu odnose se na četiri meseca milosti – period koji je pomenut u ranijem stihu: „Zato putujte slobodno četiri meseca po zemlji.” Alah je, zatim, rekao: „Pa kada Sveti meseci prođu,” misli se kad se završe četiri meseca tokom kojih vam je [Alah] zabranio da se borite protiv idolopoklonika, muslimani treba da se „bore i ubijaju idolopoklonike gde god da ih nađu.” „Gde god da ih nađu” znači: na zemlji uopšte... Alah je ovde rekao da se neki pobiju a neki zarobe. „Zarobljavajte ih i opsedajte, i svuda im pravite zasedu,” znači: ne čekajte da ih sretnete; već ih tražite i opsedajte ih na njihovom terenu i u njihovim gradovima, sakupljajte podatke o njima, njihovim putevima i terenima tako da ono što im je nekad bilo prostrano sada izgleda sve uže i uže. Na ovaj način, oni neće imati izbora osim da umru ili prihvate islam... Ebu Bekr [Muhamedov najbliži prijatelj i naslednik nakon njegove smrti] koristio je ovaj i druge časne stihove kao dokaz za borbu protiv onih koji su se uzdržavali od plaćanja obaveznog poreza za milostinju. Ovaj stih dopušta borbu protiv ljudi osim ako prihvate islam i sprovedu njegova pravila i obaveze.<sup>166</sup>

Ovo ne ostavlja prostora za rasprave. Ibn Katir je ovo objasnio da jasnije ne može biti. Vidimo da muslimanima nije samo dozvoljeno, već je i zapovedeno da se bore protiv nevernika (mušrika), čak i da ih opsedaju na njihovom terenu sa namerom da ih prisile da se obrate u islam ili da umru. Ponovo mora da se napomene da se Katir ne smatra „ekstremnim” muslimanom već je možda jedan od najprihvaćenijih klasičnih istražitelja.

Drugi često pominjani stih iz Kurana koji odgovara našem razmatranju jeste zloglasni stih o „seči glava”:

Ako [u ratu] sretnete one koji ne veruju, uđrite ih po vratu. (Sura 47:4)

Kada sretnete nevernike, odsecite im glave. (Sura 47:4; Rodwell)

Ibn Katir objašnjava svrhu ovog stiha:

[Vodite] vernike ka tome šta bi trebalo da primene u svojoj borbi protiv idolopoklonika. Alah kaže: „Dakle, kada [u borbi] sretnete one koji ne veruju, udarite ih po vratu,“ što znači da kada se borite protiv njih, potpuno ih posecite svojim mačevima. „Dok ih potpuno ne porazite“ se odnosi na ratne zarobljenike koje ste zarobili.<sup>167</sup>

Kada pogledamo ove stihove vidimo da je muslimanima zapovedeno da odseku glave (ili u najblažem smislu „snažno udare po vratu“) nemuslimanima sa kojima se bore. Šeik Omer Bekri Muhamed, sudija šerijatskog suda u Velikoj Britaniji, generalni sekretar Svetske islamske lige kao i portparol Međunarodnog islamskog fronta, međutim, ima nešto drugačije mišljenje:

Kakva je presuda? „Kazna za one koji ratuju protiv Alaha i Njegovog Poslanika i nastoje da pokvare zemlju je samo ovo: oni treba da budu ubijeni ili razapeti ili da im se odseku ruka i stopalo na suprotnim stranama ili treba da budu stavljeni u zatvor; ovo će biti sramota za njih u ovom svetu, a u budućem imaće tešku kaznu.“<sup>168</sup>

Nakon razmatranja samo nekih primera iz islamskih tekstova kao i mišljenja islamskih učenjaka, portparola, kao i običnih muslimana, vidimo da islam ne samo da zapoveda ubijanje nemuslimana već i podržava kulturu u kojoj je ubijanje nemuslimana postalo prihvatljiva praksa. Ali pre nego što završimo ovo razmatranje, postoji još jedno vrlo određeno predanje koje će zasigurno doći do izražaja ako se ikad pojavi lice zvano Mehdi.

### **SMRT ZA ONE KOJI OSPORAVAJU AUTORITET HALIFA**

Rukovodeća uloga halifa u islamu je vrlo moćan koncept. Na halifa se gleda kao na naslednika Muhameda i vođu svih muslimana. On je, u nekom smislu, papa muslimanskog sveta. Poslednji halif koji je prihvaćen i od sunita i od šiita kao pravedno izabran bio je Alija, Muhamedov rođak i zet. Alija je umro 661. godine. Od tada su mnogi halifi imali ovu službu, ali nijedan nije imao sveopšti

uticaj kao što su imala prva četvorica halifa. Muslimani očekuju obnovu halifata da donese jedinstvo i vođstvo islamu širom sveta. Kao što smo već videli, od Mehdijsa se iščekuje da ispuni ovu ulogu. Iz hadisa *Sahih Muslim* saznajemo o kazni za one koji osporavaju autoritet halifa:

Ko želi da se izbavi od ognja i uđe u vrt treba da umre sa verom u Alaha i Poslednji dan... Onaj koji se zavetuje halifu na vernost treba da se obaveže rukom svojom i iskrenim srcem svojim [tj. da mu se pokori i spolja i iznutra]. Treba da mu bude poslušan dajući sve od sebe. *Ako naiđe čovek koji osporava njegov [halifov] autoritet, oni [muslimani] treba da ga poseku nakon što to učini.*<sup>169</sup> (naglasak moj)

Vlada Saudijske Arabije se takođe drži ovog mišljenja. Na zvaničnom veb-sajtu Odeljenja za islamske poslove Saudijske Arabije (IAD), nalazimo sličnu izjavu:

Plemeniti Poslanik je rekao: „Za muslimana je obavezno da sluša i bude pokoran [autoritetu halifa] bilo da mu se to sviđa ili ne... onaj koji je već dao zakletvu jednom vođi [imamu] i predao mu svoju ruku i srce, treba da mu se pokori koliko god to može. *Ako se neko suprotstavlja i izaziva autoritet tog vođe [imama], spomenutom treba da se odseče glava.*”<sup>170</sup> (naglasak moj)

Po islamskom zakonu, ko god da se ne slaže sa autoritetom ustoličenog halifa treba da mu se odseče glava.

### KRATAK PREGLED I ZAKLJUČAK

Hajde da se ukratko osvrnemo na ono do čega smo došli do sada. Prvo smo videli da je poslednje vreme u Bibliji opisano kao vreme kada će se hrišćani suočiti sa progonom i mučeništvom zbog svoje vere. Kao način smrti koji će biti svojstven za hrišćanske mučenike Biblija pominje odsecanje glave. Kao što smo videli, neosporno je da je odsecanje glave deo islamske tradicije koja se proteže od samog njegovog početka. Sam islam je detaljno zabeležio činjenicu da su Muhamed i njegovi neposredni naslednici sprovodili odsecanje glava kao poseban način za ubijanje „neprijatelja islama.” Ovaj običaj se u određenim islamskim krugovima nastavio do današnjeg dana. Sam Kuran podstiče odsecanje glava, ili u najmanju ruku, „udaranje vratova” „idolopoklonicima” i bilo kojim „ratnim zarobljenicima.” Pomenuli smo neke

primere seče glava „ratnim zarobljenicima” koja su se desila nedavno u Iraku i na drugim mestima. Smrtna kazna je propisana i za one koji se ne pokore i ne prihvataju autoritet halifa. Pošto tako stvari stoje, sasvim je razumljivo pretpostaviti da će, kao što to u islamskom viđenju poslednjih dana stoji, ako halif, tačnije Mehdi, zaista dođe i prihvati stav da se hrišćani, Jevreji, Izraelci i svi koji ih podržavaju smatraju za „neprijatelje islama,” onda će zakonska obaveza svakog muslimana biti da „zarati” protiv njih i „udari ih po vratu,” kao i sve druge koji se protive autoritetu halifa.

Još jednom islam, po biblijskom prikazu poslednjeg vremena, kroz svoju praksu i učenje, tačno ispunjava opis sile koja će dostići moć i zavladata svetom. Pošto smo videli ubilačku prirodu islamskih tekstova, kao i njihova odgovarajuća objašnjenja, pogledajmo sada kako se takav način razmišljanja odvija u svesti običnog muslimana na Bliskom Istoku. U nastavku je poruka sa jednog islamskog-međuveruskog internet foruma. Poruke kao što je ova su previše uobičajene na takvim forumima. Završićemo ovo poglavlje sa mislima jednog muslimana u vezi ubistva Danijela Perla (Daniel Pearl), američkog novinara:

Kao prvo Perl je Jevrejin, munafik [licemer], špijun i kafir [nevernik]. Ne dajte da vas takvi ljudi zavaraju. Njihova mržnja prema islamu se čuje sa njihovih usana, a ono što njihova srca skrivaju mnogo je gore. Ne vidim šta je bolesno kod klanja... U islamu... ne možemo čak ni mučiti kafira – već mu samo prerežemo grkljan, a dokazano je da kada pređete preko određenog dela vrata, oni više ne osećaju bol. I pamтите da, kada mi muslimani zarobimo muslimanskog munafika, isto mu činimo – zakoljemo ga. Šta mislite o prljavom Jevrejину, glupom munafiku, dvostrukom špijunu i kafiru? Na isti način postupamo i sa njim. Valhumdulilah [Hvala Alahu]. I setite se da je Rasul [Muhamed] zaklao veliki broj Jevreja samo u jednoj bitki; najbolji od svih stvorenja je to uradio, jer su se Jevreji urotili protiv Poslanika Muhameda. A ako i dalje mislite da je ovo bolesno, inšalahi [nadam se volji Alaha] da ćete biti živi kada Mehdi bude tu, jer ćete videti mnoge jevrejske-munafikinske glave na zemlji.



## PETNAESTO POGLAVLJE

---

### ISLAM I NJEGOV CILJ DA ZAVLADA SVETOM

Sotonin cilj je oduvek bio da navede stanovnike zemlje da obožavaju njega umesto Boga. Iz tog razloga, Sotona već dugo ima vrlo određen plan kako da razvije svoj pokret bogoslužjenja koji će preplaviti zemlju. Oni koji veruju Bibliji znaju da je to istina. Biblija kaže da će kroz Antihrista i Lažnog proroka Sotona doći vrlo blizu do ostvarenja tog cilja neposredno pre Isusovog povratka.

I aždaja [Sotona] joj [zveri, Antihristu] dade svoju moć i svoj presto i veliku vlast... i dade joj se vlast nad svakim plemenom i narodom i jezikom i narodnošću. I klanjaće joj se svi koji stanuju na zemlji, čije ime – od postanka sveta – nije upisano u životnoj knjizi Jagnjeta koje je, zaklano. (Otkrivenje 13:2, 4-8)

Ovaj budući poklonički pokret će zahvatiti svako „pleme, jezik i narod.“ Biblija kaže da će u to vreme, svaki pojedinac koji se ne klanja jedinom pravom Bogu i Njegovom Sinu Isusu Hristu na kraju biti prevaren i uveden u obožavanje Sotone, nevidljivog duha koji stoji iza ovog pokreta obmane. Kao što smo već videli, oruđe koje Sotona koristi za svoj pokret jeste Antihrist i njegovo „carstvo zveri,“ moćna imperija sa isto tako moćnom vojnom mašinerijom. Prorok Danilo opisuje ovu imperiju i njenu vojsku kao silu „koje se treba bojati, strašna i vrlo jaka“ koja „će izjesti (progutati, proždreti) svu zemlju.“

„Potom videh u utvarama noćnim, i gle, četvrta zver, koje se trebaše bojati, strašna i vrlo jaka, i imaše velike zube gvozdene, *jeđaše i satiraše, i gažашe nogama ostatak...* Četvrta zver biće četvrto carstvo na zemlji, koje će se razlikovati od svih carstava, *i izješće svu zemlju i pogaziti i satrti.*“ (Danilo 7:7, 23; naglasak moj)

Biblija nam daje jasnu sliku o prirodi Sotonine završne „labudove pesme“ pre nego što ga Isus baci u ognjeno jezero odakle se neće vratiti. Biblija nas unapred upozorava na dolazak Sotonine imperije, čiji će cilj biti ništa manje do potpune vlasti nad svetom. Ova imperija će zahtevati mnogo više od samog priznavanja njene vladajuće uloge – biće to potpuna pokornost i poklonjenje njenom poglavaru – Antihristu i konačno – đavolu. Još jednom,

onaj koji se ne pokori ovom surovom religioznom sistemu postaće njegova meta.

## ISLAM I NJEGOV CILJ DA ZAVLADA SVETOM

Da bi ispravno razumeli islam, moramo videti kako on sebe doživljava. Islam vidi sebe kao jedinu istinsku religiju, tj. jedinu religiju koja vredi da postoji. Jedan od ciljeva islama jeste da zavlada svetom; da doslovno iskoreni sve što vidi kao lažno i pogrešno obožavanje svih ostalih religija. Sve dok ne dođe dan kada će svi reći: „Niko nema pravo da se obožava osim Alaha,“ islam će nastaviti da se bori protiv nevernika i nevernčkih naroda. Islamski tekstovi i istražitelji uče da svi muslimani u svako vreme moraju da se bore za prevlast u svetu, ne samo da čekaju skrštenih ruku da Mehdi i islamski Isus sve završe umesto njih. Ova borba za širenje islama i njegovu konačnu prevlast u svetu zove se džihad. U stvari, džihad je osnovna obaveza svih muslimana sveta. On je neizostavan, odn. obavezan deo islamske vere.

Ovde se muslimanske apologete i oni koji zagovaraju islam odmah suprotstavljaju tvrdnjom da se džihad ne odnosi na borbu za svetsku prevlast. Neki će dati zavodljive primedbe, kao što su: „Džihad je samo savlađivanje životnih nevolja.“ Ili će istaći da je „veći džihad“ borba protiv samog sebe. Iako je ova unutrašnja borba zaista jedan od legitimnih vidova džihada, nemojte da vas to prevari: džihad koji je obavezan za sve muslimane (borba protiv unutrašnje slabosti) ni na koji način ne umanjuje glavnu zapovest takođe obaveznu za sve muslimane – da vode rat protiv sveta koji ne veruje sve dok islam nadmoćno ne zavlada. Ovo može uključivati rat na intelektualnom, političkom ili nekom drugom bojištu, ali kad god se musliman zalaže za tu borbu, ona se posmatra samo kao – borba za konačnu svetsku prevlast i sveopštu nadmoć islama.

## DŽIHAD

Reč *džihad* potiče od arapske reči J-H-D, koja znači „boriti se, nastojati.“ Postoji pet vidova džihada:

1. Džihad al-nafs (unutrašnja borba protiv samog sebe)
2. Džihad al-Šejtan (borba protiv Sotone)
3. Džihad al-kufar (borba protiv nevernika)

4. Džihad al-munafikin (borba protiv licemera)

5. Džihad al-fasikin (borba protiv pokvarenih muslimana)

Kao što je već rečeno, *svih pet vidova džihada* su obavezni za sve muslimane. Ako pažljivo pratite raspravu o džihadu u medijima, pronaći ćete bezbroj članaka i izjava u kojima muslimani pogrešno predstavljaju džihad. Ali kao što sam ranije naveo, oni koji poriču centralni vid spoljašnjeg džihada u islamu ili su neznalice ili lažu. Laganje sa ciljem da se sakrije ili pogrešno predstavi prava priroda islama onima koji ne veruju je, u stvari, sastavni deo načina na koji se sprovodi džihad protiv nemuslimana. U sledećem poglavlju sagledaćemo islamsku doktrinu laganja.

Bez obzira šta kažu oni koji islam predstavljaju kao prijatniju i miroljubiviju religiju, Muhamed je jasno izjavio da je njegova dužnost da se bori protiv nevernika sve dok se ne pokore islamu i poklone se Alahu. Još od Muhamedovog vremena, islamu je bio cilj da zavlada svetom.

Alahov Poslanik [Muhamed] je rekao: „Meni je naređeno da se borim protiv ljudi dok ne kažu: 'Niko nema pravo da se obožava osim Alaha.'”<sup>171</sup>

Borite se protiv sledbenika Knjige [Jevreja i hrišćana], koji ne veruju u Alaha, niti u Dan poslednji i ne zabranjuju ono što su Alah i Njegov Poslanik proglasili zabranjenim, i ne ispovedaju istinitu veru, sve dok ne daju džiziju i potčine se. (Sura 9:29)

O vi koji verujete! Borite se protiv nevernika koji su vam blizu, i neka u vama pronađu grubost, i znajte da je Alah sa onima koji izvršavaju dužnost [prema Njemu]. (Sura 9:123)

Nesumnjivo, vidimo da Muhamed podstiče da se njegova religija širi silom. Neko će reći da i hrišćanstvo ima za cilj da svoju poruku proširi po celoj zemlji. Iako je ovo istina, hrišćanstvo nema za cilj da se bori protiv nehrišćana, već da svima predstavi evanđeosku poruku, odnosno „dobru vest”, sa ciljem da imaju mogućnost da slobodno prihvate ili odbace ponuđen Božji oproštaj. Kao što je jednom neko rekao: „Evangelizacija [propovedanje hrišćanske poruke nehrišćanima] je kao kad jedan prosjak kaže drugim prosjacima gde se nalazi hrana.”

Pozivajući nove vernike da Ga slede i služe Bogu, Isus izgovara ove predivne reči:

„Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite moj jaram na sebe i naučite od mene, jer ja sam krotak i smeran u srcu, i naći ćete odmor u svojim dušama. Jer je moj jaram blag i moje breme je lako.“ (Matej 11:28-30)

Muhamed poziva svoje sledbenike na nešto što je daleko veće opterećenje:

Propisuje vam se borba, mada vam je ona odvratna; moguće je da mrzite ono što je dobro za vas, i moguće je da volite nešto što je zlo za vas. Alah zna, a vi ne znate. (Sura 2:216; Pickthall)

Bilo bi sasvim lako ispisati nekoliko listova papira sa stihovima iz Kurana i hadisa koji odražavaju ovakvo razmišljanje o džihadu i borbi protiv nevernika sa izričitim ciljem da islam napreduje. Izuzetno je teško koristiti ove stihove van konteksta. Bez obzira na to, kao što sam rekao, mnogi muslimani sa Zapada i dalje tvrde da se tekstovi iz Kurana koji govore o džihadu odnose samo na prevazilaženje nevolja ili vođenje odbrambenog rata. Kao što je jedan muslimanski komentator rekao: „Nemojte da verujete umerenim muslimanima iz zapadnih medija koji vam kažu da džihad znači ‘prevazilaženje nevolja.’”<sup>172</sup>

Ili kao što je poznati muslimanski pisac i učitelj Muhamed Said al-Kahtani (Muhammad Saeed al-Qahtani) izjavio:

Džihad je čin poklonjenja; to je jedan od najuzvišenijih oblika odanosti Alahu... Kažu da je džihad samo za odbranu. Ova laž mora biti razotkrivena...<sup>173</sup>

Radije nego da se upletemo u islamske „unutrašnje“ rasprave, iznećemo jednostavno mišljenje nekih uglednih muslimanskih učenjaka iz islamske istorije kao i današnjih vođa i predstavnika islama u zemljama Zapada da bi videli šta islam zaista uči.

## **IZUČAVAOCI DŽIHADA**

Ibn Katir obrazlaže značajnu ulogu napadačkog džihada u ranim danima islama dok objašnjava suru 9:123:

Alah zapoveda vernicima da se bore protiv nevernika, prvo onih koji su najbliži islamskoj zemlji, a zatim i protiv onih koji su najdalje. Zbog toga je Alahov Poslanik počeo da se bori protiv idolopoklonika na Arapskom poluostrvu. Kada je završio sa njima... počeo je da se

bori protiv sledbenika Knjige [Jevreja i hrišćana]. Nakon Muhamedove smrti, njegov izvršilac, njegov prijatelj i halif, Ebu Bekr (Abu Bakr), postao je vođa... U ime Poslanika, Ebu Bekr je počeo da priprema islamsku vojsku protiv rimskih obožavatelja krsta i persijskih obožavatelja vatre. Alah je blagoslovio njegovu misiju i predao mu zemlje i oborio cezara i Kisru i sve one koji su im bili poslušni među slugama. Ebu Bekr je njihovo blago potrošio za Alahove potrebe, baš kao što je Alahov Poslanik predskazao da će se dogoditi. Ova misija [prevlasti u svetu] se nastavila nakon Ebu Bekra sa onim koga je on izabrao za naslednika... sa Omerom bin Al-Hatabom (Umar bin Al-Kattab). Preko Omera, Alah je ponizio nevernike, savladao tirane i licemere, i otvorio istočne i zapadne delove sveta. Blaga su doneta Omeru iz različitih zemalja, bližih i onih dalekih, i podeljena na zakonit i prihvatljiv način. Omer je zatim umro... Njegovi pratioci su se složili da nakon Omera izaberu Osmana bin Afana (Uthman bin Affan)... Tokom Osmanove vladavine, islam se najšire rasprostirao i Alah je nesumnjivo učvrstio svoju veru u različitim delovima sveta preko svojih sluga. Islam se pojavio u istočnim i zapadnim delovima sveta i Alahova Reč se uzdigla i Njegova religija postala očigledna. Čista religija je ostvarila najznačajnije ciljeve protiv Alahovih neprijatelja, i kada god su muslimani savladali jednu zajednicu, išli su dalje do sledeće, a zatim do sledeće, zatirući tiranske zločince. Oni su ovo činili sa dubokim poštovanjem prema Alahovim rečima: O vi koji verujete! Borite se protiv nevernika koji su vam blizu.<sup>174</sup>

Jasno je da su Muhamed, a zatim i njegovi naslednici – halifi: Ebu Bekr, Omer i Osman, svi do jednog napadali okolne narode da ih osvoje sa ciljem da šire islam. Ovo nisu bili, kako tvrde današnji prepravljajući istorije, odbrambeni ratovi. Bili su osvajački sa ciljem da se žrtve prisile da se pokore islamu ili da budu „smoždeni.”

Ibn Kaldun, poznati islamski istoričar i mislilac iz četrnaestog veka, u svom klasičnom i najznačajnijem radu – *Mukadima*, govori o džihadu:

U muslimanskoj zajednici, sveti rat je verska dužnost, zbog sveopštosti [muslimanske] misije i [obaveze] preobraćenja svakoga u islam bilo *ubeđivanjem ili silom*. Zato, halifat [duhovni] i kraljevski [vlada i vojska] autoritet su u islamu ujedinjeni, tako da onom koji obavlja tu dužnost, istovremeno stoji na raspolaganju snaga i drugog.<sup>175</sup> (naglasak moj)

U svojoj knjizi *Prava u Muhamedovoj biografiji*, poznati egipatski izučavalac sa univerziteta Al-Azar, dr. Muhamed Sa'id Ramadan al-Buti, piše da je osvajački – a ne odbrambeni – rat „najplemenitiji Sveti rat” u islamu:

Sveti rat [islamski džihad], koji je dobro poznat islamskom pravu, *u svojoj osnovi osvajački rat*. On je dužnost muslimana u svakom dobu kada im vojna sila postane dostupna. Ovo je faza u kojoj je smisao Svetog rata dostigao završni stepen. Ovako je rekao Poslanik Alahov: „Naređeno mi je da se borim protiv naroda sve dok ne poveruju u Alaha i njegovu poruku...” *Smisao Svetog rata [džihada] u islamu nije ni u odbrambenom ni osvajačkom ratu*. Njegov cilj je uzdizanje Reči Alahove i izgradnja Alahovog carstva na zemlji *ne birajući pri tom sredstva*. Sredstvo bi trebalo biti osvajačko ratovanje. U ovom slučaju to je vrhunac, *najplemenitiji Sveti rat*.<sup>176</sup> (naglasak moj)

Po *Enciklopediji islama*: „Borba je obavezna čak iako je nevernici nisu započeli.”<sup>177</sup> Smisao džihada je doslovno napadati nevernike sa ciljem da se preobrate u islam „ubeđivanjem ili silom,” „čak iako borbu nisu oni započeli.”

## SVETSKA PREVLAŠT

Mavana Sajid Abdul Ala Mavdudi (Mawlana Sayid Abul ala Mawdudi), rođen 1905. g., bio je islamski učitelj na indijskom potkontinentu. Njegove propovedi (kutbet) i književna dela su poznati širom sveta, a u islamu on važi za jednog od najvećeg učitelja. Evo šta je on rekao o islamu i svetskoj prevlasti:

Islam nije obična religija kao ostale religije i muslimanski narodi nisu kao drugi narodi. Muslimani su vrlo posebni jer im je od Alaha data zapovest *da vladaju čitavim svetom i budu nad svim narodima sveta*.<sup>178</sup> (naglasak moj)

Mavdudi objašnjava ciljeve i svrhu islama:

Islam je revolucionarna vera koja dolazi da uništi svaku vladu koju je čovek napravio. Islam ne traži da jednom narodu bude bolje nego drugom. Islamu nije bitna zemlja i ko je poseduje. Cilj mu je da vlada celim svetom i da celo čovečanstvo potčini sebi. Bilo kakav narod ili sila da mu se nađe na putu ka tom cilju, islam će se boriti i uništiće svaku prepreku. Da bi izveo svetsku

revoluciju, islam može na bilo koji način koristiti sve što mu je na raspolaganju. Ovo je džihad.<sup>179</sup>

Videli smo šta su neki od najuglednijih islamskih istražitelja rekli o džihadu i svetskoj prevlasti. Njihov stav je potpuno jasan. Ali šta moderne muslimanske vođe na Zapadu imaju da kažu o tome?

### **MODERNI MUSLIMANI NA ZAPADU O CILJU ISLAMA DA ZAVLADA SVETOM**

Abdula al-Arabi (Aduallah al-Araby), u svojoj knjizi „Islamizacija Amerike“, citira zastrašujuće pismo jednog katoličkog nadbiskupa papi. U ovom otvorenom pismu, nadbiskup Izmir (Smirne), u Turskoj, velečasni Đuzepe Đermano (Guiseppe Germano) Barnardini, govorio je o nedavnom okupljanju hrišćana i muslimana radi međuveruskog razgovora. U jednom delu svog pisma on se priseća da je tokom sastanka, jedan musliman koji je imao autoritet ustao i rekao potpuno smireno i uvereno: „Zahvaljujući vašim demokratskim zakonima, mi ćemo vas osvojiti. Zahvaljujući našim verskim zakonima, mi ćemo gospodariti vama.“<sup>180</sup>

Ako odete na veb-sajt skoro bilo koje džamije u SAD, vrlo verovatno ćete videti link Saveta za američko-islamske odnose. CAIR, kako je nazvan Savet, je islamsko društvo sa sedištem u Vašingtonu koje voli da se predstavlja kao moderno islamsko društvo koje se zalaže za građanska prava. „Mi smo nešto kao muslimanski NAACP (National Association for the Advancement of Colored People – Narodno udruženje za napredak obojenih)“, rekao je govornik Ibrahim Huper (Hooper). „Od svog osnivanja 1994. godine, CAIR pridobija značajne donacije, pozive u Belu kuću, naklonost medija i ozbiljnu prihvaćenost od raznih udruženja.“<sup>181</sup> Ipak, prema Omeru Ahmedu, predsedniku odbora CAIR-a:

Islam nije u Americi da bi bio ravnopravan sa drugim verama, već da postane vladajuća. Kuran bi trebalo da bude najveći autoritet u Americi, a islam jedina prihvaćena religija u svetu.<sup>182</sup>

Ovo je taj isti Omer Ahmed koji je javno napao velečasnog Franklina Grejema (Franklin Graham) zato što je islam nazvao „religijom zla.“ G. Ahmed se obratio Grejemu javno:

Nauči više o islamu i muslimanima pre nego što ponoviš svoje pogrešne i zavodljive izjave o jednoj od tri velike Avramove

religije: judaizma, hrišćanstva i islama. Takve izjave samo seju neprijateljstvo i nepoverenje među Amerikancima. Kao verski vođa trebalo bi da radiš na obnavljanju naše nacionalne osnove a ne da pokušavaš da je srušiš.<sup>183</sup>

Možda je velečasni Grejem bio više upoznat sa stvarnim totalitarnim doktrinama islama nego što je g. Ahmed pretpostavljao. Možda je g. Grejem pročitao izjavu g. Ahmeda o cilju islama da zavlada Amerikom i šire, pre nego što je dao svoju izjavu. U svakom slučaju, u ove dve izjave, lako je videti dvoličnost koju je pokazao g. Ahmed i drugi poput njega. Kada privatno govori muslimanima, g. Ahmed govori o islamu kao jedinoj ispravnoj religiji koja ima za cilj da osvoji Ameriku, ali kada se obraća javno, on govori o „trima velikim Avramovim religijama” i optužuje g. Grejema da „pravi podelu.”

Danijel Pajps (Daniel Pipes), stručnjak za militantni islam i direktor Bliskoistočnog foruma, iznosi slučaj jednog poznatog američkog muslimana koji se otvoreno nada da će islam osvojiti Ameriku. Pajps je govorio o Ismailu Al-Farukiju.

Palestinski doseljenik Ismail Al-Faruki je osnovao Međunarodni institut za islamsku misao i održavao predavanja više godina u Templ Univerzitetu o Filadelfiji. „Ništa ne može biti veličanstvenije,” Al-Faruki je napisao ranih osamdesetih, „nego da ovaj mlad, pun života i bogati kontinent [Severna Amerika] ostavi svoju zlu prošlost i krene napred pod zastavom *Alahu Akbara* [Alaha velikog].”<sup>184</sup>

U Engleskoj i svuda po Evropi, islam je ojačao mnogo više nego u Americi. Iz tog razloga, i u tom kontekstu, vidimo mnogo nasrtljivije i otvorenije izjave. Još 1989. g., Evropljani su bili šokirani kada su videli na hiljade muslimana kako protestuju na ulicama Britanije, Francuske, Nemačke, Belgije i Holandije, noseći transparente sa provokativnim sloganom: „Islam – naša religija danas, vaša religija sutra.”<sup>185</sup>

U primerku datiranom 15. juna 1990. g., *Muslimanski manifest*, koji je objavljen od strane pokojnog dr. Kalima Sidikija (Siddiqui), tada na čelu Muslimanskog instituta (koji se sada naziva: Muslimanski parlament Velike Britanije), navodi:

Džihad je osnovni zahtev islama i to što živi u Britaniji ili ima britansko državljanstvo od rođenja ili ga je dobio kasnije, ne



oslobađa muslimana od njegove ili njene dužnosti da učestvuje u džihadu.<sup>186</sup> (naglasak moj)

Dr. Sidik ne isključuje Britaniju sa liste područja na kojima su „oružane borbe“ neophodne. Džihad je obaveza svuda. I kako vreme prolazi, pozivanje na džihad u Evropi je došao do tačke kada radikalne muslimanske vođe to čine javno, na ulicama. Iz Njujork Tajmsa od 26. aprila 2004. godine, saznajemo:

Poziv na džihad se sve više čuje na ulicama Evrope... U ovom bivšem industrijskom gradu severno od Londona, mala grupa mladih Britanaca... govori da bi volela da vidi premijera Tonija Blera mrtvog ili smenjenog i islamsku zastavu kako se leprša u ulici Dauning br. 10. Oni se zaklinju na vernost Osami bin Ladenu i njegovom cilju da sruši zapadnu demokratiju i uspostavi jednu islamsku superdržavu pod šerijatskim zakonom, kao što je to Avganistan pod talibanima. Oni nazivaju jedanaestoseptembarske otmičare „Veličanstvenih 19“ i smatraju da su bombaški napadi u Madridu pametan način da se prodre u Evropu. Njihov vođa, šaik Omer Bekri Mohamed, je govorio o svojoj privrženosti Osami bin Ladenu. Ako Evropa ne posluša g. bin Ladenovu ponudu primirja – da se povuku sve strane trupe iz Iraka u roku od tri meseca – muslimani se više neće uzdržavati od napada na zapadne zemlje u kojima žive, rekao je šaik. „Svi muslimani na Zapadu biće u obavezi,“ rekao je, „da postanu njegov mač “ u novoj borbi. Evropljani obratite pažnju, dodao je, govoreći, „Glupo je boriti se protiv onih koji žele smrt – jer je to ono što oni traže “... I upozorio je zapadne vođe, „Možete ubiti bin Ladena, ali fenomen ne možete ubiti – ne možete ga uništiti. Naša muslimanska braća iz inostranstva će doći jednog dana i osvojiti ovu zemlju i tada ćemo živeti po islamu dostojanstveno.“<sup>187</sup>

Dr. Sidiki i šaik Omer Bekri Mohamed su samo jedni od mnogih koji pozivaju na radikalni džihad protiv svojih domaćina u Evropi:

Ebu Hamza, sveštenik koji je optužen da je podučavao Ričarda Reida (Richard Reid) pre nego što je pokušao da dignu u vazduh avion koji je leteo na relaciji Pariz-Majami sa eksplozivom sakrivenim u svojoj cipeli, pozivao je mnoštvo od dve stotine ljudi ispred svoje bivše džamije kod Finsberijevog parka (Finsbury Park) da prihvate smrt i „kulturu mučeništva.“<sup>188</sup>

Zato ne iznenađuje, da su u ratu sa Avganistanom, američke snage zarobile najmanje trojicu britanskih državljana. Ili što su u aprilu 2003. godine, dva britanska državljana sprovela samoubilački bombaški napad u kojem su ubili tri osobe u kafiću u Tel Avivu. A kada su muslimanski fanatici odsekli glavu novinaru Vol strit žurnala Danijelu Perlu u Pakistanu, svet je saznao da se Omer šeik Seid (Omar sheik Saeed), obrazovani i rođeni Britanac nekad opisan kao „savršeni Englez,” preobrazio u radikalnog muslimana, koji je na kraju osmislio otmicu i video kamerom zabeležio odsecanje Perlove glave. Da li ovo treba da nas iznenadi? Treba li da nas zapanji što islam ima takav uticaj na ljude? Ako istaknute muslimanske vođe u Evropi otvoreno hvale Osamu bin Ladenu i pozivaju na džihad i „mučeništvo,” zašto nas onda iznenađuje kada mladi muslimani sa ushićenjem bilo gde u svetu odgovaraju na taj poziv? U napadima 11. septembra petnaest od devetnaest otmičara bili su Saudijski Arabljeni. Da li bi svet bio šokiran kada bi britanski muslimani izveli sličan čin? Kako bi Zapad reagovao ako bi „crne kutije” nađene u ruševinama Svetskog trgovinskog centra sadržavale snimke mladića koji bi uzvikivali „Alahu Akbar!” sa jasnim britanskim ili američkim naglaskom?

## ZAKLJUČAK

Muslimani na Zapadu redovno govore o islamu kao o „religiji mira.” Međutim, ova tzv. religija mira je odgovorna za preko 90% svih sukoba koji se u današnje vreme odigravaju u svetu. Razmislite o tome. Islam podstiče ogromnu većinu svetskog terorizma, nasilja i ratova. U svetu postoji oko četiri stotine registrovanih terorističkih grupa. Preko 90% njih su radikalne islamističke grupe. U preko 90% današnjih svetskih sukoba uključeni su islamski teroristički pokreti.<sup>189</sup>

Beskrajni cilj umerenih muslimanskih apologeta je da održe tvrdnju da se radikalne terorističke grupe ne ponašaju u skladu sa islamskom verom. Iako ne sumnjam da mnogi umereni muslimani osećaju snažan prezir prema ubilačkom ponašanju mnogih u tim nasilnim grupama, teroristi zapravo vrlo dosledno sprovode svoju veru, upravo onako kako je ona opisana u islamskim tekstovima, od strane izučavalaca i njegovih predstavnika. Oni se, zaista, ponašaju u skladu sa islamskom verom. Ponašaju se kao Muhamed i njegovi naslednici. Iako se često čuje da su teroristi „oteli” islam, sudeći po onom što islam zaista uči, istina je da su tzv. umereni muslimani oni koji pogrešno predstavljaju pravo učenje islama.

Kada povežemo stopu rasta islama sa konceptom džihada i rastućom popularnošću njegovog najradikalnijeg tumačenja, čak i na Zapadu, pojava budućeg islamofašističkog diktatora postaje vrlo moguća. Na osnovu trendova i statistika, i nije teško uvideti da je sasvim moguće da do toga dođe još u ovom veku. Biblija kaže da će se u budućnosti pojaviti čovek čiji će jedini cilj biti da dostigne potpunu svetsku prevlast uspostavljajući svoju političku, vojnu i religioznu imperiju. Islam ima potpuno isti cilj i on je prisutan u njegovim najosnovnijim doktrinama. I danas, dok čujemo poziv radikalnih muslimanskih vođa na džihad kako sve glasnije odzvanja svuda po svetu, islam se sve više približava ostvarenju tog cilja.

## ŠESNAESTO POGLAVLJE

---

### RAZUMEVANJE NEPOŠTENJA I PREVARE U ISLAMU

Sledeće razmatranje je veoma važno iz dva razloga. Prvo, zato što je prevara vrlo izražena u poslednjim danima, i drugo, zbog ozbiljnih posledica prevare koja ima za cilj da proširi islam na Zapad.

Kada neko počinje da upoznaje islam, neophodno je da pre svega shvati do kog stepena se laganje, ne samo dozvoljava, već se i razvija, a povremeno, i zapoveda u islamu. Kada hrišćanin želi drugima da govori o hrišćanstvu, to jednostavno podrazumeva da će iskrenost biti suštinski vid širenja hrišćanske poruke. Zapadnjacima, međutim, treba vreme da se naviknu na činjenicu da su preterivanje sa namerom, prikrivanje istine i povremeno otvoreno laganje, sastavni deo islamske religije. Određene doktrine i predanja neguju kulturu nepoštenja u islamu. Naravno, neki stihovi i predanja u islamu ne savetuju laganje: „I istinu sa neistinom ne mešajte i istinu svesno ne tajite“ (Sura 2:42). Ali za mnoge muslimane, ovi izuzeci od pravila su postali pravilo.

### PREVARA I DŽIHAD

Da bi shvatili kako religija može da učini laž razumnom i opravdanom, moramo prvo sažeto, da još jednom sagledamo koncept džihada i ciljeve islama. O tome smo već razmatrali u prethodnom poglavlju, ali ćemo ponovo istaći da islam u suštini vidi džihad kao borbu i zalaganje da se sve pokori Alahu i islamu. Postoji čitav spektar bojnih polja na kojima se džihad vodi. Sa jedne strane tog spektra je lična unutrašnja borba koju vodi svaki musliman u želji da nadvlada svoje lične slabosti ili unutrašnje demone. Kako prelazimo preko spektra vidimo potrebu za vođenjem džihada kako bi se drugi ljudi potčinili islamu. Ovo je, naravno, ono što hrišćani nazivaju evangelizacijom. U islamu se to zove *dava*. Idući još dalje po spektru, vidimo zapovest da islam osvoji lokalne, i na kraju državne vlasti. Ovde se otkriva pravo – nasilno lice islama i džihad postaje krvav. Ovo se danas može videti svuda po svetu. I dok mnogi ljudi na Zapadu misle da je džihad samo borba protiv nemuslimanskih vlada i država, njegov koncept u islamu, ipak, uključuje sve vidove života. U muslimanskoj misli je čak i preobraćanje nemuslimana u islam deo džihada. Evangelizacija u islamu nije samo „širenje dobre vesti,“ već je *to* – rat. Imajući

ovo u vidu, neophodno je da primetimo da je Muhamedova poznata izreka bila „rat je prevara.“<sup>190</sup> Dakle, kada je u pitanju ophođenje prema nemuslimanima, islam podstiče muslimane da primene napadački džihad/ratni način razmišljanja koji je opisan kao prevara. Zaista, dok nemuslimani ne shvate stepen do kojeg ovaj mentalitet zalazi kada razgovaraju sa muslimanima, biće im vrlo teško da zadrže sposobnost da nepristrasno razmišljaju. Kada vodite razgovor sa nekim ko namerno obmanjuje, lakoverni pojedinci koji im veruju – kao mnogi danas na Zapadu – su kao ovca koja se vodi na klanje.

Ovaj mentalitet gde evangelizacija jeste džihad nalazi potporu u islamu u dvema specifičnim doktrinama koje se nazivaju: *kitman* i *takija*.

### **KITMAN: SKRIVANJE ISTINE**

*Kitman* je zapovest da se namerno prikrije svoja vera koju najčešće primenjuju manjinski šiitski muslimani. Ovu doktrinu je izrekao imam Džafer Sadik (Jafar Sadiq), šesti imam šiitskog islama:

Onaj ko otkriva nešto iz naše religije sličan je onom koji nas namerno ubija.<sup>191</sup>

Pripadate religiji koju ako skrivate, Alah će vaš poštovati, a ako je otkrivete, Alah će vas osramotiti.<sup>192</sup>

Znači šiitskim muslimanima je zapovedeno da sakriju ono u šta zaista veruju sa ciljem da dovedu u zabludu strance u pogledu prave prirode njihove religije. Teško je ovde ne setiti se Isusa koji kaže svojim učenicima da nikada ne skrivaju svoju veru:

„Vi ste svetlost sveta. Ne može se sakriti grad koji leži na brdu; niti se pali svetiljka i stavlja pod mericu, nego na svećnjak, i svetli svima u kući. Tako neka zasvetli vaša svetlost pred ljudima, da vide vaša dobra dela i proslave Oca vašega koji je na nebesima.“ (Matej 5:14-16)

Umesto toga, šiitski muslimani „pripadaju religiji koju ako skrivaju, Alah će ih poštovati, a ako je otkrivaju, Alah će ih osramotiti.“ To je doktrina koja se naziva *kitman*. Većini zapadnjaka, ovaj koncept je nezamisliv i potpuno protivreči razumu. Ako imaš nešto dobro, onda to prenesi drugima. Ako imaš nešto što bi da sakriješ, onda mi tako nešto verovatno i nije potrebno.

U suštini nema razlike između doktrine *kitman* i doktrine *takija*. Takiju je opisao jedan tumač, šiitski musliman, na ovaj način:

Reč „al-Takija” doslovno znači: „Sakrivanje ili maskiranje nečijeg verovanja, ubeđenja, ideja, osećanja, mišljenja i/ili strategije u vreme neposredne opasnosti, bilo odmah ili kasnije, zaštiti nekoga od telesne i/ili duševne povreda,” jednom rečju – „pretvaranje.”<sup>193</sup>

Ovaj isti izlagač, međutim, u jednom članku u *Šiitskoj enciklopediji*, dodaje da „pravi duh ‘al-Takije’ bolje oslikava jedna reč – ‘diplomacija.’” Zaista, diplomacija je sasvim „diplomatska” definicija takije.

Za doktrine *kitman* i *takija* često se kaže da su čisto šiitske doktrine, a da sunitski muslimani poriču da su ove doktrine deo njihove tradicije. Nažalost, to je još jedna obmana. U nastavku ćemo proći kroz neke sunitske tradicije koje dokazuju opštu primenu takije u islamu.

### **TAKIJA: OSNOVA ZA PREVARU**

Kuran kaže da muslimani mogu da poreknu svoju veru da bi se zaštitili. Muslimani koji se odreknu svoje vere primiće oprostenoje ukoliko njihova stvarna vera nije zaista poljuljana (tj., njihovo poricanje je bila čista laž) i ukoliko je bilo sa ciljem da izbegnu da im neko naudi (prvenstveno dok žive među nemuslimanima):

Onoga koji odbaci Alaha, nakon što je u Njega verovao, – osim ako bude na to primoran, a srce mu ostane čvrsto u veri –, čeka Alahova kazna. Onima kojima se neverstvo bude svidelo stići će srdžba Alahova i njih čeka patnja velika. (Sura 16:106)

Sunitski istražitelj Ibn Katir razrađuje smisao ovog stiha u svom klasičnom objašnjenju Kurana:

Ovo se odnosi na grupu ljudi koji su bili ugnjetavani u Meki i koji su bili nejakim da se suprotstave, pa su im se priključili kada im je to bilo ponuđeno... Alah im je rekao nakon što su popustili [pred nemuslimanima i odrekli se svoje vere] kada su bili stavljeni na probu, da će im on oprostiti i biti milostiv prema njima kada budu vaskrsli.<sup>194</sup>

Dok god muslimani žive u zemlji gde su u manjini, u „nejakom stanju,” obmanjivanje je dozvoljeno. Kada su bili izazvani da sa nemuslimanima hule na Alaha, „oni su im se priključili.”

Nevernici su zarobili Amara bin Jasira (Ammar Ibn Yasir) i mučili ga sve dok nije izrekao ružne reči o Poslaniku [Muhamedu] i počeo da hvali njihove bogove i idole; a kada su ga oslobodili, otišao je odmah do Poslanika. Poslanik mu je rekao: „Ima li nešto što te muči?” Amar Ibn Jasir je rekao: „Loše vesti! Nisu hteli da me puste dok te nisam oklevetao i pohvalio njihove bogove!” Poslanik je rekao: „Na čijoj strani se nalazi tvoje srce?” Amar je odgovorio: „U skladu sa verom.” Tada je Poslanik rekao: „Ako je tako, kada se ponovo vrate po tebe, postupi isto.” Alah je u tom trenutku otkrio stih: „... osim ako na to bude primoran, a srce mu ostane čvrsto u veri...”<sup>195</sup>

Znači Muhamed je u stvari ohrabrio muslimane da lažu, hule i poreknu svoje verovanje ako će ih to zaštititi, sve dok im srce ostaje „u skladu sa verom.” Ibn Abas, najpoznatiji i najpouzdaniji pripovedač sunitske tradicije, potvrđuje ovo gledište. „Takija je [samo] govor jezika, dok je srce čvrsto u veri.”<sup>196</sup>

Ovo je, naravno, potpuna suprotnost stavu miliona hrišćana tokom istorije koji su odbili da se odreknu Hrista i umesto toga prihvatili smrt i mučeništvo.

Kuran takođe zapoveda da se muslimani ne sprijateljuju sa nemuslimanima – osim ako ih to ne zaštititi od ranjavanja:

Neka vernici ne uzimaju za prijatelje nevernike kad ima vernika: a onoga ko to učini – Alah neće štiti. To će učiniti jedino da biste se od njih sačuvali. (Sura 3:28)

Ibn Katir objašnjava i ovo:

Alah je zabranio njegovim vernim slugama da podržavaju nevernike ili da ih imaju za drugare sa kojima će razvijati prijateljstvo... Alah je upozorio protiv takvog ponašanja kada je rekao: „O vi koji verujete! Ne uzimajte moje i vaše neprijatelje za prijatelje, pokazujući tako svoju naklonost prema njima. I ko god od vas čini tako, onda je zaista zalutao sa pravog puta.” I, „O vi koji verujete! Ne uzimajte Jevreje i hrišćane za prijatelje; oni su prijatelji samo jedni drugima. I ko god se sprijatelji sa njima,

onda zaista, jedan je od njih.“ Alah je rekao sledeće: „Osim ako strahujete da vam preti opasnost od njih,” što znači, osim onih [muslimana] koji se u nekim mestima ili ponekad boje za svoju bezbednost među nevernicima. U ovom slučaju, takvim vernicima je dozvoljeno da izraze prijateljstvo prema nevernicima od spolja, *ali nikad iz svoje duše*. Na primer, Al-Buhari beleži da je Ebu Ed-Darda rekao: „*Mi se osmehujemo pred licem nekih ljudi iako ih naša srca proklinju.*”<sup>197</sup> (naglasak moj)

Ibn Katir zatim nastavlja potpuno uništavajući mišljenje da je takija samo za šiitske muslimane, kada kaže: „Takija je dopuštena sve do Dana vaskrsenja.”

Vidimo da je takija zaista doktrina za sve muslimane koja im dopušta da poreknu bilo koji vid njihove vere sa ciljem da se zaštite od ranjavanja. Problem je u tome, što su u praksi u ovo ranjavanje muslimani vremenom počeli da uključuju i obično narušavanje nečijeg ugleda kao predstavnika islama. Zato muslimani mogu da poreknu ili lažno predstave bilo koji vid svoje vere u nameri da pomognu da se popravi loša slika o islamu u nemuslimanskim zemljama. Ibn Tajmija (Taymiyah), poznati muslimanski mislilac, ovo potvrđuje vrlo snažno u svojoj knjizi koja nosi naziv „Mač na vratu Muhamedovog tužitelja”:

Vernici, dok su slabi u nemuslimanskoj zemlji, treba da opraštaju i budu strpljivi sa ljudima Knjige [tj., sa Jevrejima i hrišćanima] kada na bilo koji način napadaju Alaha i njegovog Poslanika. Vernici treba da lažu ljude Knjige da bi zaštitili svoje živote i svoju religiju.<sup>198</sup> (naglasak moj)

### **PREVARA OPRAVDANA RADI BOGAĆENJA**

Uprkos Ibn Tajmiji, međutim, mnogi će tvrditi (verovatno u skladu sa taktikom obmanjivanja) da bi muslimani trebali da upotrebe takiju samo da zaštite svoj život. Daleko od toga. Muhamed je čak dozvolio laganje da bi se došlo do bogatstva:

Nakon što su muslimani osvojili grad Hajbar (Khaybar), Poslaniku je prišao Hadžadž ibn Alat (Hajaj Ibn ‘Aalat) i rekao: „O Poslaniče Alahov: imam u Meki veliko bogatstvo i neke rođake, i želeo bih da ih zadržim; hoćeš li mi dozvoliti da loše govorim o tebi da bih



izbegao proganjanje?” Poslanik mu je dao dopuštenje i rekao:  
„Kaži sve ono što moraš da kažeš.“<sup>199</sup>

Muhamedov pristup životu i religiji je bio „svaki cilj opravdava sredstvo” i to se ovde jasno vidi. A postoje i drugi brojni primeri gde Muhamed podstiče svoje sledbenike da koriste laž kao sredstvo da dostignu krajnji cilj – napredovanje islama.

### **PREVARA OPRAVDANA DA BI SE UBILI NEPRIJATELJI ISLAMA**

Alahov Poslanik je pitao: „Ko želi da ubije Ka’b bin Al-Ašrafa (Al-Ashraf) koji je uvredio Alaha i Njegovog Poslanika?”, nato izađe Muhamed bin Maslama govoreći: „O Poslaniče Alahov! Da li bi hteo da ga ja ubijem?” Poslanik je odgovorio: „Da.” Muhamed bin Maslama je rekao: „Onda mi dozvoli da mu kažem nešto [lažno, tj., da prevarim Kabu].” Poslanik je rekao: „Možeš da mu kažeš.”<sup>200</sup>

Abdula al-Arabi (Abdullah al-Araby), autoritet u islamu, rođen na Bliskom Istoku, u članku nazvanom „Laganje u islamu,” detaljnije iznosi drugu priču koja govori o Muhamedovom dopuštanju korišćenja laži sa ciljem da se usmrtno neprijatelj. Ovog puta ime žrtve je Šaban ibn Halid al Hazli (Shaaban Ibn al-Hazly):

Čuli su se glasovi da Šaban okuplja vojsku da zarati protiv Muhameda. Muhamed je uzvratilo tako što je naredio Abdulu Ibn Anisu da ubije Šabana. Budući ubica je od Poslanika zatražio dozvolu da laže. Muhamed se složio i naredio ubici da slaže tako što će reći da je iz plemena Kaza. Kada je Šaban video Abdulu kako dolazi, upitao ga je: „Iz kojeg si plemena?” Abdula je odgovorio: „Iz plemena Kaza.” Zatim je dodao: „Čuo sam da si okupio vojsku da se boriš protiv Muhameda i došao sam da ti se pridružim.” Abdula je, šetajući sa Šabanom, govorio kako je Muhamed došao kod njih sa jeretičkim učenjem – islamom, i žalio se na njega da je ružno govorio protiv arapskih patrijarha i uništio nadanja Arapa. Nastavili su razgovor dok nisu ušli u Šabanov šator. Šabanovi pratioci su se odvojili, a on je pozvao Abdulu da uđe i odmori se. Abdula je tamo sedeo dok se nije sve stišalo i dok nije osetio da svi spavaju. Odsekao je Šabanu glavu i odneo je Muhamedu kao plen. Kada je Muhamed ugledao Abdulu, oduševljeno je uzviknuo: „Tvoje lice ima pobednički

izraz [Aflaha al-vajho].” Abdula je uzvratio pozdrav govoreći: „To je tvoje lice, Poslaniče Alahov, koje ima pobjednički izraz. [Aflaha vajhoka, je rasul Alah].“<sup>201</sup>

Znači ponovo vidimo da je laganje dozvoljeno iz bilo kog razloga. Dok god je krajnji cilj pomoći da Muhamed ili islam napreduju, dozvoljeno je da se pređe preko prvobitne zabrane laganja. U ovom slučaju krajnji cilj bio je ubijanje nekoga čiju je smrt Muhamed želeo. Nažalost, pošto je u islamu Muhamed vrhovni primer ponašanja za sve muslimane, njegovi sledbenici se drže ovog istog stava i danas.

### **PREVARA DA BI SE OSTVARILI CILJEVI I NAPREDAK**

Imam Al-Gazali (Al-Ghazali), jedan od najpoznatijih muslimanskih teologa i filozofa svih vremena, u dopuštenju laganja ide još dalje. Po Gazaliju, laganje je dopušteno dokle je god je moguće postići neki koristan cilj:

Govor je sredstvo za postizanje ciljeva. Ako se neki cilj dostojan hvale može postići i govorenjem istine i laganjem, protivzakonito je postići ga laganjem, pošto nema potrebe za tim. *Ali kada je moguće ostvariti određen cilj samo laganjem, dopušteno je lagati da bi se postigao cilj.*<sup>202</sup> (naglasak moj)

Znajte da laganje samo po sebi nije greh, ali ako vam nanosi štetu, onda je ružno lagati. *Međutim, možete lagati ako će vas to zaštititi od zla ili ako će doneti boljitak.*<sup>203</sup> (naglasak moj)

Nemoguće je poreći da je prevara našla plodno tle u islamu da pusti svoj koren i odomaći se. Vidimo da islam kao religiozni sistem dozvoljava, čak i podstiče laganje i prevaru kao određen vid verskog života. Ovaj neobičan spoj religije i prevare ima dalekosežne posledice, i po pitanju širenja islama na Zapad kao i na stvari koje se tiču našeg sagledavanja poslednjih dana.

### **POSLEDICE NA ISLAM NA ZAPADU**

U pogledu današnjih uticaja, Abdula Al-Arabi kaže:

Načelo koje dozvoljava laganje radi islama ima ogromne posledice na širenje ove religije na Zapadu. Muslimanski aktivisti koriste prevaru kao taktiku da bi popravili sliku o islamu i učine ga privlačnijim za moguće preobraćenike.<sup>204</sup>

Lično sam bio svedok takvog zalaganja za islam sve do granice iznemoglosti. Podjednako je poražavajuća činjenica da tako mnogo hrišćana, bilo zbog nedovoljnog poznavanja ili jednostavno ne želeći da se raspravljaju, dopuštaju da ove laži prolaze neprovereno. Na primer, kada su Amerikanci slušali tzv. umerene muslimane dok su držali govore da bi odbranili dobroćudnu prirodu „religije mira“ nakon 9/11, mnogi od tih govornika su svesno iskrivljavali pravu prirodu islama. Zabeleženo je da su mnogi od njih, na privatnim sastancima sa drugim muslimanima, držali mnogo oštrije govore koristeći pri tom brojne osvajačke termine. U prošlom poglavlju smo naveli primer Omera Ahmeda, predsedniku odbora Saveta za američko-islamske odnose (CAIR). Ovi muslimani, koji sebe predstavljaju kao „umerene,“ opravdali su svoja pogrešna tumačenja islama time što su, u svojim glavama (u skladu sa takijom), štitili islam a time i američke muslimane od „ranjavanja“. Bila je to „minimalizacija štete“ u najčistijoj formi. Hrišćani, Amerikanci, a nažalost, i mnogi od političkih vođa, ili očajnički želeći da veruju u ono najbolje što je u ljudima, da bi nekako utešili sebe u vreme velike nesigurnosti, ili, pak, kroz neizbežno zaglupljivanje Zapada neprekidnim bombardovanjem terminima moralne relativnosti i političke korektnosti, progutali su udicu obmane, promenili smernice i popustili. Na nekolicinu onih, dovoljno smelih da govore istinu o pravoj prirodi islama, gledalo se kao na ljude koji su netolerantni i puni mržnje. Ovaj model je prisutan kada god islam sprovodi veliko zlo. Obratite pažnju i videćete da se to stalno ponavlja.

### **POSLEDICE NA POSLEDNJE DANE**

Naravno, posledice islamske doktrine o laganju su očigledne i u našem razmatranju o poslednjim danima. Biblijska slika poslednjih dana je ona gde je laž potpuno zagospodarila. U skoro svakom stihu gde Novi zavet govori o poslednjim vremenima, pisac naglašava da vernici moraju da se čuvaju da ne budu prevareni. U nastavku su neki od primera takvih upozorenja.

Neposredno pre nego što je Isus odveden i raspet, razgovarao je sa učenicima o poslednjim danima. On je kao prvo upozorio učenike da paze da ne budu prevareni:

„Kada je pak sedeo na Maslinskoj gori, priđoše mu učenici nasamo govoreći: kaži nam kada će to biti, i šta je znak tvoga

dolaska i svršetka sveta? I odgovori Isus i reče im: Gledajte da vas ko ne zavede..." (Matej 24:3-4)

Isus nastavlja i upozorava na silu ove prevare:

„Tada će se mnogi sablazniti i jedan drugoga izdati i mržeće jedan na drugoga; *pojaviće se* mnogi lažni proroci i *zavešće mnoge*... Jer će se javiti lažne mesije i lažni proroci, te će činiti velike znake i čuda, *da zavedu – ako je moguće – i izabrane*. Eto, rekao sam vam unapred." (Matej 24:10-11, 24-25, naglasak moj)

Isto tako, apostol Pavle u svom pismu Solunjanima upozorava crkvu na potrebu da bude oprezna zbog prevare: „...u pogledu dolaska Gospoda našega Isusa Hrista i našeg skupljanja oko njega... Da vas niko ne prevari ni na koji način." (2. Solunjanima 2:1-3). Pavle govori o budućoj prevari kao o „moćnoj zabludi."

„Pojava bezakonika osniva se na satanskom delovanju svakom silom, i čudnim znacima, i lažnim čudima, i svakom nepravednom prevarom za one koji propadaju, zato što ne primiše ljubav prema istini – da se spasu. I zato im Bog šalje *zabludnu delatnost* (moćnu zabludu) – *da poveruju laži* da budu osuđeni svi koji ne poverovaše istini, nego se opredeliše za nepravdu." (2 Solunjanima 2:9-12; naglasak moj)

## ZAKLJUČAK

Sasvim dobro razumem da je vrlo uvredljivo ako nekog nazovete lažljivcem. Zato sam smatrao da je važno da u potpunosti prikažem činjenicu da Muhamed, Kuran i hadisi, kao i najugledniji islamski istražitelji, dozvoljavaju laganje kao sredstvo da se postignu bilo kakvi ciljevi. Izneo sam ovu činjenicu sasvim jasno pomoću mnogih citata. Ovo nije neosnovana optužba koju su izmislili „ljudi laži" (ime koje Kuran ironično upotrebljava za nemuslimane), već ustanovljena doktrina i praksa u islamu. Razumem da ovo može da zvuči sasvim oštro, ipak, činjenica je da je islam kao religiozni sistem dete svog pravog oca. Demonsko biće koje je napalo Muhameda u pećini Hiri isto je biće koje je nadahnulo bezbožnu doktrinu laganja, čiji uticaj možemo sasvim jasno da vidimo danas u islamskoj religiji. Siguran sam da ovi komentari mogu da uvrede većinu muslimana, zato bi moj odgovor bio da ih zamolim da se ne ljute na mene zato što sam im preneo ove informacije, već da svoju ljutnju

izraze prema predanjima Muhameda i islamskih istražitelja koji ne samo da opraštaju već i podstiču ovakvo ponašanje. Takvo ponašanje jednostavno ne bi trebalo da nađe mesto među onima koji sebe nazivaju pobožnima. Biblija poziva sve ljude da se trude da liče na svog pravog nebeskog Oca, Tvorca svakog svetla i istine.

Iako će se većina ljudi složiti da religija i prevara ne mogu da se mešaju, jasno je da u islamu prevara i religija podupiru jedno drugo. Isto tako, možemo biti sigurni da će u poslednjim danima, prevara i religija biti tako isprepletene da će biti jako teško čak i za „izabrane“ da raspoznaju istinu. Islam ponovo ispunjava još jedan od glavnih detalja koji opisuju Antihristov poredak u poslednjim danima.

## SEDAMNAESTO POGLAVLJE

---

### VELIKI OTPAD, TEROR I STOPA PREOBRAĆENJA U ISLAM

Verovatno najtužniji i najviše poražavajući aspekt poslednjih dana jeste ono što Biblija naziva Velikim otpadom. Biblija govori da će u poslednjima danima, mnogi od onih koji prizivaju ime Isusa Hrista i koji sebe nazivaju hrišćanima, napustiti svoju veru i odreći se svog Gospoda. Govoreći o ovom pogubnom i haotičnom vremenu, Isus je rekao: „Tada će se mnogi sablazniti (odreći vere) i jedan drugoga izdati i mržeće jedan na drugoga” (Matej 24:10).

Apostol Pavle je upozorio vernike u više navrata da se čuvaju da ne budu prevareni i poveruju da se Isus već vratio. Jer dok ne dođe do Velikog otpada i pojave Antihrista, neće doći „Dan Gospodnji” – dan kada će se Isus vratiti:

„Da vas niko ne prevari ni na koji način; jer nema dana Gospodnjeg dok prvo ne nastupi otpad i ne pojavi se čovek greha, sin pogibli.” (2.Solunjanima 2:3)

„A Duh izričito kaže da će u poslednja vremena neki odstupiti od vere, obratiće pažnju na varljive duhove i demonske nauke.” (1. Timoteju 4:1)

U ovom poglavlju ćemo razmatrati na koji način dramatični rast islama može dovesti do Velikog otpada kao i povezanost terora sa Antihristovim uspehom.

### JAČANJE ISLAMA DO GLOBALNE PREVLASTI

Pošto je jedna od osnovnih doktrina u islamu verovanje u Alahovu neograničenu, potpunu i vrhovnu vlast, mnogim muslimanima je teško padala činjenica da je islam toliko dugo bio u senci hrišćanstva. Ako je Alah svemoćan, a islam njegova jedina religija, zašto onda islam igra drugorazrednu ulogu u odnosu na hrišćanstvo u celom svetu? Zašto Alah to dopušta? To je nešto sa čime se bore mnogi muslimani. Moje mišljenje je, međutim, da će u narednih nekoliko decenija, islam po brojnosti početi da dostiže hrišćanstvo i da će ovo na muslimane imati veliki psihološki podsticaj. S druge strane, psihološki udarac koji će hrišćanstvo primiti biće srazmerno dubok i bolan. Odjednom će mnogi hrišćani početi da se pitaju: „Ako je Bog svemoguć, kako može da dopusti islamu da zauzme svet?” Muslimani će

pobednički uzviknuti da više niko ne može reći da je Isus Hristos najuticajniji čovek u istoriji čovečanstva, već Muhamed! Tada će kod muslimana doći do ushićenosti kakva nije postojala još od početnih islamskih osvajanja.

Ne nameravam da kod ovog preterujem, ali na osnovu mojih prostih posmatranja ljudi, očekujem da ćemo videti „tačku preokreta“ neposredno pre nego što islam zaista nadmaši hrišćanstvo. Tada će iznenada doći do niza lančanih preobraćenja i naglog širenja islama. U tom trenutku, svedočanstvo će postati moćno oruđe u muslimanskim rukama. Kako će se sve više i više zapadnjaka preobraćati, zapadnim hrišćanima će biti sve teže da ignorišu zahteve i izazove islama. Predrasude koje mnogi sadašnji zapadni hrišćani imaju prema islamu i koje su ih, na neki način, sačuvala od stvarnog suočavanja sa njim kao važnim činiocem u svetu, biće odjednom uklonjene kada budu videli da ljudi, koje znaju kao časne i inteligentne, postaju muslimani. Više neće moći da se kriju iza svojih predrasuda i ignorišu islam kao primitivnu religiju za ljude koji su na nižem nivou kulture ili obrazovanja. Kao posledicu toga, mnogi zapadnjaci će biti primorani da ponovo preispitaju islamsku religiju. U današnjoj Americi, kada ateisti prihvate monoteizam i odluče da slede Boga, većinu njih ne muči pitanje koju religiju bi trebalo da izaberu, već koju crkvenu denominaciju. Kako islam jača na Zapadu, takvi ljudi će biti prinuđeni da se suoče sa ovom odlukom. Moraće da izaberu između samo dva stvarna izbora: hrišćanstvo ili islam?

Možemo očekivati da će u to vreme islamska zajednica biti pod uticajem snažnog ushićenja zbog mogućnosti da se dovrši zadatak uspostavljanja svetske prevlasti. Muslimanski svet će doživeti ogroman psihološki podsticaj. Takvo oduševljenje može dodatno porasti ako se, u međuvremenu, nešto dogodi Americi što će je značajno oslabiti kao svetsku silu. Doduše, ovo je samo pretpostavka, ali na osnovu očiglednog nedostatka bilo kakvog stvarnog značaja Amerike u biblijskom proroštvu, mnogi učitelji proroštva su zaključili da će ona u neko vreme neposredno pre poslednjih dana znatno oslabiti i izgubiti svoje istaknuto i moćno mesto u svetu. Iako sigurno ne priželjkujem da se ostvari ovaj mračni scenario, neprestano uzdizanje i pad raznih svetskih sila je obrazac toliko star i predvidiv koliko i izlazak sunca.

Još jednom, ovo je samo moje razmišljanje, ali ako se ta dva faktora – propadanje Amerike i podizanje islama – zaista dogode u neko skorije vreme, ovo će zasigurno biti potvrda koju muslimani željno očekuju i ona će ojačati

islamski pokret širom sveta do mere koja do sada nije viđena. Krajnji cilj će se odjednom pojaviti na vidiku muslimanima širom sveta. Poznavaoci apokaliptičkih pokreta podjednako naglašavaju da jedna od najopasnijih kombinacija u svakom pojedincu jeste osećanje da je Bog potpuno na njegovoj strani i verovanje da ima božansko ovlašćenje da primenjuje nasilje. Shodno tome, kada se zverstva dogode pod Mehdijevom vladavinom, biće daleko lakše da se opravdaju i prećutno posmatraju. U očima muslimana, Mehdi će ukloniti poslednje ostatke neverničkog duhovnog kancera sa zemlje da bi je pripremio za doba mira. Razmislite o sledećoj izjavi zabeleženoj u knjizi ajatole Ibrahima Aminija „El-Imam El-Mehdi: Pravedni vođa čovečanstva“ Govoreći o onima koji će odbiti da se obrate u islam i pokore Mehdijevoj svetskoj vladi, on piše:

Ova grupa će se nesumnjivo suprotstaviti pravdi i neće prestati tvrdoglavo da se protivili bilo kojoj sili. Takvi ljudi će učiniti bilo šta protiv Mehdiya da bi zaštitili svoje interese. Štaviše, učiniće sve što je u njihovoj moći da obeshrabre i pobede one koji podržavaju Imama [Mehdiya]. Da bi se slomio negativan uticaj ove grupe, nema drugog rešenja osim rata i prolivanja krvi.<sup>205</sup>

Cilj, konačna pobeda, izgledaće kao da je na dohvat ruke i nesumnjivo će opravdati sredstva. Bilo šta, uključujući i sama ubistva, biće opravdana, sve dok se ne postigne konačan cilj – odbrana islama. Psihološko stanje ovakvog razmišljanja se ne može potceniti.

### **STOKHOLMSKI SINDROM SVETSKIH RAZMERA**

Pored emotivnog ushićenja kod muslimana, možemo očekivati u istoj meri i zastrašivanje onih koji ne žele da im se pridruže. Ovo nas dovodi do još jedne vrlo važne psihološke pojave do koje će verovatno doći tokom užasa poslednjih dana. Konkretno, to je ono što su psiholozi nazvali „Stokholmski sindrom.“ Dozvolite da objasnim. Verovatno najčudnija odlika Antihristovog carstva jeste to što će ono u isto vreme biti i religiozno-poklonički pokret i demonski nadahnutu vojna mašinerija čvrsto odlučna da smoždi, proždre i izgazi „svu zemlju.“ Na prvi pogled, ova dva činioca kao da nikako ne mogu da idu zajedno. Mi na Zapadu imamo versku slobodu i na poklonjenje gledamo kao dobrovoljni čin dubokog poštovanja i ljubavi prema onom koga smatramo da je toga dostojan. Međutim, u knjizi Otkrivenje se nalazi



nagoveštaj takvog mentaliteta kod obožavatelja Sotone i zveri: „...i pokloniše se aždaji što dade vlast toj zveri, pokloniše se i zveri govoreći: ko je ravan zveri i ko može ratovati s njom?“ U tim poklonicama je prisutan mentalitet tipa „ako ne možeš da ih pobediš, pridruži im se“ koji je podstaknut strahom i terorom. Ovde vidimo jasan primer Stokholmskog sindroma. Stokholmski sindrom je u osnovi snažan psihološki podsticaj kod zatočenih i zlostavljanih da se zbliže i podrže svoje tamničare i mučitelje. Klasičan slučaj Stokholmskog sindroma u SAD bila je otmica naslednice novinarskog magnata V. R. Hersta – Patricije Herst (Patricia Hearst) od strane Simbiotičke oslobodilačke vojske, što je za posledicu imalo njeno prihvatanje ideala za koje su se oni borili. U slučaju budućih obožavatelja zveri vidimo da će zgaženi i pokoreni na kraju popustiti i iskazati divljenje svom tlačitelju. Sa krajnjim strahopoštovanjem, govoriće „Ko je ravan njemu?“

Zato ne iznenađuje to što mnogi psiholozi izjednačuju ponašanje žrtava terorizma i drugih zlostavljanja sa ponašanjem ovih taoca. Ovo poređenje prilično fascinira kada se primeni u našem razmatranju. U jednom članku koji nosi naziv „Stokholmski sindrom: Ne samo za taoce,“ čitamo:

Stokholmski sindrom je emotivno vezivanje, odn. veza uzajamne zavisnosti između zatočenika i tamničara koja se razvija „kada ti neko na početku preti smrću, a onda postane prema tebi obazriv i ne ubije te...“ *Olakšanje usled uklanjanja smrtno opasnosti proizvodi snažno osećanje zahvalnosti i straha* koji se tako spajaju da zatočenik više ne pokazuje negativna osećanja prema tamničaru ili teroristi. „Žrtvina potreba da preživi je jača od njenog nagona da mrzi osobu koja je stavila pred težak izbor...“ Žrtva počinje da vidi tamničara kao „dobrog čoveka,“ *čak i kao spasitelja.*<sup>206</sup> (naglasak moj)

Da li bi trebalo da se iznenadimo da se Stokholmski sindrom javlja kod terorizmom zahvaćenog izraelskog naroda? Džordž E. Rubin, u časopisu Komentari, iz maja 2000. g., vidi simptome Stokholmskog sindroma kod mnogih u Izraelu:

Nakon pedeset godina neprestanog sukoba, izgleda da je većina Izraelaca zaključilo da je borba za očuvanje njihove države teret koji se teško podnosi. Sekularna levičarska elita u državi – koja nadgleda obrazovanje, kulturu, novine i vladu – krive Jevreje zbog želje Arapa da unište Izrael i izgleda da je većina njih

savladano „Stokholmskim sindromom“: iako su žrtve mržnje Arapa, oni se stavljaju na stranu svojih ugnjetača.<sup>207</sup>

Rubin nije jedini koji to primećuje. Aharon Meged (Megged), izraelski pisac, isto tako kaže:

Svedoci smo pojave kakve možda nije bilo nikad u istoriji; emocionalne i moralne naklonjenosti većine izraelske inteligencije sa narodom koji se otvoreno obavezao da nas uništi.<sup>208</sup>

Pored psihologa, i intelektualci su uočili da je Stokholmski sindrom prisutan među žrtvama islamskog terorizma u Izraelu i na drugim mestima. Imperija zveri predvođena Antihristom će na sličan način podstaći globalnu prisutnost ovog sindroma. Ljudi će biti savladani terorom koji će ih na kraju uvesti u doslovno obožavanje zveri. I tako će mučitelj postati spasitelj.

### **DA LI JE VEĆ POČELO?**

Ovaj snažan podsticaj je možda jedan od glavnih razloga koji je doveo do naglog porasta preobraćenika u islam među zapadnjacima nakon 9/11. Iako nam zdrav razum govori da je 9/11 trebao da izazove da mnogi osele odbojnost prema islamu, u mnogim krugovima je imao suprotno dejstvo. Vidimo ovu pojavu u jednoj mladoj Amerikanki kada govori o svom prihvatanju islama koju beleži Njujork tajms u svojoj priči o „hiljadama“ preobraćenika u islam nakon 9/11:

Šenon Staloh (Shannon Staloch) nije sigurna zašto, ali nakon što je čula vesti o otmicama aviona, odmah je dohvatila knjigu iz svog ranca i recitovala arapsko ispovedanje vere; dvanaest dana kasnije je zvanično obavila čin preobraćenja.<sup>209</sup>

Ono što me najviše začuđuje kod ove priče (i kod mnogih drugih) jeste potpun nedostatak bilo kakvih intelektualnih ili duhovnih razloga koje mnogi preobraćenici navode kada govore o svojoj odluci da se preobrate. „Nisam sigurna zašto“ – ovu ženu je jednostavno nadvladala potreba da prihvati islam nakon što je čula za stravično ubijanje na hiljade ljudi u ime ove iste religije koju je prihvatila. U slučaju g-đe Staloh, islamski „užas“ je postigao željeno dejstvo. Svakako da su se ove vesti svidеле Osami Bin Ladenu.

U poslednjim danima, teror će se hiljadustruko uvećati. Biblija jasno govori da će teror postići svoje željeno dejstvo na stanovnike zemlje koji će reći: „Ko je ravan zveri i ko može ratovati s njom? Ko će joj se odupreti? Suviše je jaka.” Biblija nastavlja: „svako pleme i narod i jezik i narodnost – klanjaće joj se svi koji stanuju na zemlji.”

Uspostavljanje ovakvog prijateljstva – preobraćenje terorisanih u religiju svojih terorista – doći će do svog potpunog ostvarenja u danima koji dolaze, kada zver i njeno carstvo bude terorisalo celu zemlju u ime svoje religije. I ovde možemo videti da se način na koji Antihrist sprovodi teror najvišeg stepena i način koji koristi islam, ne razlikuju. Ove podudarnosti i psihologija se ne mogu ignorisati.

## OSAMNAESTO POGLAVLJE

---

### KRATAK PREGLED SLIČNOSTI ISLAMSKOG I BIBLIJSKOG VIĐENJA POSLEDNJIH VREMENA

Završićemo upoređivanje biblijskog sagledavanja poslednjih vremena i islamskog, koji se odnosi na isto vremensko razdoblje, sa kratkim pregledom mnogih zapanjujućih sličnosti:

- Biblija: Antihrist je neuporedivi politički, vojni i verski vođa koji će se pojaviti u poslednjim danima.
- Islam: Mehdi je neuporedivi politički, vojni i verski vođa koji će se pojaviti u poslednjim danima.
- Biblija: Lažni prorok je druga važna i istaknuta ličnost koja će se pojaviti u poslednjim danima i koja će podržati Antihrista.
- Islam: muslimanski Isus je druga važna i istaknuta ličnost koja će se pojaviti u poslednjim danima i koja će podržati Mehdiya.
- Biblija: Antihrist i Lažni prorok će imati moćnu vojsku koja će načiniti veliku štetu na zemlji u pokušaju da potčini sve narode i zavlada svetom.
- Islam: Mehdi i muslimanski Isus će imati moćnu vojsku koja će pokušati da kontroliše sve narode i zavlada svetom.
- Biblija: Lažni prorok se, u osnovi, opisuje kao aždaja u jagnječem ruhu.
- Islam: muslimanski Isus nosi ime onoga koji je svetu poznat kao „Jagnje Božje,” Isus Hristos. Dok muslimanski Isus dolazi da ubije sve one koji se ne pokore islamu.
- Biblija: Antihrist i Lažni prorok će uspostaviti novi svetski poredak.
- Islam: Mehdi i muslimanski Isus uspostavljaju novi svetski poredak.
- Biblija: Antihrist i Lažni prorok uvode nove zakone za celu zemlju.
- Islam: Mehdi i muslimanski Isus uvode islamski zakon po celoj zemlji.
- Biblija: za Antihrista je rečeno da će „promeniti vremena.”

- Islam: sasvim je sigurno da ako Mehdi uspostavi islam po svoj zemlji, obustaviće korišćenje subote i nedelje kao vikend tj. dane odmora. Zameniće ih petkom, koji je sveti dan za islam. Isto tako, ukinuće gregorijanski kalendar i zameniće ga islamskim kalendarom koji se koristi u svim islamskim zemljama.
- Biblija: I Antihrist i Lažni prorok će biti moćne religiozne vođe koje će nameravati da uvedu sveopštu svetsku religiju.
- Islam: Mehdi i muslimanski Isus će uvesti islam kao jedinu svetsku religiju.
- Biblija: Antihrist i Lažni prorok će pogubiti svakog ko se ne pokori njihovoj svetskoj religiji.
- Islam: isto tako, Mehdi i muslimanski Isus će pogubiti svakog ko se ne pokori islamu.
- Biblija: Antihrist i Lažni prorok će koristiti odsecanje glave kao osnovni način pogubljenja za one koji se ne uklpe u sistem.
- Islam: Mehdi i muslimanski Isus će koristiti islamsku tradicionalnu praksu odsecanje glave za pogubljenja.
- Biblija: Antihrist i Lažni prorok će imati poseban program da ubiju što je moguće više Jevreja.
- Islam: Mehdi i muslimanski Isus će ubiti što je moguće više Jevreja, sve dok ne ostane nekolicina koja će se kriti iza kamenja i drveća.
- Biblija: Antihrist i Lažni prorok će napasti Jerusalim da ga pokore i zauzmu.
- Islam: Mehdi i muslimanski Isus će napasti Jerusalim da ga pokore i ponovo učine islamskim.
- Biblija: Antihrist će u jevrejskom hramu postaviti sedište svoje vlasti.
- Islam: Mehdi će uspostaviti islamski halifat u Jerusalimu.
- Biblija: za Lažnog proroka je rečeno da će činiti mnoga čuda da zavede što je moguće više ljudi kako bi podržali Antihrista.
- Islam: za Mehdija je rečeno da će imati kontrolu nad vremenskim prilikama i usevima. Njegovo lice će sijati. Možemo pretpostaviti da će,

pošto se smatra da je Isus bio ovlašćen od Alaha da čini čuda kada je bio na zemlji prvi put, on nastavi da ih čini kada se vrati.

- Biblija: Antihrist je opisan kako jaše belog konja u knjizi Otkrivenje.
- Islam: Mehdi je opisan kako jaše belog konja (ironično – na osnovu istog stiha iz Otkrivenja).
- Biblija: za Antihrista je rečeno da će uspostaviti mirovni sporazum sa Izraelom na sedam godina.
- Islam: za Mehdija je rečeno da će uspostaviti mirovni sporazum sa Jevrejnom (Levitom) za tačno sedam godina.
- Biblija: Isus, jevrejski Mesija će se vratiti da odbrani Jevreje u Izraelu od vojnog napada od strane saveza mnogih naroda koji će biti predvođeni Antihristom i Lažnim prorokom.
- Islam: Dedžal, islamski Antihrist, će okupiti mnoge Jevreje sledbenike i tvrdiće da je Isus Hristos; on će se boriti protiv Mehdija i muslimanskog Isusa.
- Biblija: antihristov duh je specifičan po tome što poriče najjedinstvenije i centralne doktrine hrišćanstva: Trojstvo, ovaploćenje i Isusovu zastupničku smrt na krstu.
- Islam: Islam doktrinalno i duhovno poriče najjedinstvenije i centralne doktrine hrišćanstva: Trojstvo, ovaploćenje i Isusovu zastupničku smrt na krstu.
- Biblija: glavno upozorenje koje su Isus i apostol Pavle dali hrišćanima bilo je da će u poslednjim danima svet biti pun laži i obmane.
- Islam: Islam je možda jedina religija na planeti koja koristi obmanu kao jedno od svojih sredstava da mu pomogne da proširi svoj uticaj. Islam ima posebnu doktrinu koja dozvoljava, čak i preporučuje korišćenje obmane da bi se postigao željeni cilj.
- Biblija: narodi koji su u Bibliji izričito predstavljeni kao delovi konačne Antihristove imperije danas su svi islamski.
- Islam: od svih muslimana se zahteva da budu odani Mehdiju kao konačnom islamskom halifu i imamu (vođi).

- Biblija: iz Biblije i istorije saznajemo da će konačna Antihristova imperija biti obnovljena verzija carstva koje će naslediti Rimsku imperiju.
- Islam: imperija koja je nasledila Rimsku/Vizantijsku imperiju bilo je Otomansko carstvo.
- Biblija: kada se Antihrist pojavi, već će postojati poredak koji će biti spreman da ga prihvati kao spasitelja i bude mu veran.
- Islam: islam je druga po veličini religija i sa sadašnjom stopom rasta postaće najmasovnija za nekoliko decenija. Islam u celom svetu nestrpljivo očekuje dolazak Mehdija.

U sledećem poglavlju preispitaćemo ove informacije i razmatrati kako da na njih pravilno odgovorimo.

## DEVETNAESTO POGLAVLJE

---

### MOGUĆE ZAMERKE TEZI

U ovom poglavlju ću se pozabaviti očekivanim protivargumentima i primedbama protiv teze koju predstavljam u ovoj knjizi. Govoriću o mogućim poteškoćama o kojima sam razmišljao i objasniću zašto mislim da ih je lako rešiti. U stvari, neki od ovih izazova mogu pomoći da se detaljnije razume na koji način bi dešavanja mogla da se odvijaju po biblijskom sagledavanju.

### PREBRZO DONOŠENJE ZAKLJUČAKA

Tokom istorije, mnogi hrišćani su videli Antihrista i njegov sistem u svakome ko se zadesio da bude njihov zakleti neprijatelj i bauk njihovih dana. Mnogi protestanti su nekada ukazivali – a neki to još uvek rade – na papu kao na najverovatnijeg kandidata za Antihrista. Savremenija nagađanja su se kretala od Mihajla Gorbačova preko Sadama Huseina do princa Čarlsa. Duže vreme, komunizam je sa svojom ateističkom doktrinom bio omiljen Antihristov sistem za mnoge. Pre nego što je evropska unija oformljena, mnogi su nagađali da kad broj država u EU dostigne deset, tada će se pojaviti Antihrist kao vladar „obnovljenog Rimskog carstva.” U popularnoj seriji romana i filmova „Ostavljeni”, Nikolaj Karpatija, rumunski političar, ima ulogu Antihrista. Čitava knjiga bi se mogla napisati o svim tim svakojakim promašenim i uvrnutim nagađanjima hrišćana svih ovih godina. U stvari, takva knjiga je i napisana.

Pol Bojer (Paul Boyer), profesor istorije na Univerzitetu u Viskonsinu, u svojoj informativnoj, mada zamornoj, knjizi pod nazivom „Kada više ne bude vremena”, temeljno istražuje premilenijsko verovanje u istoriji crkve.<sup>210</sup> Bojer uspeva da prikaže neprestano ponavljanje naivnosti i ishitrenost kod hrišćana koji su previše brzo doneli zaključke u vezi prepoznavanja Antihrista ili njegovog sistema. U naše vreme, usudio bih se da kažem da je preokupacija nekih od učitelja o poslednjim vremenima koji spekulišu o identitetu Antihrista i njegovog sistema postala neka vrsta sporta, čak i biznis.

Izazov koji bi mogao da se pojavi jeste: „Zar ne činiš i ti isto? Zar ne koristiš današnji bauk (islam) i proglašavaš ga Antihristovim sistemom?” Ne



verujem da je tako. Evo zašto: nisam tražio način kako bih islam poistovetio sa Antihristovim sistemom, već sam išao sa namerom da se sprijateljim sa muslimanima da bih upoznao njihovu veru. Ja i dalje volim muslimane. Međutim, moj put kroz razumevanje i dublje upoznavanje islama, tj. materijal koji iznosim u ovoj knjizi mi se jednostavno sam nametnuo. Do zaključaka nisam dospao preko negativnih osećanja ili pristrasnosti, nego su informacije govorile same za sebe. Isto tako, činjenica je da će se jednog dana zaista pojaviti Antihristov sistem. Kada se to desi, hoćemo li okrenuti glavu na drugu stranu iz straha da ne budemo još jedni lakoverni hrišćani koji će se prevariti u prepoznavanju Antihrista? Kada stigne onaj pravi, da li će crkva dozvoliti da strah, da ne ispadne glupa, pomračiti njenu oštroumnost?

Kod ove tačke, moj odgovor onima koji bi da ospore ideju da je islam primarna pokretačka snaga koja stoji iza Antihristovog sistema, bio bi da se upuste u izazov da koristeći Bibliju dokažu zašto nije tako. Koja od osobina Antihristovog duha i sistema pomenuta u Bibliji se ne uklapa sa duhom i doktrinama islama? Kakve slabosti imaju dokazi koje ovde iznosim? Ako ne islam, onda koji je to drugi sistem što ispunjava dugačku listu biblijskih zahteva neophodnih da bi se ostvarila takva uloga?

Na kraju krajeva, cilj ove knjige nije da prvenstveno dokaže svoje tvrdnje, nego samo da crkvi iznese podatke. Verujem da sam, čineći tako, ispunio svoju odgovornost pred Bogom da upozorim crkvu na ove, bez sumnje, uznemirujuće podatke. Ova knjiga je u krajnjoj liniji poziv upućen čitaocu da se okrene Svetom pismu i molitvi sa ciljem proučavanja i razmišljanja da bi mogao da se uveri da li je to tako. Ako to jeste tako, onda će se pojavljivati mnogi drugi sa svojim novim uviđajima i dopuniti ono što je ovde već rečeno. I naravno, svetska dešavanja će nastaviti da podupiru ovu teoriju. Zato, umesto da na iznesene činjenice gleda kao na neku vrstu beznačajne priče o poslednjim vremenima, ili samo kao zanimljivosti koje zadovoljavaju našu intelektualnu radoznalost, pozivam svakog čitaoca da ove informacije uzme za ozbiljno upozorenje da ostane budan i istrajan u molitvi. Dani u kojima živimo nose sa sobom intenzitet koji zahteva vrlo predan odnos prema molitvi i stražarenju. Svi mi bi trebalo da budemo svesni svetskih kretanja, kako prirodnih tako i duhovnih. Ako je ikad postajalo vreme koje je zahtevalo tako visok nivo trezvenosti, onda je sigurno ovo danas.

Sada ćemo se osvrnuti na neke moguće praznine u teoriji.

## SAM ANTIHRIST ZAHTEVA DA BUDE OBOŽAVAN

Možda najjači argument koji se može suprotstaviti ideji da će islam biti sistem koji će Antihrist predvoditi, činjenica da, uprkos nesumnjivim podudarnostima i sličnostima između ova dva sistema, Antihrist zahteva od ljudi da bude obožavan, dok islam ne dozvoljava obožavanje bilo kog čoveka. U stvari, zbog ovoga islam ima veliki problem sa hrišćanstvom. Iako samo pretpostavljam, verujem da pažljivo preispitivanje ovog budućeg scenarija može da otkloni bilo koju sumnju koja bi pokušala da ospori mišljenje da je islam Antihristov sistem.

Prvo što treba da se prisetimo jeste da iako će Antihrist postići mnogo toga u prvoj polovini sedmogodišnje vladavine, on u stvari neće zahtevati obožavanje sebe sve do sredine tih sedam godina. Antihrist neće napasti Izrael i uspostaviti sedište svoje vlasti u jerusalimskom Hramu sve dok ne postigne više značajnih vojnih pobeda i dok ne zadobije veliku odanost. Tek onda će Antihrist, kako objašnjava apostol Pavle „sesti u hram Božiji, i samoga sebe predstavljati – da je on Bog“ (2. Solunjanima 2:4). To je takođe vreme za koje Pavle kaže da će se pojaviti „čovek greha“ (2. Solunjanima 2:3). Iako će mnogi razboriti hrišćani do tada već prepoznati Antihrista, on se neće u potpunosti otkriti sve do sredine „sedmice.“

Moramo da shvatimo da Antihrist neće zahtevati obožavanje sebe sve dok ga čitav islamski svet ne prizna i prihvati kao Mehdijski. Imami, mule, šeići i ajatole – svi oni koji se nalaze na čelu islamskog sveta – u tom trenutku će već biti obavezani zakletvom na vernost Mehdijski. Odreći se njega nakon toga, bila bi krajnja sramota za islam. To bi se desilo u vreme kada će islam proživljavati najveći polet zbog svoje opravdanosti i ispunjenja. Usred ovog neverovatnog oduševljenja, sasvim neočekivano izjaviti i priznati da je jedan iskonski zli varalica prevario čitav islamski svet, bilo bi jednostavno nezamislivo. Jednom kad prevara uspe, nemoguće je vratiti se nazad. Kocka će biti bačena.

I drugi važni faktori će biti ovde u igri. Tokom ovog vremenskog perioda, Lažni prorok, za koga će islamski svet verovati da je Isus, delovaće kao Antihristov čudotvoran „predvodnik kampanje.“ Kao što apostol Pavle kaže:

„Pojava bezakonika osniva se na satanskom delovanju svakom silom, i čudnim znacima, i lažnim čudima, i svakom

nepravdom prevarom za one koji propadaju, zato što ne primiše ljubav prema istini – da se spasu. I zato im Bog šalje zabludnu delatnost – da poveruju laži da budu osuđeni svi koji ne poverovaše istini, nego se opredeliše za nepravdu.” (2. Solunjanima 2:9-12)

Znači, sledbenici Mehdijs/Antihrista već će se nalaziti u dubokoj duhovnoj obmani zasnovanoj na kombinaciji faktora, uključujući vrlo snažne podsticaje – psihološke kao i one duhovne prirode o kojima Pavle piše. Zato što „ne primiše ljubav prema istini – da se spasu... Bog (im) šalje... *svaku silu, i čudne znake, i lažna čuda... svaku nepravdnu prevaru... zabludnu delatnost (moćnu obmanu)* – da poveruju laži.” Ovo su jake reči. A onaj ko šalje ovu obmanu jeste sam Bog. Sam Bog će učiniti da se potpuno učvrste u svojim lošim odlukama, baš kao što je otvrdnuo srce faraonu da bi mogao da dovrši Božji plan za izraelski narod. Zaista, faraonov Egipat je nagovestio dolazak Antihristovih sledbenika.

Biblija nam takođe nagoveštava jednu posebno moćnu prevaru koja će doprineti da svet sa strahopoštovanjem gleda u Antihrista. Rečeno je da će zadobiti neku vrstu smrtne rane na glavi, ali da će se ipak ponovo vratiti u život, čineći tako paralelu sa Isusovom smrću i vaskrsenjem. Apostol Jovan nam, u knjizi Otkrivenje, opisuje ovu smrtnu ranu glave:

„I videh jednu od njenih glava kao da je ranjena na smrt, ali njena smrtna rana bi izlečena. I zadivi se sva zemlja i pođe za zveri.” (Otkrivenje 13:3)

Naravno, ovaj veliki događaj će biti „potpomognut“ i dobro iskorišćen od strane Lažnog proroka/lažnog Isusa:

„I ona je izvršavala vlast prve zveri pred njom i učinila da se zemlja i njeni stanovnici klanjaju prvoj zveri, čija je smrtna rana zalečena. I ona činjaše velika čudesa, tako da i vatru s neba spusti na zemlju pred ljudima. Ona je zavodila stanovnike zemlje čudesima koja su joj bila dana da ih čini pred zverju, govoreći stanovnicima zemlje da načine lik zveri, koja je imala ranu od mača i ostala živa.” (Otkrivenje 13:12-14)

Šta će tačno biti ta „smrtna rana na glavi“ ostaje da se vidi, međutim, pomenuta je dva puta: u prvom pominjanju, ona je „kao“ smrtna, a u drugom, nazvana je samo „smrtna.” A zatim se o Antihristu određenije kaže:

„zver(i), koja je imala ranu od mača i ostala živa.“ Šta god da to znači, nema sumnje da se odnosi na neku vrstu lažnog čuda/znaka koje će Antihrist/Mehdi i Lažni prorok/lažni Isus iskoristiti da prevare i zadive narod. Jedini „znak“ koji je Isus istakao da će biti najveća potvrda Njegove zemaljske službe bilo je Njegovo vaskrsenje. Antihrist će možda, kao Hristov oponašatelj, zaista proizvesti svoje sopstveno „vaskrsenje“ kao odgovor na jedinstveni otkupljujući događaj svih vremena.

I naravno, još jednu važnu činjenicu koju treba ovde uzeti u obzir jeste da će ovo takođe biti i vreme kada će oni koji ne podrže Antihrista/Mehdija i ne poklone mu se biti ubijeni po novom, globalno uspostavljenom islamskom zakonu. „I dade joj se da oživi lik zveri i da lik zveri progovori, te da učini da budu pobijeni svi koji se ne poklone liku te zveri“ (Otkrivenje 13:15). Govoreći o ovom određenom vremenu, Isus kaže:

„Kada, dakle, vidite da gnusoba opustošenja, o kojoj je govorio prorok Danilo, stoji na svetom mestu, ko čita neka razume... jer će tada biti velika nevolja, kakve nije bilo od postanja sveta do sada, niti će biti. I ako se ne bi skratili oni dani, ne bi se spasao ni jedan čovek. Ali zbog izabranih skratice se oni dani.“ (Matej 24:15, 21-22)

Jasno stoji da će mnogo ljudi biti pobijeno. Mnogo njih neće prihvatiti ni obožavati Antihrista/Mehdija. Vrlo je verovatno da će u to vreme mnogi muslimani uvideti koliko je Antihrist, zaista, zla osoba i okrenuće se pravom Isusu za spasenje. Ko zna?

Morali bismo da pokušamo da sagledamo potpuni scenario: Antihrist/Mehdi se pojavio. Čitav islamski svet ga priznaje. Pošto su psihološki, doktrinarno i duhovno bili pripremani da ga prihvate tokom celog svog života – veći deo islamskog sveta se ujedinjuje zbog njegovog cilja i priključuje mu se. On postiže više vojnih pobeda i jača kao neuporedivi svetski lider sa isto tako neuporedivom vojnom silom nad kojom komanduje. Svi narodi na zemlji sa strahopoštovanjem govore: „Ko je ravan zveri i ko može ratovati s njom?“ Povrh svega toga, drugi čovek kojeg je islamski svet očekivao, muslimanski Isus, je takođe u igri, otvoreno izjavljuje da je Mehdi sada Alahov glavni čovek. Zajedno sa svojom neverovatnom veštinom govorništva, lažni Isus će činiti svakojake „čudne znake i lažna čuda“ da prevare i pridobije što je moguće više ljudi. Među ovim čudima je i ono koje će

izgleda u potpunosti zadiviti stanovnike zemlje. Antihrist će proći kroz neku vrstu lažnog vaskrsenja iz mrtvih. On se oporavlja od „smrtne rane na glavi.“ A kao da sve to nije dovoljno, Antihrist zatim nastavlja da dovrši ono što je muslimanski svet iščekivao i čeznuo, moguće više nego bilo koji drugi događaj: u svom pohodu on donosi potpuni poraz Izraelu i uspostavlja islamski halifat u Jerusalimu. Islam je sada opravdao svoje postojanje! Sada je samo nekoliko koraka daleko od svoje potpune i konačne pobjede nad čitavim svetom. I sada je pravi trenutak, usred svih ovih dešavanja, da Mehdi povuče odlučujući potez. Na isti način kao što hrišćani vide u Isusu otelotvorenje Boga, i Mehdi sada objavljuje sebe kao otelotvorenje Alaha, i kao takav, on zahteva da bude obožavan. Tako napet roman u istoriji čovečanstva nikad nije napisan.

Sotona često skriva svoj pravi lik pod nečim što je lepo kako bi namamio i u zamku uhvatio svoje žrtve. U većini slučajeva, Sotonina prava priroda na kraju biva otkrivena. Kada se to desi, to je zbog Božje neizmjerne milosti. U tim slučajevima, Bog daje prevarenoj osobi ili pak – ljudima, priliku da vide pravo lice zla iza sve te šminke. Za neke se ta maska prevare neće ukloniti u ovom životu. Za takve će biti prekasno. Ali za one koji će imati priliku da uvide sakrivenu istinu iza onoga što je dotada imalo nad njima moć, kao što sam rekao, to je milost Božja u njihovim životima. Kada Antihrist bude zahtevao da bude obožavan, on će tada mnogima otkriti svoj pravi lik. Maska će pasti i mnogima će se otvoriti oči. Mnoge će, međutim, savladati sopstvena krajnja odlučnost da veruju u legitimnost Mehdijskog islama. Oni će radije biti uvučeni u veliku obmanu islamske prirode nego da priznaju da su sve vreme bili u zabludi. Izbor koji će se iznenada pojaviti pred njima biće ili da se poklone Antihristu/Mehdiju koji za sebe izjavljuje da je otelotvoren Alah ili da se okrenu Isusu – otelotvorenom Bogu Biblije – Jahvi. Svi izgovori kojih će se islam držati da bi odbacio Isusa, navodeći da Alah jednostavno nikada ne bi postao čovek da bi se tako približio nama, će tada nestati. Dopuštajući da Mehdi bude „razotkriven,“ Bog će pokazati veliku milost sledbenicima islama. Kada se Antihrist razotkrije, i sam islam će konačno postati u potpunosti „razotkriven“. Ovo će biti poslednji prikaz Božje predivne moći da preokrene čak i najužasnije vreme u istoriji u priliku za velika mnoštva da otkriju put do svog pokajanja. On će im pružiti poslednju veliku priliku u ovom svetu da se okrenu Isusu. Tada će to, međutim, sasvim sigurno značiti samo jedno:

mučeništvo. „Od naroda vrvi i od ljudi dolina suđenja; jer ide dan Gospodnji u dolini suđenja.” (Joilo 3:14, dr Lujo Bakotić).

Iako Gospod neosporno govori da će dozvoliti onima koji su prevareni da ostanu u svojoj zabludi, verujem da će baš tada mnogi muslimani spoznati istinu i mnoštva će naći spasenje ali verovatno i mučeništvo u isto vreme. Zaista je Božja milost silna.

### **PROBLEM NEISPUNJENIH ZNAKOVA**

Još jedna primedba koja može da se javi jeste problem sa neispunjenim znakovima. Možda će neki tvrditi da ukoliko muslimani ne vide ispunjenje svih malih i velikih znakova iz islamskog apokaliptičnog predanja, uključujući jednookog Dedžala, ili nekoliko drugih važnih znakova, neće prihvatiti lažnog Mehdijsa. Ova primedba je opravdana, ali se lako rešava.

Pre svega, ovde je vodeći faktor u igri prilagodljivost hadiskog predanja. Dok smo razmatrali neke hadise o Dedžalu, na primer, vidimo da su složni kod toga da će on biti „jednook,” ali se ne slažu oko toga koje oko je slepo. Jedan hadis kaže da je slep na levo oko, dok drugi kaže da je u pitanju desno. Zbog očiglednih grešaka i nedoslednosti u predanju, hadise je vrlo lako ignorisati. Ovo sam lično primetio bezbroj puta prilikom vođenja razgovora sa muslimanima o islamu. Musliman može da navodi jedan hadis kao tekst kojim dokazuje ispravnost jedne njegove tvrdnje, a zatim u drugoj raspravi da ospori „pouzdanost” tog istog hadisa. Mnogi muslimani osećaju slobodu da mogu da proglase bilo koji hadis nepouzdanim kada im to odgovara, a zatim da ga, u nekoj drugoj prilici, upotrebe kao hadis koji je u potpunosti pouzdan – ako im tako odgovara. Ne postoji opšta prihvaćenost koja bi razdvojila one hadise koji su u potpunosti merodavni a koji nisu. Za one koji se nađu u islamskom sklopu razmišljanja, predanja iz hadisa daju savršen izlaz iz skoro svake moguće pritešnjeosti koju donose argumenti protiv islama. Prilagodljivost hadiskog predanja stvara savršenu magličastu zavesu koja pomaže da lažna religija napreduje. Ona je ispunjenje sna varalice – dozvoljavajući svojim pristalicama da ostaju u izmaglici kružnog umovanja, a da toga nisu ni svesni.

Slažem se sa time da će neki muslimani očekivati da se razni znakovi ispune. Međutim, sve dok je Mehdi na pozornici i dovršava ono što smo tokom razmatranje videli da je cilj islama, zaista ne mislim da će biti

muslimana koji će odbaciti Mehdiya samo zato što nije došlo do ostvarivanja jednog ili više „znakova“ poslednjih dana. Jednostavno rečeno, kada Jerusalem padne u ruke Antihrista, neznatno malo muslimana će prigovoriti.

Najbolji način za većinu hrišćana da razume ovo jeste da zamisle kako bi većina hrišćana odgovorila ako bi se Isus vratio sa neba na zemlju i uspostavio Svoju zemaljsku vladavinu iz Jerusalima. Zamislite da ceo svet postaje hrišćanski dok Isus daje pouke iz Svetog pisma sa svog trona u Jerusalimu. Zamislite kako započinje obnova svega – moćna natprirodna isceljenja se dešavaju izobilno, Jevreji su prihvatili svog Mesiju i sve izgleda savršeno. Ipak, usred svega toga, nije došlo do pojave Antihrista, „velikih nevolja“ ili bilo čega sličnog. Da li bi tada mnogi hrišćani odbacili Hrista? Ili bi slegli svojim ramenima i rekli: „Pa dobro, izgleda da mi eshatologija baš i nije išla od ruke“? Mislim da znam odgovor.

Ovo je odlična analogija pošto je Mehdi muslimanu, na tako mnogo načina, ono što je Isus hrišćaninu. Sasvim sam ubeđen da se većina hrišćana ne bi protivilo takvom scenariju, već bi u potpunosti prihvatili Isusa. Tako će muslimani širom sveta prihvatiti Antihrista/Mehdiya uprkos nedostatku nekoliko najavljenih znakova.

## ZAKLJUČAK

Iako sam ubeđen da će biti i drugih izazova za tezu koja je izneta u ovoj knjizi, za sada mislim da smo dovoljno odgovorili na dve osnovne primedbe koje bi mogle da se upute. U narednom poglavlju govoriću o svojoj ličnoj analizi i razmišljanjima o informacijama koje smo do sada obradili.

## DVADESETO POGLAVLJE

---

### DALJA RAZMIŠLJANJA

Nakon datog odgovora i ponuđenog rešenja za neke od mogućih zamerki tezi koja je iznesena u ovoj knjizi, prelazimo neka završna razmišljanja.

#### PUKI SLUČAJ?

Kada sam se prvi put upoznao sa islamskom eshatologijom i mnogim sličnostima između biblijskog Antihrista i islamskog Mehdiya, bio sam prilično zapanjen. Ali, kada sam shvatio da ove sličnosti idu mnogo dalje od samog Mehdiya i Antihrista, znao sam da ova tema zaslužuje sveobuhvatnu studiju. Morao sam da „vidim koliko je duboka ova zečija jama.“ Kako su se brojne sličnosti između ova dva eshatološka sistema nizale jedna za drugom, moj zaključak je bio da one nisu puki slučaj. Postoji jasan dokaz da se ovde radi o nameri i planu. U osamnaestom poglavlju, naveo sam dvadeset i dve glavne podudarnosti između biblijske i islamske predstave poslednjih dana i ubeđen sam da se ova lista može proširiti. Nekoliko podudarnosti same po sebi prilično zadivljuju. Razmislite, na primer o ovom: Biblijski izučavaoci i poznavaoци biblijskog proročanstva su zaključili da će Antihrist sklopiti „mirovni sporazum“ sa Izraelom za tačno sedam godina. Po ovom sporazumu će se, kako mnogi veruju, učiniti ustupak koji omogućava Izraelu da ponovo podigne svoj Hram. Potpuno isti scenario se vidi u islamskom predanju po kojem će Mehdi sklopiti „mirovni sporazum“ sa hrišćanima preko Jevrejina iz levitske sveštениčke loze. Taj Levit bi trebalo da bude neophodni predstavnik jevrejskog naroda da bi se ponovo izgradio njihov Hram. Neverovatno, vremenski rok koji islam ovde određuje jeste tačno sedam godina. Ovo je previše detaljno i određeno da bi moglo da se otpiše kao puka slučajnost, iako je možda u poređenju sa ostalim mnogobrojnim sličnostima, najmanje značajno.

Razmišljajući o posledicama činjenice da se najzlokobniji lik iz Biblije, Antihrist, pretvorio u spasitelja kojeg islam očekuje, dok je najdobročudniji, odnosno – Isus, postao najgori lik u islamskoj eshatologiji, čovek mora da se zapita: *Da li je Sotona bio posebno uključen u nadahnuće islamske doktrine o poslednjim vremenima?* Da li je Sotona u islamskom predanju video sredstvo



za ostvarenje svoje konačne zamisli? Naravno da je u istoriji bilo stvarnih ljudi i brojnih događaja koji su doprineli stvaranju islamskog predanja koje imamo danas. Međutim, ovde govorim o duhovnim uticajima i bićima koja stoje iza stvaranja ovog predanja. Određenost, najmanje pojedinosti i brojna preklapanja zahtevaju da priznamo da je u pitanju osmišljen plan, dok naopaka i bezobzirna priroda ovih „anti-podudarnosti” jasno ukazuje na zlu prirodu „osobe” koja to čini. Razumem da na prvi pogled ova izjava zvuči prilično paranoično. Ali razmislite o činjenicama. Kada je Bog objavio knjigu Otkrivenje apostolu Jovanu, u isto vreme je razotkrio i Sotonin glavni plan – da obmane svet. Sotonin plan je unapred otkriven. Kada se našao u takvoj neprilici, da nije Sotona, lukav kao i uvek, procenio da je neophodno da stvori jaku tradiciju koja će se sa svojim „anti-podudarnostima” staviti nasuprot Božjem planu? Ako je tako, Sotona može i dalje bezobzirno da sprovodi ono što je Bog već najavio i da će uspeti da prevari veliki deo sveta. Ako je to slučaj, onda će kada se pojavi Antihrist, kako je to u Bibliji prorečeno, Sotona imati najmanje 1.5 milijarde muslimana, koji ne samo da neće prepoznati u njemu Antihrista, već će verovati predanjima koja su stara 1.400 godina i proročanstvima o dolasku tako divnog „spasitelja.” Nadgledanjem antihrišćanskog predanja u živoj svetskoj religiji, Sotona je već pripremio petinu čovečanstva da raširenih ruku prihvati njegovog Antihrista kada bude došao. Izgleda kao da je čitav muslimanski svet, koji se brzo uvećava, pripremljen samo za ostvarenje krajnjeg cilja najvećeg Božjeg neprijatelja. Ako je to slučaj, ne samo da se može reći da je „Sotona živ i dobro mu ide na planeti Zemlji,” već mnogo određenije: Sotona je živ i dobro mu ide u najbrže rastućoj religiji na planeti Zemlji.

### **DOBRE STRANE ISLAMA**

Sada, pre nego što nastavimo dalje, moram da istaknem da iako je ova knjiga na mnoge načine usredsređena na negativne vidove islama, mora se takođe naznačiti da islam kao religija ima mnogo veoma dobrih i pobožnih, divnih i plemenitih osobina. Islam se ističe svojim snažnim naglaskom na skromnost i molitvu kao i prelepom arhitekturom i umetnošću. U stvari, pronašao sam mnogo toga privlačnog u islamu i njegovoj kulturi. Otvoreno osporavati ovu stranu islama bilo bi kao da smo svi zajedno zabili glave u pesak. Ali, kao što je Oswald Čembers (Oswald Chambers) rekao u klasičnoj hrišćanskoj literaturi, *Bogu sve moje najbolje* (My Utmost for His Highest), „Dobar je uvek

neprijatelj najboljeg.“<sup>211</sup> Ovo je suština koncepta koji je potrebno razumeti. Taj koncept je Sotona odavno otkrio i efikasno iskoristio kao jedno od svojih najboljih oruđa da mnoge zavede na stranputicu.

Islam ima mnoga unutrašnja i spoljašnja iskazivanja vere koja su sasvim dobra; neka od njih su vrlo slična onome što sam doživeo u hrišćanstvu. Naravno, islamska religija bez izvornog Isusovog jevanđelja nikada vas neće dovesti u pravu zajednicu sa Bogom. Nije važno koliko zadivljujućih osobina ili tradicija poseduje, islam na kraju ipak ne uspeva da dostigne i ostvari ono što je zaista od najveće važnosti. Isus nije samo još jedan prorok; već je „put i istina i život“ (Jovan 14:6). I u ovom slučaju, ponovo vidimo jasnu antihrišćansku prirodu islama. Kako to? To je zato što reč 'antihrist' ima dvostruko značenje – ne znači samo „protiv Hrista,“ već i „umesto Hrista“ tj. zamena za Njega. U islamu, vidimo vešto izvedenu zamenu za hrišćanstvo. Postao je koliko god je mogao sličan onom što je izvorno i pravo, a da zapravo u sebi nema samu suštinu – pravi živi odnos sa jedinim istinitim Bogom univerzuma kroz Isusa Hrista. To je način na koji je Bog izabrao da se ophodi prema ljudima. Islam nastoji da zaobiđe ovo. Zaista bi bilo teško stvoriti bolji primer 'hrišćanstva bez Hrista' od islama. I u tom smislu, islam je 'dobar' koji je krajnji neprijatelj 'najboljeg.' Dakle, opasnost od islama ne stiže samo od mračne, već i od njegove svetle strane. Jer je svetla strana vid islama koji podseća na pravu zajednicu sa Bogom, prihvatljivu za mnoge koji ne zasnivaju svoju odluku na potpunom sagledavanju obe religije. Sotona je vešt i lukav. Bez sloja pobožnosti, islam ne bi bio prihvatljiv nikome, ali Sotona svoj otrov uvek obloži slatkišem. Njemu je bilo pravo zadovoljstvo da pretrpi i dozvoli mnoge pobožne detalje u islamskoj religiji u zamenu za odsustvo suštinske osnove prave zajednice sa Bogom, koju imamo u Isusu Hristu – jedinom Spasitelju sveta.

### **AKO NE ISLAM, ŠTA ONDA?**

Nakon što su sve ove pojedinosti ispitane, ostaje da se još jedno važno pitanje postavi: *Ako islam nije antihrišćanski poredak, ko drugi može da ima tu ulogu?*

Mi u Americi smo neslavno Ameriko-centrični. Kao američki hrišćani Bibliju tumačimo prema svom – američkom iskustvu. Trenutno, u Americi i na raznim drugim mestima, najveći „neprijatelj“ današnjeg hrišćanstva su,

uopšteno govoreći, napredni svetovnjaci – levica i pristalice različitih oblika religije Novog doba. Dejvid Limbo (David Limbaugh), društveni i politički komentator, u svojoj knjizi *Progon: Kako liberali vode rat protiv hrišćanstva* (Persecution: How Liberals Are Waging War Against Christianity), detaljno obrađuje sve rasprostranjeniji trend predrasuda, diskriminacije i mržnje prema hrišćanima u Americi. Mnogi američki hrišćani naslućuju da će doći dan kada će mržnja naprednih svetovnjaka prema hrišćanima prerasti u razjarenost do te mere da će neki ljudi osetiti da je sasvim opravdano ubijati hrišćane.

Iako sam kod nekih video prilično jaku mržnju usmerenu prema hrišćanima, i pored toga što je Limbovo razmatranje sasvim tačno, ja lično smatram da je teško poverovati da liberalizam ili svetovni humanizam mogu dovesti do takvog ubilačkog ponašanja širom sveta, kakvo će se po Bibliji javiti u poslednjim danima. Možda je viđenje američkih hrišćana bilo previše kratkovidno kada su pokušali da zamisle i pogode ko će zaista biti njihov progonitelj u poslednjim vremenima.

Kada Isus kaže da dolazi dan kada će: „svaki koji vas ubije pomisliti da Bogu služi,” to zahteva ne samo veru u Boga, već i neku vrstu religioznog poretka u kojem je zastupljeno shvatanje da je ubijanje u ime Božje sasvim prihvatljivo. Ja lično ne vidim ni liberalizam, niti humanizam, čak ni okultizam, da mogu da se uklupe u tačan opis budućih dešavanja na koje nas Isus ovde upozorava. Možda, ako se u narednim decenijama, humanizam, okultizam i razni oblici religije Novog doba na neki način pomešaju i stope u nekakav jedinstven i popularan svetski pokret koji će doživeti značajniji preporod, onda bi možda u tom slučaju mogao da postane odgovoran za progonstvo neistomišljenika po celom svetu. Ali za sada, takav poredak ne postoji. Ja jednostavno ne vidim dovoljno opipljiv dokaz da bih prihvatio mišljenje da bilo koji od „-izama” koje smo upravo spomenuli mogao da ispuni uslov koji je potreban da bi njegove pristalice postale zvanični kandidati koji bi ostvarili Isusovo proročanstvo o narodu koji će ubijati hrišćane i misliti da će na taj način služiti Bogu.

Islam se, međutim, savršeno uklapa u Isusovo proročanstvo. I, kao što smo videli u prethodnim poglavljima, islam takođe ispunjava Jovanovo proročanstvo o svetskom poretku koji će odsecanje glave koristiti kao osnovni vid delovanja da silom nametne svoju vladavinu. Ali kako to do sada nismo

uvideli? Pored svega toga, islam je druga po veličini religija u svetu i ona koja – najbrže raste. Da li smo zaista toliko slepi?

Budimo iskreni, do 9/11, islam se nalazio prilično van vidokruga mnogih američkih hrišćana. S druge strane, bio je na neki način uspavana svetska sila većim delom prošlog veka. Međutim, lagano i neprestano je rastao tokom dvadesetog veka da bi se krajem istog veka uzburkao i proključao pojavom radikalnog islama u Iranu i Egiptu koji je već uspostavio svetsku mrežu džihadskih pokreta koja nikada do sada nije postojala ni u svetskoj ni u islamskoj istoriji.

Danas mnogi izjavljuju da će „dvadeset prvi vek biti vek islama.”<sup>212</sup> Kao što mnogi pretpostavljaju da je Amerika uvučena u Treći svetski rat, i muslimani objavljuju svud po svetu da je započet treći veliki džihad.<sup>213</sup> Dakle, islam je, možda u poslednjem času, napokon privukao našu pažnju. I kao što smo procenili prirodu islama u svetlu biblijskih proročanstava, vidimo da se ne samo uklapa u opis biblijskih proročanstava do najsitnijih detalja, već i da je takođe imao hiljadu i četiri stotine godina da prodre u svaki kutak zemlje. Verujem da je pozornica za buduće događaje postavljena.

## DVADESET PRVO POGLAVLJE

---

### ŠTA BI MI TREBALO DA RADIMO?

Nakon što pročitaju ovu knjigu, siguran sam da će se mnogi osećati beznadežno. „Pa dobro,” možda bi da pitate, „ako će ovo Sotonsko/islamsko carstvo zavladati svetom i pobiti milione ljudi, šta onda mi možemo da uradimo? Izgleda kao da je sve predodređeno i tako beznadežno.” Ovo poglavlje se bavi Božjom osnovnom odredbom i rešenjem za sve naizgled, beznadežne okolnosti: molitvom.

Molitva je apsolutno najvažnija sila koja je čovečanstvu na raspolaganju. Ipak, žalosno je reći, ona je prilično zapostavljena, čak i u crkvi.

Dakle, evo pitanja koje moramo da postavimo: ako Biblija kaže da će se sve ovo dogoditi, zašto se onda jednostavno ne prepustimo „Božjoj volji” i dozvolimo da islam zavlada našim narodima i sve ovo dovrši? Zašto odlagati ono što je neizbežno? Ovo su opravdana pitanja. Međutim, ona su zasnovana na nekim veoma pogrešnim pretpostavkama. Dozvolite da objasnim.

### DA LI JE NAŠA SUDBINA VEĆ ODREĐENA?

Neki su biblijski predavači razmatrali mogućnost da svi narodi budu obuhvaćeni antihrišćanskim poretkom. Već smo videli da neki biblijski stihovi nagoveštavaju tako nešto. Moj prilaz ovoj temi je nešto drugačiji. Da vam objasnim zašto. Prvo da pogledamo stihove iz kojih se izvodi zaključak da će baš svaki narod potpasti pod Antihristom i priključiti se njegovom pohodu na Jerusalim:

„Evo, ja ću učiniti Jerusalim čašom za opijanje svim narodima unaokolo, koji će opsesti Jerusalim ratujući na Judu. I u taj ću dan učiniti Jerusalim teškim kamenom *svim narodima*; koji ga god budu hteli dignuti, satrće se, ako bi se i svi narodi zemaljski sabrali na nj.” (Zaharija 12:2-3, naglasak moj)

„Jer ću skupiti *sve narode* na Jerusalim u boj.” (Zaharija 14:2, naglasak moj)

„Sabraću *sve narode*, i svešću ih u dolinu Josafatovu, i onde ću se suditi s njima za svoj narod i za nasljedstvo svoje Izrailja.“  
(Joilo 3:2, naglasak moj)

„I dade joj se (zveri) da zarati na svete i da ih pobedi, i *dade joj se vlast nad svakim plemenom i narodom i jezikom i narodnošću.*“ (Otkrivenje 13:7, naglasak moj)

Da pogledamo prvo prva tri stiha. Pošto ovi stihovi koriste reč „svi“ i posebno izraz „svi narodi zemaljski“ kada govore o napadu na Jerusalim u armagedonskoj bitci, izgleda da je već predodređeno da će doslovno svaki narod potpasti pod Antihristovom imperijom i podržati ga u ovom ratu. U potpunosti razumem kako mnogi dolaze do ovog zaključka.

Postoje, međutim, najmanje dva problema sa ovim tumačenjem. Kao prvo, drugi stihovi koriste potpuno isti jezički stil, a ipak, iz njih se jasno vidi da se ne podrazumevaju svi postojeći narodi. Ovi stihovi, kao i prethodni, svi koriste hebrejsku gramatičku građu – preuveličavanje da bi se pojačala određena izjava u nameri da se prenese njen smisao. Gramatičari ovo nazivaju hiperbolom. To je izjava kao što je: „Svi vole sladoled!“ ili „Ti nikad ne čistiš kuhinju“ ili ona stara „Krićani su svagda lažljivi, zle zveri, leni trbusi.“ Govoriti o izuzecima u ovom slučaju potpuno bi ublažilo snagu izjave. Na primer, zamislite znak ograničenja brzine na kome bi bili ispisani svi koji se smatraju izuzecima: „Brzina je ograničena na 55 km/s, izuzev kola hitne pomoći, vatrogasnih kola, policije u poteri, itd.“ To jednostavno ne bi moglo da ispuni svoju namenu. Takvi izuzeci se ne mogu izdvojiti na osnovu jezičke isključivosti. Na ovaj tip jezika ćete, u stvari, vrlo često nailaziti u Bibliji. Na primer, prorok Danilo, ovako govori kralju Valtazaru:

„Care, Bog Višnji dade carstvo veličinu i slavu i čast Navuhodonosoru, ocu tvom. I od veličine koju mu dade *svi narodi, plemena i jezici* drhtahu pred njim i bojahu ga se.“  
(Danilo 5:18-19, naglasak moj)

Da vam postavim onda pitanje: Da li se baš svaki narod na zemlji plašio Navuhodonosora? Ili samo oni narodi koji su čuli za njega? Da li je Danilo govorio o svakom pojedinom narodu na zemlji? Ili su samo oni narodi koji su bili dovoljno blizu Vavilona da su strepili od njega? Da li su domoroci Papue Nove Gvineje živeli u strahu od Navuhodonosora? Lično mislim da Danilovo korišćenje izraza „*svi narodi, plemena i jezici*“ bilo više da se doživi smisao

onog što je želeo da saopšti. Ili kao što vidimo u jednom drugom sličnom primeru:

„I dolazahu od *svih naroda* da čuju mudrost Solomonovu, *od svih carstava na zemlji*, koji čuše za mudrost njegovu. (1. Carevima 4:34, naglasak moj)“

Da li je Solomonova mudrost bila tako uticajna da nije bilo nijednog kralja na planeti koji nije čuo za nju? Ili je ovo još jedan način izražavanja koji je korišćen da bi se prenela veličina Solomonovog ugleda? Šta mislite o ovome: „I uhvati Agaga cara amaličkog živog, a *sav narod njegov pobi oštrim mačem.*“ (1. Samuilova 15:8).

Zar nije čudno što se narod za koji je rečeno da je „potpuno uništen“ ponovo vraća da izazove nevolju samo nekoliko poglavlja kasnije u istoj knjizi, 1. Samuilovoj? Još jednom, takvih primera ima svuda u Bibliji. Da li shvatate šta želim da kažem?

Sada, kada se ponovo osvrnemo na stihove u Zahariji, vidimo da je mnogo određenije navedeno koji će narodi prvenstveno biti uključeni u napad: „Evo, ja ću učiniti Jerusalim čašom za opijanje *svim narodima unaokolo*“ (Zaharija 12:2, naglasak moj).

Naravno, svi okolni narodi su muslimanski narodi koji okružuju Izrael sa svih strana. Zapravo, i prorok Joilo ovo potvrđuje. Govoreći o konačnom napadu na Jerusalim, on je predskazao:

„Sabraću sve narode, i sveću ih u dolinu Josafatovu, i onde ću se suditi s njima za svoj narod i za nasledstvo svoje Izrailja... I šta hoćete vi sa mnom, Tire i Sidone, i svi krajevi palestinski?... Objavite ovo po narodima, oglasite rat, podignite junake neka dođu i idu svi vojnici. Raskujte raonike svoje na mačeve, i srpove svoje na koplja; ko je slab, neka reče: Junak sam. Skupite se i hodite, *svi narodi unaokolo*, i saberite se! Tamo svedi, Gospode, junake svoje. Neka se podignu i dođu narodi u dolinu Josafatovu; jer ću onde sestiti da sudim *svim narodima unaokolo.*“ (Joilo 3:2, 4, 9-12, naglasak moj)

Ko su ti okolni narodi? Da li je među njima i Novi Zeland? Kanada? Može biti. Ali u ovom kontekstu, Biblija se posebno obraća islamskim narodima koji okružuju Jerusalim/Izrael sa svih strana.

Drugi razlog da je stav po kojem će svaki pojedini narod potpasti pod Antihristom, neodrživ prosto zato što Pismo jasno govori drugačije. Neki narodi će se odupreti Antihristu nakon njegovog napada na Jerusalem. Razmislite o sledećim stihovima iz Danilove knjige:

„A u poslednje vreme južni će se car pobiti s njim; i car će severni udariti na nj kao vikor s kolima i konjicima i s mnogim lađama, i ušavši u zemlje poplaviće i proći. I doći će u krasnu zemlju, i mnogi će propasti, *a ovi će se izbaciti od njegovih ruku: edomska, moavska i glavni deo sinova Amonovih. I posegnuće rukom svojom na (mnoge) zemlje*, i zemlja misirska neće umaknuti. I osvojiće blago u zlatu i u srebru i sve zaklade misirske; i Livijani i Etiopljani ići će za njim. Ali će ga glasovi sa istoka i sa severa smesti, te će izaći sa velikim gnevom da pogubi i zatre mnoge. I razapeće šatore dvora svog među morima na krasnoj svetoj gori; i kad dođe k svom kraju, niko mu neće pomoći.” (Danilo 11:40-45, naglasak moj)

Ovde se kaže da će, u najmanju ruku, Edom, Moav i vođe Amona biti izbačeni iz Antihristove ruke. Ovo se odnosi na današnji Jordan. Jordan se neće pokoriti Antihristu niti potpasti pod njegovom upravom. Stih nadalje navodi zemlje koje hoće i kaže „mnoge zemlje.” Ne sve. Da li Biblija protivreči sama sebi? Ne mislim tako. Verujem da će svako pleme, narod, jezik i država biti zahvaćeni Antihristovim uticajem. Verujem i da će se Antihristu dati određen uticaj i vlast nad svakim pojedinim narodom u kojem bude imao brojne sledbenike. Nad mnogim narodima imaće potpunu vlast, ali neće potpuno ovladati svakim narodom. Mislim da je ovo jedini način na koji se mogu u potpunosti uklopiti svi stihove koji se odnose na ovo pitanje.

Dakle, recimo da sam ovim pokazao da neće doslovno svaki pojedini narod na zemlji napasti Jerusalem zajedno sa Antihristom, već da će biti dovoljno naroda koji će opravdati snažne izraze koje koriste Zaharija i Joilo. Zašto toliko vremena posvećujem da bih objasnio ovo pitanje u poglavlju koje govori o molitvi? Jednostavno. Razlog je taj što verujem da, iako nam Biblija zaista daje opštu proročku sliku onoga što će se dogoditi u poslednjim danima, *mnoge pojedinosti tek treba da se odrede*. Bog nije otkrio svaki detalj sa razlogom. On retko to čini. Da jeste, onda bi bilo opravdano da jednostavno sedimo i čekamo da Antihrist dođe i pokupi nas. Sasvim bi bilo opravdano da kopamo rupe u zemlji za tajna skrovišta u kojima ćemo



skladištiti hranu za preživljavanje. Umesto toga, Bog želi da se s Njim rvemo u molitvi, ne samo za duše naše i naše porodice, već i za same narode kojima pripadamo i sa kojima živimo. Bog, na primer, nije upozorio Davida Povsona da islam može na kraju zaista da osvoji Englesku u nameri da mu da dovoljno vremena da pobegne, već da upozori englesku crkvu da se ujedini i bori za svaku dušu u svojoj zemlji istrajnom molitvom! Islam može imati stav koji je skoro sudbonosan u prihvatanju Alahove volje: „*Inšalah*” (Ako je volja Alahova... dogodiće se), kako kažu muslimani. Mi, međutim, služimo Bogu koji nas poziva da sarađujemo sa Njim dok pohodi narode. Služimo Bogu koji očekuje od nas da širimo *Njegovo* predivno carstvo po svojoj zemlji putem propovedi (pozivom) *i molitvom*.

Ovde je najvažnije da ako se osećate pomalo beznadežno nakon što pročitate scenario koji je izložen u ovoj knjizi, ne bojite se; uvek možete nešto da uradite. Možete se moliti, i ponovo moliti, i možete se moliti još više. Možete se i pridružiti onima koji isto čine. Nikada ne potcenjujte moć istrajne molitve da utiče na događaje i konačan završetak bilo kojeg od njih. Zapamtite, priča se ne završava sve dok se ne ispriča. Verujem da će nedostatak ili prisustvo izobilne molitve odrediti završno poglavlje u priči o *mnogim* narodima. Gospod nam je dao mogućnost da utičemo na srazmeru Njegove milosti u odnosu na Njegovu pravdu koja će dotaći naše domove, gradove, područja i narode. Svaki narod će primiti svoju meru Božje presude. Zaista će svaki čovek proći kroz duboki proces pročišćenja tokom poslednje tri i po godine ovog strahovitog razdoblja. *Sve što može da se uzdrma biće uzdrmano*. Zato je danas vreme da se traži Božja milost za dane koji dolaze.

Trebalo bi da pomenem još jedan veoma važan vid molitve. Verujem da molitva takođe može da zadrži sud Božji i „kupi” dodatno vreme za pozitivne promene. Moramo da se setimo da je Gospod odložio svoj povratak da bi što više ljudi došlo do poznanstva sa Njim i bude spašeno. „Gospod ne odugovlači obećanje, kao što neki misle da je to odugovlačenje, nego pokazuje svoju strpljivost prema vama jer ne želi da iko propadne, nego da svi dođu do pokajanja” (2. Petrova 3:9).

Dramatična probuđenja se odigravaju u mnogim narodima i ona bi bila sasečena i nedovršena kada bi kraj došao sada. Isto tako, možda se neka buduća probuđenja nikada ne bi dogodila, ako se sve završi sada. Iako ja lično verujem da će zaista doći dan kada će se sva ta zastrašujuća proročanstva iz

Biblije ostvariti, verujem i da možemo moliti Boga da nam da više vremena i da pokrene probuđenje i u našem narodu pre nego što dođu mračni dani. Molitva može da preduhitri Njegov gnev sa ciljem da Njegova milost zadobije više vremena da radi u srcu nacije.

Bog je došao i razgovarao sa Mojsijem. Rekao mu je da će suditi i uništiti decu Izraela. Za većinu nas, to bi bilo dovoljno. Bog je rekao i – to je gotova stvar. Ali Mojsije to nije prihvatio. On je posredovao pred Bogom:

„Još reče Gospod Mojsiju: Pogledah narod ovaj, i eto je narod tvrdog vrata. I sada pusti me, da se raspali gnev moj na njih i da ih istrebim; ali od tebe ću učiniti narod velik. A Mojsije se zamoli Gospodu Bogu svom, i reče: Zašto se, Gospode, raspaljuje gnev Tvoj na narod Tvoj, koji si izveo iz zemlje misirske silom velikom i rukom krepkom? Zašto da govore Misirci i kažu: Na zlo ih izvede, da ih pobije po planinama i da ih istrebi sa zemlje? Povrati se od gneva svog, i požali narod svoj oda zla. Opomeni se Avrama, Isaka i Izrailja, sluga svojih, kojima si se sobom zakleo i obrekao im: Umnožiću seme vaše kao zvezde na nebu, i zemlju ovu, za koju govorih, svu ću dati semenu vašem da je njihova doveka. I ražali se Gospodu učiniti zlo narodu svom, koje reče.” (Izlazak 32:9-14)

Vratimo se sada nazad, na početak razgovora. Prvo Bog govori Mojsiju: „I sada pusti me, da se raspali gnev moj na njih i da ih istrebim; ali od tebe ću učiniti narod velik.” Dobro, pritisnite pauzu. Uključimo sada nekoliko bogoslova u ovaj događaj da razmotre hoće li ili neće Bog uništiti Izraelce. „Naravno da hoće,” svi bi se složili, „Bog je to rekao i to je rešeno.” Mnogi će tvrditi isto to danas. Možda osećate kao da je presuda za vaš narod neizbežna. U redu. Šta ćete povodom toga uraditi? Da li ćete na sav glas žaliti? Ili ćete posredovati i tražiti milost kao Mojsije? Možda će Bog, i pored toga, sprovesti Svoj sud nad vašim narodom. Ili će možda odustati.

„Tražite Gospoda svi koji ste krotki u zemlji, koji činite šta je naredio; tražite pravdu, tražite krotost, eda biste se sakrili na dan gneva Gospodnjeg.” (Sofonija 2:3)

„Zato još govori Gospod: Obratite se k meni svim srcem svojim i posteći i plaćući i tužeći. I razderite srca svoja, a ne haljine svoje, i obratite se ka Gospodu Bogu svom, jer je milostiv i žalostiv, spor na gnev i obilan milosrđem i kaje se oda zla. *Ko zna*, neće li

se povratiti i raskajati se, i ostaviti iza toga blagoslov..." (Joilo 2:12-14, naglasak moj)

Verujem da danas živimo u ključno vreme kada se budućnost mnogih naroda vaga. Sada nije vreme za strah. Niti je vreme da se zgrčimo. Sada je vreme za molitvu!

Želim da završim ovo poglavlje navodeći odlomak iz jednog članka poznatog biblijskog učitelja i pisca Francisa Frangipejna (Francis Frangipane). Osećam se posebno inspirisanim Francisovim člankom u kojem je on dao odgovor na pitanje o kojem raspravljamo i verujem da ćete se i vi isto tako osećati. Naziv članka je. „Ovo je dan kada se borimo!”

Sukob sa kojim se naše pokoljenje suočava nije ni po čemu manja pretnja od nacizma i sovjetskog imperijalizma. Radikalni islam je demonska sila koja teži da zavlada svetom. Ne možemo izgubiti rat protiv terorizma i pada morala. Ne smemo da se prepustimo strahu ili neveri, jer smo se rodili da se borimo i pobedimo u bitkama našeg vremena. Ponovo se čuje prigovor: „Učili su me da pre samog Hristovog povratka i treba da bude sve više i više zla.” *Da, takav dan će doći, ali ne bi smeli da pretpostavimo da je taj dan već stigao. U svakom dobu Bog zahteva da hodamo kao pobednici.* Sama činjenica da i danas postoje narodi koji očekuju veliku žetvu i probuđenja, podseća nas da je dato još vremena našim narodima. Jedan od naših čitalaca je poslao sledeći izvod iz govora Aragona, kralja Gondora, u *Povratku kralja*. Pisac knjige J.R.R. Tolkin, Englez, poriče da njegovo delo ima bilo kakve veze sa Velikim ratom. Ipak, veći deo njegovog rukopisa napisan je u jeku Drugog svetskog rata. Knjiga je metafora svih bitaka sa kojima svako pokoljenje mora da se suoči da bi pobedilo zlo...

Daleko nadjačan, kralj Aragon je nastojao da nadahne svoje ljude da ne posustanu protiv onoga što je izgledalo kao siguran poraz u borbi protiv svojih neprijatelja – razjarenih hordi pakla. Jašući ispred svoje okupljene, ali skromne vojske, uzviknuo je: „U vašim očima vidim onaj strah koji bi mi slomio srce. Možda će doći dan kada će nestati ljudske hrabrosti, kada ćemo ostaviti naše prijatelje i prekinuti sve ono što nas povezuje. *Ali ovo nije taj dan. Ovo je dan kada se borimo... radi svega do čega vam je na ovoj dobroj Zemlji stalo, ja vas pozivam da stanete uz mene, vi, ljudi sa Zapada!*”<sup>214</sup>

Ovome mogu samo dodati jedno vrlo iskreno: *Amin!*

## DVADESET DRUGO POGLAVLJE

---

### ODGOVORITI JEVAŃDELJEM

Iako su sila i neophodnost molitve neosporni, postoji još jedan vid našeg odgovora koji je preko potreban. Mi, isto tako, moramo da dopremo do muslimana sa besprekornom hrišćanskom porukom dobre vesti. To je poruka slobode za one koji su zarobljeni lažnim islamskim jevanđeljem straha. To je poruka ljubavi i prihvaćenosti za one koji nikada nisu spoznali kako izgleda biti potpuno prihvaćen i voljen od Boga. To je poruka koja kaže: „Bog te ovoliko voli. I evo kako je to dokazao jednom zauvek...” Ne smemo olako da uzmemo poruku Jevanđelja. Niti smemo da ikada potcenimo njegovu silu. Jer je ono zaista „sila Božija na spasenje svakome ko u njega veruje” (Rimljanima 1:16).

### DOSEZANJE

„Kako će, dakle, prizvati onoga u koga nisu poverovali? A kako će verovati u onoga za koga nisu čuli? Kako će pak čuti bez propovednika?” (Rimljanima 10:14)

Svrha ovog poglavlja nije da govori o tome kako se može preneti jevanđelje muslimanima, već o duhu u kojem Bog želi da im priđemo kako bi se, ne samo oni, već i mi preobrazili. Ipak, želeo bih da kažem samo par reči o dosezanju muslimana. Postoje naravno dva načina kako hrišćani mogu da dopru do muslimana, bilo da su kod kuće ili u inostranstvu. Iako većina hrišćana možda misli da ima mnogo misionara koji su otišli da rade sa muslimanskim narodima, razmislite o ovoj statistici: samo 2% protestantskih misionara prenose jevanđelje muslimanskom svetu, koji praktično čini polovinu nehrišćanskog sveta.<sup>215</sup> To je zaista začuđuje, i mnogo bi se moglo reći o tome. Iako se verovatno većina onih koji čitaju ovu knjigu, nikada neće sa svojom porodicama preseliti preko okeana da bi postali misionari među muslimanima u stranim zemljama, to, međutim, ne znači da prenošenje jevanđelja muslimanima nije moguće. Danas, sa svojih oko osam miliona muslimana, Amerika je deo muslimanskog sveta. Isto se može reći za bilo koju Zapadnu zemlju. Većina muslimana je u Americu došlo iz zemalja u kojima bi vi i ja mogli da završimo u zatvoru a možda i bili ubijeni ako bismo im propovedali jevanđeosku poruku. Ali, evo njih u Americi – zemlji slobode – a

mnogi hrišćani ignorišu njihovo prisustvo. Da li su ikada ranije Isusove reči odzvanjale glasnije? „Žetva je velika, a radnika je malo“ (Luka 10:2).

Ako ste Isusov sledbenik, ohrabrujem vas da duboko razmislite o Isusovim rečima koje je svima nama uputio: „Idite i načinite sve narode mojim učenicima, krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha.“ Do kojeg stepena ste vi poslušni ovoj zapovesti?

Možda ste od onih koji misle da je nemoguće dosegnuti muslimane. Možda ćete se nakon ove knjige više plašiti muslimana nego ranije. Hajde da govorimo o tim osećanjima.

### MUSLIMAN JE POPUT MENE

Nakon čitanja ove knjige možda ćete biti iznenađeni kada vam kažem da ja, zapravo, volim muslimane. A ako ste neko ko je zahvaćen ljubavlju Božjom u Hristu, onda biste i vi trebali. Jedan od mojih najvećih strahova dok sam pisao ovu knjigu bio je da će ona izazvati negativne reakcije prema muslimanima. Naravno da prirodna reakcija, nakon što se sazna toliko negativnih činjenica, može biti da se ustukne pred njima iz straha. Međutim, kada se suočimo sa takvim strahom, Gospod ne želi da se povučemo, već radije da Njegovom ljubavlju nastavimo smelo da osvetljavamo put onima što su u mraku, *bez obzira na naše strahove*. Dozvolite da ovo glasno istaknem: „Jer naša borba nije protiv ljudi od mesa i krvi, nego protiv poglavarstva, protiv vlasti, protiv vladara ovog mračnog sveta, protiv zlih duhova na nebesima.“ (Efescima 6:12). Drugim rečima, *muslimani nisu neprijatelji!* Ova knjiga nije o muslimanima – ona je o islamu. Ona govori o duhovnim silama i obmanjujućim doktrinama koje ljude porobljavaju. Uprkos činjenici da sam tvrdio da muslimani slede „antihristovu“ religiju, želim da budem jasan da mi kao Hristovi sledbenici treba da vidimo svakog muslimana, ne kao neprijatelja, već kao nekoga ko je stvoren po Božjem liku – *baš kao mi*.

U stvari, ovo je možda nešto što potpuno iznenadi mnoge Zapadnjake kada počnu da upoznaju muslimane. Umesto da upoznaju sitničave, gnevne ljude, mnogi se nađu zatečeni kada otkriju da je većina muslimana poput ostalih. Sreo sam vrlo srdačne, ljubazne i inteligentne muslimane. A to što *liče* na nas jeste zbog toga što i *jesu* kao mi. Većina muslimana koje srećete iskreno žele da žive dobar život pred Bogom i da rade ono što je Bogu

ugodno. Zato bi na većinu muslimana trebali da gledamo kao na: prave bogotražitelje.

### **PRONALAZENJE OKEANA U SVAKOJ KAPI**

Jalal al Din al Rumi je bio jedan od najvećih islamskih mistika. On se bavio mističnim oblikom islama koji je poznat kao *sufizam*. Rumi je često govorio o Bogu kao o „Voljenom“ ili kao o „Prijatelju.“ Sufiji kao što je Rumi takođe ističu Isusa kao svog životnog uzora mnogo više od drugih muslimana. Ne možete čitati mnoge Rumijeve spise a da ne pomislite da je bio vrlo blizu da postane hrišćanin. Postoji najmanje jedan Rumijev citat koji bih mogao ovde da navedem i koji zaista iskreno cenim. Rumi je rekao: „Jednog dana sam šetao i tražio da u ljudima vidim sjaj Prijatelja, da bih tako prepoznao okean u jednoj kapi.“ Rumi je pokušavao da vidi Boga u svemu što je Bog stvorio, a posebno u svakom pojedinom stvorenju. Možda ćete reći da ne možemo pronaći nikakvo dobro i svetlo u Antihristovoj religiji. Verovali ili ne, možete. Evo i razloga za to: islam čine muslimani, a muslimani su ljudi koji su stvoreni na sliku Božju. Mnogi od njih su iskreni bogotražitelji i hrišćani mogu da nauče nešto od njih. Ako je to tako sa ovom „slepom ulicom“ antihristovog religijskog sistema, koliko više to važi za njegove sledbenike, koji su svi do jednog, Božja stvorenja! Dok je prirodni nagon naših srca da ustuknu zbog straha, Gospod umesto toga očekuje da se približimo muslimanima sa stavom poverenja i poniznosti koja u njima vidi, ne „neke druge,“ već još jedna Božja stvorenja. Ovaj stav poniznosti, smelosti i poverenja je ono što Bog želi za svoj narod u svako vreme, ali posebno u poslednjim danima. *On želi da budemo pobednici.*

### **POBEDNICI**

Pobednik je osoba (on ili ona) koja ne dozvoljava da bude savladana strahom, već pobeđuje strah ljubavlju. Pobednik ne dozvoljava da ga mržnja savlada, već pobeđuje mržnju pomirenjem. Postojao je jedan čovek koji je otišao muslimanima u takvom duhu. To je uradio usred jednog od najmračnijih razdoblja hrišćanske istorije. Odnos između islama i hrišćanstva u tom vremenu bi možda mogao da se uporedi sa prilikama koje vladaju danas. Bilo je to tokom trećeg Velikog krstaškog rata kada je Franjo Asiški odlučio da ode

i propoveda jevanđelje muslimanima. Duh koji je Franjo pokazao je moćan primer za hristolikost u hrišćanskom propovedanju muslimanima danas.

### FRANJINA PRIČA

1219. god. Franjo Asiški i njegovih dvanaestoro braće su putovali sa krstaškom vojskom prema liniji fronta između krstaša i muslimanskih Saracena sultana al-Kamila u Egiptu.<sup>216</sup> Franjo i njegovi prijatelji su podigli šatore u krstaškom logoru, dok se vojska pripremala da podigne opsadu oko lučkog grada Damijete. Franjo je propovedao krstašima i mnogi od onih koje je dotakla njegova poruka odložili su svoje oružje i pridružili se Franjinom redu. Franjin pristup je bio takav da nikada nije pravio razlike kada je propovedao jevanđelje. Podjednako je propovedao i „hrišćanskim“ krstašima i muslimanima Saracenicima. Franjo je sledio Isusa pravo u logor sultana, vođe muslimanske vojske. Za hrišćane, sultan al-Kamil je bio okrutna zver. Međutim, Franjo je u njemu otkrio čoveka koji je bio prijatan, iskren, vrlo otvoren i pravi bogotražitelj.

Franjo i njegov blizak prijatelj Iluminato su ušetalii pravo u „neprijateljski“ logor. Franjo je odmah zarobljen i u početku maltretiran od strane muslimanskih vojnika. Zahtevao je da vidi sultana da bi mu preneo jevanđelje. Zatim je sultana pozdravio pozdravom „neka ti Bog da mir.“ Zanimljivo je to što je sam Franjo osmislio ovaj pozdrav, koji se sasvim dobro uklapao u uobičajeni pozdrav koji se koristi kod muslimana: *As-salamu Alejkum* (Mir s tobom).

Kristina Meluhi (Christine Mallouhi), u svojoj divnoj knjizi, *Voditi mir sa islamom* (Waging Peace on Islam), prolazi kroz različite priče i legende koje su vezene za susret Franje i Kamila. Iako se izveštaji međusobno razlikuju, možemo sa sigurnošću da znamo nešto o tom susretu. Znamo da je sultan dobro primio Franju. Većina predanja se slaže da je Kamil bio toliko zadivljen Franjom da ga je pozvao da ostane na duže vreme među muslimanima. Zabeleženo je i da je Franjo prihvatio ovaj poziv. Takođe znamo da je sultan dao pismeno ovlašćenje njemu i njegovim drugovima da slobodno propovedaju jevanđelje po muslimanskim zemljama.

Ali kakvu promenu je ovaj susret doneo toj dvojici? Zasnovano na razgovorima sa bratom Iluminatom, citirane su sultanove reči upućene Franji: „Verujem da je tvoja vera dobra i prava,“ i kada su se rastali, zamolio je

Franju da se moli za njega da ga Bog udostoji da pronađe ispravan put. Da li se sultan obratio ili nije, ostaje pitanje. Čak i muslimanski izveštaji pominju da je Kamil zaista bio promenjen nakon susreta sa Franjom. Ali, evo zanimljivog dela i dobre pouke za sve nas. Franjo se takođe promenio. Bio je toliko pod muslimanskim uticajem da je pri povratku u Evropu primenio neke njihove običaje u svom verskom životu. Na primer, kao što muslimani imaju poziv da se mole pet puta dnevno, Franjo je saopštio starešinama u franjevačkom redu da „objave i propovedaju svom narodu... i kažu im da je njegova želja da svuda po svetu u svakom satu kada se oglase zvona, svako prinese slavu i čast Svemogućem Bogu.” Takođe je rečeno da je Franjo počeo da se klanja glavom do zemlje kao što to muslimani čine kada se mole. U glavnom poglavlju je zapisao: „Pri pomenu Njegovog imena treba da padnete na zemlju i uzvisujete ga sa strahom i dubokim poštovanjem. Dobro slušajte svojim ušima i pokorite se Sinu Božjem. To je glavni razlog zašto vas je poslao u svet, da bi rečju i delom mogli da svedočite o Njegovoj poruci i uverite svakoga da nema drugog Svemogućeg Boga osim Njega.“ Ovo na kraju je, naravno, vrlo slično muslimanskom ispovedanju vere: „Nema drugog boga osim Boga [Alah].“

Na kraju zaključujemo da je ovaj susret promenio i sultana i Franju. To je zbog toga što Franjo nije imao za cilj da prilikom svojih susreta samo preobraća „druge,“ već i samog sebe. On nije video najvećeg neprijatelja u drugima, već u samom sebi.

Razlog zašto sam istakao ovu priču o Franji jeste da mi danas, kao i on tada, živimo u vremenu kada su između hrišćana i muslimana napetost, nerazumevanje i strahovanja postali vrlo izraženi. Koliko više će takva osećanja doživeti svoj puni vrhunac u poslednjim danima? Franjo je, svojim dosezanjem muslimana, predivan primer za nas. Došao je muslimanima sa poverenjem, bez straha, ali ponizan, spreman da uči i potpuno u duhu mira. Franjo nije otišao neprijatelju antihristu/neverniku sa duhom predrasude, već, jednostavno, ljudima kojima je bio potreban Isus. Isto tako, Franjo nije otišao da odbrani jevanđelje, već da umre za njega. O tome ćemo govoriti u sledećem poglavlju.

## LIČNE BLAGODATI

Iako je osnovna svrha dosezanja, naravno, da se prenesu poruka spasenja i života u izobilju našoj muslimanskoj braći i sestrama, postoje i vrlo moćne



blagodati koje pri tom zadobijamo. Bez obzira koliko ste zreli kao vernik, svako ko uđe u dijalog sa muslimanima imaće izazov. Većina muslimana provodi dosta vremena spremajući se za rasprave sa hrišćanima. Pre ili kasnije, vaša osnovna verovanja će biti poljuljana. Dobra vest je, međutim, da nam izazovi pomažu da ojačamo. Moji lični susreti sa muslimanima su značajno podstakli razvoj mojih ličnih otkrivenja i razumevanje moje vere. Nikada u toj meri nisam razmišljao o ovaploćenju, Trojstvu ili krstu kao tokom vremena provedenog sa muslimanima koji se žestoko protive svim tim doktrinama. Da li je onda uopšte čudno, da su mnogi od onih koji su imali razgovore sa muslimanima imali snažna otkrivenja samih pitanja koje islam osporava? Predivan primer je Samuil Zvemer (Samuel Zwemer). Zvemer je bio prethodnik misije među muslimanima koji je živio krajem pretprošlog i sve do sredine prošlog veka. Jedna od Zvemerovih knjiga, *Slava krsta* (The Glory of the Cross), je klasika koju bi trebalo svaki hrišćanin da pročita. Njen naziv kaže sve – tokom susreta sa muslimanima, Zvemer je zašao u dublje otkrivenje slave Krsta. Tako će biti i sa nama. Dok prilazimo muslimanima, cilj nije samo da ih upoznamo sa stvarnim Isusom kako bi imali mogućnost da se preobrate, već se, podjednako, i nama otvara mogućnost da nastavimo svoje „preobraćenje” kroz neprestani preobražaj.

## DVADESET TREĆE POGLAVLJE

---

### PRIPREMA ZA MUČENIŠTVO

#### PRIKLJUČIVANJE PROGONJENOM HRIŠĆANSKOM SVETU

Iako većina nas na Zapadu nije izloženo mučeništvu, niti pak živi u prilikama gde je ono prisutno kao pretnja, verujem da je veoma važno za sve nas da ostanemo povezani sa našom braćom i sestrama koji jesu. Danas postoje brojne zemlje širom sveta gde su progonstvo i mučeništvo uobičajeni. Verujem da svi mi možemo da preduzmemo praktične korake kako bi se zdušno povezali sa onima koji žive u prvim redovima fronta. Sigurno je da hrišćanska crkva širom sveta treba da teži izgradnji čvršće veze jedinstva, uzajamne podrške i povezanosti. I naravno, mi na Zapadu, koji trenutno „boravimo na sigurnoj obali,” svakako možemo imati koristi od redovnih provera u kakvoj stvarnosti živimo.

Isus nam je objasnio načelo: *gde je naše blago, tamo će biti i naša srca*. Naše „blago” može predstavljati više od samog našeg novca. Pored naših finansija, vreme i snaga su podjednako naše bogatstvo. Zato, ako želimo da započnemo uspostavljanje veza između *naših srca* i onih koji su u zemljama progona, onda postoje neke vrlo jednostavne stvari koje možemo da učinimo. Naravno, za početak, možemo da saznamo ko su oni i gde se nalaze, a onda da počnemo redovno da se molimo za njih. Ako ste vođa ili pastor, onda vas ohrabrujem da se tokom svake službe u crkvi na kratko pomolite za našu progonoj braću i sestre širom sveta. Na ovaj način ćete omogućiti da se razviju veze između cele vaše zajednice i progonojene crkve. Ovo je dobar poziv na probuđenje za one koji žive udobno na Zapadu.

Drugo, možemo da započnemo da razvijamo odnose sa stvarnim ljudima koji žive pod pretnjom progona. Pisanje pisama, imejlova, možda čak i posećivanja, vrlo su jednostavni načini da se izgrade veze uzajamne podrške. Ako ste mladi par sa decom, „usvojite” onda neku porodicu koja živi u zemlji progona. Vaše porodice mogu razmenjivati pisma, deca mogu crtati slike, praviti male poklone jedna drugoj ili slično. Kao porodica, možete se redovno moliti za vaše prijatelje u Pakistanu, Kini, Iraku ili gde god da žive.

I kao poslednje, naravno, možete slati novac. Nije neophodno da to budu veliki iznosi, nego odlučite se za određen iznos, odvajajte ga svaki mesec i pošaljite ono što skupite gde god ste (Bogom) vođeni da date. Čak i kada biste slali samo po pet dolara mesečno, sejaćete seme i izgradićete most.

Kako da se upoznate sa progonjenom crkvom? Kao prvo, postoje različite organizacije koje neposredno pomažu progonjenoj crkvi širom sveta. Svaka služba je specifična na svoj način. Preporučujem vam četiri veoma dobre organizacije: Glas mučenika (Voice of the Martyrs) na [www.persecution.com](http://www.persecution.com); Operacija Nemija (Operation Nehemiah) na [www.operationnehemiah.org](http://www.operationnehemiah.org); Varnavin fond (the Barnabas Fund) na [www.barnabasfund.org](http://www.barnabasfund.org); i Služba otvorenih vrata (Open Doors Ministries) na [www.opendoorusa.org](http://www.opendoorusa.org).

Svaka služba ima bilten koji pruža stalna obaveštenja o trenutnim događanjima, molitvenim temama i praktičnim načinima kako možete podržati njihova zalaganja. Oni takođe šalju svakodnevne imejl izveštaje sa molitvenim potrebama. Stupite u kontakt sa nekom od ovih organizacija i zamolite ih da vam pomognu oko uspostavljanja kontakta o kojima smo govorili.

### **PRIPREMANJE ZA MUČENIŠTVO NIJE JEDNA OD MOGUĆNOSTI**

Mučeništvo, međutim, nije nešto o čemu bi trebalo da razmišljaju samo oni koji su u dalekim zemljama. Svako ko tvrdi da je hrišćanin treba da priprema svoje srce za moguće stradanje. Ovo nije neko proizvoljno pripremanje samo za one koji žive u zemljama Trećeg sveta ili u određenim istorijskim razdobljima. Priprema za mučeništvo je uvek bilo sastavni deo onog što znači „biti pravi hrišćanin.” Hrišćanstvo je jedina religija koja za svoj najuzvišeniji uzor ima čoveka koji je bio mučen i javno pogubljen. Kao hrišćani, mi smo njegovi sledbenici. Uprkos tome, pojam mučeništva je, u suštini, potpuno stran većini nas u Zapadnoj hrišćanskoj kulturi. Ali u mnogim delovima sveta, kao što je Kina, Pakistan ili Bliski Istok, svi oni koji izaberu da slede Isusa shvataju da su rekli 'da' mogućem mučeništvu. Ovo je, takođe, važno za hrišćane u prva tri veka crkvene istorije. Progona i mučeništvo bili su uobičajeni, posebno za one koji su prihvatili poziciju vođe.

## MUČENIŠTVO I ČUDA

Pa ipak, prolazeći kroz razna razdoblja od rane crkve pa sve do vremena kada su komunisti preuzeli vlast u Kini, kada je mučeništvo bilo uobičajeno, crkva je napredovala. Ne samo što je rasla u takvim prilikama, već je iskusila silu u najvećoj meri. Čuda, proročanstva, susreti sa anđelima, viđenja: to su iskustva o kojima čitamo da su česta u prilikama teških progona. Zato ne iznenađuje, kad Biblija isto kaže za poslednje dane, kad progon dostigne vrhunac u svetu, uvećana crkva će imati silu u istoj meri:

„U poslednje dane, govori Bog, izliću od svoga Duha na sve ljude, pa će vaši sinovi i vaše kćeri prorokovati, i vaši mladići će gledati viđenja, a vaši starci će snivati snove; pa i na svoje slugе i svoje sluškinje izliću od svoga Duha u one dane, i prorokovaće. Činiću čudesa gore na nebu i znake dole na zemlji, krv i oganj, i pušenje dima. Sunce će se pretvoriti u tamu i mesec u krv – pre no što dođe veliki i slavni dan Gospodnji.“ (Dela ap. 2:17-20)

Biblija jasno kaže da će poslednji dani biti obeleženi ne samo kao razdoblje žestokih progona i mučeništva, već i najizobilnijeg pomazanja Svetim duhom za čuda i delovanje Božje sile. Bog će pokazati silne znake i čudesa ne samo na nebu već, isto tako i „dole na zemlji.“ Tokom poslednjih dana, crkva će istovremeno najsvetlije zasijati i iskusiti svoj najmračniji poraz.

## POBEDIVANJE KROZ PORAZ

U knjigama prorok Danilo i Otkrivenje, vidimo najjasniju izjavu ovog paradoksa. Kada je Gospod prikazao Danilu prizore poslednjih dana, prorok je ostao potpuno zbunjen i krajnje potresen. On zapravo kaže da se nakon viđenja ovih stvari razboleo i tako ostao danima. Šta je Danilo video? Dok mu je Gospod bio u poseti sa viđenjima poslednjih dana, Danilo je video da crkva proživljava tajnu i paradoks krsta. Danilo je video sam način na koji će crkva poslednjih dana pobediti Sotonu i njegove horde i na kraju primiti svoju nagradu – carstvo Božje:

„Gledah, i taj rog [Antihrist] *vojevaše sa svecima i nadvlađivaše ih*. Dokle dođe starac, i dade se sud svecima Višnjeg, i prispe vreme da sveci preuzmu carstvo. Ovako reče: Četvrta zver biće četvrto carstvo na zemlji, koje će se razlikovati od svih carstava, i izješčće svu zemlju i pogaziti i satrti. I deset rogova jesu deset

careva, koji će nastati iz tog carstva, a posle njih nastaće drugi, i on će se razlikovati od pređašnjih, i pokoriće tri cara. *I govoriće reči na Višnjeg, i potiraće svece Višnjeg, i pomišljaće da promeni vremena i zakone; i daće mu se [sveci] u ruke za vreme i za vremena i za po vremena. Potom će sesti sud, i uzeće mu se vlast, te će se istrebiti i zatrti sasvim. A carstvo i vlast i veličanstvo carsko pod svim nebom daće se narodu svetaca Višnjeg; Njegovo će carstvo biti večno carstvo, i sve će vlasti Njemu služiti i slušati Ga. Ovde je kraj ovoj reči. A mene, Danila vrlo uznemiriše misli moje, i lice mi se sve promeni; ali reč sačuvah u srcu svom.“* (Danilo 7:21-28, naglasak moj)

Ovaj odlomak se prepoznaje u knjizi Otkrivenje:

„I dadoše joj se usta koja govore velike reči i hule, i dade joj se vlast da tako radi četrdeset i dva meseca. I otvori svoja usta da huli na Boga, da pohuli na njegovo ime i na njegov šator, na one koji imaju svoj šator na nebu. *I dade joj se da zarati na svete i da ih pobedi, i dade joj se vlast nad svakim plemenom i narodom i jezikom i narodnošću. Klanjaće joj se svi koji stanuju na zemlji, čije ime – od postanka sveta – nije upisano u životnoj knjizi Jagnjeta koje je zaklano. Ako ko ima uho neka čuje. Ko u ropstvo vodi i sam će u ropstvo otići; ko bude mačem ubijao, mora i sam od mača da pogine. Ovde je istrajnost i vera svetih.“* (Otkrivenje 13:5-10, naglasak moj)

Sveći će na kraju ovog doba biti „pobeđeni.“ Oni će biti ubijani mačem. Antihristove vojske će zarobiti svece i pogubiti mnoštva. Knjiga Otkrivenje kaže da će oni koji budu prolazili kroz velike nevolje biti jedno ogromno mnoštvo „koje niko neće moći da prebroji“:

„Potom videh, i gle, *mnogi narod koga niko nije mogao izbrojati, od svake narodnosti i plemena i naroda i jezika, gde stoje pred prestolom i pred Jagnjetom, obučeni u bele haljine sa palmama u rukama svojim. I vikahu snažnim glasom govoreći: spasenje pripada Bogu našem, koji sedi na prestolu, i Jagnjetu... I prozbori jedan od starešina... I reče mi: ovo su oni što dolaze od velike nevolje, koji opruše svoje haljine i ubeliše ih u Jagnjetovoj krvi. Zato su pred Božijim prestolom, te mu služe dan i noć u njegovom hramu, a onaj što sedi na prestolu prebivaće nad njima. Oni neće nikad više gladovati, ni žedneti, niti će ih sunce peći niti kakva žega...“* (Otkrivenje 7:9-16, naglasak moj)

U ovim stihovima, vidimo paradigmu koja je svojstvena crkvi poslednjih dana. To je paradoks krsta: slično kao i njihov Gospod i Učitelj, oni koji su poraženi i savladani *jesu stvarni pobednici*. Iako će oni koji su u Antihristovoj vojsci misliti da su uništavajući svoju pretnju telesno i vojno, došli do pobeđe, u stvari, sami sebi će postaviti zamku. Umesto toga, u Božjoj mudrosti, slično kao što je to bilo i na krstu, baš oni koji izgledaju da su poniženi, pretučeni i poraženi, satiru Sotonu pod svojim nogama. (Rimljanima 16:20). Ali kako će ga pobediti? „I oni ga pobediše Jagnjetovom krvlju i rečju svoga svedočanstva, i ne zavoleše svoj život – sve do smrti.” (Otkrivenje 12:11).

Pobednici će svoj pogled usredsrediti na Isusa, koji nije samo začetnik i usavršitelj naše vere (Jevrejima 12:2), već i naš uzor. Isus je ostavio primer. Mučeništvo onih koji su izabrali da slede Isusa ispisuje strane knjiga o istoriji hrišćanstva. Poznavaoći crkvene istorije smatraju da su svi apostoli, osim jednog, umrli mučeničkom smrću zbog propovedanja hrišćanske poruke.

### **SMRT STEFANA I ANDRIJE**

Ako ste čitali Dela apostolska, onda ste pročitali i priču o Stefanu, jednom od predvodnika rane crkve. Kao i vernici u poslednjim danima, Stefan je „pun blagodati i sile, činio velika čuda i čudne znake u narodu.” I Stefan je stradao zbog svoje smele objave poruke jevanđelja. Kao i njegov Učitelj, dok je umirao, Stefan se molio za one koji su ga ubijali. „I zasipahu kamenjem Stefana koji je prizivao Boga i govorio: Gospode Isuse, primi moj duh. Onda pade na kolena i povika veoma glasno: Gospode, ne upiši im ovaj greh. I kad to reče usnu.” (Dela 7:59-60).

Stefan je bio mladić kao i svaki drugi. Ali on je bio pobednik. Iako je Isus naš glavni primer, Stefan je dokaz da je moguće da i svi mi budemo pobednici.

Andrija je bio Petrov brat i jedan od dvanaest apostola. I on je umro kao mučenik. Izveštaj o njegovoj smrti je zabeležen u crkvenoj istoriji. Nikada nisam mogao da pročitam priču o Andrijinoj smrti a da ne zaplačem:

Petrovog brata je razapeo Agej, rimski upravitelj, u gradu Sevastopolju. Andrija je doveo do vere u Hrista toliko ljudi da je na kraju upravitelj došao u pokrajinu da primora nove hrišćane da prinesu žrtvu idolima i odreknu se svoje vere. Andrija se suprotstavio lično Ageju, rekao mu je da se odrekne svojih lažnih

bogova i idola, i izjavio da bogovi i idoli Rimljana nisu bogovi već demoni i neprijatelji ljudskog roda. U svojoj ljutnji, prokonzul je naredio Andriji da ne podučava i ne propoveda, i upozorio ga je da će ako to čini, biti prikovan na krst. Andrija je odgovorio: „Ja ne bih propovedao o slavi i časti krsta da sam se bojao smrti na njemu.” U istom trenutku je osuđen. I dok je vođen do gubilišta, Andrija je video krst u daljini i uzviknuo: „O krstu, kako si mi dobrodošao i koliko sam te tražio! Spreman sam, radosno i željno, dolazim k tebi, kao učenik Onoga koji je na tebi visio: jer sam te uvek voleo i želeo da te zagrlim.“<sup>217</sup>

Kada god pročitam ovaj tekst, pomolim se da ako i kada moje vreme dođe za to, i ja imam duh koji je isto tako spreman. Jasno je da je Andrija priželjkivao i očekivao taj trenutak. On nije ignorisao mogućnost mučeništva do trenutka kada mu je ono postalo pretnja; već je duboko razmišljao o njemu. Crkvena istorija beleži bezbrojne priče onih koji su umrli slavnom smrću po blagodati Božjoj. Ohrabrujem vas da povremeno čitate takve priče i razgovarate sa Bogom o onome šta osećate prema mučeništvu. Mnoge takve priče su zabeležene u knjigama kao što su *Foksova knjiga mučenika* (Foxy's Book of Martyrs) ili u savremenijoj – *Isusovi čudaci* (Jesus Freaks) koju je objavio Glas mučenika (the Voice of the Martyrs).

### **DA LI JE STRADANJE SLAVNO? PRIHVATANJE SRAMOTE KRSTA**

Iako je ohrabrujuće slušati priče o onima koji su umrli sa takvim duhom i takvom blagodat, naizgled bez ikakvog straha i u nekim slučajevima bez ikakvog bola, ja lično ne mislim da se svako mučeništvo odvija ovako. Iako volimo da čitamo priče o hrabrosti mučenika kroz istoriju, lično ne mislim da je svako mučeništvo ujedno i slavno. Stvarnost je retko onakva kakvom je opisuju knjige. U mislima mi se pojavljuje mučeništvo Kim Sun-ila, korejskog hrišćanina kojem su muslimanski ekstremisti u Iraku osekli glavu. Nekoliko novinskih izveštaja je pomenulo da je Kim Sun-il umro baš zato što je svoju hrišćansku veru aktivno širio među Iračanima.

Kim Sun-il je oduvek maštao da prenese jevanđelje muslimanima. Naučio je arapski jezik zbog toga i počeo da radi u Iraku kao prevodilac. Za sve to vreme je govorio jevanđeosku poruku svakome koga bi sreo. Nakon što je ubijen, grupa koja je na sebe preuzela odgovornost, Tavhid va al-Džihad, izjavila je na svom veb-sajtu: „Ubili smo nevernika koji je pokušao da

propagira hrišćanstvo u Iraku... Ovaj nevernik je završio teologiju i spremao se da postane misionar u islamskom svetu.”<sup>218</sup> Iako većina ljudi smatra da je Kim samo još jedan slučaj političkog pogubljenja, za one koji su ga ubili, to je zbog toga što je govorio o Isusu iračkom narodu.

Iako je Kim očigledno čuo poziv od Boga za svoj život i pripremao se nekoliko godina, kada se našao u rukama zlih ljudi koji su nameravali da ga ubiju, bio je slomljen. Plakao je i molio za svoj život. Ove snimke su prikazale vesti širom sveta. Nakon tri dana mu je odsečena glava i snimak je poslat novinarskim kućama širom sveta. Oni koji su videli snimak rekli su da Kim nije plakao ni molio, niti se otimao kada su njegovi otmičari čitali svoju poruku svetu i zatim ga posekli. Kim je, ipak, umro hrabro – sa čvrstim uverenjem i bez ikakvog protivljenja.

Zašto se podsećamo na ovaj užasan događaj? Zato što je to stvarnost. Iako je, milošću Božjom, kada je umro, Kim Sun-il izgleda prihvatio svoju sudbinu i dočekao je čvrsto odlučan, činjenica je, da je samo par dana pre svoje smrti, plakao i preklinjao za svoj život. I, kako stvari stoje, verovatno bi većina nas isto tako postupila.

Dok pripremamo svoja srca za mučeništvo, mislim da bi trebalo da odbacimo svoja pogrešna mišljenja da je mučeništvo isključivo hrabar, slavan i častan događaj kako čitamo u nekim hrišćanskim istorijskim knjigama. Moramo da se prisetimo veoma važne činjenice – da mučeništvo nije zbog toga da bi mučenik izgledao dobro. Mučeništvo ne govori o slavi hrišćana, već o slavi Božjoj.

Želim da budem veoma iskren kod ovoga. Ono što pokušavam da prenesem jeste da sumnjam da u izvesnoj meri, mi hrišćani – uglavnom muškarci – imamo prilično muževnu ili idealističku sliku mučeništva u našim mislima. Bojim se da mladi ljudi u crkvi imaju sklonost da o mučeništvu misle kao o nečemu što nas čini da „izgledamo strava.” Zamišljamo kako bi bili zapamćeni ako bismo umrli kao mučenici. To je način na koji možemo dostići zvanje hrišćanske legende.

Međutim, ako je mučeništvo poistovećivanje sa smrću našeg Gospoda – smrću Isusa na krstu, nije li onda mučeništvo takođe i sraman događaj? Da li je mučeništvo ograničeno samo na brzu smrt? Ili uključuje ogromnu patnju, mučenje i krajnje poniženje? Čemu je Isus bio prepušten? Isus je pretrpeo ne samo bol već i ogromnu sramotu i poniženje tokom suđenja i razapinjanja. I



ne samo sramotu i poniženje, već je i krajnji nemir zahvatio njegovu dušu sve dok ga nije oblio krvav znoj. Mislim na mnoge priče koje su stigle iz Iraka nakon što se rat završio. Čuo sam priče kako je ljudima ponuđeno da biraju da li će da priznaju zločin koji nisu počinili ili da gledaju kako članove njihove porodice siluju, muče i ubijaju. Šta bi ste uradili ako bi ste bili primorani da birate da se odreknete Isusa ili da gledate kako vašu decu zlostavljaju i lagano muče do smrti? Šta biste izabrali? Razumem da je ovo mučno i pri samoj pomisli. Molim vas da mi oprostite što sam vas doveo do takve pomisli, ali, ovo je glavna poruka: mučeništvo nije nešto muževno. Mučeništvo nije nešto slavno. Ono nije samo pretrpeti veliku bol. Niti je samo umreti dostojanstveno. Mučeništvo jeste krajnja neprijatnost, sramota, zbunjenost i pometnja veća nego što smo ikada pre iskusili. Kod mene lično, ne prođe puno vremena pre nego što i najumerenije poteškoće u mom životu počnu da me nagone da prigovorim Bogu i predam se pogrešnom stavu. Kako onda neko može da pripremi sebe za mučeništvo? To je ono što počinjemo još danas. Mučeništvo nije jednokratni događaj. Ono je poistovećivanje sa Isusom na krstu. A poneti svoj krst je nešto što bi trebalo da bude *svakodnevno* iskustvo. „I svima je govorio: ako ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne samoga sebe i uzme svoj krst svaki dan, pa neka ide za mnom.“ (Luka 9:23).

Nije li to ono za šta smo dali svoju saglasnost? Doživotno i svakodnevno iskustvo umiranja sebi, da bi živeli na Božju, a ne svoju slavu? Ne možemo očekivati da sutra umremo za Boga ako danas hodamo svojim putem. Mučeništvo je nešto što počinjemo da živimo još danas. „Onome koji pobeđuje daću da sedne sa mnom na moj presto, kao što i ja pobedih i sedoh sa svojim Ocem na njegov presto. Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama“ (Otkrivenje 3:21-22).

## DODATAK 1

---

### PRIHVATANJE BIBLIJSKE ESHATOLOGIJE

U ovom delu ćemo se pozabaviti pitanjem: *Zašto proučavati eshatologiju?* Ali pre toga, želeo bih da iznesem nekoliko osnovnih razloga zbog kojih ljudi ne žele da proučavaju eshatologiju.

#### RAZLOZI ZBOG KOJIH LJUDI NE PROUČAVAJU ESHATOLOGIJU

##### **Prvi razlog: Ljudi koji proučavaju eshatologiju su čudni.**

Ne znam za vas, ali mislim da jedan od razloga zbog čega ljudi uglavnom ne proučavaju eshatologiju jeste to što mnogi od onih koji je proučavaju, neke od njih i sam znam, izgledaju čudno. Da li ste to i sami приметili? Tokom godina, posećivao sam nekoliko „kućnih grupa,“ koje su u suštini nedeljna okupljanja manjih grupa hrišćana, obično u domu nekog od njih, radi druženja i zajedničke duhovne izgradnje. I izgleda da nikada ne omane – uvek postoji neka osoba u svakoj grupi koja je opsednuta poslednjim vremenima. Bez obzira o čemu da se vodi razgovor, oni kao da žele da govore samo o tome. To zaista može da rasturi skup. Može da učini da se ljudi osećaju neprijatno. Da li ste ovo već doživeli? Dok sam pisao ovu knjigu, jedna od mojih bojazni je bila da nisam želeo da i mene posmatraju kao „jednog od tih likova.“ Možda ni vi, kao i ja, ne želite da vas smatraju čudakom, i zbog toga zazirete od proučavanja eshatologije. To je razumljivo. Ali mogu li da vas uverim u nešto? Osobe o kojima govorimo nisu se puno razlikovale ni *pre* nego što su započele proučavanje ove teme. Eshatologija nije zaslužna zato što su neke osobe čudne ili nemaju dovoljno sluha za druženje. Ako ste osoba koja sada ne odbija ljude, nećete ih odbijati ni nakon što se upustite u eshatologiju. Osim toga, šta drugi ljudi možda misle svakako ne bi trebalo da bude ničija osnova za donošenje odluka (Priče Solomonove 29:25). Pavle je jednom rekao da ako bi njegovi postupci i ponašanje bili pokrenuti brigom šta će ljudi reći o njemu, tada više ne bi bio sluga Hristov (Galatima 1:10). Nadam se da možemo da se složimo oko ove stavke.

### **Drugi razlog: Eshatologiju je nemoguće razumeti.**

Još jedan od razloga zbog kojih ljudi ne proučavaju eshatologiju je to što smatraju da ona previše zbunjuje i ne može da se razume, pa zašto bi se onda zamarali sa njom? Dozvolite da kažem ono što mislim, bez ikakvog uzdržavanja – ova tvrdnja je čista laž. Slažem se da područje eshatologije može da bude zbunjujuće. Ali takva je postala zbog uplitanja ljudi kojima se ne dopada ono što Biblija jasno govori o ovim događajima i zato pokušavaju da osmisle neke svoje sisteme tumačenja. Ali spekulativna teološka izvrnutost takvih sistema postaje očigledna svakome ko pokuša da sledi njihov tok razmišljanja. Postoji nekoliko vrlo različitih gledišta kada su u pitanju poslednja vremena. Na nekim mestima su eshatološki delovi (čak i cele knjige!) Pisma prikazana alegorijski, odnosno simbolično, dok se na drugim nalaze prikazi koji se mogu razumeti samo doslovno – onako kako piše. To znači, da ako čitamo odlomak iz Biblije koji je, na primer, istorijski zapis, čitamo ga tako. Ako je poezija, čitamo ga kao poeziju. Ako je parabola, onda kao parabolu. Ali ako je u pitanju istorija, ne čitamo kao da je alegorija. To nam govori zdrav razum. Knjiga u vašim rukama nije alegorija. Nije potreban teolog da vam je protumači. Bog nije stavio informacije u Svoju Knjigu koje je nemoguće razumeti. Da, neke stvari su teške za razumevanje, ali poteškoće ne bi trebalo da budu izgovor da bi se izbeglo pokušavanje. Sa malo marljivog proučavanja i predane molitve (o čemu ćemo više kasnije) Pismo će vam se samo razotkriti, pa će čak i složenija pitanja postati potpuno razumljiva.

### **Treći razlog: Eshatologija je nevažna, postoje druga daleko važnija pitanja kojima treba posvetiti pažnju.**

Neki ljudi smatraju da postoje prikladnija i važnija pitanja od eshatologije kojima se treba posvetiti. Oni misle da bi trebalo da se okrenemo zbrinjavanju osnovnih potreba ljudi oko nas a ne da piljimo u oblake, usredsređeni na određene buduće događaje, koji su stalno negde na horizontu. Neki će možda reći da je poruka jevanđelja dobra vest o spasenju, a ne loša vest o Antihristu i lažnim prorocima, progonstvima i tome sličnom. Ja zaista razumem takva razmišljanja. Ali ako svedemo „biblijsku eshatologiju” na njene najjednostavnije osnove, ono što ostaje jeste u suštini nauka o Isusovom povratku. Te čudne i zastrašujuće pojave kao što su Antihrist i Lažni prorok nisu glavni razlog za proučavanje eshatologije, već su samo jedan od znakova koji će prethoditi pravom fokusu zdrave eshatologije, naime „povratku Kralja.” Iako su Isus i Njegovi učenici proveli dosta vremena govoreći o

svakodnevnim pitanjima kao što su zdravi odnosi, zahvaljivanje, govorenje jezicima, odabiranje đakona itd., ne može se osporiti da se i eshatologija promiče vrlo značajno u njihovim propovedima i učenjima. A ovi ljudi su živeli dve hiljade godina pre nas. Sećam se kako je neki propovednik napravio šaljiv, ali vrlo istinit komentar da smo bliži poslednjim danima nego bilo ko pre nas. Zato, ako Isus i apostoli nisu mislili da je eshatologija nevažna pre dve hiljade godina, zašto bismo onda mi mislili drugačije? Ako su oni imali ove daleke buduće događaje kao sastavni deo svojih propovedi, zašto onda ne bismo i mi? Šta su to oni shvatili što možda mi još nismo?

## POZITIVNI RAZLOZI ZA PROUČAVANJE ESHATOLOGIJE

**Prvi razlog: Eshatologija i propovedanje „paklenog ognja“ su me doveli do spasenja.**

Prvu hrišćansku knjigu koju sam pročitao bila je od Džona Valvurda (John Walvoord), poznatog predavača poslednjih dana. Ne mogu da se setim šta me je pokrenulo da je kupim. Iz nekog razloga mnogi ljudi koji nisu hrišćani opčinjeni su eshatologijom i ja sam bio jedan od njih. Kada sam nakon nekoliko meseci predao svoj život Gospodu, oni stihovi u Bibliji o budućem gnevu Božjem sa kojima sam se prvi put susreo u Valvurdovoj knjizi su mi snažno progovorili i uticali na moje misli dok sam donosio tu najvažniju od svih odluka: da se pokajem i odbacim svoj nekadašnji model razmišljanja i umesto njega živim za nešto mnogo bolje. Stihovi koji su uticali na mene da tako učinim nisu od onih koje bi danas većina hrišćana koristila kada se trude da prenesu jevanđeosku poruku nekome na osetljiv način. U mnogim hrišćanskim krugovima danas, kada bi propovednik kazao nešto poput: „spasite se od ovog pokvarenog naraštaja!“ (Dela ap. 2:40), možda bi ga smatrali radikalom ili staromodnim propovednikom „paklenog ognja i sumpora“. Ono što pokušavam ovde da kažem jeste da je eshatologija sastavni deo jevanđeoske poruke. Ona je bila deo jevanđeoske poruke u Novom zavetu i trebalo bi takođe da ostane deo današnje jevanđeoske poruke. Ako se to nekome čini kao nedovoljno osećajno prema onima koji još traže istinu, neka se čini. Mi imamo svoj primer u Novom zavetu. Mnogi pastori treba da se zapitaju: Zašto sam odstupio od novozavetnog primera? Kao hrišćani, da li zaista možemo da radimo bolje od Jovana Krstitelja, Isusa i apostola? Iako razumem da postoje brojna važna pitanja koja treba proučavati i razumeti u sklopu normalnog, svakodnevnog i zdravog

hrišćanskog života – kao što su odnosi, prilozi, druženja i mnogo toga drugog – biblijski gledano, eshatologija se ne može isključiti. Uklanjanjem eshatologije iz evangelizacije i učenja, ili pak iz redovne duhovne ishrane bilo kojeg vernika se razvodnjava potpuna novozavetna/apostolska jevanđeoska poruka. Slede još šest osnovnih razloga zbog kojih treba odlučno prihvatiti biblijsku eshatologiju.

### **Drugi razlog: Isus, naš uzor, je bio upoznat sa eshatologijom. (Šta bi Isus uradio?)**

Ovo možda zvuči previše očigledno, ali vas molim da razmislite o ovoj jednostavnoj činjenici: Isus je proučavao eshatologiju. Naravno da eshatološki odlomci nisu jedini delovi Pisma koje je Isus proučavao, ali ipak ih je proučavao. Ako ste hrišćanin, onda ste odlučili da budete Isusov sledbenik (Matej 28:19-20). U jevanđeljima vidimo da Isus navodi eshatološke delove Pisma. Bilo je jasno da je Isus ne samo poznao eshatološke delove Pisma, već ih je razumeo i pravilno tumačio njihovo bogato proročko značenje. Na početku Isusove zemaljske službe vidimo da je ustao u sinagogi da čita iz svitka proroka Isaije:

„I dođe u Nazaret, gde je odrastao, pa uđe u subotnji dan u sinagogu – po svom običaju, te usta da čita. I dadoše mu knjigu proroka Isaije, pa je otvori i naše mesto gde je bilo napisano: Duh Gospodnji je na meni, zato me je pomazao i poslao da objavim radosnu vest siromašnima, da javim zarobljenima da će se pustiti i slepima da će progledati, da otpustim potlačene, da najavim prijatnu godinu Gospodnju. I zatvori knjigu, dade je službeniku te sede; a oči svih ljudi u sinagogi behu uperene u njega. I poče im govoriti: danas smo čuli ispunjenje ovoga pisma.“<sup>219</sup> (Luka 4:16-21)

U jednoj od Svojih poslednjih poruka učenicima, Isus je odgovorio na njihova pitanja: „Kaži nam kada će to [uništenje Hrama] biti, i šta je znak tvoga dolaska i svršetka sveta?“ (Matej 24:3). U odgovoru, Isus je neposredno ukazao na Knjigu proroka Danila, jednu od najtemeljnijih eshatoloških knjiga u Bibliji:

„Kada, dakle, vidite da gnusoba opustošenja, o kojoj je govorio prorok Danilo, stoji na svetom mestu, ko čita neka razume, tada stanovnici Judeje neka beže u gore.“ (Matej 24:15-16)

U istom poglavlju Isus još jednom navodi Isaiju, poziva se i na proroka Jonu, što nam pokazuje da je Isus imao potpuni uvid u eshatološke delove Pisma. Dozvolite da ponovim ono glavno: Isus je poznavao eshatologiju. Uprkos tome, mnogi vernici danas zanemaruju eshatološke delove Pisma iz različitih razloga. Ukoliko ne mislimo da smo nekako napredniji ili više u dodiru sa stvarnošću od Isusa, onda bi sigurno kao Njegovi sledbenici trebalo da isto tako ozbiljno imamo uvid u zdravu biblijsku eshatologiju.

### **Treći razlog: Bog je eshatologiju uvrstio u Bibliju.**

Ne bih opet hteo da zvučim kao pametnjaković, ali snaga ovog razloga je njegova očiglednost. Ako je Sveti Duh smatrao da je u redu da ispuni stranice Biblije obilnim (i zaista mislim obilnim) ukazivanjem na poslednje dane, zašto onda ogromna većina hrišćana olako prelazi preko ovih stihova? Zašto je tako mnogo hrišćana sklono da bude pomalo cinično ili bezobzirno kada je reč, na primer, o knjizi Otkrivenja? Iako Bog nikada nije izričito rekao: „proučavaćeš eshatologiju,” On je to ipak učinio samim tim što joj je dao tako istaknuto mesto u Bibliji. Moramo da se zapitamo: „Ako Bog ne želi da proučavam i razumem ovu materiju, zbog čega je onda tu?” razmislite o ovome: Preko 25% svih stihova u Bibliji uključuje predviđajući – proročki sadržaj.<sup>220</sup> Ako zanemarimo tih 25% (naravno zajedno sa onim neslavnim i zamarajućim rodoslovljima), onda ćemo moći još prilično da smanjimo sadržaj Biblije. Ali pre nego što to učinimo, pretpostavljam da prvo moramo izbaciti onaj stih koji kaže: „Sve Pismo je bogonadahnuo i korisno za pouku, za karanje, za popravljanje, za odgajanje u pravednosti” (2. Timoteju 3:16). Žao mi je, izgleda da sam ipak pokušavao da budem pametan... izvinjavam se.

### **Četvrti razlog: Ova materija je previše ozbiljna da bi se zanemarila.**

Svako ko je čitao Otkrivenje zna da su događaji, koje će možda mnogi od nas doživeti, ozbiljni. Postoji opis gde doslovno trećina stanovnika zemlje umire (Otkrivenje 9:18). Čitamo o pošastima, ratovima i zemljotresima (Otkrivenje 6). Vrlo je malo toga što možete da zamislite u „vašoj najgoroj mogućoj noćnoj mori“ što Otkrivenje ne sadrži. Ne moramo čak ni da otvorimo ovu knjigu da bi shvatili ozbiljnost tih događaja. Kada čitamo dvadeset četvrto i dvadeset peto poglavlje Matejevog jevanđelja, vidimo da Isus izgovara jednu od najstrašnijih i najtragičnijih objava u celom Pismu. Razmislite za trenutak o stvarnosti i težini onog što je Isus ovde naveo:

„Tada će vas predati na muke i ubijaće vas, i svi narodi će vas mrzeti zbog moga imena. Tada će se mnogi sablazniti i jedan drugoga izdati i mrzeće jedan na drugoga; i pojaviće se mnogi lažni proroci i zavešće mnoge; i zbog mnogog bezakonja ohladneće ljubav mnogih. A ko istraje do kraja, taj će biti spasen.“ (Matej 24:9-13)

Ako vas ovo beskrajno ne žalosti i plaši, onda vas uopšte ne razumem. Ja sam potpuno bezbedan u Božjoj ljubavi. Uveren sam da je Isus umro za mene. Znam da ne postoji ništa u univerzumu što me može odvojiti od Njegove ljubavi. Ali sam takođe potpuno svestan svog greha. Svestan sam svoje sklonosti da skliznem u stanje samoobmane koje zaista može da se uporedi sa pijanstvom. Ne stoji da će „mnogi prestati da idu u crkvu,“ već da će „mnogi otpasti od vere,“ i da će se „ohladiti ljubav mnogih.“ To je potpuno zastrašujuće. To su ljudi koje znamo. Ljudi sa kojima smo doživeli prijatna druženja. To su naša braća i sestre. Ovo je nešto što je stvarno i smrtno ozbiljno da jednostavno ne smemo da ignorišemo.

### **Peti razlog: Vrlo je moguće da mi doživimo te događaje.**

Ova stavka se mora neprestano naglašavati. Događaji koje Biblija opisuje su stvarni. Sasvim je moguće da će mnogi od nas koji čitamo ove redove doživeti da vide Isusov povratak. Sada biste možda rekli da je svaka generacija mislila za sebe da je ona ta koja živi u poslednjim vremenima. Iako bi mnogi tvrdili da je ovakvo opšte iščekivanje Isusovog skorog povratka oduvek bilo prisutno u crkvi, ja potpuno odbacujem takvo mišljenje. Naravno da je bilo mnogo grupa, često ne toliko značajnih, koje su predviđale Isusov povratak u njihovo vreme, ali to nije bio slučaj kod većine. Ako ćemo pošteno, ovo je u stvari prva generacija nakon apostolske koja je svedok neizbežnosti poslednjih događaja. Lično, kada god neko naglasi ideju da je u svakoj generaciji crkva verovala da će se Hristos vratiti u to vreme, ja onda pažljivo slušam njihov razlog zbog čega bi danas trebalo da se odstupi od toga. A razlog je uvek isti – opravdati život koji se živi na način koji ne uključuje budno očekivanje Njegovog skorog povratka. Još jednom, pitanje koje moramo da postavimo sebi, posebno oni koji su vođe u crkvi, jeste: Da li su naši stavovi istovetni onima koje su imali članovi prve crkve? Ili smo usvojili stav koji ne liči puno na primer koji vidimo u Novom zavetu već je sličniji duhu vremena u kojem živimo?

## **Šesti razlog: Da bi stekli razumevanje i pripravimo se.**

Jedan od glavnih razloga zbog čega je svima nama potrebno da uvrstimo eshatologiju u našu redovnu duhovnu ishranu jeste to što se tako pripremamo za buduće događaje. Ovo pripremanje nije prvenstveno materijalno. Ne radi se o skladištenju hrane ili pronalaženju bezbednog puta za napuštanje grada (mada, u izvesnoj meri, i do toga, svakako, može doći). To je pre svega duhovna priprema. Ovakva priprema, odnosno „pripravnost,“ se javlja iz dva razloga, od kojih nijedan ne bi trebalo da se zanemari.

Prvi i najvažniji razlog se zasniva na duhovnom uticaju koji proučavanje eshatologije ima na nas. Ovaj duhovni uticaj menja naše postupke i način na koji živimo. On podstiče i našu želju za ličnim posvećenjem (Jevrejima 12:14). Kada u Bibliji čitamo opise užasnih i strahovitih događaja koji će se odigrati, zatim o slavnom dolasku Isusa sa neba, otkrivamo u sebi želju da odbacimo sav greh i usredsredimo se na nadu da ćemo jednog dana gledati Njegovo lice. Zaista, „svako, ko ima ovu nadu u Njega, sebe posvećuje – kao što je i On [Isus] svet.“ (1. Jovanova 3:3). Kada čitamo opis koji nas predstavlja kao Nevestu Hristovu, mi želimo da se očistimo i čuvamo svoju čistotu za našeg budućeg Muža.

„...kao što je Hristos zavoleo Crkvu i samoga sebe predao za nju, da je posveti, očistivši je vodenim kupanjem i rečju, da sam sebi postavi slavnu Crkvu, koja nema mrlje, ni bore, ili tako što, nego da bude sveta i neporočna.“ (Efescima 5:25-27)

„Jer revnujem za vas Božijom revnošću, jer sam vas zaručio s jednim čovekom – da vas kao čistu devojkicu izvedem pred Hrista.“ (2. Korinćanima 11:2)

Isto tako, u nama će se razviti snažan osećaj hitnosti molitve i evangelizacije, možda čak i osnivanja crkava. Možda ćemo otkriti i duboku potrebu za pričešćem i zajedništvom sa drugim Isusovim sledbenicima (Jevrejima 10:25). Postoje i mnoge druge duhovne prednosti proučavanja eshatologije. Sve one zajedno će nas na jedinstven način pripremiti za važne, ali užasne dane koji predstoje, i održati do dana kada će se Isus konačno vratiti.

Drugi način na koji nas eshatologija priprema jeste kroz predznanje i razumevanje koje ono pruža. Jednostavno rečeno, biti upozoren znači biti unapred naoružan. Ako smo zaista generacija koja živi neposredno pre Isusovog povratka, onda od ovog nema ništa važnije. Proučavanje



eshatologije nas ne samo priprema, već nam takođe daje konkretne opise budućih događaja koje treba da pratimo. Na zemlji će se dogoditi stvari koje bi trebalo da razumemo da bi mogli da ih izbegnemo (Matej 24:15-16; Otkrivenje 14:9, 10). Prava pripremljenost dolazi kroz neprestanu molitvenu zajednicu sa Njim, kao i kroz upućenost u znakove koji će se pojaviti i događaje oko nas. Zajednica je „ono najvažnije,“ što ima prednost nad svim pitanjima u hrišćanskom životu (Marko 12:29-31; Psalam 27:4; Luka 10:42), ali On isto tako ne želi da ostanemo u neznanju. Zbog toga nam je preneo brojne pojedinosti. Isus je rekao: „Eto, rekao sam vam unapred“ (Matej 24:25).

Zato nas i razumevanje i duhovna pripremljenost objedinjeni u nama i našim životima zaista čine „spremnim.“ Stanje pripremljenosti je u Bibliji opisano kao „trezvenost,“ „pažljivost,“ „budnost,“ itd. Upozoreni smo mnogo puta da stalno ostajemo pripravnici. U Mateju 24 i 25 nalazimo da je Isus više puta ponovio upozorenja kao što su „Bdite dakle“ (Matej 24:42; 25:13), „Gledajte da vas ko ne zavede“ (24:5). Kada god pristupimo eshatološkim odlomcima Pisma pronalazimo ovakve vrste upozorenja – opomena.

Zapovedeno nam je da ostanemo budnog duha:

„Ali ja ću Gospoda pogledati, čekaću (*budno ću čekati*) Boga spasenja svog; uslišić me Bog moj.“ (Mihej 7:7)

„Jer mnoge varalice iziđoše u svet, koji ne ispovedaju da je Isus Hristos došao u telu; to je varalica i antihrist. Čuvajte se (*pazite na sebe*) da ne izgubite što ste zaradili, nego da primite punu plaću.“ (2. Jovanova 1:7-8)

Zapovedeno nam je da uvek budno pazimo:

„Bdijte dakle; jer ne znate kad će doći gospodar kuće, da li uveče, ili u ponoć, ili kad petlovi pevaju, ili ujutro; da vas, kad iznenada dođe, ne nađe gde spavate. A što vama govorim, svima govorim, *bdite*.“ (Marko 13:35-37, naglasak moj)

„*Nego bdijte i molite se Bogu u svako doba*, da budete kadri da izbegnete sve ovo što će se zbiti, i da stanete pred Sina čovečijeg.“ (Luka 21:36, naglasak moj)

„Pa i od vas samih ustaće ljudi koji će govoriti naopake stvari – da povuku za sobom učenike. *Stoga budno pazite...*“ (Dela 20:30-31, naglasak moj)

„Svakom molitvom i moljenjem molite se Bogu u Duhu svakom prilikom, i radi toga *bdijte* u svakoj istrajnosti i moljenju za sve svete.“ (Efescima 6:18, naglasak moj)

Pismo zaista upoređuje život u neprepoznavanju poslednjih dana sa uspavanošću i pijanstvom:

„Ne spavajmo, dakle, kao ostali, *nego bdijmo i budimo trezni.*“ (1. Solunjanima 5:6, naglasak moj)

„*Budite trezveni, bdijte.* Vaš protivnik, đavo, ide oko kao lav koji riče tražeći koga da proždere.“ (1. Petrova 5:8, naglasak moj)

U stvari, pijanstvo je baš ono stanje kojim se opisuju oni koji su pravili ustupke „Vavilonskoj bludnici“ iz Knjige Otkrivenja: „Pade, pade veliki Vavilon, jer su od strasnog vina njegovoga razvrata pili svi narodi“ (Otkrivenje 18:2-3). „Budite trezveni,“ „budite budni,“ „stražite,“ „budite na oprezu,“ „pazite,“ svi ovi izrazi govore o vrlo svesnoj delatnosti. Dakle, obratimo pažnju na ova upozorenja. Okrenimo se dubljoj ljubavi i svakodnevnoj zajednici sa našim divnim Kraljem, i ne zanemarujemo stvari koje nam je On unapred pokazao u Svojoj silnoj Reči.

### **Sedmi razlog: Pošto je osnova za svaku proročku službu.**

Sledeći razlog, koji je po mom mišljenju, veoma zanemaren od strane većine onih koji imaju proročku službu u crkvi, jeste da je pravilno razumevanje biblijske eshatologije neizostavna osnova za svaku pravu proročku službu. Pre svega mislim na pojedince koji su pozvani na ovu posebnu službu, ali i na svaku crkvu koja oseća poziv da njeni članovi budu proročki narod. Ono što smatram proročkim u ovom slučaju nije samo dar ili sposobnost od Boga da se crkva ohrabruje, izgrađuje ili čak da se prenese zapovedajuća reč nekom pojedincu. Govorim o onim prorocima ili crkvama koje osećaju da su pozvane da prorokuju ili govore o određenim događajima iz Božje perspektive. Govorim o pojedincima i crkvama koje osećaju poziv da postanu delotvorna sila u svetu ili u okviru svojih gradova i zajednica. Ubeđen sam da zbog nedostatka jasne vizije budućnosti, utemeljene na pravilnom razumevanju biblijske eshatologije, crkva trpi i sklona je da bude mnogo manje uticajna kao pravi proročki narod. Isto se može reći i za svakog pojedinca koji je pozvan u proročku službu.

Dozvolite mi da ovo ponovim i pokušam da budem još jasniji. Biblija nam daje vrlo određene i iscrpne podatke o budućnosti ovog sveta. Ovi događaji imaće neuporedive društvene, ekonomske, verske i kao najvažnije, duhovne posledice na čitav svet. Ako neko veruje da je pozvan da bude proročki glas koji sa ozbiljnošću i silom od Boga govori svetu i uglavnom mlakoj crkvi na Zapadu, (većina starozavetnih proročanstava je bilo upućeno mlakim Izraelcima), onda je sasvim neophodno da prvo razume čistu proročku reč koja je već zapisana.

Dobar savremeni primer koji ovu stavku dokazuje jeste činjenica da je sam Bog ponovo sabrao jevrejski narod u zemlji Izrael. On je pre više hiljada godina jasno stavio do znanja da će to učiniti. Povratak jevrejskog naroda u njihovu domovinu je nesumnjivo deo jasnog ostvarivanja biblijskog proročanstva. Preporod Izraela je neophodan korak u Božjem planu da ispuni sva Svoja čvrsta obećanja i zavete sa jevrejskim narodom. Danas vidimo da se obnovljen i snažan talas anti-semitizma širi po celom svetu. Ovog puta se, međutim, ne zove anti-semitizam, već je prikriven iza eufemizma „anti-cionizam.”<sup>221</sup> Zbog nedostatka razumevanja jasne Božje namere za državu Izrael i jevrejski narod koja je zabeležena u Pismu, mnogi hrišćani su nesvesno (ili čak potpuno svesno) dali svoju podršku anti-semitskim ciljevima i teologijama. Ovo je velika greška. Tokom cele istorije crkva je uvek iznova upadala u istu grešku. U stvari, upravo zbog nedostatka razumevanja suštine budućeg eshatološkog carstva Božjeg i uloge Izraela u njemu, crkva je napravila, verovatno, najteže greške u svojoj istoriji. Osnivanje državne crkve pod Konstantinom i krstaški ratovi bili su neposredni rezultati loše teologije vezane za carstvo Božje i ulogu jevrejskog naroda, koja je zasnovana na pogrešnoj eshatologiji. Razmislite samo koliko bi svet bio drugačiji da crkva nije upala u ove greške. Daleko od toga da je Izraelska država savršena i da nije za kritiku; ali isto se može reći i za bilo koji drugi narod. Ali pošto za osnovu nemaju jasnu proročku reč iz Biblije u vezi Izraela, mnogi hrišćani ne znaju kako da pravilno prepoznaju prirodu i poreklo mnogih dešavanja koji se sada odvijaju oko države Izrael i jevrejskog naroda.

Ovo je posebno vidljivo u svetlu rastućeg oblaka dezinformacija i propagandne mašinerije čija je namera da demonizuje Izrael. Ovo je samo jedan od primera kako nedostatak razumevanja hronologije biblijskih proročkih događaja u poslednjim danima može izazvati da dobronamerni i inteligentni hrišćani propuste da učestvuju u onome što se odigrava

neposredno pred njihovim očima. Umesto da bude važna snaga u svetu, u skladu sa Božjim promislom, takva osoba može da potpomaže ostvarenju planova onih kojima nadahnuće dolazi od Sotone. Razumem da je ovo pitanje vrlo osetljivo, ali ja sam potpuno uveren u to što sam izneo.

Otkrivenje koje jedan prorok prenosi treba da se gradi na čvrstom temelju koji je već postavljen, a to je, sa velikim slovom „P“ – Proročka reč u Bibliji. Oni koji bi da prorokuju (malo slovo „p“), a da pre toga ne unesu u sebe i usvoje Proročko eshatološko jevanđelje, značajno će sputavati razvoj i delotvornost svoje službe. Oni koji veruju da mogu biti zaista delotvorni glasnici proroštva bez stvarnog razumevanja jevanđeoske poruke, biće smatrani za mentalno obolele – halucinirajuće od strane većine hrišćana.

Međutim, jevanđeoska poruka je proročka poruka o poslednjim vremenima. Jevanđeoska poruka nije samo da je Isus umro na krstu zbog naših grehova. Isusov krst je početak jevanđeoske poruke, ali njen svršetak je Njegov povratak. Centralni deo i vrhunac biblijske eshatologije je Isusov povratak da bi doslovno vladao celim svetom iz Jerusalima! Jevanđeoska poruka da je Isus umro za naše grehe, bez Njegovog povratka, nije potpuno jevanđelje. Biblijska eshatologija dovršava jevanđeosku poruku. „Svedočanstvo Isusovo, naime, to je duh proroštva“ (Otkrivenje 19:10). Ili drugim rečima; poruka svetu o Isusu (jevanđeoska poruka o Kraljevstvu) i biblijska eshatologija (duh proroštva) su jedna te ista stvar. Da bi mogli da deluju u proročkom duhu, Bog očekuje od Njegovih proroka da razumeju celu jevanđeosku poruku koja nije ni manje ni više nego potpuno „svedočanstvo Isusovo.“

### **KAKO DA PROUČAVAMO ESHATOLOGIJU: BIBLIJSKI MODEL**

Kao i Njegovi savremenici, Isus je proučavao Pisma od rane mladosti, ali verujem i da je redovno prilazio Ocu u poniznosti i u molitvi tražeći od Njega da mu izloži sva njihova značenja (Marko 1:35; Luka 5:16; Matej 14:23). Mislim da se može reći da je Isus stekao razumevanje svog poziva u svetu sve do smrti na krstu, ne isključivo na osnovu činjenice da je On Reč Božja u telu, već podjednako i na osnovu iscrpnog proučavanja Pisma sjedinjenog sa vremenom provedenim sa Ocem u Duhu Svetom kroz molitvu. Mada Biblija ne kaže izričito koliko često je Isus postio, uveren sam da je to činio redovno (Jovan 4:31-34, Matej 17:21, Jevrejima 5:7). Isus je živeo Svoj život na zemlji

potpuno zaviseći od Duha Svetog (Luka 4:1). Ako želimo da budemo pravi Isusovi sledbenici i razumemo šta Pisma imaju da kažu o budućnosti našeg sveta, zemlje, gradova, naših života i života bližnjih, moramo istrajno da proučavamo sa molitvom i doslednim, redovnim postom. To je tako jednostavno. Nema prečica. Bog nam je obećao da ako ga istrajno potražimo, On će odgovoriti:

„Zovi me, i odazvaću ti se, i kazaću ti velike i tajne stvari, za koje ne znaš.“ (Jeremija 33:3)

„I ja vam kažem: molite i daće vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se.“ (Luka 11:9)

„I tražićete me, i naći ćete me, kad me potražite svim srcem svojim.“ (Jeremija 29:13)

Molitva i post u očaju pokrenuće Božje srce da odgovori. Verujem da je za poslednje dane ovo model koji treba da sledimo. Njega nalazimo u životu proroka Danila. Da pogledamo šta kaže Danilo 9:1-4:

„Prve godine Darija, sina Asvirovog od plemena midskog, koji se zacari nad carstvom haldejskim, prve godine njegovog carovanja ja Danilo razumeh iz knjiga broj godina, koje beše rekao Gospod Jeremiji proroku da će se navršiti razvalinama jerusalimskim, sedamdeset godina. I okretih lice svoje ka Gospodu Bogu tražeći Ga molitvom i molbama s postom i s kostreti i pepelom. I pomolih se Gospodu Bogu svom i ispovedajući se...“

Obratite pažnju na model. Danilo čita iz Pisma ranijeg proroka, Jeremije, i uviđa da živi u vremenu o kojem govori proročanstvo. Njegov odgovor je nama uputstvo: „I okretih lice svoje ka Gospodu Bogu tražeći Ga molitvom i molbama s postom i s kostreti i pepelom. I pomolih se Gospodu Bogu svom i ispovedajući se...“

Danilo nije završio sa molitvom kada se anđeo Gavrilo pojavio pred njim:

„A dok ja još govorah i moljah se i ispovedah greh svoj i greh naroda svog Izrailja, i padah moleći se pred Gospodom Bogom svojim za svetu goru Boga svog, dok još govorah moleći se, onaj čovek Gavrilo, kog videh pre u utvari, dolete brzo i dotače me se o večernjoj žrtvi. I nauči me i govori sa mnom i reče: Danilo, sada iziđoh da te urazumim. U početku molitve tvoje iziđe reč, i

ja dođoh da ti kažem, jer si mio; zato slušaj reč, i razumi utvaru.“  
(Danilo 9:20-23)

Veličanstveno! Ako se osećate zbunjeno ili beznadežno u pogledu razumevanja poslednjih dana, obratite pažnju na ovu priču i ovaj model. Kada uradimo naš deo proučavanjem, molitvom i postom; tražeći uvid, razumevanje i otkrivenje; Bog je obećao da će tada uraditi Svoj deo i odgovoriti natprirodnom pomoći. On će se javiti i učiniti da Pismo postane razumljivo, čak će nas i prosvetliti u pogledu svetskih dešavanja. Ovakva vrsta natprirodnog prosvetljenja će nam biti potrebna u danima koji dolaze. Ali, budite hrabri – iako budućnost može da izgleda zastrašujuće, ne moramo sa njom da se susretnemo sami. Isus je obećao da će biti sa nama (Matej 28:19-20). Obećao je da nas neće ostaviti „sirotne“; i da će biti sa nama da nam pomogne:

„I ja ću moliti Oca, pa će vam dati drugog pomagača – utešitelja da bude sa vama doveka, Duha istine, koga svet ne može da primi, jer ga ne vidi i ne poznaje; vi ga poznajete, zato što boravi kod vas i biće u vama. Neću vas ostaviti sirotne, doći ću k vama.“  
(Jovan 14:16-18)

On je obećao vrlo određeno da će u poslednjim danima biti onih koji će svetliti Njegovim sjajem i daće razumevanje i svetlo drugima:

„I razumni će se sjati kao svetlost nebeska, i koji mnoge privedoše k pravdi, kao zvezde vazda i doveka.“ (Danilo 12:3)

„I razumni u narodu naučiće mnoge, i padaće od mača i ognja, ropstva i grabeža mnogo vremena.“ (Danilo 11:33)

„A On reče: Idi Danilo, jer su zatvorene i zapečaćene ove reči do poslednjeg vremena. Mnogi će se očistiti, ubeliti i okušati; a bezbožnici će raditi bezbožno, niti će koji bezbožnik razumeti, ali će razumni razumeti.“ (Danilo 12:9-10)

Nažalost, činjenica je da u nastavku (*završni stihovi u Knjizi proroka Danila*) stoji da će mnogi pokleknuti i proći kroz „pročišćenje“ i nevolju, ali ono što je važno jeste da je za poslednje dane Bog rekao da će podići ljude koji će „sjati kao svetlost nebeska.“ Oni će mnoge „privesti pravdi“ i „naučiti.“ Već smo razmatrali biblijski model sticanja ovakvog razumevanja: zajednica sa Bogom, molitva i post, ponizno i istrajno proučavanje Reči Božje. To je način na koji će Bog omogućiti mnogima da izbegnu da budu zbunjeni i savladani tamom.

Umesto toga, oni će „sjati kao svetlost nebeska,“ i mnoge će privesti „k  
pravdi, kao zvezde vazda i doveka...“

## DODATAK 2

---

### IMEJL OD JEDNOG AMERIČKOG MUSLIMANA

Od: Tamima

Predmet: Odustani. Ne možeš protiv nas.

Va'laikum,

*Pažljivo sam pročitao tvoj patetični pokušaj da uništiš ugled religije Boga i njegovog Velikog Poslanika. Stvarno žalosno. Ja nisam apologeta. Da, Poslanik Muhamed (s.a.v.s.) je primenjivao nasilje. Ja nemam problema sa tim. Mi smo muslimani, ne pacifisti (pasivni). Nekad u životu moraš da se boriš. Ne moraš da budeš hrabar i ponosan i nepopustljiv, ali moraš da ustaneš. Ja ne opravdam nasilje terorista, niti nasilne postupke koje je 2000 godina činila tiranija hrišćana. Kao ni njihovo uništavanje mnogobožičkih kultura, njihove 1000-godišnje genocidne misije prema Jevrejima i progone slobodnih mislilaca kao što su Galileo, Bruno i Kopernik. Evropska i američka suđenja vešticama, kao i „hrišćanski terorizam“ Iraca, KKK (Belačka Anglo-Saksonska HRIŠĆANSKA teroristička organizacija). Trebalo bismo da pitamo nomadske Avare koliko oni vole religiju „Kneza Mira“ ...o ne, čekaj, ne možemo da ih pitamo. Oni su potpuno zbrisani istrebljivačkim nastupom Karla Velikog zato što su odbili da pristupe Pavlovom krvavom kultu koji ti sa osmehom nazivaš „Put.“ Hrišćanstvo je bilo bič za ovu planetu. Ono je izazvalo više bola, mučenja i smrti od bilo kojeg fanatičnog pokreta koji je ikada postojao. Zato se pogledaj u ogledalo pre nego što sledeći put počneš da nas kritikuješ. Islam ODOBRAVA silu u određenim uslovima. Ako pretiš našoj zajednici, našoj veri ili domu i načinu na koji živimo, nama je od Boga ZAPOVEĐENO da branimo ono što je naše. Mi ne okrećemo drugi obraz, mi te dobro*



*isprašimo i sve to u ime Boga. Ali Islam nam daje vrlo čvrste smernice; pravila ratovanja, ako hoćeš. Ne smeš da ubiješ onog koji nije ratnik, ženu, dete ili stariju osobu. Ne smeš da uništavaš drveće, zgrade ili spaljuješ polja. I ni pod kojim uslovom ne smeš da ubiješ muslimana. Ovo je sve napisano crno na belom i nije podložno „tumačenju.“ Onaj ko ih prekrši odlazi u pakleni oganj jer je prekršio islam. Tvoja procena je tačna. Mi muslimani ne igramo kompjuterske igrice. Bog nam je dao zakone i pravila, baš kao i Jevrejima i mi ih sledimo bez obzira šta neka grupa „prosvećenih“ filozofa misli. To je čovekov, a ne božanski zakon. U islamu za vređanje Poslanika Muhameda (ili bilo kog proroka) se pogubljuje. I tačka. Tako i treba da bude. Nažalost, ovo ne možemo da primenimo u Americi, inače bi vas već davno stigla pravedna kazna koju ste zaslužili zbog svojih aktivnosti na internetu. Uprkos tome, uspevamo da vam povremeno dajemo lekcije o poštovanju i dobrom ponašanju – manirima. Poslednji koji je hulio na Svetog Poslanika predamnom progutao je oba svoja prednja zuba samo tri sekunde kasnije. Raduje me činjenica da kada bude sledeći put hulio, biće šištavo. Pagani treba da se preobrate ili umru. I tačka. Tako treba da bude. Ljudi kao što su veštičari, pripadnici Novog doba i Hindusti su paraziti na Božjoj planeti. Moraće da se pokaju ili da prihvate pravednu kaznu na sebe. Hrišćani i Jevreji su „Sledbenici Knjige“ i njih treba da tolerišemo, čak i štitimo. Ali oni su zavedeni i treba da se oporezuju u našim zemljama jer ih moramo podnositi. Ako govore protiv islama u našim zemljama, treba da se kazne. Homoseksualci. U ovoj zemlji u kojoj sam rođen dozvoljeno im je da sramno paradiraju ulicama pred našom decom. Neke države čak pokušavaju da im dozvole da se venčaju. Kazna za homoseksualnost u islamu je smrt. Kao i što treba da bude. Halifa Omar ibn Kataub(ra) je imao običaj da ih baca sa vrhova minareta. Učinite to u San Francisku sa 25% njegovih stanovništva sa nekog od onih oblakodera*

*i ova nacija će se drastično poboljšati. Lopovima bi trebalo da se odseku ruke a ubicama glave, kao što je to bio običaj u našoj zemlji kada smo vešali i streljali konjokradice i ubice (za vreme divljeg zapada). A ne da ih zatvaramo i hranimo o našem trošku doživotno. Sprovedite te zakone u ovoj zemlji i kriminal će se smanjiti. A možda će do toga uskoro i doći. Gledajte, vi glupavi Pavlovi revnitelji, vaša religija će uskoro postati brojno nadmašena. Do 2025.g. mi ćemo biti većinska religija u svetu. Broj nam se udvostručio u poslednjih 20 godina, a u Americi nas je sada više od Jevreja. Tamo gde je bilo samo po jedna džamija u samo nekoliko gradova samo pre deset godina, sada niču u skoro svim gradovima i predgrađima. Poziv na molitvu se sada može čuti preko zvučnika u većini velikih gradova, dok je osamdesetih godina to bilo nečuveno. Mi smo najbrže rastuća religija u svetu, sa 20.000 obraćenika u ovoj zemlji godišnje. 8 od deset njih su žene, koje će se udati za muslimane i roditi muslimansku decu, i tako podići našu brojnost u ovoj zemlji dvostruko čak i trostruko u narednih 20 godina. Islam, svidelo vam se ili ne, je budućnost ove planete, i to vrlo bliska. Neka se Alah proslavi! Ovo je bilo neizbežno. Hrišćanstvo je pogrešna religija koja obožava Isusa kao herkulovskog boga sa nekom nastranom i mračnom krvnom žrtvom koja ima paganski prizvuk. Ovo ne dolazi od Isusa ili od Boga, već od lažnog proroka čije je ime Pavle, koji je prekršio zakon Mojsijev i učinio čoveka ravnim Bogu. Vaša Biblija je iskvaren tekst koji je bio prepisivan, kome je dodavano i prepravljano od samog početka da bi odgovarala vašem bolesnom verovanju. To je bogohuljenje i svi oni koji tako veruju su osuđeni na pakleni oganj. Bilo nam je potrebno 1425 godina da počnemo da čovečanstvo oslobađamo od ugušujućeg stiska tog krvavog kulta, ali barem smo blizu toga da ga (hrišćanstvo) učinimo manjinom. Božji istiniti put konačno preovladava. Dakle, vama se ne dopadamo? Želite da u Americi „budemo pod kontrolom,“ kako kažete?*

*Baš šteta. Imamo slobodu religije u ovoj zemlji i zaštićeni smo 2. amandmanom, stavkom 7 građanskog prava iz 1964.g. Ako nam date otkaz na poslu, mi vas tužimo. Ako nas proganjate, stičemo simpatije, a time i više preobraćenika. Ako spalite naše džamije, podići ćemo nove od priloga saosećajnih (često iz crkvenih redova) a krivac ide u zatvor. I sve vreme, rastemo, bogatimo se i postajemo sve uticajniji u ovoj zemlji. Mi smo vaša policija, prodavci, poverenici, doktori, advokati, učitelji i komšije. Vaša deca idu u školu sa našom. Imena Omer i Muhamed su sada skoro isto tako česta u školskim dnevnicima kao i Brendan i Majkl. Mi smo ovde. Postajemo veći iz minuta u minut. Preuzimamo ovu planetu. I ne postoji NIŠTA čime biste se odupreli. Zato samo napred i jadikujte; sa uživanjem ću gledati vašu patetičnu ozlojeđenost dok gospodarimo nad vašom budućnošću. Ili nam se pridružite. Prihvatite islam za vaše spasenje. Jer vaša deca i/ili unuci verovatno hoće.*

Mir s tobom, Tamim

## DODATAK 3

---

### RAZGOVOR SA HARUNOM JAHJOM (YAHYA) 10. JANUARA 2009. G.

#### **Da li smatrate da je hrišćanstvo nevernčki poredak koji će biti uklonjen pod vođstvom Mehdija i Isusa?**

Pravi hrišćani su oni koji veruju u Alaha (Boga), imaju veliku ljubav prema Proroku Isusu (a.s.), veruju u anđele i budući život. Nemoguće je da musliman smatra hrišćanina nevernikom. Prema Kuranu, hrišćani i Jevreji su sledbenici Knjige. U Kuranu, muslimani su ohrabreni da sa sledbenicima Knjige uspostave civilizovane odnose zasnovane na poštovanju i saosećanju. Zakon dozvoljava muslimanima da jedu sa sledbenicima Knjige i da ožene ženu iz sledbenika Knjige (sura al-Ma'ida, 5). Ove zakonske odredbe pokazuju da prijateljske, komšijske i porodične veze mogu da se uspostave među muslimanima, hrišćanima i Jevrejima, i da zato oni mogu da imaju iskrene, žive, pune ljubavi i prijatne društvene odnose među sobom. Posvećeni muslimani smatraju sledbenike Knjige za nasledstvo proroka Avrama, Mojsija i Isusa (mir neka je na svima njima). Oni ih štite, paze i obezbeđuju im okruženje u kojem mogu da imaju bogoslužnje kakvo žele, kao i da žive lagodno. Poslanik Muhamed (s.a.v.s.) je ovde muslimanima uzor. On je uvek postupao prema Jevrejima i hrišćanima vrlo pravedno i saosećajno, težeći odnosima zasnovanim na ljubavi i dogovoru između pripadnika Avramove vere i muslimana.

Po savetu Poslanika Muhameda (s.a.v.s.), neki muslimani koji su izloženi ugnjetavanju od strane idolopoklonika iz Meke potražili su zaštitu od etiopskog kralja, Najašija. Razvili su vid suživota sa Jevrejima koji su živeli u Medini koji je postao uzor za sve naredne generacije. Postoje izveštaji da je Glasnik Alahov (s.a.v.s.) posećivao svadbene gozbe sledbenika Knjige i da je on njima pružao gostoprinstva. Kada su ga hrišćani iz Najrana posetili, Poslanik Muhamed (s.a.v.s.) je prostreo svoj vuneni ogrtač da sednu na njega. Naš Poslanik (s.a.v.s.) se oženio sa Marijom (odn. Merjem), Egipatskom hrišćankom, što je još jedan primer takvog stava. Nakon smrti našeg Poslanika (s.a.v.s.), ovakav stav muslimana prema sledbenicima Knjige je zasnovan na odredbama Kurana i na razumevanju koje je Poslanik Muhamed (s.a.v.s.) pokazivao prema tim zajednicama tokom svog života.

Hrišćanska vera u Trojstvo treba da se promeni. Postoji jedan Bog. I Prorok Isus (a.s.) je Alahov sluga. Njegove moralne vrednosti su ga učinile uzvišenim i svetim slugom, ali neko ko i dalje mora da jede, pije i spava, i ko ima telesne, ljudske potrebe. Po ideji Trojstva, postoje Bog Otac, Prorok Isus (a.s.), i Sveti Duh. Ali se hrišćani mole samo Isusu (a.s.). Zašto izbegavaju da se mole Alahu? Zašto se ne mole Svetom Duhu? Ako postoje tri božanstva (sigurno je Alah iznad od toga), zašto se ne mole svima odjednom? Očigledno je da u tom verovanju postoji neka greška koja se protivi zdravom razumu. Ali Prorok Isus (a.s.) je taj koji će ispraviti tu grešku. Kada se vrati na Zemlju, on će hrišćanima reći istinu i usmeriće ih ka pravoj veri.

**Da li se slažete sa ostalim muslimanskim autorima, pravnicima i istražiteljima da će pod vladavinom Mehdijsa i Isusa hrišćani i Jevreji biti suočeni sa izborom da se preobrate u islam ili umru?**

Poredak hazreti Mehdijsa (a.s.) je dobronameran i razuman koji se zasniva na ljudskoj ljubavi, poštovanju i saosećanju. Postoje stotine potpuno pouzdanih hadisa o dolasku hazreti Mehdijsa (a.s.) i povratku Proroka Isusa (a.s.), ali nijedan jedini ne govori o prolivanju krvi tokom tog vremena. Onaj ko misli da ima, greši i loše je protumačio hadise i ostale izveštaje. Jedna od hazreti Mehdijskih (a.s.) prepoznatljivih osobina je ta što će učiniti da verski moral preovlada putem mira i ljubavi. Hadisi kažu da u njegovo vreme, nikome neće ni krv iz nosa poteći, niti će se onaj koji spava buditi:

Oni koji se zavetuju na vernost njemu (hazreti Mehdijsu) učiniće to između stuba i kamena (u blizini Kabe). On neće buditi onog koji spava i nikad neće proliti krv. (al-Haytamî, Al-Qawl Mukhtasar fi Alamat-al Mahdi al-Muntazar, 24).

Narod će se sjatiti oko hazreti Mehdijsa (a.s.) kao pčele oko svog pazitelja. On će ispuniti svet pravdom, tamo gde je nekad bilo puno ugnjetavanja. Tako velika će biti njegova pravda da se niko ko spava neće probuditi, čak se neće ni jedna kap krvi proliti... (Al-Kaul Muhtazar fi Alamat-al Mahdi al-Muntazar, 29, 48)

Takođe je rečeno da će pravda, mir i ljubav vladati svetom nakon dolaska hazreti Mehdijsa (a.s.) i Proroka Isusa (a.s.):

On će otkloniti mržnju i neprijateljstvo... on će ispuniti svet mirom kao što se bokal puni vodom. Biće to jedinstvo u veri i niko se neće obožavati osim Alaha. Spašće teret rata. (Sunan Ibn Majah, 10/334)

Nikakvog neprijateljstva neće ostati među ljudima. I svaka mržnja, sukob i spor će iščeznuti. (Imam Sha'rani, Death-Doomsday—The Hereafter and the Portents of the End Times, 496)

Kao što je navedeno „spašće breme rata,“ svaki vid nasilja, ugnjetavanja, tiranije i sukoba će doći do svog kraja u njegovo vreme.

**Ako ikada dođe taj dan kada će Mehdi i Isus biti na zemlji, ja se neću preobratiti u islam. Hoće li biti neke druge mogućnosti za mene osim smrti? I kakav će cilj imati ukidanje džizije, ako ne da se uskrati mogućnost da se bude zaštićeni nemusliman (dhimmi)?**

Kada hazreti Mehdi i Prorok Isus (a.s.) dođu, ukazaće ljudima na greške u hrišćanstvu. Ako neko dođe i kaže: „Ja sam Alahov sin“ (Alah je iznad od toga), moramo da pratimo sudbinu te osobe. Nemoguće je za takvog da bude uspešan u svojoj sudbini. Samo onaj koji kaže: „Postoji jedan Bog i ja sam Njegov sluga“ može biti uspešan. U suprotnom, takvi očigledno neće uspeti, jer i Prorok Isus (a.s.) kaže da postoji jedan Bog i da se on moli Njemu. Alah (Bog) ne može da se moli Alahu (Bogu). Biblija sadrži različite primere kada se Isus (a.s.) moli Alahu (Bogu):

„Tih dana iziđe na goru da se pomoli, i provede noć moleći se Bogu.“ (Luka 6:12)

„A ujutro, dok je još bilo sasvim mračno, usta, iziđe i ode u pusto mesto, te se onde moljaše.“ (Marko 1:35)

„I kada otpusti narod, pope se na goru sam da se pomoli. Kada pak nastava večer, beše sam onde.“ (Matej 14:23)

Zašto se hrišćani mole samo Isusu (a.s.) a ne i Svetom Duhu? Ako smatraju da je on (Sveti Duh) takođe Bog (Alah je iznad od toga) jasno je da je ovde neka greška. Pošto smatraju da su sva trojica Alah (Bog) (Alah je iznad od toga), zašto se onda mole samo Isusu (a.s.), kada treba da se mole neposredno Alahu (Bogu)? Biblija kaže da postoji samo jedan Alah (Bog) i vernici moraju da Mu služe u mnogim prilikama:

„Isus odgovori da je prva: Slušaj, Izrailju, Gospod Bog naš – jedini je Gospod, i ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom mišlju svojom i svom snagom svojom.“ (Marko 12:29-32)

„Klanjaj se Gospodu, Bogu svome, i Njemu jedinome služi.“ (Matej 4:10)

„A caru večnosti neprolaznom, nevidljivom, jedinom Bogu čast i slava u sve vekove;“ (Timotej 1:17)

„Oni koji su lažju zamenili Božiju istinu, poštovali i klanjali se tvorevini umesto tvorcu, koji je blagosloven doveka...“  
(Rimljanima 1:25)

Hazreti Mehdi (a.s.) će razjasniti sve ovo kad se pojavi, a kada on dođe, Prorok Isus (a.s.) će poučiti istini.

Tada će, hrišćani i Jevreji postati muslimani na čudesan način. U Kuranu, Alah kaže da neće biti nijednog koji neće poverovati u Proroka Isusa (a.s.) pre svoje smrti:

Nema nijednog sledbenika Knjige koji, kada bude umirao, neće u njega onako kako treba poverovati, a na Sudnjem danu on će protiv njih svedočiti. (sura an-Nisa, 159)

Alah ovde govori o pravim vernicima. Ovde se ne radi o licemernoj veri koja je silom nametnuta. *Licemer* je naziv za onog koji veruje pod prisilom. Alah otkriva da su licemeri najprezreniji ljudi na svetu i da će biti bačeni u najniži, najponižavajući i najsureviji krug Pakla. Alah ne želi da ljudi budu licemeri. Ali ako se neko predstavlja kao musliman a da to nije, onda je licemer. Islam se snažno suprotstavlja tome. Kao što stih 256 sure el-Bekara kaže: „U veru, nije dozvoljeno silom nagoniti!“

U to vreme će svako biti iskreni vernik jer će biti odan Proroku Isusu i hazreti Mehdiju (a.s.) i pod njihovim uticajem. Svi ljudi će poverovati svojom voljom, srećno i svesno, iz svoje ljubavi prema Proroku Isusu i hazreti Mehdiju (a.s.). Alah će učiniti da svi poveruju, na čudesan način.

Što se tiče naplate poreza nemuslimanima, to nije obavezna stvar. Ako neko želi da živi pod zaštitom islamske države, onda je sasvim prirodno i neophodno da i on doprinosi državnom fondu. Kao svaki građanin, on ima udela u državnim troškovima. Ali, ako ne želi državnu pomoć i zaštitu, onda naravno da nema potrebe da bilo šta plaća. Isto kao što su države koje su ušle u sastav EU, osnovale zajednički fond i kao što svaki građanin u svojoj državi plaća određenu svotu za opštinske troškove i troškove kao što su putevi, voda, struja i slično. Ovo je nešto poput toga, ali nije obavezno.

## **Koliko često primete izveštaje da su se hrišćani ili Jevreji nakon čitanja Vaših knjiga preobratali u islam?**

Znam da su na stotine ljudi širom sveta postali muslimani nakon čitanja mojih radova. To čak možete videti i iz kratke internet pretrage. Postignut je ogroman napredak u Rusiji, Britaniji, Kini, Americi, Nemačkoj i posebno u Francuskoj. I novine povremeno izveštavaju o tome, ali mnogo njih nam svakodnevno porukama javljaju preko [www.harunyahya.com](http://www.harunyahya.com) veb-sajta da su se preobratali u islam.

## **Mnogi šiiti veruju da će pojavom al-Mehdi Muntazira (Očekivani), svi suniti preobratiti u šiitski islam. Kako Vi vidite da će Mehdi ujediniti sunite i šiite? Kako će to izgledati? Da li verujete da će šiiti postati suniti?**

Ovde se radi o pojačanoj ljubavi prema *alh al-bajtu* [porodična loza Poslanika Muhameda, prim. prev.] u vreme hazreti Mehdiya (a.s.). Postojeće snažna ljubav prema potomcima Poslanika Muhameda (s.a.v.s.). A to se već događa. Muslimani sve veću ljubav imaju prema blagoslovenima – Aliji, Hasanu i Huseinu, rodu Poslanika Muhameda (s.a.v.s.), što naravno znači da on ne mora biti šiit. Šiiti i suniti su dve odvojene škole. Kad hazreti Mehdi (a.s.) dođe, i šiiti i suniti će položiti zakletvu samo njemu. Drugim rečima, nije važno da li će šiiti postati suniti ili suniti šiiti.

## **Prema islamskom predanju, za ad-Dedžala je rečeno da će biti slep na jedno oko i da će reč KUFR biti napisana na njegovom čelu. Da li verujete da bi to trebalo doslovno prihvatiti ili su ovo, pak, opisi koje treba razumeti kao simboliku, tj. na duhovan način?**

Istina je, on će biti slep na jedno oko i tvrdiće da je božanstvo (sigurno je Alah iznad od toga) uprkos tome što je slep na jedno oko, ali reč kafir (nevernik) možda neće biti napisana na njegovom čelu.

## **Zamislite da se pojavi čovek u Izraelu koji tvrdi da je božanstvo i Sin Božji – Isus Hristos, da ima sposobnost da čini velika čuda. Ako taj čovek bude tvrdio da islam nije istina i umesto toga bude učio da Biblija nije iskvarena i da je hrišćanstvo prava religija, da li će taj čovek, po Vašem mišljenju, ispuniti sve potrebne uslove da bude smatran za Dedžala?**

Jedno je sigurno, sa Alahovim dopuštanjem, kada Prorok Isus (a.s.) dođe, niko se neće dvoumiti da li je to stvarno on, zbog njegove izuzetne lepote, sjaja, blistave vere, čistote, dostojanstva, skromnosti i čestitosti. Odmah



ćemo znati i prepoznati ga. U to vreme pojavaće se i neko ko će se predstavljati kao Isus, čak će, sigurno je Alah iznad toga, činiti čuda i tvrditi da je Alah (Bog) Lično. Ovaj čovek će izazvati užasne nemire i pokvarenost na Zemlji. Ali, sa Alahovim dopuštanjem, Prorok Isus (a.s.) će uništiti njegova lažna čuda i pokvarenost. Netaće kao što se so rastopi u vodi. Da je pravi Isus (a.s.) ne bi dozvolio da se iskorene njegova čuda. Pravi Isus (a.s.) bio bi dovoljno jak da mu se to ne dogodi. Zato će biti jasno da ta osoba nije Isus. Lažni Isus neće imati snagu pravog Isusa (a.s.). Odmah će biti očigledno ko je pravi.

U svakom slučaju, lažni Isus će izgledati neprirodno. Neće vam se uopšte dopadati. Alah će ga stvoriti sa jednim slepim okom da bi mogao da se prepozna. Znaće se da je varalica, neuravnotežen i nasilan po samom njegovom izgledu. Pravi Isus je lep i sa oba zdrava oka. On je visok, crvenokos, vitak, sa bezazlenim izrazom lica, ućtiv i oštroman i razborit. Biće odmah prepoznatljiv po svom poštenom jeziku, čistoti, čovekoljublju, toplini, izvanrednoj inteligenciji i miroljubivoj prirodi. I on će otkloniti sva lažna čuda lažnog Isusa.

Ukratko, neće biti ni poteškoća ni zabune kad dođe vreme da se prepozna pravi Isus (a.s.). Neće biti poteškoća za prepoznavanje ni za jednog od njih dvojice. U stihu 185 sure al-Bekara, Svesilni Alah kaže: „Alah želi da vam olakša, a ne da poteškoće imate.“ U drugom stihu (sura al-Bekara, 286) On izjavljuje: „Alah nikoga ne opterećuje preko mogućnosti njegovih.“ Zato će biti vrlo lako pravim vernicima da prepoznaju pravog Isusa, inša'Alah („Ako Bog da“).

**Islamsko predanje smatra da će se Isus spustiti pored Bele džamije u Damasku. Da li verujete da ovo takođe ne bi trebalo shvatiti doslovno, već simbolično?**

Isus (a.s.) može sići u Damask, ili u Jerusalim ili u Istanbul. Različita mesta se pominju u hadisima. To može da se desi i u SAD. Kada se Prorok Isus (a.s.) vrati, vratiće se kao predivna osoba koja se neće sećati svoje prošlosti, a nosiće odeću i obuću tog vremena. On će naknadno naučiti strane jezike, Kuran, Toru i Jevanđelja. Pojavaće se u hrišćanskoj zajednici koja podseća na islamsku. On će biti musliman i pozvaće čitav hrišćanski svet da pređe u islam.

**Možete li nam reći šta mislite: kako će izgledati uspostavljanje Islamske unije u godinama koje nam dolaze?**

Tursko-islamska unija je unija ljubavi, u srcima, u kojem će svaka država članica sačuvati svoj identitet. Imaće demokratsku i svetovnu prirodu. Poštovaće ljudska prava. Uspostaviće prilike u kojima će ljudi svih verovanja – hrišćani, Jevreji, budisti i ateisti – moći slobodno da izraze svoja verovanja. Zasnivaće se na ljubavi, nesebičnosti, uzajamnoj pomoći, saosećanju, toleranciji, razumevanju i usaglašavanju. Tursko-islamska unija će se suprotstaviti svim pokretima koji podstiču rat i sukob i predstavljaće silu koja će se suprotstavljati svim događajima koji izazivaju rat. **Osnivanjem Tursko-islamske unije, Amerika, Evropa, Kina, Rusija, Izrael, ukratko čitav svet će moći da odahne.** Problem sa terorom će se završiti, pristup sirovinama biće obezbeđen, društveno-ekonomski poredak biće zaštićen a sukob među kulturama biće potpuno iskorenjen. Neće biti potrebe da Amerika šalje svoje trupe više hiljada kilometara daleko, Izrael više neće živeti iza zidova, države EU se više neće susresti sa ekonomskim poteškoćama, Rusija više neće imati bezbednosne probleme a Kina neće imati nikakve poteškoće sa sirovinama. **Stvaranjem unije, zapadni svet će smanjiti troškove za svoju odbranu.** SAD predvodi listu vojnih troškova sa budžetom od oko 400 milijardi dolara. Zatim dolazi Rusija sa 60 milijardi dolara i Kina sa 42 milijarde. Tursko-islamska unija će uspostaviti atmosferu svetskog mira i bezbednost koji će ukloniti sve sukobe i napetost vezane za islamski svet. To će omogućiti da mnoge zemlje, ne samo muslimanske, smanje svoju vojnu potrošnju. Ulaganja u vojsku i razvoj naoružanja će tako moći da se usmeri prema oblastima kao što su obrazovanje, medicina, nauka i kultura. **Tursko-islamska unija će oživeti trgovinu i osnažiti ekonomiju.** Jedinствена celina sačinjena od muslimanskih država u političkom, ekonomskom i kulturološkom području omogućiće zaostalijima da se brzo razviju, a oni koji imaju neophodna sredstva i infrastrukturu da ih koriste na najproduktivniji način. Ekonomski razvoj će uvećati ulaganje u nauku i tehnologiju. Sa razvojem ekonomije, nivo obrazovanja će u Uniji prirodno porasti i društvo će se razviti u mnogim pravcima.

### **Na osnovu čega smatrate da će Turska doći na čelo ove unije?**

Postoji mnogo podataka u hadisima našeg Poslanika (s.a.v.s.) koji navode na to da će Turska država preuzeti poseban zadatak u poslednjim vremenima. Istanbul je mnogo puta spomenut u hadisima. Turski narod najviše odgovara, po pitanju moralnih vrednosti i osobina, za taj zadatak i koga god da pitate složiće se sa tim. Turski narod je poznat kao čestit i pobožan. Uvek je bio

barjaktar (nosilac zastave) islama. Takav narod ima pravo da predvodi. On će pravilno vršiti tu dužnost i biti izvrstan predvodnik. Ovo, međutim, ne tvrdim zbog nekakve rasne superiornosti. Nemoguće je da musliman tvrdi tako nešto. Mi smo Alahove sluge. Superiornost je u *takvi* (strahopoštovanje ili strah Alahov, koji podstiče osobu da se čuva greha u želji da svojim postupcima ugodi Njemu). Sve drugo vodi u fašizam, pustoš i zlo. Alah će uzvratiti svakom ko tako misli, i za njih će posledice biti katastrofalne.

Kada govorim o tursko-islamskoj uniji pod vođstvom Turske uz podršku ostalih turskih država, mislim na moralne vrednosti turskog naroda. Alah je stvorio ovaj narod da bude izvrstan i obavezao ga da širi pravdu čovečanstvu i svetu. On je prirodni predvodnik, otporan na bol, nevolju i glad; odan, hrabar, pobožan, pun moralnih vrlina i iskren. Ljudi iz Anatolije su besprekorni. Otiđite u crnomorsku oblast ili Anatoliju i bićete oduševljeni njihovim moralnim vrednostima. Idite na jugoistok i zadićete se. Reči ne mogu da iskažu njihovu gostoprимljivost, ljubav, poštovanje, dobrotu i čast. To ne možete naći nigde u svetu. Da zaključimo: kao prvo, Turska će preduzeti ovu dužnost kao nasleđe od Otomanskog carstva. Drugo, islam kakav se živi u Turskoj pravi je primer. Razborito, prosvetčeno i časno shvatanje islama u Turskoj kao toplog, tolerantnog i nipošto ne radikalnog, jeste od najvećeg značaja. Ovo je odličan primer muslimanskom svetu kao i savršen model koji će otkloniti sve sumnje u Zapadnim umovima. Treće, sve posvećene i svete relikvije su u Turskoj. Četvrto, mi smo u centru. Mi smo na ključnoj tački za povezivanje Turskih država kao i islamskih zemalja sa Evropom. Imamo visoko obrazovan potencijal i spremni smo da preuzmemo taj zadatak. Oduševljeni smo njime. Niko drugi nije tako revnostaan kao mi.

### **Šta mislite kako bi narod Irana i njegove vođe odgovorili na islamsku uniju predvođenu Turskom? Da li smatrate da bi oni pristali na to?**

Naša iranska braća se u potpunosti slažu sa tim. Kada bi Turska danas to predložila odmah bi pristali. Iran nikad neće biti zabrinut zbog turskog vođstva, a to je jasno iz nedavnih događaja. Kao što znate, predsednik Ahmadinedžad je nedavno imao posetu Istanbulu, tokom koje se molio iza imama sunita u Sultanahmadovoj džamiji. U njegovoj izjavi on kaže: „Političku poruku koju upućujem ovde vrlo je značajna.“ Šta znači kad se vođa šiita moli iza imama sunita? To znači: „Ako se Tursko-islamska unija uspostavi, ja ću stati uz sunite, moliću se iza sunita i prihvaćiću njihovo vođstvo.“ To znači i:

„Ja ću podržati Tursko-islamsku uniju.“ Još jedan važan događaj je bio susret iranskih i američkih zvaničnika u Ankari sa turskim posredništvom. Iran je izjavio da želi da Turska preuzme ulogu posrednika i izrazio svoje zadovoljstvo tom prilikom. To znači da veruju turskoj pravdi, poštenju, iskrenosti i neutralnosti. Oni koji imaju poverenja u ovim prilikama, imaće poverenja i u vođstvo Turske i želeće da ona bude na čelu. To je zato što će osnivanje Tursko-islamske unije biti spasenje i za Iran. Doneće sigurnost i blagostanje islamu i potpuno ukloniti sve napetosti.

### **Kada se jednom bude uspostavio halifat, hoće li biti prihvatljivo za zajednicu (uma) da ratuje protiv onih država koje odbiju da prihvate islam?**

Vođstvo koje će nići uspostavljanjem Tursko-islamske unije će biti duhovne prirode, ono koje će obezbediti duhovnog vođu celom islamskom svetu. Ovde nije u pitanju uspostavljanje halifata za kakve znamo iz istorije. Islam nije religija rata i nasilja. To je religija mira. Alah to kaže u jednom stihu u Kuranu ovako:

O vernici, živite svi u miru (islamu) i ne idite stopama đavolovim;  
on vam je, zaista neprijatelj otvoreni. (sura al-Bekara, 208)

Ne postoji prisila u islamu. On poziva ljude da prihvate moralne vrline, ali koristeći samo ljubav, saosećajnost i ljubazne reči. Muslimani treba da prenesu poziv, a ne da primoravaju ljude da prihvate veru. Svako je odgovoran za svoje sopstvene želje. Kuranske moralne vrednosti zahtevaju da muslimani izbegavaju rat i sve vidove sukoba i teže mirnom rešenju, da rešavaju sporove pregovorima i sporazumima. Prema Kuranu, ratu moramo pribeći samo onda kada smo na to primorani i ovu „neželjenu obavezu“ moramo voditi u okviru humanih i moralnih granica. Vernici uvek daju prednost miru i pomirenju kada se problemi pojave, i imaju dužnost da vode rat samo da bi sebe odbranili u slučaju da ih neko napadne.

Drugi stih govori da postoje zli ljudi koji izazivaju ratove, i da Alah ne voli takve:

Kad god pokušaju da potpale ratnu vatru, Alah je ugasi. Oni nastoje da na Zemlji smutnju prave, a Alah ne voli smutljivce.  
(sura al-Ma'ida, 64)

Prepoznatljiva osobina islamskih zajednica jeste to što su one umerene i dobro uravnotežene, i koriste ljubazne reči da zapovedaju ljudima da čine dobro a izbegavaju zlo. Osnovni cilj Tursko-islamske unije jeste da uspostavi

klimu mira u kojoj se neslaganja mogu rešavati pomirenjem i razumnim sredstvima. Kada se Unija uspostavi, samo je pitanje dana kada će teror i sukobi sasvim nestati i ceo svet će živeti u miru.

### **Da li smatrate da se današnja globalna ekonomska nestabilnost pozitivno odražava na globalni uspon islama?**

Velika ekonomska kriza je jedan od znakova dolaska hazreti Mehdiya (a.s.). Ovo je otkriveno u hadisima našeg Poslanika (s.a.v.s.):

(Pre dolaska hazreti Mehdiya [a.s.]) TRŽIŠTE ĆE SE ZAMRZNUTI I PRIHODI OPASTI. (Predznaci sudnjeg dana – Portents of Doomsday, 148)

Pre dolaska hazreti Mehdiya (a.s.) TRGOVINA I VEZE MEĐU NARODIMA BIĆE PRESEČENE, a sukobi među njima umnožiti. (Al-Qawl Mukhtasar fi Alamat-al Mahdi al-Muntazar, 39)

Svi će se žaliti na NISKU ZARADU a bogati će biti poštovani zbog njihovog novca. (Portents of Doomsday, 146)

Poslovi će loše ići. Svi će se žaliti: „Ne mogu ništa da prodam, ne mogu da kupim, ništa da zaradim.“ (Portents of Doomsday, 152)

Ova ekonomska kriza je jedan od najvažnijih znakova poslednjih vremena i, po hadisima i Kuranu, biće dugotrajna. Postoje mnoge naznake poslednjih vremena u suri Jusuf u Kuranu. Način na koji Prorok Jusuf (a.s.) pridaje veliki značaj podizanju poljoprivrede i stočarstva takođe ima figurativno značenje. Takođe se naglašava broj sedam. Kriza je počela 2007.g., godine koja se završava brojem 7, i mogla bi da potraje sedam godina, i završi se 2014. Glavni uzrok krize su visoke kamatne stope, nedostatak poverenja u Alaha, strah – drugim rečima ideja da će sutra biti još gore – štedi se novac i skladišti roba, ne troši se, ne pomažu se siromašni, novac se ne okreće i opšti tvrdičluk. Kada je novac u opticaju, novčana masa se aktivira i proizvodnja se stimuliše. Ali, kada se novac zadržava, onda je i roba i proizvodnja u zastoju i ceo sistem odumire. Do ovoga dolazi zbog sebičnosti nekih ljudi. Kamate moraju da se ukinu, a kamatne stope su zaista i pale gotovo na 0% u svetu u celini. Banka Engleske je saopštila da razmišlja da pređe na beskamatni sistem. I porezi moraju biti smanjeni. Potrebna nam je visoka potražnja na

tržištu i da ljudi budu oslobođeni od ovog stanja panike. Drugim rečima, moraju da troše novac koji su sačuvali, i to treba podsticati. U tom slučaju, tržište će automatski oživeti, proces proizvodnje će se pokrenuti jer su kamatne stope pale i izrada će biti olakšana nižim porezima. Takve nevolje i poteškoće su naravno sredstva pomoću kojih se ljudi okreću religioznim moralnim vrednostima. Ona donose klimu solidarnosti, ljubavi i nesebičnosti. Postoji dobro u svemu što Alah stvara, i zato se može steći mnogo mudrosti u ovoj krizi. Jedna od njih može biti da se ljudi okrenu religioznim moralnim vrednostima. Alah zna istinu, inša'Alah.

### **Kroz kakve promene smatrate da će SAD proći u narednih deset godina?**

Očekujem da Amerika postane sve pobožnija u narednih deset godina. Ljubav prema Proroku Isusu (a.s.) će porasti. Vera u stvaranje (*kreacionizam*, prim. prev.) će zavladati u SAD. Može doći do smanjenja industrije. Ekonomske poteškoće se mogu nastaviti, ali u tome ima i dobrog, inša'Alah.

### **Trenutno postoje razni pokušaji da se napravi mirovni sporazum koji uključuje Izrael i druge strane. Da li mislite da će Turska biti ta koja će biti u stanju da konačno načini takav mirovni sporazum koji će moći da se održi?**

Turska odnedavno vodi vrlo aktivnu i uspešnu politiku, maša'Alah („hvala Bogu“). To je znak da će Turska biti važan faktor, vođa u budućoj svetskoj politici. Sastanci Sirije i Izraela, koraci preduzeti u osnivanju Kavkaske alijanse, dovođenje vođa Pakistana i Avganistana u Istanbul i sva slična dešavanja su dokaz da će Turska voditi prema ljubavi i miru. Ali rešenje za Siriju, Izrael i Palestinu će u osnovi biti omogućeno osnivanjem tursko-islamske unije. A to je ono što i oni žele. Izraelski čelnici kažu: „U otomansko vreme vladali ste ovim prostorom sa deset vojnika i jednim narednikom, a mi to ne možemo sa svim svojim trupama.“ Osvrću se na stara otomanska vremena. Sirija otvoreno želi da se pridruži Turskoj, i ako bi bila upućena zvanična ponuda, Sirija bi je u roku od nedelju dana potpisala. Irakom je već potekla reka krvi. Ali, ako Turska preuzme ulogu starijeg brata, on bi vrlo brzo postao pravo rajsko mesto. Problem bi se zauvek rešio. To svi mogu da vide. Delegacije koje dolaze iz Palestine to uvek predlažu, svi to traže. Uloga starijeg brata koju Turska igra je postala od presudne važnosti za ceo region. Postoji praznina u tom području, i samo je Turska u situaciji da je ispuni. I to je ljudska, moralna i verska dužnost. To je dužnost koju Turska želi. Kada se tursko-islamska unija ustanovi, čitav Bliski Istok će postati raj; Izrael i Palestina će odahnuti i postati

slobodni u najvećoj mogućoj meri. To će biti spasenje za narode Palestine i Izraela. Svi će biti oslobođeni terora i nasilja. Osvanuće doba potpunog mira i sigurnosti. Zbog toga mogu da kažem da je uspostavljanje tursko-islamske unije je najhitnije pitanje koje svet čeka da se reši.

**Da li ste ikada imali prilike da razgovarate o svojim uverenjima o Mehdiu, Isusu i Islamskoj uniji sa zemljakom, turskim intelektualcem Fetulahom Gulenom (Fethullah Gulen)? Koliko je vama poznato, da li možete da kažete da Vi i Gulen imate slična uverenja u vezi ovih pitanja?**

Ne poznajem Fetulaha Gulena lično, tako da nismo imali prilike da razgovaramo licem u lice. Ali on je vrlo cenjena, otmena, čestita, skromna, ućtiva i besprekorna osoba. Kao i svi sledbenici Sune, Fetulah Gulen spominje hazreti Mehdiya (a.s.) sa ljubavlju i radošću u svojim delima i govorima. On opisuje kako će se Mehdi pojaviti i kako će se Prorok Isus (a.s.) vratiti na zemlju. Podučava i ohrabruje muslimane. I on (slično kao i ja) igra važnu ulogu u dobrim delima, maša'Alah.

**Kako smatrate da će premijer Erdogan odgovoriti na ove ideje koje se tiču Islamske unije sa Turskom u vodećoj ulozi?**

Premijer i sadašnja vlada se svom snagom bore za uspostavljanje tursko-islamske unije. Inicijativa za uspostavljanje kavkaske unije, plan za izgradnju naftovoda i železnice, tursko prihvatanje aktivne uloge na Bliskom istoku, i rešavanje problema pod njenim vođstvom, sve su to koraci koji su preduzeti da bi se ostvarila tursko-islamska unija. To su sve odlični i vrlo uspešni koraci. Oni će u budućnosti uzeti maha i, sa Alahovim dopuštanjem, tursko-islamska unija pod vođstvom Turske biće osnovana u narednih deset do petnaest godina.

**Prema nekim hadisima, Muhamed je jednom prilikom rekao da će islam po drugi put osvojiti Tursku mirnim putem. Imate li saznanja da li unutar turske islamske zajednice postoji verovanje da se ovo proročanstvo ispunilo ili se ispunjava pojavom islamske AKP partije u Turskoj?**

Hadisi opisuju kako će hazreti Mehdi (a.s.) osvojiti Istanbul *takbirom*, tj. izgovaranjem Alahovog imena. Ovo takođe pokazuje da će hazreti Mehdi (a.s.) osnažiti veru u Alaha prosvetiteljskim i intelektualnim aktivnostima, da će njegovo prisustvo usmeriti pažnju na duhovne stvari i ljude okretati religioznim moralnim vrednostima i da će te moralne vrednosti, na taj način,

preovladati svetom. Znete, kada je sultan Fatih Mehmet osvojio Istanbul, u početku nije bio voljan da krene u pohod jer hadisi kažu da će onaj koji osvoji Istanbul biti hazreti Mehdi (a.s.). Zatim se posavetovao sa svojim učiteljem, Akšemsetinom (Akshemsettin), koji mu je rekao, „*Prvo će Mehmet osvojiti Istanbul, a Mehdi će ga naknadno osvojiti duhovno.*“ Drugim rečima, on kaže da će Istanbul vojno osvojiti Fatih, a duhovno Mehdi. Fatih je zatim krenuo u svoj pohod. Turski narod je uvek bio odan duhovnim vrednostima, to je pobožan narod. Ali došlo je do vidnog jačanja u tom smislu u novije vreme. Intelektualni rad (i samog Jahije na njegovim veb stranicama) koji je uništio darvinizam i materijalizam je, naravno, odigrao važnu ulogu u ovome. Sedamdesetih godina prošlog veka nivo verovanja u darvinizam bio je vrlo visok, oko 80%. Danas je to suprotno. Turska je zemlja sa najnižim nivoom verovanja u darvinizam. Preko 90% veruje u stvaranje (*kreacionizam*, prim. prev.).

### **Izjavili ste da verujete da su i Mehdi i Isus već sada prisutni na zemlji. Šta vas podstiče da verujete tako?**

Alah obećava u 55. stihu sure an-Nur da će islamske moralne vrednosti preovladati svetom. I mnogi drugi stihovi saopštavaju ove dobre vesti. Postoje tri stotine predskazanja u hadisima o dolasku hazreti Mehdi (a.s.). Naš Poslanik (s.a.v.s.) kaže da će se oni nizati jedan za drugim: „kao perle na ogrlici.“ To se zaista i dogodilo u nizu jedan za drugim od 1400.g. (hidžretska god., tj. 1979. po. Hr.). Veoma mnogo predznaka se ostvarilo. Naš Poslanik (s.a.v.s.) kaže da će Avganistan biti napadnut, i to se dogodilo. Kaže da će Irak biti okupiran, i to se dogodilo. On kaže da će se krv proliti u Kabi, to se i dogodilo. Kaže da će vode Eufrata biti presečene, i to se dogodilo. Kaže da će biti pomračenja sunca i meseca na svakih petnaest dana u mesecu Ramazanu, i to se dogodilo. Kaže da će biti znakova na suncu, i to se dogodilo. Govori o opustošenju Bagdada, i to se dogodilo. Otkrio je da će doći do ekonomske krize, i – ona je prisutna. I mnoge druge stvari su se dogodile, ali ono što je zaista važno jeste da su se one dogodile u razmaku od dvadeset do trideset godina. Avganistan je možda bio napadan, ili Bagdad opustošen i ranije u njihovoj istoriji, ali, ovo je prvi put da su se svi ovi događaji odigrali u istom razdoblju kako je to opisao Poslanik (s.a.v.s.). To znači da se nešto neobično dešava.



Mislim da je dolazak Proroka Isusa (a.s.), takođe, veoma blizu. Prorok Isus (a.s.) će se vratiti, i mi ćemo biti u prilici da ga dočekamo, pružimo svoju ljubav i prihvatimo ga, možda već u narednih deset do dvadeset godina, inša'Alah. Nakon toga, inša'Alah, svet će biti predivan, blistav i uspešan.

**Prema islamskom predanju, u poslednjim danima zver će izaći iz Meke. Ona će staviti znak na čela svih pravih vernika. Šta podrazumevate pod ovim „znakom zveri?“**

*Dabat al-Ard* (Dabbat al-Ardh [zver koja izlazi iz zemlje] je jedan od predznaka koji će se pojaviti u poslednjim vremenima. Postoji mnogo hadisa koji se odnose na njega, mada su neki zbrkani, i ne moraju svi da budu izvorni. Ja mislim da ovaj hadis nije sasvim pouzdan. Ali, o ovome se govori i u Kuranu. U 82. stihu sure an-Naml Alah kaže: „**I kada dođe vreme da oni budu kažnjeni, Mi ćemo učiniti da iz zemlje izađe jedna životinja (zver) koja će im reći da ljudi nisu uvereni u Naše dokaze.**“

Ovaj stih otkriva da će se Dabat al-Ard pojaviti iz zemlje, drugim rečima, proizvod je zemlje. Opisuje neko biće koje će govoriti ljudima. Hadisi kažu da će biti u stanju da pređe velike razdaljine samo jednim korakom, da razgovara sa ljudima i putuje svuda. Pošto je proizvod zemlje, mora da je napravljen od minerala i metala izdvojenih iz zemlje kao što su gvožđe, cink, kobalt i hrom. Ove supstance su osnovni sastojci današnjih kompjutera. Razgovor sa ljudima i pokrivanje velikih razdaljina u kratkom vremenskom periodu ukazuje na internet. Zahvaljujući internetu možete veoma lako pristupiti podacima ili da ih prenesete drugima, razgovarati sa ljudima i uspostaviti vezu sa njima. I zahvaljujući internetu, ljudima će se još brže govoriti o Kuranu. U poslednjim vremenima, internet će biti značajno sredstvo pomoću kojeg će islamske moralne vrednosti biti prenete svetu i prevladati u njemu.

**Hoće li Mehdi biti u stanju da okupi sve religije, a ako hoće, kako će to učiniti?**

Mehdi će svojom ljubavlju okupiti sve narode iz svih vera i ideja, pomoći će im da međusobno vide dobre strane tako što će pojačati prijateljska i bratska osećanja, i omogućiti da se ophode sa razumevanjem jedni prema drugima. Kada se hazreti Mehdi (a.s.) pojavi, ljubav će zavladati svetom, a ljudi će napustiti svako osećanje mržnje i ljutnje. Hadisi čak opisuju kako će i ribe u moru i ptice u vazduhu biti zadovoljne što su okružene lepotom i ljubavlju koje preko hazreti Mehdi (a.s.) dolaze, i tako će ljubav prema

hazreti Mehdiju (a.s.) ispuniti svako srce. Iskrena ljubav koju će narod osećati prema njemu pomoći će im da veruju jedni drugima u ljubavi, privrženosti i saosećanju.

**Karijera i život Muhameda, kao i njegovih najranijih sledbenika, nesumnjivo uključuje mnogo krvoprolića, ubistava i osvajačkih ratova. Vi vidite Mehdija kao nekog ko će doći do vlasti mirnim putem i veoma brzo i koji će, zatim, vladati u miru. Ipak, mora se postaviti pitanje: kako će Mehdi biti u stanju da ostvari to što Muhamed nije mogao? Da li Mehdi vlada nadmoćnije čak i od Muhameda?**

Da bi se Kuran objavio našem Poslaniku (s.a.v.s.) bilo je potrebno dvadeset i tri godine. Tokom prvih trinaest godina, muslimani su živeli kao manjina u idolopokloničkom poretku u Meki, izloženi ogromnom ugnjetavanju. Mnogi muslimani su bili fizički maltretirani, neki ubijeni, većini je zaplenjena imovina, neprestano izloženi uvredama i klevetama. Ipak, muslimani se nisu okrenuli ratu, već su uvek pozivali idolopoklonike na mir. Kada je pritisak postao nepodnošljiv, muslimani su se preselili u grad Jatriv (kasnije poznat kao Medina), gde je bila slobodnija i miroljubivija sredina, i tamo osnovali svoju upravu. Čak i nakon što su uspostavili svoje političko uređenje, oni i dalje nisu vodili rat protiv idolopoklonika iz Meke. Kada su se borili, to je uvek bilo da bi se odbranili. Visoke moralne vrednosti koje su pokazali Poslanik (s.a.v.s.) i njegovi drugovi tokom ovih neizbežnih ratova ušli su u istoriju kao uzvišen primer.

Na primer, arapski običaj je zahtevao da se ubije svaki neprijatelj koji se zarobi u borbi. Međutim, pošto su mu otkrivene Alahove zapovedi, naš Poslanik (s.a.v.s.) je naredio da se prema zarobljenicima dobro postupa i da muslimani treba da dele svoju hranu sa njima. Ove osobine vernika su otkrivene u stihu 8 sure al-Insan: „**Oni svoju hranu, uprkos što im je stalo do nje, daju siromašnima, siročićima i zarobljenicima.**“ Jedino što se od ljudi koji su zarobljeni tražilo bilo je da, ako mogu, nepismene muslimane nauče da čitaju i pišu. Pravda, hrabrost i odlučnost muslimana bile su oruđe kojim su mnoga arapska plemena prevedena u islam; drugim rečima, islam se nije proširio ratom, već moralnim vrlinama i strahopoštovanjem koje su muslimani pokazivali. Još jedan takav primer dogodio se prilikom osvajanja Meke. Islamska vojska je krenula na Meku 630.po.Hr. Idolopoklonici iz Meke su se uplašili da će im se muslimani osvetiti zato što su ih ugnjetavali. Po

arapskom običaju, muškarci poraženog plemena bi bili posečeni mačem, a žene i dece učinjeni robljem. Idolopoklonici iz Meke su bili ubeđeni da će im se to dogoditi. Ali, naš Poslanik (s.a.v.s.) je objavio da se neće izvršiti osvetu nad njima i da niko neće biti primoran da postane musliman. Ovo veliko praštanje i razumevanje privuklo je pažnju zapadnih istoričara. Na primer, akademik Haverfordskog Univerziteta Majkl Sels (Michael Sells) opisuje ove uzvišene vrednosti Poslanika (s.a.v.s.) i kaže da kad je stigao u Meku, umesto da sprovede krvavu osvetu, on je njene stanovnike koji su ratovali protiv njega i tri godine bili čvrsto odlučni da ga ubiju, primio među svoje. Dalje dodaje da je ovakav stav izazvao veliko divljenje u narodu tog vremena. Sels zaključuje da je zato prilikom postavljanja temelja ove religije, postojala velika dobrota, izuzetna pristojnost i saosećanje (Islam Empire of Faith; An Empires Special, PBS Home Video).

**Hrišćanski pisac po imenu Dr. Dejvid Regan (David Reagan) je ovih dana objavio vrlo kritički osvrt na neke od stvari koje sam napisao. U svojoj kritici, on tvrdi da sam „u teškoj zabludi“ jer tvrdim da verovanje u Mehdija nije isključivo vezano samo za šiitsko verovanje već je podjednako zastupljeno i kod sunita. Dr. Regan je tom prilikom izjavio da suniti ne očekuju Mehdija. Šta biste Vi odgovorili dr. Reganu? Kakvo je Vaše iskustvo, koji procenat sunita uopšte veruje u Mehdija?**

Prema sunitskom verovanju (u Hanafi, Hanbali, Šafi i Maliki školama), potpuno i jednoglasno je deo vere da će hazreti Mehdi (a.s.) doći, da će se Prorok Isus (a.s.) spustiti sa neba i da će odlučno tražiti da hazreti Mehdi (a.s.) bude njegov imam. Sasvim je normalno za ljude koji nisu suniti i koji odbacuju hadise, da takođe poriču i dolazak Proroka Isusa (a.s.) i verovanje u hazreti Mehdija (a.s.). Ali nijedan od sunitskih ulama (učenjaka) nikada nije odbacio dolazak Proroka Isusa i hazreti Mehdija (a.s.), već su svi bili jednoglasni po tom pitanju stotinama godina unazad. Naši izučavaoci su u „punoj saglasnosti“ u prenošenju ove istine muslimanima. Na primer, veliki imam Abu Hanifa, osnivač moje škole, otkriva da su dolazak Proroka Isusa i pojava hazreti Mehdija (a.s.) nešto „što se ne može osporiti.“

Pojave Dedžala i Goga i Magoga, sunca koje izlazi na Zapadu, Proroka Isusa (a.s.) koji silazi sa neba i svi drugi pouzdani izveštaji o predznacima Sudnjeg dana su istiniti i neizbežni. Ima i drugih velikih predznaka Sudnjeg dana. Takvih kao što je dolazak hazreti Mehdija (a.s.). Svi ovi događaji koji su

objavljeni u pouzdanim izveštajima su istiniti i oni će se odigrati (Fiqhi Aqbar Translation, The Great Imam Abu Hanifa, edited by Ali Riza Kaeli, 99).

Veliki imam Abu Hanifa, osnivač moje škole; imam Hanbal, osnivač Hanbalijeve škole; imam Malik, osnivač Malikijeve škole; i imam Šafi, osnivač Šafijeve škole, svi oni su izjavili da će se Prorok Isus (a.s.) vratiti na zemlju i da će se hazreti Mehdi (a.s.) pojaviti. Ovi imami, četiri velikih sunitskih škola, su tumači islamskog zakona. Pored njih, svi veliki islamski izučavaoci su izjavili da će u poslednjim vremenima islamski zakon preovladati u svetu, da će se Prorok Isus (a.s.) vratiti i hazreti Mehdi (a.s.) pojaviti. Sunitiski muslimani koji slede put ovih velikih izučavaoca, naravno veruju u dolazak hazreti Mehdija i Proroka Isusa (a.s.). Nemoguće je da bilo koji sunit veruje ili kaže bilo šta drugo.

# BELEŠKE

- 
- <sup>1</sup> Zwemer, *Islam and the Cross*, 56
- <sup>2</sup> Pawson, *The Challenge of Islam to Christians*, 11.
- <sup>3</sup> Ibid.
- <sup>4</sup> McDowell and Zaka, *Muslims and Christians*, 6.
- <sup>5</sup> Ibid.
- <sup>6</sup> Wilgoren, "Islam Attracts Converts."
- <sup>7</sup> *Al-Hayat* (London), November 12, 2001, citirano u Middle East Media & Research Institute, *Muslim American Leaders: A Wave of Conversion to Islam in the U.S. Following September 11*, November 16, 2001.
- <sup>8</sup> *Al-Ahram Al-Arabi* (Egypt), October 20, 2001, citirano u Middle East Media & Research Institute, *Muslim American Leaders: A Wave of Conversion to Islam in the U.S. Following September 11*, November 16, 2001.
- <sup>9</sup> Whittell, "Allah Came Knocking at My Heart."
- <sup>10</sup> McDowell and Zaka, 6.
- <sup>11</sup> Ibid., 6.
- <sup>12</sup> Ibid., 7.
- <sup>13</sup> Middle East Media & Research Institute, *Muslim American Leaders: A Wave of Conversion to Islam in the U.S. Following September 11*, November 16, 2001.
- <sup>14</sup> Wilgoren, "Islam Attracts Converts."
- <sup>15</sup> Hogan, "Drawn to Islam."
- <sup>16</sup> Pawson, *The Challenge of Islam to Christians*, 36.
- <sup>17</sup> Ibid., 6, 7.
- <sup>18</sup> Al-Jazeera, *Christianization in Africa*, December 12, 2001, [www.aljazeera.net/programs/shareea/articles/2000/12/12-12-6.htm](http://www.aljazeera.net/programs/shareea/articles/2000/12/12-12-6.htm). Engleski prevod: [www.islamreview.com/articles/fastdemiseprint.htm](http://www.islamreview.com/articles/fastdemiseprint.htm).
- <sup>19</sup> "Who is Isa Al-Masih—The Man in White?" [isaalmasih.net/](http://isaalmasih.net/).

- 
- <sup>20</sup> Brother Andrew, *Light Force*, 140.
- <sup>21</sup> Postoji, međutim, vrlo mali islamski kult koji se drži samo Kurana kao osnove za svoje versko ubeđenje i običaje. Oni su poznati kao „Pokorni.” “The Submitters.”
- <sup>22</sup> *Malik’s Muwatta*, Knjiga 9, broj 9.7.27
- <sup>23</sup> Kabbani, *Approach of Armageddon?*, 228
- <sup>24</sup> Kathir, *Signs Before the Day of Judgement*, 18.
- <sup>25</sup> Izzat and ‘Arif, *Al Mahdi and the End of Time*, 18.
- <sup>26</sup> Kabbani, *Approach of Armageddon?*, 228.
- <sup>27</sup> Al-Sadr and Mutahhari, *The Awaited Savior*, 1
- <sup>28</sup> Sachedina, *Islamic Messianism*, 2
- <sup>29</sup> Kabbani, *Approach of Armageddon?*, 229.
- <sup>30</sup> Tirmidhi Sahih, *Sunan Abu Dawud*, (Sahih), vol. 5, p. 207; also narrated by Ali B. Abi Talib, Abu Sa’id, Umm Salmah, Abu Hurayra
- <sup>31</sup> *Sunan Abu Dawud*, Book 36, Number 4271, narrated by Umm Salamah, Ummul Mu’minin
- <sup>32</sup> Ibn Maja, *Kitab al-Fitan* #4084 citirano u Kabbani, *Approach of Armageddon?*, 231
- <sup>33</sup> *Sunan Abu Dawud*, narrated by Umm Salamah, Ummul Mu’minin
- <sup>34</sup> Veliankode, *Doomsday Portents and Prophecies*, 277
- <sup>35</sup> Al-Sadr and Mutahhari, *The Awaited Savior*, prologue, 4, 5
- <sup>36</sup> Izzat and ‘Arif, *Al Mahdi and the End of Time*, 4
- <sup>37</sup> Kelani, *The Last Apocalypse*, 34-35
- <sup>38</sup> Ibn Hajar al-Haythami, *Al-Qawl al-Mukhtasar fi’Alamat al-Mahdi al-Muntazar*, 50, citirano u Yahya, *The End Times and the Mahdi*, 96
- <sup>39</sup> Kabbani, *Approach of Armageddon?*, 231
- <sup>40</sup> Abu Nu’aym and As-Suyuti, related by Thawban, citirano u Izzat and ‘Arif, *Al Mahdi and the End of Time*, 44
- <sup>41</sup> “Flags of the Islamic State,” [www.islamic-state.org/resources/flags-of-the-islamic-state.html](http://www.islamic-state.org/resources/flags-of-the-islamic-state.html)

- 
- <sup>42</sup> Ibn Kathir, *The Beginning and the End*, vol.2, pt. 3, p. 288 citirano u Gabriel, *Jesus and Muhammad*, 60
- <sup>43</sup> Tirmidhi as quoted in *Zubair, Signs of Qiyamah*, 42, and Abdullah, *Islam, Jesus, Mehdi, Qadiyanis, and Doomsday*, 54
- <sup>44</sup> Izzat and 'Arif, *Al Mahdi and the End of Time*, 40
- <sup>45</sup> Sahih Muslim, Book 041, Number 6985
- <sup>46</sup> Sahih Hakim Mustadrak, related by Abu Sa'id al-Khudri (4:557 and 558), citirano u Kabbani, *Approach of Armageddon?*, 233
- <sup>47</sup> At-Tabarani, Related by Abu Hurayra, as quoted in Izzat and 'Arif, *Al Mahdi and the End of Time*, 9
- <sup>48</sup> El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, citirano Jahjom na [www.endoftimes.net/08mahdiandtheendtimes.html](http://www.endoftimes.net/08mahdiandtheendtimes.html)
- <sup>49</sup> Al-Burhan fi Alamat al-Mahdi Akhir al-Zaman, citirano Jahjom na [www.endoftimes.net/08mahdiandtheendtimes.html](http://www.endoftimes.net/08mahdiandtheendtimes.html)
- <sup>50</sup> Tabarani, as related by Hadrat Abu Umamah, citirano u *Zubair, Signs of Qiyamah*, 43, and Abdullallah, *Islam, Jesus, Mehdi, Qadiyanis, and Doomsday*, 55
- <sup>51</sup> Ibid
- <sup>52</sup> *Sunan Abu Dawud*, Book 36, Number 4273, narrated by Umm Salamah, Ummul Mu'minin
- <sup>53</sup> *Sunan Abu Dawud*, Book 36, Number 4272, narrated by Abu Sa'id al-Khudri
- <sup>54</sup> M S M Saifullah, Muhammad Ghoniem, Abu Hudhayfah & Khalid al-Khazraji, *On the Transmitters of Isra'iliyyat (Judeo-Christian Material)* [www.islamic-awareness.org/Hadith/Ulum/israel.html](http://www.islamic-awareness.org/Hadith/Ulum/israel.html)
- <sup>55</sup> Izzat and 'Arif, *Al Mahdi and the End of Time*, 15
- <sup>56</sup> Ibid, 15
- <sup>57</sup> Michael Elliot, "The Semiotics of Saddam."
- <sup>58</sup> Izzat and 'Arif, *Al Mahdi and the End of Time*, 40
- <sup>59</sup> Ibid., 16
- <sup>60</sup> Al-Sadr and Mutahhari, *The Awaited Savior*, 4-5.
- <sup>61</sup> *Sunan Abu Dawud*, Book 36, Number 4273, narrated by Umm Salamah, Ummul Mu'minin

- 
- 62 Al-Sadr and Mutahhari, *The Awaited Savior*, prologue, 4, 5
- 63 Amini, *Al-Imam Al-Mahdi*
- 64 Sahih Muslim, Book 041, Number 6985
- 65 Tirmidhi citirano u Zubair, *Signs of Qiyamah*, 42, i u Abdullah, *Islam, Jesus, Mehdi, Qadiyanis, and Doomsday*, 54.
- 66 Izzat and 'Arif, *Al Mahdi and the End of Time*, 40.
- 67 Ibid
- 68 Tabarani as quoted by Mufti A.H. Elias and Muhammad Ali ibn Zubair Ali, Imam Mahdi, onlajn članak sa: [www.islam.tc/prophesies/imam.html](http://www.islam.tc/prophesies/imam.html)
- 69 Dr. Waleed A. Muhanna, "A Brief Introduction to the Islamic (Hijri) Calendar," dostupno onlajn na [fisher.osu.edu/~muhanna\\_1/hijri-intro.html](http://fisher.osu.edu/~muhanna_1/hijri-intro.html)
- 70 Izzat and 'Arif, *Al Mahdi and the End of Time*, 15, 19
- 71 Sahih Muslim Book 041, Number 7015.
- 72 Veliankode, *Doomsday Portents and Prophecies*, 351.
- 73 Sahih Muslim, Book 001, Number 0293, narrated by Jabir bin 'Abdullah
- 74 Veliankode, *Doomsday Portents and Prophecies*, 350.
- 75 Sais I-Nursi, "The Fifth Ray," in *The Rays*, 493, quoted in Yahya, *Jesus Will Return*, 66.
- 76 Al-Sadr and Mutahhari, *The Awaited Savior*, prologue, 3.
- 77 Hakim Mustadrak (2:651) #4162 as related by Abu Harayra, quoted in Kabbani, *Approach of Armageddon?*, 237.
- 78 Sahih Ashrat as-Sa'at, quoted in Kabbani, *Approach of Armageddon?*, 236.
- 79 Veliankode, *Doomsday Portents and Prophecies*, 351.
- 80 Shafi and Usmani, *Signs of the Qiyama and the Arrival of the Maseeh*, 60
- 81 Kabbani, *Approach of Armageddon?*, 237.
- 82 Al-Sadr and Mutahhari, *The Awaited Savior*, prologue, 3.
- 83 *Sunan Abu Dawud*, Book 37, Number 4310, narrated by Abu Hurayrah. See also Sahih Bukhari Volume 3, Book 43, Number 656



- 
- <sup>84</sup> Shafi and Usmani, *Signs of the Qiyama and the Arrival of the Maseeh*, 59.
- <sup>85</sup> Veliankode, *Doomsday Portents and Prophecies*, 358.
- <sup>86</sup> Yahya, *Jesus Will Return*, 52.
- <sup>87</sup> Al-Misri, *Reliance of the Traveller*, 603.
- <sup>88</sup> Muhammad Ali Ibn Zubair, "Who Is the Evil Dajjal (the 'anti-Christ')?" Onlajn članak sa [www.islam.tc/prophecies/masdaj.html](http://www.islam.tc/prophecies/masdaj.html)
- <sup>89</sup> Veliankode, *Doomsday Portents and Prophecies*, 360; Sahih Bukhari Volume 3, Book 43, Number 656.
- <sup>90</sup> Zubair, *Signs of Qiyama*
- <sup>91</sup> *Sunan Abu Dawood*, Book 37, Number 4310, narrated by Abu Hurayrah
- <sup>92</sup> Tirmidhi, quoted in "Jesus (Isa) A.S. in Islam, and his Second Coming" by Mufti A.H. Elias at [www.islam.tc/prophecies/jesus.html](http://www.islam.tc/prophecies/jesus.html)
- <sup>93</sup> Ibn Maja, Kitab al-Fitan #4084, quoted in Kabbani, *The Approach of Armageddon?*, 231.
- <sup>94</sup> Al-Sadr and Mutahhari, *The Awaited Savior*, prologue, 3.
- <sup>95</sup> Sais I-Nursi, "The Fifth Ray," in *The Rays*, 493, quoted in Yahya, *Jesus Will Return*, 66.
- <sup>96</sup> Kabbani, *The Approach of Armageddon?*, 237.
- <sup>97</sup> Shafi and Usmani, *Signs of the Qiyama and the Arrival of the Maseeh*, 59.
- <sup>98</sup> Veliankode, *Doomsday Portents and Prophecies*, 358.
- <sup>99</sup> Al-Misri, *Reliance of the Traveller*, 603.
- <sup>100</sup> Zubair, "Who Is the Evil Dajjal (the 'anti-Christ')?"
- <sup>101</sup> Zubair, *Signs of Qiyama*.
- <sup>102</sup> Veliankode, *Doomsday Portents and Prophecies*, 218.
- <sup>103</sup> Kabbani, *The Approach of Armageddon?*, 223.
- <sup>104</sup> Sahih Muslim Book 041, Number 7005, reported by Ibn Umar.
- <sup>105</sup> Sahih Muslim Book 041, Number 7010, reported by Hudhalfa.
- <sup>106</sup> Sahih Muslim Book 041, Number 7009, reported by Anas b. Malik.
- <sup>107</sup> R'ad, *Freemasons and Dajjal*, 173.

- 
- <sup>108</sup> Kabbani, *The Approach of Armageddon?*, 223-4.
- <sup>109</sup> Sunan Ibn Majah #4067, related by Abu Umamam Al-Bahili, quoted in Kabbani, *The Approach of Armageddon?*, 225.
- <sup>110</sup> Philips, *Ad-Dajjal, the Antichrist*.
- <sup>111</sup> Zubair, *Signs of Qiyama*, 17.
- <sup>112</sup> Sahih Bukhari, Volume 9, Book 88, Number 248, narrated by Anas bin Malik.
- <sup>113</sup> Kabbani, *The Approach of Armageddon?* 226.
- <sup>114</sup> Philips, *Ad-Dajjal, the Antichrist*.
- <sup>115</sup> Suyuti, Durr al-Manthur, as quoted in Kabbani, *The Approach of Armageddon?*, 227.
- <sup>116</sup> Excerpts from a Friday sermon delivered by Palestinian Authority imam Sheikh Ibrahim Madhi at the Sheikh 'Ijlin Mosque in Gaza City, broadcast live on April 12, 2002 by Palestinian Authority television [memri.org/bin/articles.cgi?Page=archives&Area=sd&ID=SP37002](http://memri.org/bin/articles.cgi?Page=archives&Area=sd&ID=SP37002).
- <sup>117</sup> Shahid, *The Last Trumpet*, 254.
- <sup>118</sup> Veliankode, *Doomsday Portents and Prophecies*, 312.
- <sup>119</sup> Sahih Muslim, Book 041, Number 6924, reported by Abu Huraira
- <sup>120</sup> [www.answering-christianity.com/que5.htm](http://www.answering-christianity.com/que5.htm).
- <sup>121</sup> Unger, *Beyond The Crystal Ball*, 81.
- <sup>122</sup> Hitchcock, *The Coming Islamic Invasion of Israel*, 44, 45.
- <sup>123</sup> Roger Hardy, "Islamic affairs analyst: Islam in Turkey: Odd One Out," BBC, September, 26, 2003.
- <sup>124</sup> *Matthew Henry Complete Commentary on the Whole Bible*, Ezekiel 38  
[bible.crosswalk.com/Commentaries](http://bible.crosswalk.com/Commentaries)
- <sup>125</sup> Hitchcock, *The Coming Islamic Invasion of Israel*, 31.
- <sup>126</sup> Shoebat, *Why I Left Jihad*, [www.shoebat.com](http://www.shoebat.com); *Islam and the Final Beast*, [www.answering-islam.org/Walid/gog.htm](http://www.answering-islam.org/Walid/gog.htm).
- <sup>127</sup> Mostaghim, "Ruling Shiites' Influence Eroded by Other Faiths."
- <sup>128</sup> [www.blueletterbible.org](http://www.blueletterbible.org)

- 
- <sup>129</sup> Fred G. Zaspel, "The Nations of Ezekiel 38-39: Who Will Participate in the Battle?" [www.biblicalstudies.com/bstudy/eschatology/ezekiel.htm](http://www.biblicalstudies.com/bstudy/eschatology/ezekiel.htm)
- <sup>130</sup> Ibid.
- <sup>131</sup> Pogledajte na primer, Robert Van Kampen, *The Sign* (Crossway, Wheaton, Illinois, 1992).
- <sup>132</sup> [www.worldhistory.com/ancientrome.htm](http://www.worldhistory.com/ancientrome.htm)
- <sup>133</sup> W.H.T. Gairdner, *The Reproach of Islam* (Foreign Mission Committee of the Church of Scotland, 1911), 158.
- <sup>134</sup> Armstrong, *Muhammad*, 46.
- <sup>135</sup> Guillaume, *Life of Muhammad*, 106.
- <sup>136</sup> At-Tabari, *The History of at-Tabari*, Vol. 9, page 167, note 1151.
- <sup>137</sup> Sahih Bukhari, Volume 6, Book 60, Number 478.
- <sup>138</sup> Gilcrest, *Jesus to the Muslims*. Onlajn verzija pod nazivom *Muhammad and the Religion of Islam* je takođe dostupna na [answering-islam.org.uk/Gilchrist/Vol1/3b.html](http://answering-islam.org.uk/Gilchrist/Vol1/3b.html). Takođe, za dobro istraživanje demonske aktivnosti u životu Muhameda pogledajte Silasov članak "Muhammad and the Demons," na [www.answering-islam.org/Silas/demons.htm](http://www.answering-islam.org/Silas/demons.htm)
- <sup>139</sup> Ibid. (Gilcrest)
- <sup>140</sup> Sahih Buhkari, Volume 7, Book 71, Number 660.
- <sup>141</sup> [www.troid.org/articles/islaamicinfo/Islaamingeneral/shirk/theultimatecrime.htm](http://www.troid.org/articles/islaamicinfo/Islaamingeneral/shirk/theultimatecrime.htm)
- <sup>142</sup> Walid Shoebat radio intervju sa Joseph Farah, dostupan onlajn na [www.shoebat.com](http://www.shoebat.com).
- <sup>143</sup> Gabriel, *Islam and the Jews*, 46-49.
- <sup>144</sup> Sahih Muslim Book 041, Number 6985.
- <sup>145</sup> Palestinian Media Watch, Studies on Palestinian Culture and Society by Itamar Marcus, dostupno onlajn na [www.pmw.org.il](http://www.pmw.org.il).
- <sup>146</sup> Middle East Media Research, Friday Sermon on Palestinian Authority TV, April 17, 2002, Palestinian Authority Imam Sheikh Ibrahim Madhi at the Sheikh 'Ijlin Mosque in Gaza City, [www.memri.org/bin/articles.cgi?Page=archives&Area=sd&ID=SP37002](http://www.memri.org/bin/articles.cgi?Page=archives&Area=sd&ID=SP37002).
- <sup>147</sup> Josephus, *Wars of the Jews*, Book VI, Chapter V, Section 3.
- <sup>148</sup> CBS News, "Saudia Arabia's Beheading Culture," June 27, 2004.

- 
- <sup>149</sup> Duin, “Beheadings Allowed by Islam.”
- <sup>150</sup> Ali Sina, “The Examples of Muhammad,” dostupno onlajn na [www.faithfreedom.org/Articles/sinaawa40621.htm](http://www.faithfreedom.org/Articles/sinaawa40621.htm).
- <sup>151</sup> Guillaume, *Life of Muhammad*, 464.
- <sup>152</sup> Ibid., 752
- <sup>153</sup> Gabriel, *Jesus and Muhammad*, 60.
- <sup>154</sup> At-Tabari, *The Challenge to the Empires*.
- <sup>155</sup> [www.muhammadanism.com/Islam/islam\\_beheading.pdf](http://www.muhammadanism.com/Islam/islam_beheading.pdf).
- <sup>156</sup> Ibid.
- <sup>157</sup> Taheri, “Chopping Heads.”
- <sup>158</sup> Thacktsen, *The Baburnama*, 188
- <sup>159</sup> Taheri, “Chopping Heads.”
- <sup>160</sup> Ibid.
- <sup>161</sup> Ibid.
- <sup>162</sup> Ibid.
- <sup>163</sup> CBS News, “Saudia Arabia’s Beheading Culture.”
- <sup>164</sup> Sahih Bukhari, Volume 1, Book 3, Number 111.
- <sup>165</sup> [forums.gawaher.com/index.php?showtopic=415](http://forums.gawaher.com/index.php?showtopic=415).
- <sup>166</sup> Tafsir Ibn Kathir, Sura 9:5 dostupno na [www.tafsir.com/Default.asp](http://www.tafsir.com/Default.asp).
- <sup>167</sup> Ibid., Sura 47:4.
- <sup>168</sup> Farah, “IslamicTerror.com?”
- <sup>169</sup> Sahih Muslim, Book 20, Number 4546.
- <sup>170</sup> Saudi Arabian Islamic Affairs Department Web site: “Rights Dictated by Nature—The Rights of the Rulers and the Ruled Ones.” [www.iad.org/](http://www.iad.org/) The Royal Embassy of Saudi Arabia
- <sup>171</sup> Sahih Bukhari, Volume 9, Book 84, Number 59, narrated by Abu Huraira.
- <sup>172</sup> Farah, “IslamicTerror.com?”

- 
- <sup>173</sup> [jisca.org/knowledge/jihad/jihad\\_for\\_allah.htm](http://jisca.org/knowledge/jihad/jihad_for_allah.htm).
- <sup>174</sup> Tafsir Ibn Kathir, Sura 9:123, dostupno na: [tafsir.com](http://tafsir.com).
- <sup>175</sup> Khaldun, *The Muqaddimah*, Vol. 1:473.
- <sup>176</sup> Al-Buti, *Jurisprudence in Muhammad's Biography*.
- <sup>177</sup> Tyan, "Jihad."
- <sup>178</sup> Gabriel, *Islam and Terrorism*, 81.
- <sup>179</sup> Ibid.
- <sup>180</sup> Al-Araby, *The Islamization of America*, 8.
- <sup>181</sup> Pipes, "CAIR: 'Moderate' Friends of Terror."
- <sup>182</sup> Report in the *San Ramon Valley Herald* of a speech to California Muslims in July 1998; quoted in Pipes, "CAIR: 'Moderate' Friends of Terror."
- <sup>183</sup> Ahmed Reza, "CAIR Responds to Reverend Franklin Graham," [ShiaNews.com](http://ShiaNews.com), August 5, 2002.
- <sup>184</sup> Pipes, "The Danger Within: Militant Islam in America."
- <sup>185</sup> Jenkins, *The Next Christendom*, 180.
- <sup>186</sup> [answering-islam.org.uk/Terrorism/agenda.html](http://answering-islam.org.uk/Terrorism/agenda.html).
- <sup>187</sup> Patrick E. and Don Van Natta Jr., "Militants in Europe Openly Call for Jihad and the Rule of Islam."
- <sup>188</sup> Ibid.
- <sup>189</sup> Massie, "Peaceful Religion Is Not Spelled I-s-l-a-m."
- <sup>190</sup> *Sunan Abu Dawud*, Book 14, Number 2631, narrated by Ka'b ibn Malik.
- <sup>191</sup> Hadith Imam Jafar Sadiq Footnote #1, *Usool al Kafi*, 88.
- <sup>192</sup> Ibid., Ft. #2, Ibid., 522.
- <sup>193</sup> *A Shiite Encyclopedia*, October 1995, revised January 2001, dostupno onlajn na: [www.al-islam.org/encyclopedia/chapter6b/1.html](http://www.al-islam.org/encyclopedia/chapter6b/1.html).
- <sup>194</sup> Ibn Kathir's Tafsir, Sura 16:106, dostupno onlajn na [www.tafsir.com](http://www.tafsir.com).

- 
- <sup>195</sup> Confirmed by At-Tabari and narrated by Abd al-Razak, Ibn Sa'd, Ibn Jarir, Ibn Abi Hatim, Ibn Mardawayh, al-Bayhaqi in his book *Al-Dala-il*, [www.al-islam.org/encyclopedia/chapter6b/1.html](http://www.al-islam.org/encyclopedia/chapter6b/1.html).
- <sup>196</sup> Sunan al-Bayhaqi and Mustadrak al-Hakim, dostupno onlajn na [www.al-islam.org/encyclopedia/chapter6b/1.html](http://www.al-islam.org/encyclopedia/chapter6b/1.html).
- <sup>197</sup> Ibn Kathir's Tafsir, Sura 3:28, dostupno onlajn na [www.tafsir.com](http://www.tafsir.com).
- <sup>198</sup> Taymiah, *The Sword on the Neck of the Accuser of Muhammad*, 221, quoted in Gabriel, *Islam and Terrorism*, 91.
- <sup>199</sup> Al-Sirah al-Halabiyah, vol. 3, 61, [www.al-islam.org/encyclopedia/chapter6b/1.html](http://www.al-islam.org/encyclopedia/chapter6b/1.html).
- <sup>200</sup> Sahih Bukhari, Volume 5, Book 59, Number 369, narrated by Jabir bin 'Abdullah.
- <sup>201</sup> Abdullah Al-Araby, "Lying in Islam."
- <sup>202</sup> Al-Misri, *Reliance of the Traveller*, 745.
- <sup>203</sup> Ulum id Din, 3,137, citirano u: Gabriel, *Islam and Terrorism*, 95.
- <sup>204</sup> Abdullah Al Araby, "Lying in Islam."
- <sup>205</sup> Amini, *Al-Imam Al-Mahdi: The Just Leader of Humanity*.
- <sup>206</sup> Graham, Rawlings, and Rimini, *The Stockholm Syndrome*.
- <sup>207</sup> Rubin, "Letters."
- <sup>208</sup> Aharon Megged, Israeli novelist, The Center for Ethnic Jewish Studies, [www.yahoodi.com/peace/stockholm.html#howwel](http://www.yahoodi.com/peace/stockholm.html#howwel).
- <sup>209</sup> Wilgoren, "Islam Attracts Converts by the Thousands."
- <sup>210</sup> Boyer, *When Time Shall Be No More*.
- <sup>211</sup> Oswald Chambers, *My Utmost for His Highest*.
- <sup>212</sup> Ahmed, "Islam Under Siege."
- <sup>213</sup> Osnovno štivo u ovom smeru je članak sa *Inside Report* na [www.insiderreport.net/clash\\_1-2.html](http://www.insiderreport.net/clash_1-2.html)
- <sup>214</sup> Francis Frangipane, "This Day We Fight!" [www.elijahlist.com/words/display\\_word.html?ID=2294](http://www.elijahlist.com/words/display_word.html?ID=2294)
- <sup>215</sup> McDowell and Zaka, *Muslims and Christians at the Table*, 26.

---

<sup>216</sup> Mollohi, *Waging Peace on Islam*, 263-287. (komentar autora: vrlo preporučujem ovu knjigu)

<sup>217</sup> Rick Joyner, *Shadows of Things to Come*, 116.

<sup>218</sup> Dhimmi Watch, Muslim, Christian Leaders Condemn 'Religious Killing' of Kim Sun-il, [www.ijihadwatch.org/dhimmiwatch/archives/002526.php](http://www.ijihadwatch.org/dhimmiwatch/archives/002526.php)

<sup>219</sup> Ili još bolje, pristup Jovana Krstitelja: „Narodu pak, koji je izlazio da ga on krsti, govorio je: zmijski porode, ko vam je ukazao da izbegnete predstojeći gnev? Donesite, dakle, rodove dostojne pokajanja; i nemojte sad govoriti u sebi: imamo oca Avraama. Jer vam kažem da Bog može od ovoga kamenja podići decu Avraamu. Već i sekira leži kod korena drveća. Stoga se odseca i baca u vatru svako drvo koje ne rađa dobra roda.“ (Luka 3:7–9).

<sup>220</sup> Pawson, *When Jesus Returns*, 2, 3.

<sup>221</sup> Chesler, *The New Anti-Semitism*, 4, 87 (i većina toga između tih stranica).

## KORIŠĆENA LITERATURA

---

- Abdullah, Mohammad. *Islam, Jesus, Mehdi, Qadiyanis, and Doomsday*. New Delhi: Adam, 2004.
- Ahmed, Akbar. "Islam Under Seige," *The Globalist*, July 20, 2003, [www.theglobalist.com/DBWeb/printStoryId.aspx?StoryId=3319](http://www.theglobalist.com/DBWeb/printStoryId.aspx?StoryId=3319).
- Al-Araby, Abdulllah. *The Islamization of America*. Los Angeles: The Pen vs. the Sword, 2003.
- Al-Araby, Abdulllah. "Lying in Islam." *Islam Review*, dostupno onlajn na [www.islamreview.com/articles/lying.shtml](http://www.islamreview.com/articles/lying.shtml).
- Al-Buti, Dr. Muhammad Sa'id Ramadan. *Jurisprudence in Muhammad's Biography*, 7th ed., 134, [www.secularislam.org/jihad/exegesis.htm](http://www.secularislam.org/jihad/exegesis.htm)
- Al-Misri, Ahmad ibn Naqib. *The Reliance of the Traveller and Tools of the Worshipper, a Classic Manual of Islamic Sacred Law*. Translated by Noah Ha Mim Keller. Beltsville, Maryland: Amana Publications, revised 1994.
- Al-Sadr, Muhammad Baqir, and Murtada Mutahhari. *The Awaited Savior*. Karachi: Islamic Seminary Publications.
- Amini, Ibrahim. Al-Imam Al-Mahdi: *The Just Leader of Humanity*. Translated by Dr. Abdulaziz Abdulhussein Sachedina. Qum, Iran: Anasaryan Publications, 1997, dostupno onlajn na [al-islam.org/mahdi/nontl/Toc.htm](http://al-islam.org/mahdi/nontl/Toc.htm).
- Armstrong, Karen. *Muhammad: A Biography of the Prophet*. New York: HarperCollins Books, 1993.
- At-Tabari. *The History of at-Tabari (Ta'rikh al-rasul wa'l-muluk)*. Vol. 11, *The Challenge to the Empires*. Translated by K.Y. Blankinship. SUNY series in Near Eastern Studies, Bibliotheca Persica. Albany: State University of New York Press, 1993, p. 44-45 citirano u [www.muhammadanism.com/Islam/islam\\_beheading.pdf](http://www.muhammadanism.com/Islam/islam_beheading.pdf).
- Boyer, Paul. *When Time Shall Be No More: Prophecy Belief in Modern American Culture*. Cambridge: Belknap Press, 1994.
- Brother Andrew. *Light Force*. Grand Rapids: Fleming H. Revell, 2004.
- Chesler, Phyllis. *The New Anti-Semitism*. Jossey Bass, 2003.



- Duin, Julia. "Beheadings Allowed by Islam but Only in Extreme Situation." *Washington Times*, June 24, 2004.
- Elliot, Michael. "The Semiotics of Saddam." *Time Magazine*, December 29, 2003.
- Farah, Joseph. "IslamicTerror.com? Muslim Web sites in West Defend Bin Laden, Call for '5th Column'." *WorldNetDaily*, November 13, 2001.
- Gabriel, Mark A. *Islam and the Jews, The Unfinished Battle*. Lake Mary, Florida: Charisma House, 2003.
- Gabriel, Mark A.. *Jesus and Muhammad*. Lake Mary, Florida: Charisma House, 2004.
- Gilcrest, John. *Jesus to the Muslims*. Benoni, Republic of South Africa: 1986.
- Graham, Dee L.R., Edna Rawlings, and Nelly Rimini. "The Stockholm Syndrome: Not Just For Hostages." Dostupno na [www.yahoodi.com/peace/stockholm.html#howwel](http://www.yahoodi.com/peace/stockholm.html#howwel).
- Guillaume, A. *The Life of Muhammad*. New York: Oxford University Press, 2001.
- Henry, Matthew. *Matthew Henry Complete Commentary on the Whole Bible*. Henrickson, 1991.
- Hitchcock, Mark. *The Coming Islamic Invasion of Israel*. Sisters, Oregon: Multnomah, 2002.
- Hogan, Susan. "Drawn to Islam." *Dallas Morning News*, November 3, 2001.
- Izzat, Muhammad ibn and Muhammad 'Arif. *Al Mahdi and the End of Time*. London: Dar Al-Taqwa, 1997.
- Jenkins, Phillip. *The Next Christendom, The Coming of Global Christianity*. New York: Oxford University Press, 2002.
- Josephus, Flavius. *Wars of the Jews, The New Complete Works of Josephus*. Translated by William Whiston. Paul L. Maier, Kregel Academic & Professional, 1999.
- Joyner, Rick. *Shadows of Things to Come*. Nashville: Thomas Nelson, 2001.
- Kabbani, Shaykh Muhammad Hisham. *The Approach of Armageddon? An Islamic Perspective*. Canada: Supreme Muslim Council of America, 2003.
- Kathir, Ibn. *The Signs Before the Day of Judgement*. London: Dar Al-Taqwa, 1991.
- Kelani, Abdulrahman. *The Last Apocalypse, An Islamic Perspective*. Fustat, 2003.
- Khaldun, Ibn. *The Muqaddimah*. Translated by Franz Rosenthal. New York: Pantheon Books, Inc., 1958.

- Mallouhi, Christine A. *Waging Peace on Islam*. Downers Grove, IL: Intervarsity, 2000.
- Massie, Mychal. "Peaceful Religion Is Not Spelled I-s-l-a-m." *WorldNetDaily*, May 25, 2004.
- McDowell, Bruce A. and Anees Zaka. *Muslims and Christians at the Table*. Phillipsburg, NJ: P&R Publishing, 1999.
- Mostaghim, Ramin. "Ruling Shiites' Influence Eroded by Other Faiths." Inter Press Service News Agency, May 5, 2004.
- Pawson, David. *The Challenge of Islam to Christians*. London: Hodder and Stoughton, 2003.
- Pawson, David. *When Jesus Returns*. London: Hodder and Stoughton, 1995.
- Philips, Abu Ameenah Bilal. *Ad-Dajjal, the Antichrist*. Alexandria: Soundknowledge Audio Publishers, 2001.
- Pipes, Daniel. "CAIR: 'Moderate' Friends of Terror." *New York Post*, April 22, 2002.
- Pipes, Daniel. "The Danger Within: Militant Islam in America." *Commentary Magazine*, November 2001.
- R'ad, Kamran. *Freemasons and Dajjal*. London: Islamic Academy, 2003.
- Rubin, George E. "Letters." *Commentary Magazine*, May 2000.
- Sachedina, Abdulaziz Abduhulhussein. *Islamic Messianism, The Idea of the Mahdi in Twelver Shi'ism*. Albany: State University of New York, 1981.
- Shafi, Mufti Mohammad and Mufti Mohammad Rafi Usmani. *Signs of the Qiyama and the Arrival of the Maseeh*. Karachi: Darul Ishaat, 2000.
- Shahid, Samuel. *The Last Trumpet: A Comparative Study of Christian-Islamic Eschatology*. U.S.: Xulon Press, 2005.
- Shoebat, Walid. *Why I Left Jihad*. U.S.: Top Executive Media, 2005.
- Taheri, Amir. "Chopping Heads." *New York Post*, May 14, 2004.
- Thackston, Wheeler M., ed. and trans. *The Baburnama—Memoirs of Babur, Prince and Emperor*, New York: Oxford University Press, 1996, 188; citrano u in Andrew Bostom, "The Sacred Muslim Practice of Beheading." [FrontPageMagazine.com](http://FrontPageMagazine.com), May 13, 2004.
- Tyan, E. "Jihad." *Encyclopaedia of Islam*. 2nd ed. Leiden: Brill, 1965.
- Unger, Merrill F. *Beyond The Crystal Ball*. Chicago: Moody Press, 1974.

- Van Kampen, Robert. *The Sign*. Wheaton, IL: Crossway, 1992.
- Van Natta, Patrick E. and Don Van Natta Jr. "Militants in Europe Openly Call for Jihad and the Rule of Islam." *New York Times*, April 26, 2004.
- Veliankode, Sideeque M. A. *Doomsday Portents and Prophecies*. Scarborough, Canada, 1999.
- Whittell, Giles, "Allah Came Knocking at My Heart," *Times*, January 7, 2002.
- Wilgoren, Jodi. "Islam Attracts Converts by the Thousands, Drawn Before and After Attacks." *New York Times*, October 22, 2001.
- Yahya, Harun. *Jesus Will Return*. London: Ta Ha, 2001.
- Yahya, Harun. *The End Times and the Mahdii*. Clarkesville: Katoons, 2003.
- Zwemer, Samuel S. *Islam and the Cross: Selections from "The Apostle to Islam."* Edited by Roger S. Greenway. Phillipsburg: P&R Publishing, 2002.
- Zubair Ali, Mohammed Ali Ibn. *Signs of Qiyamah*. Translated by M. Afzal Hoosein Elias. New Delhi: Abdul Naeem, 2004. dostupno onlajn na [members.cox.net/arshad/qiyaama.html](http://members.cox.net/arshad/qiyaama.html).